

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 46

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : י"ג בתמוז תשפ"ו (28.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:00

שעות סיום הוועדה : 13:35

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

בוקר טוב.

שרון דינור:

יש לנו פה כיסאות חדשים, וכל מי שמרגיש דרדס שתדעו שיש קליפס למטה, ואפשר להעלות את זה.

מורן בן זיו:

הוא החליף לכולנו, רק את עם הכיסא הזה.

שרון דינור:

כן? למה?

לורה ורטון:

בסדר מגיע לך.

שרון דינור:

פתאום אני קולטת שאני על כיסא.

עו"ד סטפני שילה:

למה? תיהני, תיהני.

לורה ורטון:

כן, תיהני מגיע לך.

שרון דינור:

אני אישה פשוטה. איך קוראים לזה? אם אני רוצה להיכנס, הוא יוכל לעזור לי? טוב,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם, תאריך י"ג תמוז תשפ"ו. אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 46, נוכחים איתנו דוקטור לורה ורטון, מנהלת המחלקה אדריכלית שרון דינור. היא יצאה החוצה רגע, אבל היא השאירה את המשקפיים, וגברת יערה שאלתיאל. אני לא צריך קוורום למרות זאת, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, יועצת משפטית סטפני שילה, נמצא איתנו גם (לא ברור) מהוועדה המחוזית, נמצא איתנו גם איציק שוויקי. אנחנו מתחילים בתיק הראשון רק ליידע, לבן אדם קוראים וייצמן, אבא שלו אח למחצה של סבא שלי, אין לי בעיה של ניגוד עניינים. זה הכול.

שרון דינור:

רק שנייה מנסים,

יוחנן וייצמן:

למעט היועצת המשפטית חושבת שיש בעיה.

עו"ד סטפני שילה:

לא, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה גם לחתונות שלנו.

עו"ד סטפני שילה:

כן, כן.

איציק שוויקי:

אני אשלח את הכתבה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

זה סמכות יועץ משפטי לנושא הזה.

עו"ד סטפני שילה:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא, כן,

עו"ד סטפני שילה:

לא, אם אתה גם אומר שזה, אין איזה קשר ביניכם שהוא,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד סטפני שילה:

אז בסדר.

ציפי רון:

גם ראיתי שהתחילו עבודות,

יוחנן וייצמן:

להתייעץ, הצטרפה אלינו יקירת ירושלים הגברת,

ציפי רון:

שיש עבודות ברחוב שלומציון המלכה, פינת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, נכנסת? איך נכנסת?

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני מפחד, כדאי שתצאי ותיכנסי שוב. יש לך כוח לזה?

שרון דינור:

זה יהיה (לא ברור) לכולם.

ציפי רון:

אין בעיה, אם צריך, אם צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא לא השאיר, מכובדי.

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

הוא לא השאיר לי חנייה. אני אשלח לו מייל.

ציפי רון:

ראיתי שבשלומציון המלכה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, לא, אנחנו באמצע רשב"ס, בוא נעשה,

ציפי רון:

ראיתי שסגרו שמה מתחם,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה, אחרי זה נעשה, נעשה נגיד את כל ה - , כל מה שכולם רוצים, בשביל זה הוועדה קיימת, אני מעוניין שתעלי נושאים,

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אבל עוד שנייה כבר התחלנו את התיק ברשב"ס,

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

תציגי לנו.

ציפי רון:

התחלנו?

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

לא ראיתי.

שרון דינור:

טוב, רחוב רשב"ס זה רחוב, באמת חמוד וקסום, ואני ממליצה לכולכם להגיע לשמה, במקור ברוך. אבל אנחנו פה נמצאים בבקשה בהיתר, שמבקש ממ"ד בחזית, תיכף אני אראה לכם, רגע. שביקשנו לדחות אותו, אני אסביר גם למה, כן, יש לו חזית היסטורית, אבל מעבר לחזית ההיסטורית, תיכף אנחנו נסתכל מקרוב, הממ"ד הזה, אתם רואים איך הוא נראה, הוא מאוד מאוד גדול, חוסם כמעט לחלוטין את הגינה ואת הכניסה, ויש אפשרות למקם אותו בחלק האחורי של החלקות.

איציק שוויקי:

כמה הוא,

שרון דינור:

ולכן, הוא רחוק, כאילו הנה זה ה - , זה הרחוב, אוקי, הרחוב הוא קטן כזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני תיכף אני אראה לכם גם מבט מהחזית,

יוחנן וייצמן:

ואז איפה (לא ברור) לשים אותו?

איציק שוויקי:

כמה מטר זה?

שרון דינור:

פה, פה, משהו פה כאילו, כאילו אותו דבר, אבל ככה הוא פחות מפריע פשוט,

איציק שוויקי:

כמה זה (לא ברור)?

שרון דינור:

ניסינו, לא הצלחנו להגיע, לא יודעת, אני לא יודעת יש פה תמיד הסוגיות שהן לא קשורות בהכרח לתכנון, ללמה בן אדם,

יוחנן וייצמן:

נבקש ממנו הסברים, הוא פה.

שרון דינור:

זהו, אז אנחנו ביקשנו לדחות את הבקשה, ורציתי רגע לפני שאנחנו זה, בוא רק נסתכל על התמונה. רגע, אני, אני אגיע אליו, זה פה, רגע.

לורה ורטון:

זה רחוב רשב"ם סליחה,

שרון דינור:

כן, זה כאילו הבניין הוא איפה ש – , כל הצמחייה פה, אתם,

יוחנן וייצמן:

בעצם גם התיק הבא, הוא,

שרון דינור:

המממ"ד הוא מוצע על כל החלק הקדמי כאן, כאילו אתם רואים זה מאוד גס, כי תראו הרחוב הזה בנוי מאוד, חצרות קדמיות כאלה, ופה הוא מגיע, אתם רואים שצמחייה, וכאן הוא מגיע, ממש עד לאפס, הכי הגיוני לדחוף אותו מאחורה, בקיצור, אם כבר,

יערה שאלתיאל:

מה קורה מאחורה לעומת הבתים האחרים?

שרון דינור:

לעומת הבתים האחרים זה, בואי נראה רגע את המדידה, הנה תראי, תראי,

יוחנן וייצמן:

עו"ד,

שרון דינור:

ממש מרחקים סבבה.

יוחנן וייצמן:

בניין צמוד לזה, אבל אני רואה שממ"ד לא קשור לו, לא פה ולא שם.

עו"ד סטפני שילה:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

באגף השני, כן.

שרון דינור:

אם הוא היה עושה את הממ"ד כמו שהצענו פה,

עו"ד סטפני שילה:

בסדר,

שרון דינור:

אז שזה כן היה הוא שומר על מרחקים ראויים כלפי שכנים,

עו"ד סטפני שילה:

כן, אין בעיה,

לורה ורטון:

זה בצד? לא הבנתי.

שרון דינור:

הוא מציע בחזית, ובצורה כאילו, בדיס - פוזיציה כזאתי כאילו ב - , גם צידי כזה, אתם רואים את ה
-

יערה שאלתיאל:

זה ממש תקוע.

שרון דינור:

ואנחנו אומרים בוא תעשה אותו פה, בוא תתקע, אם כבר לתקוע, אז בוא נתקע אותו מאחורה. כאילו
יש לו פה כל מיני כתוב פיר, לא, לא נראה כמו משהו שאי-אפשר להצמיד לו ממ"ד, אז זה, זה השאלה.

יוחנן וייצמן:

טוב, אפשר להכניס אותם?

שרון דינור:

גם אגב תראו, גם יש פה,

ציפי רון:

את כל הקומה הזאת, זאת אותה דירה?

שרון דינור:

הוא מבקש לכל אורך הממ"ד זה לא רק הגובה. את כל ה - ,

יערה שאלתיאל:

אבל היא שואלת אם זה היה ככה.

ציפי רון:

אני שואל מה הדירה?

שרון דינור:

הדירה היא כן, כל החלק, כאילו החצי הקדמי,

ציפי רון:

מה זה דירה?

שרון דינור:

תסתכלו כאילו,

לורה ורטון:

זה ישמש את כל הקומה.

יערה שאלתיאל:

חצי מטר.

שרון דינור:

כן.

יערה שאלתיאל:

זה חצי בניין.

לורה ורטון:

זה רק החצי,

ציפי רון:

זה רק חצי מהבית, למה לא מקימים כבר,

שרון דינור:

זה היה יכול להיות מושלם, אם הוא עושה שתי עמודות, אני רגע, רגע ביקשתי את זה, היא אמרה פה אני רוצה להגיד משהו, אם הבן אדם,

ציפי רון:

אנחנו עושים שתי עמודים,

שרון דינור:

תהיו איתי שנייה, אם הבן אדם היה מציע ממ"ד, וממ"ד לשכן שלו, והיינו מסדרים חדר מדרגות פה, ואז הוא היה שומר גם על שטח, וגם על בתכנון אפקטיבי, וגם כאילו תכנון כולל, אז אני ממש מבקשת מכם,

ציפי רון:

אבל השאלה איך המדרגות האלה, שרון, מילא מדרגות,

שרון דינור:

לא, לא, לא,

ציפי רון:

אוקי, אז עדיף לעשות כבר, וגם שיעשו לשתי העמודות ביחד. יש פה שתי דירות בקומה,

יערה שאלתיאל:

כן,

ציפי רון:

אז למה שלא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בוא נשאל אותם.

לורה ורטון:

שאלה טובה,

ציפי רון:

אם כבר עושים, הופכים את המקום, אז שיעשו.

שרון דינור:

היא הלכה לקרוא להם?

יערה שאלתיאל:

גם,

יוחנן וייצמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

תחשבי שכל הדבר הזה עכשיו השכנים יבואו ויבקשו עוד ציפציק כזה בצד השני, גם, אז בכלל,

ציפי רון:

לבניין, לא לצורך הזמן.

תמר חכמון:

שלום.

יוחנן וייצמן:

טוב, תציגו לנו את הבקשה, בוקר טוב. מה שלומכם? שאלה ש - , אולי לפני ש - , את הסוגיות שלנו מקודם. א', כמה דירות יש בקומה?

תמר חכמון:

שתיים.

יוחנן וייצמן:

שתיים. אורך? רוחב?

שרון דינור:

אתה רואה אותם. לא? זה,

תמר חכמון:

כן,

לורה ורטון:

הפס הזה.

יוחנן וייצמן:

אז מה הבעיה שלכם להתרחק עם הממ"דים פה? ולמה העמודה השנייה לא מבקשת? עוד שאלה סתם.

תמר חכמון:

למה? העמודה שמבקשת הזאת, עמודה שזה היה נחוץ לה, וזה לא עמודה חשוב להם להתחיל את התהליך. העמודה שנייה, דווקא הם, הם גם רוצים להתחיל, אבל עוד לא, עוד לא יצא עם מזה.

יוחנן וייצמן:

עמודה שנייה זה בוצע?

תמר חכמון:

לא, פה זה גם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

פה זה גם.

תמר חכמון:

העמודה השנייה, זה איך קוראים לו שדיברתי? איך?

שרון דינור:

תמר, קוראים לך תמר, נכון?

תמר חכמון:

כן נכון.

שרון דינור:

אנחנו רצינו לשאול אותך שאלה, בסדר אם אני אשאל? רוצים לשאול אותם,

יוחנן וייצמן:

כמובן בשביל זה אנחנו פה.

שרון דינור:

אם אנחנו, אם היית מציעה עכשיו תכנון כולל לבניין שלכם, זה משהו שהוועדה מעדיפה לראות, והיה פה ממ"ד על אפס, ופה ממ"ד על אפס, והיית מסדרת את המדרגות מאחורה, היית עושה תכנון הוליסטי, אפילו אולי עושה מרפסת ביניהם או משהו, היית מסדרת תכנון הרבה יותר טוב, שהיינו חיים איתו יותר טוב מאשר מה שאת מציעה, ניסיתם לבדוק את הדבר הזה?

תמר חכמון:

תראי, הגרם, כמו שאת אומרת הגרם המדרגות קיים היום, והמעלית,

שרון דינור:

בסדר, גרם המדרגות האחורי הוא לא איזה פאר היצירה, ואם עושים תכנון כולל אפשר לפרק אותו ולהרכיב אותו מחדש, זה,

יערה שאלתיאל:

כי תחשבי גם שאנחנו עוד שתי דקות, יגיעו גם השכנים לצד השני. ואם עכשיו אנחנו עושים כזאת מסה על הרחוב, אז בשני הצדדים, אז אנחנו כאילו זה כבר ממש פגיעה משמעותית. גם לך זה משמעותי. אבל שניים, זה עוד יותר, ו - , יש פה פתרון לשים לתת לשניכם את האפשרות מאחורה,

תמר חכמון:

זה הופך את התהליך הזה להיות מורכב, ובלתי אפשרי, בשביל כל הדיירים לשבור את הגרם המדרגות, לבנות גרם חדש, זה לא באמת דבר, זה לא עכשיו פרויקט,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, סליחה לא הקשבתי.

תמר חכמון:

אני אומרת להרוס גרם מדרגות קיים, ולבנות גרם מדרגות חדש, גם ככה העלות ממ"ד זה דבר יקר, והמטרה שלו זה באמת, הגנה,

יערה שאלתיאל:

גם בלי לשבור את הגרם המדרגות נכנסת פה.

תמר חכמון:

לא, כי הדירות התחתונות לא יוכלו לגשת לממ"ד, לממ"דים האלה, וגם אין מספיק מקום מאחורה, ויש גם את המעלית,

יערה שאלתיאל:

תעשי להם חיבור,

תמר חכמון:

אבל, אבל,

יערה שאלתיאל:

מהצד, תעשי להם, תרחיבי עוד קצת, תעשי להם גישה מהצד,

ציפי רון:

לכל דירה הרי, יש דירה לגישה למדרגות, המדרגות האלה משרתות,

תמר חכמון:

נכון, אבל שתי דירות,

ציפי רון:

אבל זה (לא ברור) גם את הגישה לממ"ד,

תמר חכמון:

שתי הדירות החיצוניות, בקומת הקרקע הם אלה שבעצם יש להם גרם מדרגות ולובי כאילו בחלק האחורי, הם לא יוכלו ליהנות מהממ"דים, הוא יהיה בחלק האחורי. זה דבר אחד,

ציפי רון:

למה?

תמר חכמון:

הדבר השני להרוס גרם מדרגות,

ציפי רון:

למה? למה הם לא יוכלו?

תמר חכמון:

הנה אפשר להסתכל פה לראות,

ציפי רון:

לא, לא ברור.

יערה שאלתיאל:

תראי, את יכולה, אם את מייצרת את הגרם המדרגות,

דוברת לא מזוהה:

הנה כאן יש גרם הזה,

תמר חכמון:

אז זה חריגה מקווי הבניין, זה כבר לעשות שינוי תב"ע.

ציפי רון:

אבל,

יערה שאלתיאל:

זה לא,

ציפי רון:

(לא ברור) חריגה מקווי הבניין,

יערה שאלתיאל:

אותו דבר,

ציפי רון:

גם הממ"ד שאת מבקשת.

תמר חכמון:

אם אני חדר מדרגות מוזר פה,

ציפי רון:

זה לא, זה לא שיקול.

יערה שאלתיאל:

בלי להזיז את חדר מדרגות,

ציפי רון:

תמיד ממ"ד עם חדר מדרגות.

תמר חכמון:

גם אין פה מספיק גובה.

יוחנן וייצמן:

זה כבר מוגזם,

תמר חכמון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

המעלית קיימת? המעלית קיימת.

שלמה וייצמן:

כן, יש שמה 2 מטר בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

אני שואל האם המעלית קיימת.

שלמה וייצמן:

מעלית קיימת,

תמר חכמון:

כן,

שלמה וייצמן:

יש 2 מטר מאחורה,

תמר חכמון:

מעלית אני מאוד מעריכה,

שלמה וייצמן:

רבותי, סליחה, אני רוצה (לא ברור). אני על מה? יש לי ילדים, בזמן המלחמה היה לי נורא, יש, יש לי ילדים בבית, גם השכנים למטה הוא אלמן, עם יתום בבית. אני מבקש ... 11:06 גם עלויות של ממ"ד זה מספיק עלויות. לא צריך להוסיף לנו עלויות, לא צריך להרע לנו בחיים,

שרון דינור:

איזה דירה אתה?

שלמה וייצמן:

אנחנו מתמודדים 24 שעות,

שרון דינור:

איזה? איזה קומה הבן אדם?

תמר חכמון:

הוא הקומות יחסית עליונות. אני חשוב לי גם לומר שאין באמת מקום בחלק האחורי, חוץ מלהרוס את גרם המדרגות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא להרוס את המעלית, זה לא,

תמר חכמון:

זה גם צר מאוד, כאן זה המקום היחיד, וגם,

יוחנן וייצמן:

מה שכן יש לי, הבניין ליד, לא 18 הצמוד, איפה שיש את התמ"א, אז יש לי את זה, נכון?

שרון דינור:

רגע, שנייה אני רציתי,

יוחנן וייצמן:

אז תעלי שנייה,

שרון דינור:

למה פה את לא יכולה לעשות? שנייה אני בודקת את זה,

תמר חכמון:

זה צר מאוד, תבדקי את הרוחב, זה צר.

שרון דינור:

אני מסתכלת, מכאן א', לא ראיתי שזה מעלית, ראיתי כתוב שהיא לא, לא כתבת מעלית בשום מקום.

שלמה וייצמן:

איפה עצים, היה שמה 1.80 מטר.

שרון דינור:

2.5 זה,

תמר חכמון:

לא, 2.5, תוריד 20 ס"מ בטון, ועוד 40 ס"מ בטון חיצוני, כבר מה נשאר רוחב החדר?

שרון דינור:

2.5, כאילו את,

תמר חכמון:

תוריד קירות, תוריד את זה, מה נשאר לרוחב החדר?

שרון דינור:

2.5,

יערה שאלתיאל:

יש לך,

שרון דינור:

3, זה 3 מטרים עד לגבול חלקה.

תמר חכמון:

לא, אז תוריד את הגדר,

שרון דינור:

לא, כי פה יש לה היום, היא אומרת שהדבר הזה, זה, זה מעלית. וגם יש לך את החלק האחורי פה, אם זה דירה שלך, זה דירה שלכם פה מאחורה?

תמר חכמון:

בקומות התחתונות זה לא רלוונטי, כי זה להרוס את גרם המדרגות.

שרון דינור:

לא, בלי להרוס, אני מנסה רגע לראות בלי להרוס את החדר מדרגות.

ציפי רון:

על יד גרם המדרגות.

תמר חכמון:

אבל לא הצלתי להבין שרון, איפה את מתכוונת?

לורה ורטון:

על יד איפה שה - ,

ציפי רון:

על יד גרם המדרגות,

שרון דינור:

על יד גרם המדרגות,

יוחנן וייצמן:

איפה?

שרון דינור:

החלק הזה הוא פרטי או ציבורי?

תמר חכמון:

לא, הוא ציבורי.

שלמה וייצמן:

זה חצי קומה מה שאתם רואים שמה, זה חצי קומה, זה לא קומה, זה לא המפלס של הקומה, אבל,

שרון דינור:

עכשיו רגע וייצמן שאל אותי משהו, מה שאלת אותי על? תמ"א,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד בתמ"א,

שרון דינור:

זה?

יוחנן וייצמן:

הוא לא אפס?

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה קו אפס שהיה היסטורי מקורי. זה לא אותו דבר. הוא גם על,

תמר חכמון:

אנחנו, אנחנו מבינים את,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בא מרשב"ס.

תמר חכמון:

רצינו, חשבנו, ניסינו,

שרון דינור:

איפה? סליחה פה? אבל זה גם היסטורי זה לא איזה משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

מה?

תמר חכמון:

אנחנו רצינו, חשבנו, אבל באמת,

יוחנן וייצמן:

בואי, אם אנחנו,

שרון דינור:

החלק הזה בנוי על אפס.

יוחנן וייצמן:

נמשיך את הטיעון לשימור הזה.

שרון דינור:

אם הוא היה ממשיך אותו, וזה היה באמת יכול להיות מדהים, אבל זה לא נראה שזה ככה, הוא מחסל את הגינה, כאן האופי של הרחוב, הוא חצרות.

שלמה וייצמן:

לא, אאני לא מחסל את הגינה, אנחנו לא רוצים לפגוע בעצים, בגלל זה עשינו את זה בצורה של נסיגה מתקנון, דברים,

תמר חכמון:

וגם לא לכרות עצים.

שלמה וייצמן:

לא לפגוע בעצים,

תמר חכמון:

יש שמה עצים לשימור.

שלמה וייצמן:

יש שמה עצים, הכול מלא עצים.

יוחנן וייצמן:

הם לא יכולים לבנות כעת,

תמר חכמון:

שנייה אני חוזרת, אנחנו ניסינו חשבנו על זה, בחלקים הצרים במיוחד, כמו שמדדת, כמה שתמדדי תוריד, 20 ס"מ עובי קיר צמוד לבניין, ועוד עובי של קיר חיצוני, יחד עם אבן, כבר לא נשאר רוחב של חדר.

שרון דינור:

אני לא חושבת שאת צריכה בהכרח את כל האבן הזאתי פה, כשאת עושה בצד, תוספת חדר,

תמר חכמון:

עכשיו 20 ס"מ בטון, בשביל מה?

שרון דינור:

לי נראה,

יוחנן וייצמן:

ההצעה של שוויקי, זה ש - , תעשו ממ"ד רטוב, זאת אומרת כמו שעושים היום, עם חלק רטוב, זה אותו כוונה,

תמר חכמון:

כן,

יוחנן וייצמן:

ויתחברו לבניין ליד.

יערה שאלתיאל:

מה זה רטוב?

יוחנן וייצמן:

מה?

תמר חכמון:

אנחנו גם את זה לא יכולים, אני גם ביקשתי מהלקוח שלי שננסה לעשות אולי ממ"ד גדול, כדי שיהיה להם, יותר מטרים.

שרון דינור:

אנחנו לא (לא ברור) את זה.

תמר חכמון:

שנייה כדי שיהיה להם יותר מטרים, אבל יש שמה, זה צריך להשאיר גם מעבר. בחלק התחתון,

יוחנן וייצמן:

ואיפה עוברים כאן?

שרון דינור:

פה, בשביל הזה?

איציק שוויקי:

מי עובר? כן עובר.

יוחנן וייצמן:

מי עובר?

תמר חכמון:

היום עוברים מהבניין מפה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

תמר חכמון:

וברגע שאני אבנה יהיה כאן עוד ממ"ד, אז רווח פה, ורווח פה, וזה גם יהיה סימטרי.

איציק שוויקי:

צריך, צריך, לדעתי את צריכה להשלים,

יוחנן וייצמן:

הבנו בסדר.

איציק שוויקי:

קו אפס של הבית הקודם, ולסגור את זה אם אתם כבר עושים ממ"ד. והגינה זה הגינה.

תמר חכמון:

בוא נגיד שהשנה אחרונה,

יוחנן וייצמן:

לא,

תמר חכמון:

הממ"ד זה דבר בסיסי,

יוחנן וייצמן:

כשהיא תבנה, כשהאגף השני ירצה לבנות, הוא גם מבקש פה, אז יכול להיות, אם הוא, אם אתה תרצה שזה יהיה סימטרי, אז זה לא יצא סימטרי,

יערה שאלתיאל:

זה הבניין?

יוחנן וייצמן:

מבחינת הבניין,

איציק שוויקי:

הבניין כן השביל יישאר, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המבקש,

איציק שוויקי:

אז הוא יישאר, הבניין סימטרי, מה זה,

יוחנן וייצמן:

זה השביל, זה הממ"ד שבתוכנית הצל, כן,

איציק שוויקי:

את המרפסת, מה שקורה זה,

שרון דינור:

אין פה תוכנית צל,

איציק שוויקי:

מרפסות,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא הגיש פה תוכנית צל,

תמר חכמון:

הממ"ד הוא בצד השני כמובן, אם משווים,

איציק שוויקי:

אז אלה בכלל לא מרפסות, אתה מבין מה קורה פה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא מעשי, בסדר.

תמר חכמון:

טוב,

ציפי רון:

בסדר ינמיכו.

תמר חכמון:

אני חושבת ש - , אנחנו מבינים את החשיבות של וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

תמר חכמון:

(לא ברור), אבל הממ"ד הוא באמת מציל חיים.

שרון דינור:

אנחנו לא רוצים שלא,

תמר חכמון:

לכן אני מנסה,

שרון דינור:

לא נעים לשמוע את זה, על הבוקר.

תמר חכמון:

אני חשבת,

שרון דינור:

הוועדה הזאתי רק הממ"דים בקנה מידה הזה של 2.90 מצידי הוועדה אישרה, וגם וועדת רישוי, וגם וועדת ערר שאני,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו באמת, אני אומר את זה באמת שוב, בתור, אבא לילדים, הילדה שלי שגרה בבניין ליד, מה שסיפרתי קודם, באה אלי בימים הקשים, כל הילדים שלה בממ"ד,

שרון דינור:

מה הקשר באמת וייצמן, מה הקשר בין זה שאמרתי להם לשנות מיקום לממ"ד, מה שאתה אמרת?

יוחנן וייצמן:

לא, את דיברת,

שרון דינור:

לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני דיברתי,

שרון דינור:

ממ"ד תקני,

יוחנן וייצמן:

סליחה, סליחה, אני דיברתי על ה – 2.90, אז זה לא הייתי מובן.

שרון דינור:

אז אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

ה – 2.90 זה,

שרון דינור:

אבל ממ"ד, ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

זה לא עוזר,

שרון דינור:

ממ"ד תקני שהוועדה הזאת מאשרת,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

וממ"ד שהג"ה מאשר ולא כ - , הכי בטוח בעולם על הדירה, יכול להיות גם 2.5 מטר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

יש את הנתון הזה פה,

ציפי רון:

שוב, זה פחות,

שרון דינור:

יש אותו, זה,

שלמה וייצמן:

זה 2.5,

שרון דינור:

במידה רואים ממולכם, מצד, עד, גבול החלקה,

שלמה וייצמן:

מה פתאום, יש שמה עצים שאנחנו לא רוצים לעקור, הוועדה (לא ברור) 1.80 מטר עד העצים,

שרון דינור:

אבל לא, אני לא,

שלמה וייצמן:

עד העצים אני מדדתי ביד, עד העצים זה 1.80 מטר,

שרון דינור:

אנחנו וועדת שימור, אנחנו,

שלמה וייצמן:

וועדת שימור זה גם עצים, לא?

ציפי רון:

לא שווה,

יוחנן וייצמן:

זה כמעט כל, כל,

שלמה וייצמן:

להרוס עצים? אני רוצה להרוס עצים?

יוחנן וייצמן:

יללה, שלום.

ציפי רון:

לא שווה להתווכח על זה,

תמר חכמון:

טוב, בכל מקרה תודה רבה לכם שהקשבתם לנו, אז מאוד נשמח.

ציפי רון:

בהצלחה, ותבנו מהר.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לומר משהו?

יערה שאלתיאל:

אבל באמת, אני חושבת שאם שזה כבר ככה, אחד, שיגישו תוכנית על כל החזית הזאתי,

יוחנן וייצמן:

תוכנית צל לפחות.

יערה שאלתיאל:

ואני לא יודעת, אז אם זה ככה, אז למה לעשות את הקפיצה הזאת הצידה?

איציק שוויקי:

רגע מה עם המרפסות?

יוחנן וייצמן:

היא אומרת שינוי, הוא הסביר,

שרון דינור:

הם לא יכולים לעשות לדעתי ממ"ד מוגדל, בתנאים כל כך לא הגיוניים, שיעשו את הממ"ד הכי מינימאלי.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

החוק אומר,

איציק שוויקי:

והבא ייתן 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

הבא ייתן 5 קומות?

שרון דינור:

החוק אומר, החוק אומר שאפשר לבקש.

איציק שוויקי:

עכשיו למה כל השכנים לא יקבלו ממ"ד? לפי כל האורך?

יוחנן וייצמן:

כל הטור מבקש ממ"ד,

ציפי רון:

הוא בונה את כל האורך,

איציק שוויקי:

את כל האורך?

ציפי רון:

הם בונים,

יוחנן וייצמן:

העמודה, הגיש עמודה על לטור שלם, טור ממ"דים,

ציפי רון:

כל האורך, הגישו על כל האורך.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נאשר את זה,

איציק שוויקי:

עד קו האפס כאילו, ועל זה, לא, הרחוב נראה יותר יפה, מאשר ככה.

ציפי רון:

בסדר, הם הגישו על כל האורך, והשכנים מהעמודה שמה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו נאשר את זה, מה שאני אומר באמת מה שכן, אין פה מידי ואין מה להאריך איתם, בונים ממ"ד,

יערה שאלתיאל:

וגם לא יכול להשאיר בחזית,

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

אין מה להשאיר בחזית שמה איזה חצי מטר שהם השאירו,

שרון דינור:

לא, הם צריכים להשאיר מעבר, למישהו מעבר.

יערה שאלתיאל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אם הם יעשו בצד השני, הוא הסביר את עצמו,

יערה שאלתיאל:

ישבו כבר על קו אפס, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

אני גם חשבתי שאת צודקת,

ציפי רון:

כן, אבל הם לא יכולים, יש להם גם מעלית, וגם חצאי קומות, עזבו נו.

יערה שאלתיאל:

בכל החזית,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא,

ציפי רון:

מספיק, לא,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

אני הייתי מזיז את הממ"ד עד ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אחורה, זה לא,

איציק שוויקי:

בוא תראה, אם עושים (לא ברור),

ציפי רון:

הם לא פוגעים בעצים,

שרון דינור:

רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, פה אין שביל, פה אין שביל.

איציק שוויקי:

יש לי, היא טוענת,

יוחנן וייצמן:

השביל בצד השני,

איציק שוויקי:

כן, נכון.

שרון דינור:

יש, יש שביל גם בצד הזה, סליחה הנה,

יוחנן וייצמן:

בצד הזה יש שביל,

שרון דינור:

הנה יש פה כניסה, אתה רואה יש פה שער, כניסה, מעבר,

איציק שוויקי:

זה לא שביל, זה,

שרון דינור:

אולי הוא פחות חשוב, לא יודעת, זה לא.

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה אנחנו נאשר את זה כפי שזה. עוד דבר, רק לסעיף ב',

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את הסעיף ב', אני לא צריך ששרטט את כל הבניין, ששרטט את מה שנוגע במרפסת, שלא,

ציפי רון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא צריך כרגע שהוא יביא לי מצב של הבניין,

ציפי רון:

אבל, אבל צריכה לצאת,

שרון דינור:

על מה אתה מדבר? סליחה,

ציפי רון:

מאיתנו המלצה צריכה לצאת מאיתנו המלצה, שיגישו גם ב - , בעמודה השנייה, ולראות,

יוחנן וייצמן:

שיגישו,

ציפי רון:

במקביל, שיגישו כבר תוכנית פחות או יותר שתדבר באותה שפה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לחתום על היתר הזה,

ציפי רון:

אני יודעת אבל באותה שפה עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז יגישו את זה באפור,

שרון דינור:

מה רצית לכתוב פה?

יוחנן וייצמן:

שוב שיטות השרטוטים, אני לא צריך כעת שישרטט את כל הבניין, וכל התוספות ואת כל הדברים, מה שנוגע, ליד זה, שיעשה זה הכול.

ציפי רון:

לעמודה השנייה של הדירות.

שרון דינור:

לכתוב.

יוחנן וייצמן:

יהיה, השרטוטים הצמודים, המבנה היסטורי קיים בעל חשיבות נמוכה, אני מתווכח על זה אבל, בוא לא נעשה עסק. ככל ותוגש,

שרון דינור:

לא, זה לא רלוונטי, מחקתי את מה שזה,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

הוא הקריא סעיף ב',

דוד היימן:

הנה היא הורידה אותו,

ציפי רון:

לא, שאנחנו מבקשים הצעה,

יוחנן וייצמן:

שלום, אז הכול בסדר.

ציפי רון:

אנחנו מבקשים שתוגש הצעה גם לעמודה הבאה.

יוחנן וייצמן:

אז רק תנמקי את זה, אנחנו רואים,

שרון דינור:

סליחה, אני אומרת באמת ברגע שכבר חירבנו את הזה, תני לרישוי לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

כן, שהרישוי יעשה את מה שצריך, הרישוי דורש את זה בכל מקרה?

שרון דינור:

(לא ברור) לעכשיו,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לפתוח תיק, לא שולחים, אני מתאר לעצמי, אני לא יודע אם הבקשה פורסמה או לא, אבל לא שולחים היום לפרסום בלי תוכנית צל.

שרון דינור:

אז זהו, אז בואו נתקדם.

יוחנן וייצמן:

אז ככה שזה, מה שכן הייתי כותב פה, בראשי תיבות לפחות נימוק, זה גם דני רצה את זה. כי הוועדה רואה איך בממ"דים, הוועדה בחנה את הצעות החליפיות, גם כן שהציעה המחלקה, וגם כן שהוצעו במהלך הוועדה,

שרון דינור:

הוועדה לא בחנה, סליחה, כאילו לא ראינו שום, לא בחנה, אתם רוצים שאני אוריד את זה אני אראה לכם (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אז כאילו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עוד לא בחנו,

שרון דינור:

לא בחנו, כי לא הצגנו, כי הם לא הציגו החלופה.

יוחנן וייצמן:

הייתה הצעה לעשות, (לא ברור).

שרון דינור:

אבל לא בחנו את ההצעה, אם אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

לתת לך ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סליחה,

שרון דינור:

זה אפשרי לעשות פה ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

המחלקה, הוועדה בחנה כרגע את ההצעות שהציעה המחלקה, לעשות מאחורה. היה עוד הצעה לעשות פה, היה הצעה להזיז הנה. היה,

שרון דינור:

אבל וייצמן, סליחה שאני מתעקשת על הזוטות האלה, אתם לא ראיתם את ההצעה. אני לא שרטטתי הצעה, לא ראיתם חלופה, שמעת משהו בעל פה, נכון כאילו, אני אומרת לך שיש לך, אני יכולה לעשות לך ממ"ד טוב, פה, וזה, תקני וזה, בוא לא תיכנס לזה, כאילו, מה אתה אומר? שאני הצגתי לך משהו שהוא, אתה לא יכול להגיד אני לא רוצה כאילו מכל מיני סיבות, אבל לא בחנו חלופה.

ציפי רון:

אבל הם אומרים שהם גם משאירים את העצים,

יוחנן וייצמן:

תראי אני לא, אני לא,

ציפי רון:

רוצה להגיד, ככל הניתן.

שרון דינור:

החזית לא נשאר ממנו כלום,

יוחנן וייצמן:

א', אני מוכן, אני יכול נקודתית,

יערה שאלתיאל:

עדיף שלא יישאר,

יוחנן וייצמן:

התיק, הזה, אבל אני חושב רוחבי, זה המצב העובדתי,

ציפי רון:

אני, אני,

יוחנן וייצמן:

באו לוועדה, עולים הצעות,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

בוועדה,

שרון דינור:

אבל לא עלתה הצעה, לא ראית הצעה,

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי הצעה,

שרון דינור:

שלחם, לא ראית הצעה של חלופית,

יוחנן וייצמן:

לא, למה? לא, ה - ,

שרון דינור:

לא ראית הצעה חלופית,

יוחנן וייצמן:

יש הצעה של המחלקה,

שרון דינור:

כל (לא ברור) לכך של שרטוט של ממ"ד פה, ולהביא לך אתה רוצה ולהראות לך שממ"ד בכל הדבר,
הכול נכנס לו בצורה,

יוחנן וייצמן:

אז למה, למה הם לא (לא ברור)?

שרון דינור:

כי אני לא המתכנת שלו, הוא לא משלם לי כסף, הוא לא רצה לעשות את זה. אבל אל תגיד שבחנתם
את החלופה, כי לא בחנתם את החלופה. רק אמרתם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, הוועדה בחנה את המיקומים, לא נכון, (לא ברור).

לורה ורטון:

אולי דן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה בחנה מיקומים אחרים,

לורה ורטון:

הוועדה דנה, בזה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה השתכנעה שזה,

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף סעיף, אני מציעה להוסיף סעיף, שהיזם, יזם הממ"דים התחייב שאין פגיעה בעצים בגינה, ובחזית הבניין.

יערה שאלתיאל:

לא, זה לא בחזית.

יוחנן וייצמן:

ממ"ד, לא, זה חזית, זה חזית ראשית,

ציפי רון:

כן, כן,

יערה שאלתיאל:

לא, העצים,

ציפי רון:

אני חושבת שכדאי להוסיף,

יוחנן וייצמן:

לא,

יערה שאלתיאל:

העצים שהוא דיבר עליהם, גם ב - ,

ציפי רון:

את הפסקה הזאתי, להוסיף את הפסקה הזאתי.

יערה שאלתיאל:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא נוגע בהם, אפשר לכתוב, אבל זה מיותר.

ציפי רון:

אז אני מציעה שתהיה פסקה כזאת,

יוחנן וייצמן:

אפשר.

ציפי רון:

גם לפיקוח, גם למבנה, גם לבנאים לכולם, שידעו שזה המצב. ששמים עליהם עין.

לורה ורטון:

אבל גם, לא לתת.

יוחנן וייצמן:

תכתבי הפוך, שיישמרו העצים בגבולות החלקה. לא, לא, אפילו פה. בסדר.

ציפי רון:

שיש התחייבות לשימור העצים,

שרון דינור:

בסדר ככה?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

לא, לא, היזם,

שרון דינור:

יסומנו לשימור, לא יודעת מה?

ציפי רון:

היזם התחייב,

יוחנן וייצמן:

לא יסומנו, זה היתר, לא לסמן,

לורה ורטון:

לא, לא, יישמרו.

דוד היימן:

דרך (לא ברור).

ציפי רון:

מה שאתם חושבים,

דוד היימן:

הוועדה רואה ערך,

שרון דינור:

הוועדה רואה ערך בממ"דים, ולאחר,

דוד היימן:

מה זה של?

שרון דינור:

מה של?

דוד היימן:

כתוב שם של,

שרון דינור:

הוועדה רואה ערך, של, מה יש לו? הוועדה רואה סליחה, הוועדה רואה ערך בממ"דים, למה זה לא חוזר לי אחורה?

ציפי רון:

בתוספת הממ"ד, עמודת הממ"דים,

שרון דינור:

רגע שנייה, שנייה,

ציפי רון:

הוועדה רואה את תוספת עמודת הממ"דים, בבניין לשימור,

שרון דינור:

וממ"דים, זה לא בניין לשימור. לאחר שבחנה מיקומים צידיים, ממ"ד בחזית עדיף עצים בגבולות החלקה,

לורה ורטון:

הסתכל עד,

יוחנן וייצמן:

בסדר. יש לנו תיקים לסוף היום שאפשר להתחיל לרוץ עליהם?

שרון דינור:

למה? מה עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

רק יש לנו זמן, זה הכול. 4 דקות, אם הם פה, אפשר להכניס אותם, אבל אם לא,

שרון דינור:

אם אתם רוצים אני,

אורית לנדסברג:

יש מישהו בחוץ בהיריון. אני חושבת שהיא,

שרון דינור:

יש לנו עוד 4 דקות, אני יכולה להסביר לכם ב – 4 דקות האלה את ה - ,

לורה ורטון:

כן,

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה במרחק של זריקת אבן.

שרון דינור:

רגע, אנחנו עכשיו במה אמרנו? יהודה,

יוחנן וייצמן:

המכבי. חצי דקה אני (לא ברור).

אורית לנדסברג:

אורית לנדסברג,

מורן בן זיו:

כן, היא פה.

שרון דינור:

תראו, זה הבניין, שכבר עבר בעבר תהליך של תוספות, זה בניין שהוא,

יוחנן וייצמן:

נראה לי יפה,

שרון דינור:

יפה לשימור, עכשיו פה, אני מקווה שאתם תסכימו איתי, כי זה מקרה יותר מובהק. אוקי פה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין?

שרון דינור:

כן,

שרון דינור:

הבניין הזה, הוא בניין שכבר עבר תוספת פרט הפרדה כמו שאתם רוצים, ונשמר החזית שלו. עכשיו כשאתם מסתכלים עליו מאחורה, יש לו המון מקום מאחורה, אני אפתח גם את ה - , רגע את ה - ,

איציק שוויקי:

לא בנו ממ"דים והרחבות?

שרון דינור:

הם מבקשים עכשיו ממ"דים, על החזית הזאתי שכבר עבר תהליך, וכבר שמרנו אותה, שזה כאילו מרגיש באמת, מה עשינו כל הדרך הזאתי, רגע אני אראה לכם אני רציתי פשוט גם לפתוח את ה - , הם רוצים ממ"דים פה אחד, ופה אחד, אוקי, שזה ממש, ממש זה בצומת מרכזית. עכשיו תראו יש פה מקום בבניין הזה, זה תמונה,

איציק שוויקי:

מה זה?

שרון דינור:

יש לו מקום מאחורה, עכשיו אני אראה לכם ש - , לא, לא פוגע בשום דבר, רגע. יהודה מכבי, איפה זה? הנה. אז אני באמת לא הבנו, כאילו פה מה, הכינו את הבקשה, וזה, וזה באמת אני חושבת שאם צריך לעשות דיפרנציאציה בין שני המקרים, אז זה באמת, כבר עבר, והושקע בו כל כך הרבה, כדי לשמר אותו, ועשו את כל מה שביקשנו בעבר, אז עכשיו להגיע לזה ב - , להחריב את זה, זה ממש חטא. זהו.

איציק שוויקי:

יללה שייכנסו.

יערה שאלתיאל:

אבל לא הראית לנו את החזית, מה קורה מאחורה, כאילו,

איציק שוויקי:

יש מקום היא אמרה.

יערה שאלתיאל:

יש מקום מאחורה?

איציק שוויקי:

כן.

שרון דינור:

רגע תיכף אני אראה לכם את ה - , ההיתר, פשוט לוקח לו זמן.

יערה שאלתיאל:

תראי לנו את המקום.

איציק שוויקי:

(לא ברור) קו אפס שייבנו מאחורה. קו אפס אחורי.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה קורה? הספקת משהו? אוקי, אז הנה, אז כאילו, אתם רואים פה יש תוכנית צל, אחת על החזית פה הראשית, אז תסתכלו כאילו אפשר היה לעשות אותו פה, פה לעשות מרפסות באמצע, כאילו,

איציק שוויקי:

למה לא מאחורה?

שרון דינור:

זה מה שאנחנו שואלים, זה בדיוק מה שאנחנו שואלים, קחו את החזית הפחות טובה, פחות נצפית. כאן זה פשוט תראו, אם התוכנית צל פשוט נורא כאילו זה,

ציפי רון:

אני רוצה לשאול כאן עוד שאלה, זה עמודת ממ"דים? זה לא דירה אחת בקומה. זה הרי כמה דירות, אז עוד פעם העמודה היא רק,

שרון דינור:

א' הם עושים אותה, הם עושים אותה רק לשתיים ב - ,

איציק שוויקי:

רק (לא ברור).

ציפי רון:

שנייה אני שואלת, אם זה רק לחלק מהדירות ולא פתרון לכל הדירות בבניין.

שרון דינור:

אבל יש תוכנית צל, אז כאילו זה,

איציק שוויקי:

יש חלק לקומות העליונות כבר יש ממ"ד. זה בניין חדש,

ציפי רון:

כן, אני יודעת,

איציק שוויקי:

(לא ברור) על ממ"ד.

ציפי רון:

אבל גם בבניין הישן, זה לא דירה אחת בקומה. זה שתי דירות, לפחות בקומה.

שרון דינור:

יש, נכון, לגבי החלוקה,

ציפי רון:

אפילו שתי עמודות לנכון,

שרון דינור:

הנה, הם נותנים צל, את רואה תוכנית צל, הם עושים את הממ"ד השני פה, אבל היה אפשר לעשות פה מאחורה,

ציפי רון:

לא, הצידה אני לא, אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אבל יש שמה מרפסות של שכנים, לא?

שרון דינור:

אין, הנה זה השרטוט שלהם, לפי השרטוט שלהם, אין מרפסות,

יוחנן וייצמן:

לא, מקודם, אני,

שרון דינור:

כי מקודם, מקודם מה שראינו, הנה,

יוחנן וייצמן:

ראיתי מרפסות,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה זה קומת קרקע?

שרון דינור:

זה קומת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הבנתי.

שרון דינור:

זה קומת קרקע, זה חצר, אז כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר חצרות,

שרון דינור:

פה נעשה אחד, ונעשה עוד אחד פה, ואני חושבת ש - , יהיה, יכול להיות הרבה יותר,

ציפי רון:

הפגיעה בחזית, של הבניין לשימור,

שרון דינור:

רגע, איפה היינו?

איציק שוויקי:

פה איפה שהחלון הזה,

שרון דינור:

הנה,

איציק שוויקי:

זה חלק את החלון הזה, את רואה?

ציפי רון:

כן, אני חושבת שזה לא מתאים.

שרון דינור:

זה אגב גם צריך,

יוחנן וייצמן:

ולמה לעשות את זה?

שרון דינור:

אני מבחינתי צריך להעיף את זה, לדעתי זה עבירת בנייה מה שרואים פה.

ציפי רון:

תעיפי,

שרון דינור:

הרחבה של הזה, כאילו אם אתם כבר מבקשים, אז כבר תסדרו את החזית, למה שהיה במקור.

אורית לנדסברג:

והיו בעצם שתי מרפסות נפרדות,

שרון דינור:

כן, רואים את ה - ,

אורית לנדסברג:

לא, לא, גם רואים בצד השמאלי שיש מרפסת, וגם לא, (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה הם אישרו לחתום, להאריך, הם אישרו שיחתמו להם על הדירות, על הגג, אז הם ביקשו את זה מקבלן תוספת.

שרון דינור:

טוב, אתם רוצים לקרוא להם?

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

הם פה בחוץ?

מורן בן זיו:

כן, כן, אני קוראת להם.

יערה שאלתיאל:

זה באמת נראה לא טוב.

שרון דינור:

עכשיו חוץ מזה יש גם חפירה מתחת לכל הבניין ההיסטורי, שזה, צריך להיות ממש זהירים בקשר לזה, כי מי שמכיר בחלוצ עכשיו,

יערה שאלתיאל:

למה?

שרון דינור:

לתת לנו בניין, שכל המהנדסים, וכל האדריכלי שימור אמרו שאין בעיה לחפור מתחת לבניין, בום.

איציק שוויקי:

נפל.

יערה שאלתיאל:

רגע, למה הם רוצים לחפור מתחת לבניין?

איציק שוויקי:

רחוב החלוצ, זה בית הכרם.

יערה שאלתיאל:

מחסנים, שיעשו מחסנים מתחת לממ"דים שלהם, מאחורה.

איציק שוויקי:

בבתים של בית הכרם זה בתים שבנו אותם, לחקלאות ו - , והיו מורים, לא היה להם כסף לבנות פה בנייה,

שרון דינור:

זה לא בנייה איכותית כזאת,

איציק שוויקי:

לא, בית הכרם לא.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שלחתי לו, שלחתי לו.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

שלחתי שאלה (לא ברור).

שרון דינור:

קניתי, קניתי ממש.

אורית לנדסברג:

אפשר להתחיל.

מורן בן זיו:

את רוצה את העכבר? את יכולה להתחיל,

מיכל חינסקי:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן, השם בהתחלת הדברים.

מיכל חינסקי:

הבקשה היא לממ"דים,

יוחנן וייצמן:

אפשר רק את השם שיצא לתמליל.

מורן בן זיו:

השם שלך,

מיכל חינסקי:

מיכל חינסקי, אני עורכת הבקשה, כמובן כשניגשנו לתיק, דבר ראשון, בדקתי איפה אפשר לעשות לא בחזית קדמית, בחזית אחורית זה פשוט מגיע אפס לגבול מגרש, והמבקש הסביר לי שאין (לא ברור) של שכנים בבניין הסמוך,

שרון דינור:

השכנים לא על אפס, השכנים יש ביניהם,

מיכל חינסקי:

3, ויש להם מרפסות רואים את זה במצגת ששלחתי,

יוחנן וייצמן:

ואם נעשה חלונות לצד?

שרון דינור:

זה ה - , זה המרווח האחורי,

מיכל חינסקי:

לא, 2 מטר.

אורית לנדסברג:

מרפסות חוקיות?

מיכל חינסקי:

כן, זה 2 מטר בסופו של דבר יוצא מהממ"דים. שזה מרחק פחות ממינימאלי, זה,

שרון דינור:

כתוב לי (לא ברור).

מיכל חינסקי:

כן. אבל שלחתי את המצגת ששם כן רואים.

מורן בן זיו:

הנה, הנה אני פותחת לך אותה. רוצה את העכבר?

איציק שוויקי:

כבנו את הבית החדש, למה על הקומות התחתונות לא, לא עשו להם ממ"ד?

מיכל חינסקי:

כשבנו את החדשים,

איציק שוויקי:

כן.

מיכל חינסקי:

לא אני התעסקתי עם זה.

איציק שוויקי:

מה הם קיבלו? מה הם קיבלו?

מיכל חינסקי:

הם קיבלו שתי קומות חדשות, עם דירות חדשות, וחדרים מחוזקים.

יוחנן וייצמן:

הדיירים למטה?

איציק שוויקי:

מה הדיירים קיבלו, שבנו להם על הגג?

מיכל חינסקי:

הדירות התחתונות לא קיבלו כלום.

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

לא קיבלו בכלל,

ציפי רון:

מה הם קיבלו?

איציק שוויקי:

לא קיבלו כלום.

ציפי רון:

בטח.

איציק שוויקי:

רואים את זה,

ציפי רון:

לא בירושלים, ולא בישראל. לא קיבלו כלום.

שרון דינור:

לא נתנו כלום,

מיכל חינסקי:

לא קיבלו בשטח,

ציפי רון:

הם קיבלו חיוכים וחיבוקים.

איציק שוויקי:

לא, הם הוסיפו את המרפסת זה לא קיבלו.

יערה שאלתיאל:

הם קיבלו כסף כנראה.

מיכל חינסקי:

כנראה קיבלו כסף. זה לא, בכל מקרה זה המרפסות שקיימות פה, והמרחק הוא יוצא,

יערה שאלתיאל:

מה זה התוספת הזאת?

מיכל חינסקי:

2 מטר וקצת,

יערה שאלתיאל:

אבל בכל מקרה ממ"ד יש לו חלון אחד, בכל מקרה יהיה, אז תפתחו את החלונות לצדדים, ולא לשם, וזה לא משנה בכלל מה יש מאחורי הקיר,

מיכל חינסקי:

זה לא עניין של לממ"דים של המבקש, זה יותר עניין של השכנים, להתקרב אליהם.

איציק שוויקי:

אבל אם (לא ברור) אז מה? מה זה מפריע להם? אם עושים ממ"ד? אז השכנים יכולים להגיד - בסדר מפריע להם וזהו, אין מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

הלאה.

מיכל חינסקי:

מה?

איציק שוויקי:

(לא ברור) הולכת, (לא ברור) ממשיכה.

מיכל חינסקי:

כן, אבל בסופו של דבר מי שגר שם זה המבקש, והוא לא רוצה לגור עם שכנים שהוא בנה להם ממ"ד 2 מטר. ויש,

שרון דינור:

אני חושבת שזה ברור, מה,

מיכל חינסקי:

יש מקדימה די הרבה מקום,

ציפי רון:

ואנחנו לא רוצים שהחזית ההיסטורית תיפגע, אז,

איציק שוויקי:

פיקוח נפש דוחה שבת, נכון?

ציפי רון:

ואם יש גם,

איציק שוויקי:

פיקוח נפש דוחה שבת,

ציפי רון:

זה נראה,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה? הפתרונות?

איציק שוויקי:

זה פיקוח נפש, ממ"ד, נכון? אם הוא דוחה שבת, אז הוא גם דוחה את השכנים. זה התשובה.

מיכל חינסקי:

אוקי.

דובר לא מזוהה:

הוא לא את השכנים, הוא לא,

איציק שוויקי:

אז לא יהיה לך, אתה רוצה שלא יהיה לך בכלל?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך איפה הבעיה, מה? אני אגיד לך מה הבעיה שלי, אני בא עם גם של וועדה מקומית, וועדה מקומית יבוא כזה תיק, בוא אין ספק שהבקשה של המחלקה לא מוצדקת, בוא, בוא לא נשקר את

עצמנו. הנקודה היא כזאתי, יגיע לוועדה המקומית, יגיעו השכנים עם התנגדויות, אז היא (לא ברור) ותשלח את זה (לא ברור),

שרון דינור:

למה אתה לא אומר משהו בסגנון, כשאתה אומר בוועדות אחרות, כשהוא יגיע, הוא יבקש ממ"ד נעשה ממ"ד מול ממ"ד, ואז כאילו זה גם לא יהיה חסר, כולם יעשו. למה לא? אולי, הבניין השני.

יוחנן וייצמן:

יש ממ"דים?

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

אין,

ציפי רון:

הם גם ירצו ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

יעשו איתם. ההצעה של מנהלת המחלקה.

שלום ישראלוביץ':

יש כאן עוד נקודה שהם לא אומרים אותה,

יוחנן וייצמן:

שם שיצא לתמליל רק,

איציק שוויקי:

שם, שם.

יוחנן וייצמן:

מה השם שלך? כן,

שלום ישראלוביץ':

שלום ישראלוביץ'. אני (לא ברור) של תמ"א.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שלום ישראלוביץ':

כן, הממ"ד שמה, זה חוסם חלונות של שירותים ומטבח,

יוחנן וייצמן:

מאיפה זה יוצא?

שרון דינור:

לא, אנחנו לא ביקשנו אותם שם, אני רק רוצה להגיד שאנחנו ביקשנו אותם על, יוצר קיצוני, כאילו על האונה הכי קרובה לרחוב, כי אז,

יוחנן וייצמן:

את הפניות האלה,

שרון דינור:

זה סוגר חלון אחד, ונשארים לך חלונות צידיים,

שלום ישראלוביץ':

כמו שבצד הזה בצד הזה?

מיכל חינסקי:

החצרות שם.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

החצרות תהיה רק מהגישה פנים הבניין,

לורה ורטון:

נכון, הגיוני,

שרון דינור:

תראו זה הקיים, אני לא יכולה, זה לא בניין חדש, זה תמיד בא על חשבון משהו, אבל אני חושבת שכל זה כאילו יותר טוב, כי זה לא חוסס לכם חלונות כאילו,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

ומשאיר חצר בשביל מי שגר שמה, שזה בדיוק מה שמגיש את הבקשה, שהוא גם ככה משתמש העיקרי,

יערה שאלתיאל:

וגם ככה,

שרון דינור:

אבל לא נורא,

יערה שאלתיאל:

פחות,

דוברת לא מזוהה:

צודקת מאוד,

לורה ורטון:

שרון צודקת.

שרון דינור:

פעם בכמה זמן,

לורה ורטון:

מסכימה איתה.

יערה שאלתיאל:

את צודקת.

שלום ישראלוביץ':

העניין הוא שאם שכנים מתנגדים, (לא ברור) יורדת לגמרי. אנחנו נשארים, אתם פה, ואנחנו נאשרים.

יערה שאלתיאל:

אין להם סיבה להתנגד, אין להם סיבה להתנגד, במקומות האלה, כל אחרים.

איציק שוויקי:

גם אלה עושים ממ"ד,

שלום ישראלוביץ':

לא, לא יודע,

איציק שוויקי:

בטוח.

אורית לנדסברג:

יצטרכו, הם או מי שיגור אחריהם,

שלום ישראלוביץ':

דווקא הממ"דים,

אורית לנדסברג:

או אחרי אחרי.

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו?

ציפי רון:

יותר טוב,

שלום ישראלוביץ':

(לא ברור)?

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

ממש לא.

ציפי רון:

זה יותר בטוח.

איציק שוויקי:

גם יותר חזק.

יערה שאלתיאל:

זה גם יותר חזק, זה יותר הרבה דברים,

איציק שוויקי:

זה יותר חזק.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות מהרוב,

ציפי רון:

אין שום בעיה, להיפך,

איציק שוויקי:

חלונות לרחוב,

יערה שאלתיאל:

רגע, אבל צריך גם להגיד משהו על ה - חפירה,

ציפי רון:

תעשו ביחד.

יערה שאלתיאל:

אני מבינה שזה באותה הגשה זה גם החפירה,

שלום ישראלוביץ':

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

מה החפירה?

יערה שאלתיאל:

למה לא לחפור את הדופן האחורית, ושמה לעשות ולא מתחת למבנה, לא לסכן את המבנה.

שלום ישראלוביץ':

המבנה לא מסוכן, יש לו כבר יסודות 4 מטר, אני דיברתי עם האדריכל, עם המהנדס דן שטח פרטי.

ציפי רון:

שהוספו את קומות,

שלום ישראלוביץ':

כשהוספנו, הוא הכין למטה יסודות בשביל האפשרות בעתיד לחפור. יש לנו את ה - , הוא לא מצא את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד (לא ברור) בהיתר, גובש חוות דעת הנדסית, זה, זה בסדר.

שלום ישראלוביץ':

כן, כן,

שרון דינור:

על מה אנחנו מדברים עכשיו?

יוחנן וייצמן:

על החפירה.

יערה שאלתיאל:

(לא ברור).

שלום ישראלוביץ':

החפירה קיימת,

יוחנן וייצמן:

אז בואו ננסה לסגור את ה - , אתם יכולים, אני הייתי מציע כזה דבר, תפנה לשכנים, בוא לא נקבל החלטה היום, תפנה לשכנים, תציע את ההצעה הזאת,

שרון דינור:

נכון.

יוחנן וייצמן:

תגיד להם שכבר יש להם אור ירוק מהמחלקה,

איציק שוויקי:

של השימור,

יוחנן וייצמן:

מרפסות, לנסות להדביק ממ"ד לממ"ד.

ציפי רון:

יש לי עוד בקשה,

יוחנן וייצמן:

ונראה איך זה עובד, אם לא, נחזור.

שלום ישראלוביץ':

נחזור,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

אוקי, אבל יש לי עוד בקשה, זה, זה רעיון טוב, אני מקווה שתצליחו,

יוחנן וייצמן:

זה לטובתם, ולטובתכם,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

מבחינתכם,

ציפי רון:

המרפסת,

יוחנן וייצמן:

תנסה גם, שנייה אחת עוד דבר, ופה אתה צריך לעשות ממ"דים שטח רטוב 18 מטר.

שלום ישראלוביץ':

שטח.

יוחנן וייצמן:

כי הם לא הממ"דים החדשים. בחזית אתה מצומצם, עם שטח הממ"ד שמה.

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד שאנחנו לא נמליץ.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני מצטערת אבל אנחנו לא נמליץ את זה, כי אנחנו חושבים שגם ברמת הפגיעה פה, כשאת המגדיל את הממ"ד, את מגדיל את רמת הפגיעה בשכן, אז כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

אבל הם יעשו את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) עם השכן.

איציק שוויקי:

בהנחה שהוא עשה,

יוחנן וייצמן:

אני הצעתי לו לך לשכן, להציע לו הצעה שתקסום לו,

ציפי רון:

למה לא?

שלום ישראלוביץ':

שמה זה יהיה על,

יוחנן וייצמן:

אז על המרחב הציבורי הזה.

ציפי רון:

איד?

שלום ישראלוביץ':

אני מגיע עד הגבול,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אתם תגיעו עד הגבול, אלא יגיעו עד הגבול.

שלום ישראלוביץ':

לא, עד הגבול שלהם, אבל גם עד הגבול של הרחוב פה מאחור,

יוחנן וייצמן:

אתם מקביל לבניין.

שלום ישראלוביץ':

מקביל לבניין אין מקום,

יערה שאלתיאל:

לא, להישאר בגבול הבניין.

שלום ישראלוביץ':

לא,

יערה שאלתיאל:

אם אתה צריך עוד לבלוט, תבלוט,

יוחנן וייצמן:

אתה עוד, על הקו הזה.

יערה שאלתיאל:

זה גבול המרפסת,

שרון דינור:

סליחה, אדוני, אתה קומת הקרקע?

שלום ישראלוביץ':

אנחנו, קודם כל, אנחנו,

אורית לנדסברג:

הוא הנציג.

שלום ישראלוביץ':

אני הנציג, אנחנו כמה זה ירושה, אנחנו כמה.

שרון דינור:

זה 4 דירות שאתה מייצג? ה – 4 של, או 2,

שלום ישראלוביץ':

אני מייצג כרגע 2, השתיים,

שרון דינור:

אחת מעל השנייה כאילו?

שלום ישראלוביץ':

אחת מעל השנייה זה שלנו.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני,

שרון דינור:

זה שתי דירות נפרדות, נכון?

שלום ישראלוביץ':

מה?

שרון דינור:

זה שתי דירות נפרדות?

שלום ישראלוביץ':

כן, הימני זה חדרים מחוזקים,

יוחנן וייצמן:

הם יכולים לעשות ממ"דים גם.

שלום ישראלוביץ':

יכולים.

מיכל חינסקי:

אין להם שטחים.

שרון דינור:

אני, אז אתם צריכים,

יוחנן וייצמן:

לא, שינו כעת,

שרון דינור:

אבל אם, אני אומרת כזה דבר, אם יש להם חדרים מחוזקים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הם בוודאי ירצו ממ"דים, אתם צריכים לעשות תוכנית צל לכולם,

שלום ישראלוביץ':

לעשות ממ"ד,

שרון דינור:

אתם צריכים לעשות תוכנית צל לכולם, זה לא בוועדת שימור הבאה, הוועדה מבקשת.

ציפי רון:

תוספת בנייה.

מיכל חינסקי:

אבל בוועדה אי-אפשר. מבחינת רישוי אין שטחים. ברגע שהם ישתמשו בהם,

שלום ישראלוביץ':

אם נעשה שינוי תב"ע אז זה יהיה?

מיכל חינסקי:

חדרים מחוזקים, אז שטחים. רק לשינוי תב"ע.

יוחנן וייצמן:

אתה תוכל, לא שינו את החוק (לא ברור)?

שרון דינור:

אני גם חשבת,

מיכל חינסקי:

לא, ברגע שהם קיבלו כבר את ה – 12 מטר שלהם, אין עוד זכויות ש - ,

שלום ישראלוביץ':

שזה אנחנו,

מיכל חינסקי:

הם קיבלו את זה,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי שהחוק,

שלום ישראלוביץ':

אז למה על הקומות העליונות, אם יש חדר מחוזק ייתנו להם ממ"ד?

שרון דינור:

לא, לא נראה לי,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, את יכולה לבדוק את זה?

שרון דינור:

שמה? לגבי החוק?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לגבי תוספת הקומות,

לורה ורטון:

אם יש להם,

ציפי רון:

תוספת הקומות שאין להם,

שלום ישראלוביץ':

אנחנו מעדיפים איך אומרים?

ציפי רון:

אלא יש להם חדרים מחוזקים, האם גם הם יוכלו לקבל ממ"דים על אותה, על אותו טור?

יוחנן וייצמן:

טור. היום כן,

לורה ורטון:

השאלה אם יש להם,

יוחנן וייצמן:

היה תקופה, ואחרי זה היה איזה משהו ציבור בבני רק, וכל המדינה נפלה, מה?

עו"ד סטפני שילה:

אבל זה לא ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

זה משהו אחר?

מיכל חינסקי:

היה, היה עניין עם החדר המחוזק, כן או לא, אבל ברגע שהם קיבלו את השטחים העודפים האלה, את השטחים מכוח תמ"א ארצית, לחדר מחוזק הם קיבלו הם מיצו את השטחים האלה, אבל, אין עוד אפשרות לקבל פעמיים, אחרת כולם יעשו, חדר מחוזק, (לא ברור) עוד חדר.

שלום ישראלוביץ':

זה לא נכון, זה לא נכון, אני לא חושב שאת צודקת.

לורה ורטון:

יש לנו פה יועצת משפטית, נשאל אותה, ושהיא תבדוק.

דוברת לא מזוהה:

אווי ווי,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, נבדוק את זה שם.

ציפי רון:

יאשרו להם את הממ"דים עד למטה? למרות שהג"ה (לא ברור).

שרון דינור:

עמודת ממ"דים, אני לא יודעת להגיד, בשם הרישוי,

ציפי רון:

אני מניחה שיאשרו את העמודת ממ"דים,

יוחנן וייצמן:

נראה לי שיאשרו חדש.

ציפי רון:

אבל יש לי בקשה לגבי המרפסת הלא חוקית,

יוחנן וייצמן:

תעלי את התמונה של הבניין,

ציפי רון:

רגע, בבניין ההיסטורי,

יערה שאלתיאל:

צריך לפרק.

ציפי רון:

בבניין ההיסטורי יש מרפסת שנבנתה לא חוקית,

מיכל חינסקי:

כן, כן,

ציפי רון:

ולא מתאימה, אז את זה אני מבקשת,

לורה ורטון:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

מה זה?

ציפי רון:

כן, זה הדבר הזה,

עו"ד סטפני שילה:

להסדיר את זה,

יוחנן וייצמן:

זה בהיתר או לא בהיתר?

לורה ורטון:

להסיר את זה,

שרון דינור:

זה לא בהיתר.

שלום ישראלוביץ':

זה לא בהיתר, אבל שחררנו את זה תמיד ב - , גם כשבנינו, אתם רואים שקיבלנו, קיבלנו,

יוחנן וייצמן:

בממ"דים אין אפשרות לדרוש.

ציפי רון:

זה לא יכול להיות.

שלום ישראלוביץ':

מה ממ"דים?

יוחנן וייצמן:

לתוספת בנייה רגילה, אם אתה בא לבקש,

שרון דינור:

סליחה, וועדת שימור צריכה להוציא את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מה שאפשר לעשות תעשו, זה בניין לשימור, חזית לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

המינימום זה להחזיר,

יוחנן וייצמן:

כעת העבירו חוק תמ"א, לא חוק, שאומר שאי-אפשר לדרוש הסרת עבירות בנייה כתנאי לאישור.

שרון דינור:

אנחנו יכולים לבקש הסרת עבירות בנייה בכל רגע נתון.

שלום ישראלוביץ':

אבל פעם קודמת שחררתם לנו את הערבויות מחלקת שימור, יש לי,

שרון דינור:

אני לא,

שלום ישראלוביץ':

(לא ברור), אפילו ביקשו מאיתנו ליישר את הגדר הזאת, שהיא תהיה באותו, באותו סגנון של ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

ציפי רון:

זה נורא לבניין.

שלום ישראלוביץ':

ננסה גם בצד השני. שני הצדדים,

לורה ורטון:

אפשר לבקש,

שלום ישראלוביץ':

אולי אני אאשר את הצד השני,

יערה שאלתיאל:

לא, לא, רק להראות שני מרפסות היסטוריות, להרוס את המרפסת ההיסטורית,

שלום ישראלוביץ':

(לא ברור) זה יהיה 20 מטר.

לורה ורטון:

הכיעור יהיה בשני הצדדים,

ציפי רון:

ויש לנו (לא ברור) להיסטורית למרפסת בבקשה.

עו"ד סטפני שילה:

זהו, אבל יש את התיקון, אני חושבת שאולי כן יוכלו לקבל.

ציפי רון:

זה מסומן במגרעת,

מיכל חינסקי:

זה ברור שהם,

שרון דינור:

שהיא חד-משמעית כאילו,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות צריך (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה טוב, זה טוב לסוכה, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה הבעיה,

ציפי רון:

כן, אבל,

לורה ורטון:

אבל זה לא טוב לשימור,

ציפי רון:

אבל נניח שהם עושים, רגע, נניח שהם עושים את המרפסת בהפרדה, רק על הפינה הזאת, זה לא מתחברים בצורה המכוערת הזאת למרפסת הזאת, זה לא יפה, זה לא, זה לא להשאיר את זה,

שלום ישראלוביץ':

יש דרך כן לשפר את זה?

ציפי רון:

להרוס חלק מהמרפסות,

מיכל חינסקי:

המרפסות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נדרוש את זה, בכל מקרה. חברים, עכשיו אנחנו שלחנו אתכם לעשות שיעורי בית,

לורה ורטון:

אנחנו נצביע אם אנחנו,

מיכל חינסקי:

יש מרפסת שלא דיברנו עליה, שאנחנו רוצים להרוס אותה בצורה סימטרית,

אורית לנדסברג:

בטח בצד השני,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם שהמרפסת שלהם, זה בכסף הקטן,

ציפי רון:

זה לא יכול להיות ככה,

מיכל חינסקי:

נכון,

ציפי רון:

בכל מקרה זה קיים, זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה בבקשה?

שרון דינור:

אבל בואו נדבר על זה אחרי שתגישו תיקון, ונעשה, תכנון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה, להביא אותם שוב.

שרון דינור:

אתה לא רוצה להביא אותם שוב, בסדר.

לורה ורטון:

אמרת קודם שכן,

יוחנן וייצמן:

התיק, לא אותם.

שרון דינור:

זה כאילו ההרחבה של זה לפה, אין לי את ה - , סליחה, סליחה זאת,

אורית לנדסברג:

זה הזה.

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

ברח לי, אני מתנצלת,

שלום ישראלוביץ':

המגרש שלנו,

שרון דינור:

כן, רגע,

ציפי רון:

הנה, הנה.

שרון דינור:

לא, לא, הצד הזה פה פה, את זאת,

יערה שאלתיאל:

לא, זה לא זה.

ציפי רון:

לא,

יערה שאלתיאל:

זה הבניין,

שרון דינור:

לא, זה לפני, זה תמונה מלפני ה - , השיפוף,

שלום ישראלוביץ':

שתי קומות,

יערה שאלתיאל:

הבנתי, הבנתי,

שרון דינור:

בסדר, את זאתי להאריך באותה קנה מידה,

יוחנן וייצמן:

מרפסת קיימת פה אם לא לפני 2000 שנה,

שרון דינור:

בסדר, אני אומרת זה באמת בקטנה, זה פשוט עשינו פה דחייה, אז עשינו על כל הדברים שמפריעים לנו, אבל אם אתם תעשו את הבניין יפה, יהיה על מה לדבר, בסדר, זה לא,

שלום ישראלוביץ' :

אין אפילו בפנאלית שם, בסדר, הורידו את זה.

יערה שאלתיאל :

עכשיו את מבינה למה זה? זה מה שהיה לפני זה,

אורית לנדסברג :

לא, עד סוף ה - , לא עד הפינה. אתם משאירים רווח מהפינה.

מיכל חינסקי :

אותו דבר.

אורית לנדסברג :

אוקי,

מיכל חינסקי :

ממש כאילו,

שרון דינור :

כן,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) הכול, בסדר, טוב,

שרון דינור :

טוב, תודה.

יוחנן וייצמן :

תפנו לבנייה ליד, ותחזרו עם תשובות. תחזרו עם תשובות למחלקה, ואנחנו נדון.

שרון דינור :

אז אני כותבת, לשוב ולדון, נכון?

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא לשוב ולדון,

מיכל חינסקי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לאחר, לכתוב לאחר,

יוחנן וייצמן:

המרפסת אני לא חושב שזה,

שרון דינור:

לשוב ולדון לאחר בחינה, בחינת תכנון כולל?

לורה ורטון:

כן, ובתיאום עם השכן,

ציפי רון:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, לא תכנון כולל, הבניין ליד.

שרון דינור:

בחינת,

יוחנן וייצמן:

שלום ישראלוביץ':

זה בדיקת היתכנות להשכרה, עם הבניין הצמוד.

ציפי רון:

כן, ולבנות יחד, את ה – 4,

יוחנן וייצמן:

או ביחד, או לא ביחד, אני לא יודע,

ציפי רון:

שיהיה להם פשוט, יהיה להם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שיהיה להם,

אורית לנדסברג:

הם יכולים לבנות בשלבים.

יערה שאלתיאל:

זה לא משנה.

יוחנן וייצמן:

בצד המשפטי של הקומות.

ציפי רון:

אבל אני רוצה לשאול לגבי המרפסת הזאת.

אורית לנדסברג:

שרון, אני גדלתי שם.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

זה נראה נורא. זה נראה נורא.

אורית לנדסברג:

שמה גרתי.

דוד היימן:

לפי התמונות זה קיים המון שנים, ה - ,

לורה ורטון:

זה לא אומר שצריכים להתעלם.

ציפי רון:

הם באים עכשיו עם תוכנית חדשה.

לורה ורטון:

מה? כן,

ציפי רון:

שיתקנו, שיתקנו,

לורה ורטון:

שמה?

ציפי רון:

את הטעות,

דוד היימן:

המון שנים זה קיים,

ציפי רון:

בסדר.

לורה ורטון:

אבל אם כבר עושים שינויים, שייבנו וינקו את העבירות בנייה,

ציפי רון:

שיתקנו את טעות תיקון זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להגיד משהו, תגיד.

שלום ישראלוביץ':

אני אומר זה קיים עוד לפני שהשכונה הזאת בכלל נכנסה לשימור, גם זה לא אנחנו, היה מכור לבן אדם שלא אנחנו,

לורה ורטון:

אבל זה חלק מהתוספת.

שלום ישראלוביץ':

לא אנחנו ביצעו, מה?

לורה ורטון:

אבל זה חלק מהתוספת, אז,

ציפי רון:

אבל אתם בעלי הקרקע,

לורה ורטון:

זה לא יכול להיות מתי הוסיף.

שלום ישראלוביץ':

זה עבירות של דיירים קודמים. זה לא אנחנו,

אורית לנדסברג:

אני לא עשיתי,

יוחנן וייצמן:

תראה, אם היה מדובר,

שלום ישראלוביץ':

מה?

יוחנן וייצמן:

אם לא היה מדובר בממ"ד, התשובה היא – כן. כשאתה מבקש תוספת בנייה לגג רעפים, עבור דירה, שהם עם עבירות בנייה לא משנה מי עשה אותם.

שלום ישראלוביץ' :

בסדר, אבל אני גם מציין, בהיתר הקודם זה עבר גם (לא ברור).

שרון דינור :

בקיצור.

יוחנן וייצמן :

אז בסדר? יש לנו זמן? בוא נתחיל לרוץ על התיקים של ה - ,

אורית לנדסברג :

זה בית חולים?

שרון דינור :

בית חולים, היא כל ה - , היא שלחה תמונה שהתחברו שם, כמו מומיה.

לורה ורטון :

מה?

שרון דינור :

כלב תקף את רויטל שעוברת איתנו, רויטל ון דן ברוק, היא בהיריון בחודש שמיני,

עו"ד סטפני שילה :

לא נכון,

שרון דינור :

והיא מאושפזת עכשיו בבית החולים.

ציפי רון :

מה קרה?

עו"ד סטפני שילה :

כלב.

שרון דינור :

כלב תקף אותה כאילו, כלב של שכנים שלה.

ציפי רון:

מה תקף אותה?

לורה ורטון:

כלב.

איציק שוויקי:

כלב.

ציפי רון:

(לא ברור) הגבהה (לא ברור).

עו"ד סטפני שילה:

(לא ברור) לחדר מחוזק הם לא יכולים לקבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד סטפני שילה:

הם קיבלו,

ציפי רון:

שרון, כשהייתי בסוף חודש תשיעי עם הבת שלי הקטנה, הדרכתי קבוצה בכניסה לגן חיות, נשכה אותי כלבה כך ביד, זה היה לי צמיד רחב, אז היא נשכה רק עד הצמיד.

שרון דינור:

יופי,

ציפי רון:

ואני הייתי בקריזה, כי היא נשכה אותי וירד דם, והייתי,

יוחנן וייצמן:

עוברים לתיק הבא,

ציפי רון:

בשבוע האחרון של התשיעי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תיק הבא.

ציפי רון:

אם יש או אין כלבת, לקחו אותה בהסגר, ואז לא ידענו אם יש כלבת מה יהיה,

יוחנן וייצמן:

רוצה להעלות את מלאכי?

שרון דינור:

רציתי להגיד כמה מילים על זה,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר, אז בואו חברים, בואו,

שרון דינור:

אם נספיק, אז נעשה גם את ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בואי.

שרון דינור:

כאן,

יוחנן וייצמן:

התיק הזה נסיים.

שרון דינור:

זה תיק, זה תיק,

יוחנן וייצמן:

חברים.

שרון דינור:

אולי אני אסגור את הדלת שמה, הרעש. זה תיק מיוחד,

דוברת לא מזוהה:

איזה מספר?

ציפי רון:

אנחנו עכשיו בעמוד 5.

אורית לנדסברג:

על רד"ק.

שרון דינור:

רד"ק 8 זה תיק שכעיקרון כשעשינו את ה - ,

איציק שוויקי:

זה היה פעם לדעתי. לא?

שרון דינור:

אבל עכשיו אני רוצה את הריכוז שלהם, בסדר? כי זה,

אורית לנדסברג:

אפשר רגע.

שרון דינור:

אבל הנה נכנסים עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

התיק הזה זה תיק ברד"ק 8, רד"ק זה ברחביה, אוקי זה אזור ש - , הוא לא, הוא לא גמר, עשינו את הסקירה שלו בשלב ב' אם אתם זוכרים, ואז השלמנו את הרשימת שימור תה תה זה, זה מבנה היסטורי, אוקי. וסימנו אותו, סימנו אותו.

חיים כהן:

זה תיק שמתגלגל הרבה זמן, נכון?

שרון דינור:

הוא מתגלגל, אני לפני שנסעתי לבוסטון הם הראו לי את זה.

איציק שוויקי:

אני זוכר,

שרון דינור:

אבל לא ברמת, לא ברמה של תכנון, הראו לי, רק אמרו לי כאילו, מה, מה אני יכולה להגיד להם על המדיניות של תכנון של האזור הזה. סליחה, מי זה?

חיים כהן:

זה העוזר שלי.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אוקי סליחה. בקיצור, אני אחרי, עכשיו לפני איזה שנה הם חזרו אלינו, עם תכנון פה, הם מציעים את ההריסה של הבניין הזה, היה לנו המון המון דיונים, כי אנחנו חשבנו ש - , בהתחלה שזה לא ראוי להרוס אותו בגלל כל מיני סיבות, קודם כל זה בניין היסטורי, ויש לו גם עצים שמלווים אותו, רגע שנייה, היה,

ציפי רון:

לרגע של הרחוב, עוד פעם על הצילומים.

שרון דינור:

היה דיונים אצל מהנדס העיר, אוקי, הרבה דיונים, לא אחד ולא שתיים, עם היזמים, עם הדיירים, ובסופו של דבר הוחלט ש - , צריך להרוס אותו כדי לממש את התמ"א/38, אבל חשוב לי כן שתכירו על מה מדובר, כי אני לא יכולה שזה בניין שהוא אין לו ערכים, זה בניין מודרני,

ציפי רון:

לגמרי.

שרון דינור:

יש לו, יש לו חדר מדרגות תרמומטר כזה שעומד על עמודים, שזה דווקא החלק ה - , כאילו הוא חלק נדיר יחסית, אני לא מכירה המון דברים כאלה, בשכונה של רחביה, אבל הבניין כאילו, טוב תקפצו לשם, יש לכם הזדמנות לא נגע בו הזמן, אוקי כאילו לא השתנה.

ציפי רון:

זה בחלק העילי שלו,

שרון דינור:

הכול,

אורית לנדסברג:

כן, כן,

שרון דינור:

כן, הכול ריצופים,

אורית לנדסברג:

מהפינה,

שרון דינור:

המסגרות המקורית, ה - , החדר מדרגות, תראו כל הבניין, אתם מסתכלים,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לא, אתה מסתכל בזה, במחשב, כל, כל המרצפות, הדלת של ברזל, הכול נשאר כמו שזה, כאילו זה פשוט מדהים יש הם אפילו, קפצתי שם לבניין, אפילו ראיתי תנור ברזל ייצוק כזה שנמצא באחד החדרים, זה ראית, זה לא קשור לזה. אתם רואים חלק מהדלתות אפילו נשארו מקוריות, כאילו הבניין הזה ממש נשאר,

ציפי רון:

קפא, קפא בזמן.

שרון דינור:

כמו שהוא זה, פחות או יותר. הבנייה יש לו תלטיש, עיבוד אבן עדין בחזית הקדמית. ויש לו,

יערה שאלתיאל:

טובה.

שרון דינור:

טוב זה בחלק האחורי. עוד משהו שמעניין, יש שם איזה שהוא פרט של חלונות שהוא מעניין, הנה את זה המעקה שהוא מאוד מיוחד.

ציפי רון:

הוא ייחודי,

שרון דינור:

תראו איך הם שמו את ה - , עכשיו אני רואה את זה ששמו את המכתבים את ה - , על הדלת ברזל, אתם רואים זה הדלת מאוד יפה. עם ריצוף תלת – מימדי,

ציפי רון:

היא אופיינית, היא גם אופיינית,

שרון דינור:

אבל זה באמת לא רוצה בשום מקום אחר, כאילו סתם מן,

אורית לנדסברג:

אני חושבת שהיה בבניין ברחוב רד"ק, ששת הימים כיסו אותו וסגרו אותו עם בטון, אבל ככה זה היה.

שרון דינור:

למה פה העניין של העצים דווקא תכנון עיר מאוד מאוד, מאוד, רצו להילחם עליו, אפילו יותר מאפשר לבניין, כי העצים פה פשוט בהתחלה הציעו פה חניון ש - , הורס את כל העצים, עכשיו הצליחו לצמצם את זה, בעקבות בקשה של תכנון עיר, אני אראה לכם את התכנון החדש. אוקי, אז הכרנו את הבניין, אוקי יש לו,

איציק שוויקי:

9988,

יערה שאלתיאל:

אבל יש לו ברושים, אני לא הבנתי,

שרון דינור:

לא, יש אנשים,

יערה שאלתיאל:

למה רוצים להרוס אותו,

איציק שוויקי:

את 9988 הוא לא הוגדר לשימור, כי זה,

שרון דינור:

הוא לא הוגדר לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, ואנחנו הכנסנו אותו כעת לרשימה,

שרון דינור:

כן, אבל, אני באמת אומרת שהכנסנו את הרשימה אחרי שהוא כאילו,

יוחנן וייצמן:

אחרי שהתיק נפתח.

שרון דינור:

אחרי שהתיק כבר נפתח. אבל בסדר, כאילו הם חייבים לפי 10038 תיק,

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה, כן,

שרון דינור:

היו חייבים לעשות איתנו את הבחינה, היה לנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא רוצה, אני לא רוצה לריב איתם בדיון, אבל כאילו באמת הטענה המרכזית שלי היה למה לא
באתם לדון איתם עם השימור.

איציק שוויקי:

כל רחביה הייתה תוכנית פיתוח,

שרון דינור:

זה בניין של כל מי שיש לו עיניים, רואה שיש לו ערכים, העמיתים שלי,

איציק שוויקי:

(לא ברור) 146,

שרון דינור:

שהתייעצתי איתם.

אורית לנדסברג:

רגע,

שרון דינור:

ראשי מחלקות,

אורית לנדסברג:

רגע, היא מדברת.

שרון דינור:

עמיתים שלי שהתייעצתי איתם בתל - אביב ובחיפה שגם שמה יש בארץ אמרו שחד משמעי בניין כזה לא נהרס, זאת אומרת הם יכלו, הם יכלו להגדיל ראש ולבוא לשימור, כאילו לפני שזה, כבר סיימנו את התכנון, אבל הם לא עשו את זה, אבל הם אמרו שזה פעם אחרונה של זה, ועכשיו הם עושים תיאום עם זה,

אורית לנדסברג:

פעם אחרונה זה?

ציפי רון:

בניין כזה לא הורסים,

יערה שאלתיאל:

אז רגע,

שרון דינור:

אבל החלטת בג"ץ ומהנדס העיר בניגוד להמלצות,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אין מצב,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

שהורסים בניין כזה,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו,

ציפי רון:

אין מצב,

שרון דינור:

אנחנו מנסים לעשות, אני אמרתי להם שאנחנו ננסה לעשות את הבניין החדש, הכי טוב שיכול להיות,

ציפי רון:

הוא לא יהיה,

שרון דינור:

אז אני רוצה להראות לכם רגע, את הבניין החדש,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל רגע, רגע,

ציפי רון:

הוא לא יהיה,

יערה שאלתיאל:

את הבניין החדש,

יוחנן וייצמן:

אני לא מצליח להתרכז.

יערה שאלתיאל:

תסבירו שנייה אחת למה,

שרון דינור:

הם קוראים ל - , חשוב לי רגע להסביר לכם, הם אנחנו רוצים לעשות בניין,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

רגע שנייה אנחנו מנסים לעשות בניין שיהיה הכי תואם להוראות רחביה, אפשר בבקשה את התשומת לב של הוועדה? אנחנו מנסים לעשות את הבניין, עכשיו שהתקבלה החלטה, אנחנו נעשה את הכי טוב שאנחנו יכולים במסגרת ההחלטה, שזה להתאים אותו למדיניות של רחביה, בדברים האופייניים, בעיצוב. הם עושים שימוש חוזר באבן, אני מתנגדת למילה שחזור, כי הם לא עושים פה, אבל הם משתמשים באבן מחדש, שומרים חצי מהעצים. אנחנו לא באותו מצב שהבניין התחיל, הם כן עשו שינויים שמשמעותיים בבניין כדי לפגוש את ה - , לפחות את הדרישות שלנו, של רחביה, וזה, למרות שהוא בתמ"א 38/א, ולפני שזה, אני רק רוצה להראות לכם את ההדמיות שלהם, לפחות תסתכלו כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש פה אדריכלית טובה, יש פה גם יזם טוב, הוא בונה המון ברחביה, אז בואו, בואו נסתכל רגע ואז תגידו את כל מה שאתם רוצים להגיד,

יערה שאלתיאל:

לא,

שרון דינור:

וגם יגיעו לדיון תוכלו לשאול אותם,

ציפי רון:

תהיה התנגדות ציבורית עצומה, כל החברים ברחביה, כבר עכשיו סוערים וגועשים, זה לא יעבור, זה פשוט לא יעבור,

יערה שאלתיאל:
רגע,

ציפי רון:
לא הורסים בניין, רגע לא הורסים בניין כזה, אם הם רוצים להוסיף, יתכבדו ויעשו תוכנית, שמשלבת, לא בחיפה, ולא בתל - אביב היו נותנים לגעת בבניין כזה.

חיים כהן:
אנחנו בירושלים,

ציפי רון:
לא יהיה, ירושלים צריכה להיות דוגמא,

יוחנן וייצמן:
אני יכול לבקש לבקשה? אמרת את זה פעם אחת.

אורית לנדסברג:
אז אני רוצה להגיד עוד דבר,

יוחנן וייצמן:
עד הדיון פנימי לא להגיד את זה שוב.

שרון דינור:
רגע הנה ה - ,

אורית לנדסברג:
שרון עוד מילה אחת, שנייה. אני חושבת על אחת כמה וכמה, כיוון שיש כאן אדריכלית טובה, אני חושבת ש - , זה חלק מהלימודים שלנו להתמודד עם אתגרים, וזה באמת אתגר זה לא אתגר למוטט ולהתחיל לעשות פאזל עם אבנים וחלונות וכל מיני דברים כאלה, זה פשוט לא לעניין. תיכף תראו את התוצאה. אני חושבת שהתוצאה היא גם עד (לא ברור) למה שזה הבניין הזה שהוא סוליד,

שרון דינור:
כן,

אורית לנדסברג:

הוא מאוד מאוד יציב,

שרון דינור:

מבחינת שימור עצים, שתראו, תקשיבו, אתם לא מבינים איזה מהפך עשינו פה, זה התחיל ברמה שכל העצים פה עלו לעקירה, חוץ מהשלושה האלה. עכשיו הם שומרים על העצים האלה, הברושים האלה, לצערי באמת כאילו, כי המגרשים הם צרים, אי-אפשר, הם עושים מעלית רכב, זה לא שהם עושים פה איזה שהוא רמפה, וזה כאילו משהו, הם באמת, הם עשו את ה - , הם חייבים לעשות שם חנייה, לטענתם כדי לאשר את ה - ,

איציק שוויקי:

כל העצים לחפירה זה לא,

שרון דינור:

כל העצים האלה, הם,

איציק שוויקי:

הם ימותו בחפירה.

יוחנן וייצמן:

אמרת פעם אחת שוויקי,

שרון דינור:

הם ימותו עוד לפני החפירה.

יוחנן וייצמן:

כל מה ש - , כל אחד פעם אחת.

שרון דינור:

אין פה, אני לא חושבת שהם משקרים פה, הם אומרים פה העצים האלה אנחנו לא מצליחים לשמור עליהם, אבל צמצמנו את החפירה פה, כדי שכן לשמור עליהם, וכל החזיתות האלה, אנחנו עושים להם שימוש חוזר באבן, החזיתות האלה, אז זה,

יערה שאלתיאל:

את יכולה רגע להסביר למה התקבלה החלטה להרוס?

שרון דינור:

כי היה, א', תשאלו אותם את זה בדיון, אבל היזם אמר, אני לא מצליח לעשות פה פרויקט אם אנחנו לא הורסים את הבניין הזה. כאילו אנחנו רצינו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתמ"א/1 או תמ"א/2?

עו"ד סטפני שילה:

2,

שרון דינור:

תמ"א/2 כמובן, כאילו זה הסיפור, הנה תסתכלו רגע, תסתכלו על החניון התת-קרקעי על הרדיוסים של העצים, הוא כן נעשה פה מאמץ, אנחנו אגב תכנון עיר ביקשו בהתחלה, אל תעשו פה חנייה בכלל, כדי לשמור על העצים, העצים היו זה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

שרון דינור:

בעד מה?

אורית לנדסברג:

שלא יעשו חנייה,

שרון דינור:

זה לא על ציר רכבת קלה, כן צריך להגיד את זה,

יוחנן וייצמן:

זה,

שרון דינור:

בסדר,

אורית לנדסברג:

זה מרחק 7 דקות הליכה.

שרון דינור:

אני מציגה לכם, זה מה ש - , זה מה שהתקבל אצל מהנדס העיר, אני מלווה את ההחלטה שלו, אני, כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לא הרגשתי שאני יכולה לעשות משהו אחר, חוץ מלנסות בעקבות ההחלטה הזאתי לייצר את ה - , הכי טוב שיכול להיות, אז אחד הדברים שהשתנו, שתבינו מה השתנה מהתכנון הראשון שלהם. אחד הדברים שהשתנו זה שהוא נראה, הדבר השני שהשתנה, היה פה חומרים זרים לחלוטין, באמת בצבעים שחור כהה, נכון אתה אמרת (לא ברור) לחייב את זה על זה, אז הנה אתם רואים שם כבר תיקנו את זה לצבע אחר, אמנם החומר הוא חדש צבע אחר, אולי אפשר גדר אם צריכים בעץ.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

זה לא צריך, אז זה שולי, כי באמת מה שחשוב להם זה ה - ,

אורית לנדסברג:

להרוס.

שרון דינור:

לא, לא, הנה מה שהם יקבלו היה פה בחזית, היה פה מתקנים שהם גם הסיטו אותם, הזיזו אותם, כבר לא נמצאים פה. אז אנחנו עשינו המלצה ש - ,

יוחנן וייצמן:

למה לבטל פה את המרפסת?

שרון דינור:

הם לא מצליחים להכניס אותם לקווי בניין, ברגע שהם הכניסו אותם להריסה ובנייה מחדש, אז הם לא מקבלים אתה קווי בניין של, שמאפשרים את ה - ,

אורית לנדסברג:

זה היתום, שבוכה, שאין לו הורים.

שרון דינור:

אז הם ביטלו את המרפסות, אבל המרפסות האלה הם לא הייתי בטוחה שהם היסטורית, לא הצלחתי למצוא הוכחה לזה, שהם היסטוריים.

יוחנן וייצמן:

רחביה נותנת להם את (לא ברור) מרפסות.

שרון דינור:

אם הם היו, התמ"א/38 זה הכי הקלה שהיא נותנת, כן? כי היא נותנת, הם השתמשו ב - , אני לא יודעת, הם לא הצליחו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אז זה,

אורית לנדסברג:

יש, יש לי שאלה הם יכלו לעשות עוד קומה כדי לממש את הזכויות?

שרון דינור:

לא, כי הם בתמ"א/38, יכולים להגיע רק עד 6 קומות לדעתי.

אורית לנדסברג:

אז זה 2 זה עוד 4.

שרון דינור:

כן. גם האזור, כעיקרון הוא 5 קומות, אז 6 קומות זה חריגה של קומה.

איציק שוויקי:

זה 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

האזור הזה זה 6 קומות,

שרון דינור:

תשמעו, זה תיק עם קונפליקט, מה אני אגיד לכם? יש פה קונפליקט, אבל אני חושבת ש - ,

אורית לנדסברג:

אני חושבת שקונפליקט,

שרון דינור:

לא יודעת,

אורית לנדסברג:

מהסוג הזה פותרים בתכנון, ו - , אני חושבת שזה לא,

יערה שאלתיאל:

את החלק הקדמי של הבניין היא,

שרון דינור:

אני יכולה לבקש,

אורית לנדסברג:

זה נראה, נראה פלסטי, זה נראה פלסטי, זה נראה דו – מימדי, וזה לא נותן את התחושה, של בניין עם מסה שהוא ריבועי, ריבועי, ריבועי, יש לו את ההופעה הזאת, מפה צריך לתת.

איציק שוויקי:

יש סעיף ב – 9988,

שרון דינור:

בסדר רציתי לספר לכם, לדבר עכשיו,

איציק שוויקי:

יש סעיף,

שרון דינור:

מה שעברנו עם הדבר הזה שתבינו את ה - ,

איציק שוויקי:

בסדר, אני אומר,

אורית לנדסברג:

שיש כאן לחצים,

שרון דינור:

לא, שיש פה,

איציק שוויקי:

9988, שמהנדס העיר רשאי,

חיים כהן:

ומה מדובר?

איציק שוויקי:

להרוס את ה בית.

חיים כהן:

לעשות דירה אחת,

יוחנן וייצמן:

ומהנדס העיר,

שרון דינור:

מה פתאום,

איציק שוויקי:

(לא ברור) בסעיף הזה.

שרון דינור:

מה פתאום. זה בניין, אני לא יודעת כמה יחידות דיור יש פה,

איציק שוויקי:

לא,

יערה שאלתיאל:

תראי עוד פעם תוכנית,

חיים כהן:

הרבה פעמים ב - ,

לורה ורטון:

אני גם רוצה להגיד,

איציק שוויקי:

יש סעיף שאומר,

לורה ורטון:

שהדברים הולכים הפוך.

איציק שוויקי:

לאשר,

חיים כהן:

משפחה (לא ברור).

איציק שוויקי:

זאת אומרת לא לאשר,

שרון דינור:

לא, לא, פה זה, פה זה, הוא רוצה לאשר אין יחידות דיור פה,

לורה ורטון:

אני גם רוצה להגיד ש - , כשהדברים קורים הפוך, נגיד יש תוכנית ל - ,

שרון דינור:

15 יחידות,

לורה ורטון:

לבנות,

שרון דינור:

ונכנס 8, סליחה, זה כאילו פי 2.

לורה ורטון:

כשיש תוכנית לבנות, וכבר התקדמה והגיעה לכל מיני מצבים, ואז פתאום משנים את הדרישות, נגיד של יחס לשטח הירוק, למשהו אחר. אז קורה שעוצרים ואומרים מצטערים, עבדתם על זה, השקעתם בזה, אבל החלטנו להחמיר בכללים. אז, אז מפסיקים. וגם פה, אם יכול להיות שלפני, לא יודעת 5 שנים אישרו להם, לא אישרו להם, הם מסתמכים על זה ש - ,

לורה ורטון:

זה ש - , זה שבא השלימו עם הרס,

שרון דינור:

הם לא הגיעו, הם לא הגיעו לשימור אף פעם, עד לשלב הנוכחי שאז אמרנו להם כבר שיש לו ערכים, אבל הם אמרו מה? התחלנו 3 שנים לפני זה, כאילו זה,

לורה ורטון:

יש תוכניות, אני יכולה,

שרון דינור:

כאילו,

לורה ורטון:

לספר עליהם, של,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

יותר מזה, ואז לא יודעת, שינו את המדיניות, וזורקים את הכול לפח.

יערה שאלתיאל:

תראי את התוכנית רגע,

לורה ורטון:

אז אין שום סיבה בעיני שאנחנו צריכים להתחשב בזה, שכבר עבדו על זה קודם.

שרון דינור:

אגב החוות דעת שלנו פה, לא אמרתם, אבל היא מוסכמת, מה שכתבנו כעיקרון אני חושבת שאין להם הערות אליו,

אורית לנדסברג:

קיבלו את כל ההחלטה,

שרון דינור:

לא, כי אנחנו עשינו,

אורית לנדסברג:

מה הבעיה?

שרון דינור:

כאן באמת הליך מאוד ארוך ב - ,

יערה שאלתיאל:

רגע, סליחה שאני חוזרת אחורה, אבל אם היו שומרים על ה - , השליש ה - , של החזית, של המבנה, כל הרי הצורה הזאתי, זה לא המבנה המקורי, אבל לא משנה, נגיד הרצועה הזאת של המבנה, ואת כל השימושים והבנייה, והריסה היו עושים בחלק האחורי, וכן משאירים את ה - ,

ציפי רון:

אבל האופי,

יערה שאלתיאל:

שבמערבי הזה,

אורית לנדסברג:

הדופן המערבית היא מדהימה, זו החזית,

שרון דינור:

בדיוק ה - ,

אורית לנדסברג:

כשאת יורדת בירידה זה הדבר שאת רואה,

יערה שאלתיאל:

את מדברת, אני לא, אנחנו, המערבית את מדברת?

אורית לנדסברג:

זה בניין מדהים, עשיתי פה פילאטיס, (לא ברור), מערבית,

יערה שאלתיאל:

מערבית זאת זאת?

שרון דינור:

מה?

יערה שאלתיאל:

לא,

ציפי רון:

שרון,

יערה שאלתיאל:

זאת זאת,

שרון דינור:

כאן זה (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

הבנתי.

ציפי רון:

שרון,

יערה שאלתיאל:

הבנתי.

ציפי רון:

אתן עושות דיון ביניכם, תראי לנו את זה.

שרון דינור:

מה שהיא אומרת,

ציפי רון:

אז תראי לנו את הבניין,

יערה שאלתיאל:

לא, מה שאני אומרת, אוקי, אני טעייתי בכיווניות, תחזירי, כאילו שלקחת את הרצועה הזאת, לשמור אותה, ואני מבינה זה ה - , זה החזית?

אורית לנדסברג:

כן, כן,

יערה שאלתיאל:

בתב"ע?

אורית לנדסברג:

זה על חזית,

יערה שאלתיאל:

זה הדופן של החזית?

אורית לנדסברג:

כן,

יערה שאלתיאל:

בחלק האחורי שיהרסו שיבנו שזה, אבל יש שמה את ה - ,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

הכניסה המדהימה הזאת,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

והמרפסות, אז מאחורה שיעשו כבר באמת מה שהם רוצים. אבל, זה לפחות משהו.

אורית לנדסברג:

את כל הדבר הזה לשמר,

שרון דינור:

זה מה שביקשנו, אבל זה לא התקבל כאילו ב - ,

אורית לנדסברג:

ומה שהם עושים זה שהם הורסים את זה, מזיזים את זה,

ציפי רון:

הם הורסים את הכול,

אורית לנדסברג:

הם הורסים הכול,

יערה שאלתיאל:

כן,

ציפי רון:

הם הורסים את הכול,

שרון דינור:

הם עושים שימוש, הם קוראים לזה שחזור,

ציפי רון:

זה לא מעניין, זה לא מעניין,

שרון דינור:

חדש,

אורית לנדסברג:

זה לא מעניין,

ציפי רון:

זה לא מעניין,

אורית לנדסברג:

זה באמת לא מעניין,

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים שימוש חוזר, עם זוהר יש במחסנים המון חומרים לשימור, שלא לוקחים ממנו.

שרון דינור:

תראו, אבל בוא נסתכל רגע על התוצאה, התוצאה כאילו, אני לא בטוחה שמישהו שיראה את זה,

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

בואו, בואו תשאלו אותם את זה, אוקי, תשאלו את כל השאלות האלה, אני חושבת, בוא במבחן התוצאה הסופית.

ציפי רון:

מה צריך לשאול אותם?

שרון דינור:

אני חושבת שצריך גם לראות את התוצאה הסופית,

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

יש פה בניין שהוא,

אורית לנדסברג:

לא,

ציפי רון:

לא, התוצאה הסופית לא מעניינת אותי בכל, היא יכולה להיות ממסטיק ומפלסטיק.

שרון דינור:

אז תקשיבו רגע שנייה לפני שהם נכנסים, אני רגע עושה הפסקה של דקה, בסדר? ואז אני אקרא להם להיכנס.

ציפי רון:

זה פשוט חוצפה, שאין כדוגמתה. חוצפה,

יערה שאלתיאל:

הבעיה היא לא שלהם, הבעיה של, שלנו, שאישרו להם את זה.

ציפי רון:

זה חוצפה, חוצפה לא נורמאלית, חוצפה לא נורמאלית. לקנות מגרש ריק ברחביה,

יערה שאלתיאל:

זה לא חוצפה שלהם,

ציפי רון:

לקנות מגרש ריק, להתייחס לזה, רק כאל מגרש ריק,

לורה ורטון:

יש משת"פ, בוא נגיד ככה.

יערה שאלתיאל:

בסוף זה התפקיד, אני אומרת שלנו, אבל זה לא משנה, של הרשויות.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן, לא שמענו את קולך בדיון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לראות שהם יציגו,

איציק שוויקי:

לא, רק, ואתה לא דיברת איך הוא נראה, הבית אם זה לשימור,

יוחנן וייצמן:

ראיתי, ולדעתי הבית הזה לשימור, זאת אומרת אישרנו אותו ברשימת שימור, יש פה בעיה שהיא באמת בעיה טיפה מוסרית, ש - , אני כן חושב, אני רוצה, לא יודע איך לנסח את זה בזהיר, אבל שאם, בן אדם התחיל דבר, בהליך מסוים, ואנחנו באמצע החמרנו,

שרון דינור:

אני מחכה שהוא יסיים לדבר.

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח שזה,

איציק שוויקי:

שיגיע לבית משפט.

יוחנן וייצמן:

הוגן להחמיר עליו.

לורה ורטון:

אז אני יכולה לתת לך דוגמאות שהם בדיוק זה, שהשקיעו בתוכניות שנים, ואחר כך,

איציק שוויקי:

והעירייה לא, מה עשתה?

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שזה צודק.

לורה ורטון:

קיבלו את הכללים,

יוחנן וייצמן:

זה לא צודק.

איציק שוויקי:

אגב זה כל עיריית ירושלים, כל הבנייה לגובה של,

לורה ורטון:

אם אתה אומר את זה, אז את זה,

איציק שוויקי:

שלא הייתה לפני זה? וגם,

ציפי רון:

ובונים מזכוכית,

איציק שוויקי:

הרכבת הקלה?

ציפי רון:

ובונים מגדלים מזכוכית,

איציק שוויקי:

איך זה,

יוחנן וייצמן:

אז שנייה, אדריכלית דינור יצאה, (לא ברור) שנייה.

איציק שוויקי:

וייצמן, אני קראתי אתמול ש - , הוועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

רפאל, אתה יכול לחבר, הוא פה בחוץ, אז עזוב, בוא לא נשגע אותו.

איציק שוויקי:

שמעתי אתמול, קראתי אתמול ש - , שהוועדה המחוזית אישרה בצומת המושבות שם, למטה,

ציפי רון:

כן, מגדל,

יוחנן וייצמן:

חוצפנים.

איציק שוויקי:

איד? יש, יש,

יוחנן וייצמן:

לא, 24 הם אישרו, 24,

ציפי רון:

מזכוכית רגע, אני ראיתי באוניברסיטה בגבעה רם,

יוחנן וייצמן:

זה לא צריך כבר,

ציפי רון:

בניין שהוא כולו זכוכית,

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

בניינים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מבנה זכוכית, עזבי, האוניברסיטה זה אוטונומי.

ציפי רון:

לא, אין כזה דבר, אבל זה לא רק באוניברסיטה בתים מזכוכית. מה קרה?

איציק שוויקי:

לא, אבל מה שקרה פה?

יוחנן וייצמן:

גם לא צריך, לא צריך,

איציק שוויקי:

בית המשפט,

יוחנן וייצמן:

לא צריך כבר,

איציק שוויקי:

בית המשפט קבע, שהעירייה תעשה תוכנית המושבות, קבעה.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

בית המשפט קבע שיעשו את הכול למושבות,

שרון דינור:

אבל ככה,

איציק שוויקי:

והוועדה המחוזית גם מקבלת את התוכנית (לא ברור) היא רוצה.

אורית לנדסברג:

יש שם כיסאות, יש שם כיסאות, אפשר לשבת.

איציק שוויקי:

אתם נציגי העירייה, אומרים שבית המשפט קבע.

שרון דינור:

תראו, האדריכלית כדאי,

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הנה העכבר, פתחתי לכם את המצגת.

איציק שוויקי:

זה תכנון ובנייה, (לא ברור). שכולם מרווחים,

מורן בן זיו:

איילה, תשלחי רגע את המיקרופון.

איציק שוויקי:

אחד מרוויח, וייצמן, זה אחד מרוויח, אחד מרוויח, זה לא (לא ברור) העיקרון הזה.

דובר לא מזוהה:

את שומעת אותנו? איילה.

שרון דינור:

כאן פתחתי את ההיתר הזה, שתצטרכו לעבוד.

יוחנן וייצמן:

טוב, אני מפחד שיהיה פה דיון טעון, מה שכן, ככה, כל מי שמדבר יציג את השם שלו בהתחלת הדברים, אני מבקש מכולם לא להיכנס לדברים, עד אחרי שגומרים להציג. גומרים להציג, שואלים שאלות.

ציפי רון:

אני אתאפק.

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? קריאת ביניים אחת, בסדר. אנחנו איתכם, מי מציג?

מיכל דלה פרגולה:

תודה, אני אציג, למה טעון? אנחנו מתואמים כל כך יפה, עם כולם, במשך תקופה מאוד ארוכה, אינספור סיכומים,

משה שפירא:

הרבה,

מיכל דלה פרגולה:

אינספור,

ציפי רון:

אז למה מתואם?

שרון דינור:

כי חייבים לבוא,

ציפי רון:

אם זה מתואם,

שרון דינור:

עכשיו החוק מחייב אותם.

עודד ריבק:

אנחנו רוצים לוודא שמתקדמים במסלול הנכון.

מיכל דלה פרגולה:

תמ"א/2/38 בעיר ההיסטורית מחייבת אתכם, ואותנו, להיפגש, אז זה, זאת הסיבה.

שרון דינור:

זה היה הקריאת ביניים שלה.

מיכל דלה פרגולה:

וזה נגמר עכשיו.

שרון דינור:

וזה היה הקריאת ביניים שלי.

יוחנן וייצמן:

חשבתי.

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, אני לא רואה את המצגת, אני רואה את איילה, אני לא יכול לדפדף אותה,

מורן בן זיו:

כאילו עדיף אם אפשר לראות את ה - ,

מיכל דלה פרגולה:

זה, לא אותה.

משה שפירא:

או זה, או זה.

מיכל דלה פרגולה:

(לא ברור) את המצגת.

שרון דינור:

אז אולי,

מיכל דלה פרגולה:

נראה לי, אלא אם כן.

שרון דינור:

אוקי, קדימה טוב.

מיכל דלה פרגולה:

אז אנחנו מדברים על רחוב רד"ק 8, בשכונת רחביה, כמו שאמרתי תמ"א/2/38, אנחנו נתחיל ברגע לסקור את המצב הקיים והמאוס, ואחר כך נדבר על התכנון המוצע, אז הנה החלקה שלנו, היא בתוך ה - GIS זה רחוב רד"ק פחות או יותר, פה אנחנו רואים את התמונה מתוך ה - GIS, פה, סליחה קפץ, הקו הכחול קפץ במצגת, אבל זה, זו החלקה שלנו. אנחנו נמצאים במה שנקרא אזור המגורים ב', תוכנית רחביה, וכמו שאתם רואים המבנה לא מוגדר לשימור, אין שום התייחסות שימורית בתוכנית רחביה, למבנה שלנו. משה, בוא תדבר רגע על מה שקיים היום.

משה שפירא:

אז המבנה הוא בעצם יש לו שתי תקופות בנייה עיקריות, הוא מה שנקרא לא מודרניסטי, הוא יותר מפשוט, בעל (לא ברור) שלו, שהאלמנט המיוחד פה, זה האלמנט של החלון התרמומטר, והכניסה עם עמודי האבן שלא כל כך, לא הסגנון, אבל זה עד כמה שעושה אותה מיוחדת בהקשר הזה. אפשר לראות כאן שהחזיתות הם, החזית, החזיתות יש כאן הרבה מאוד חזיתות בכל מיני גדלים, זאת אומרת בחזית הראשית, אפשר לראות את החזית, כן שבחזיתות בחזית האחורית, אני יודע, את החזית בקדמית עוד בקומה השלישית שהוסיפו, שמרו עוד על ה - , על המיקום של החלונות, ואנחנו רואים את זה בכלל מופר לחלוטין. בחזיתות הצד, יש פה הרבה מאוד,

שרון דינור :

אבל גם התוספות הם יש (לא ברור), נכון?

משה שפירא :

כן, יש לנו בעצם, יש לנו שלוש תקופות, שלוש תקופות של בנייה, ש - , יש לנו תקופה שהיא לגמרי, שהיא הורוד שזה גם המאוחר, אבל היסטורי. יש לנו כאן היסטורי מאוחר, ואת הבניין המקורי זה מה שאנחנו רואים כאן. אפשר לראות את חדר מדרגות ששרד, ריצופים,

לורה ורטון :

יפה.

משה שפירא :

כבר תראו את התרצות, אלה עמודי אבן שנמצאים בכניסה. שזה באמת אלמנט, הוא חוטא לסגנון, אבל הוא אלמנט ייחודי, לשמור אותה, מה?

שרון דינור :

(לא ברור),

משה שפירא :

כן, כן, זה חלק מהעניין, לכולם יש את הדבר הזה, יש לנו דלת כניסה, ששרדה שהיא, שהיא השתמרה כאילו, דלת מקורית. זהו.

מיכל דלה פרגולה :

אוקי, אז אני רק אקדים ואומר, שבמסגרת ה - , אינספור פגישות וסיכומים, הייתה עוד פגישה שבוע שעבר, שבה דייקו חלק מהדברים, אנחנו עוד לא הספקנו לעדכן את ההרמוניקה לפי הסיכום,

שרון דינור :

את יכולה לעדכן בעל פה, זה לא היה,

מיכל דלה פרגולה:

לא נורא, אז אני אומרת,

שרון דינור:

כן, אבל לא אמרתי להם על הפגישה שבוע שעבר, כי זה זוטא דברים בשביל,

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, אז אני מראה גם את סיכום הדברים מופיע על התוכנית, ושרון אם פספסתי משהו, את מוזמנת להעיר. בגדול אנחנו בונים פה לפי קווי הבניין של תמ"א/38, אנחנו מתייחסים מאוד ברצינות לעצים לשימור, והיו פגישות על זה והשתדלנו לשמר כמה שיותר עצים בחזית רחוב הרדק, כל העצים לשימור בחזית הצדדית, חזית הכניסה שלנו, כל העצים לשימור למעט שניים של אחד מהם, בכל מקרה,

ציפי רון:

כנראה מוסכמת.

מיכל דלה פרגולה:

כן, ואת ה - , גם את העצים בחזית האחורית אנחנו משמרים. בשביל להצליח לשמר אותם אנחנו משתמשים בפתרון חנייה דרך מעלית רכב, כדי שלא נצטרך לעשות רמפה מאוד ארוכה, ותיכף אני אראה את הקומה מתחת, אנחנו בעצם מגיעים לקומה מינוס 1 מאוד מצומצמת, מבחינת החפירה, וזה מה שמאפשר את העצים. אנחנו משחזרים, אוקי, אולי תדייק אותי שרון, מפרקים, ומרכיבים את החזית,

שרון דינור:

אמרת יפה.

מיכל דלה פרגולה:

כן, לרחוב רד"ק, וכנ"ל את החזית הצידית עם התרמומטר שמשה דיבר עליו. את העצים שמופיעים לשימור על חזית רחוב רד"ק, אנחנו נשאיר במפלס הרחוב, ומעל היא מוגבהת מעט, במשהו כמו 50 ס"מ. הכניסה היא בעצם לבניין, היא דרך, השתמשנו ב - , אותו אלמנט ורטיקאלי, של התרמומטר והעמודים כדי להיכנס ללובי, ואנחנו כמובן נשלב בתוך הבנייה, ריצופים, כל אלמנטים שניתן לשמר לשלב אותם מחדש. הדבר הזה ייעשה, כמובן בתיאום גם עם מחלקת השימור, ובעזרת משה שפירא. פה יחידת השימור ביקשה לקרות איזה שהיא חצר, בסדר גמור, אנחנו באמת מבחינתנו מאוד מאוד מתואמים. פה אנחנו רואים את ה - , קומת מינוס אחת, וכמו שאמרתי, אתם רואים שה - , היקף החפירה מצומצם, כדי שכל העצים יהיה מתחתם אדמה, ונוכל לשמר אותם. זה אזור מעלית הרכב שבעצם חוסכת לנו את הרמפה, ואפשר לראות קומת חנייה טיפוסית אנחנו שוב, בגלל שהפתרון כמו

שמעלית רכב, ולא שרמפה שצריכה להקיף את כל המגרש, אז נכנסים במעלית הרכב, יש לנו פה שורה של חניות, ואנחנו באמת יכולים להשאיר את כל ה - , את כל החזית לרחוב, והחלק הצידי, לא חפרו.

שרון דינור:

אפשר שאלה, משהו שעולה בדיון, איך את העצים האחוריים את שומרת אם, אם החפירה מגיעה עד לאפס מאחורה?

מיכל דלה פרגולה:

כי את רואה שבקומה הזאתי, אנחנו לא חופרים,

שרון דינור:

אבל זה מספיק?

ציפי רון:

הם לא במגרש, הם לא במגרש שלכם,

משה שפירא:

לא במגרש.

ציפי רון:

העצים האלה הם מחוץ למגרש.

שרון דינור:

בסדר, אני יודעת, אנחנו רוצים לשמור גם על העצים של המגרש הסמוך.

מיכל דלה פרגולה:

את צודקת,

ציפי רון:

זה עצים לשימור אצל השכנים,

מיכל דלה פרגולה:

נכון, אז בגלל אנחנו לא חופרים.

איציק שוויקי:

זה לשימור,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל השורשים שלהם הם לא אצל השכנים.

ציפי רון:

הם ילכו למות.

איציק שוויקי:

זה ברור.

מיכל דלה פרגולה:

עשו פה פרט, יש לנו 3 מטר, לא חפרו מתחתם,

שרון דינור:

כן.

מיכל דלה פרגולה:

אז יש פרט שאנחנו,

שרון דינור:

אז אתם (לא ברור) כאילו בשביל?

מיכל דלה פרגולה:

כן,

שרון דינור:

ולמה זה לא הספיק אז ל - , לעצים שכן במגרש שלכם?

מיכל דלה פרגולה:

הנה זה כן הספיק.

שרון דינור:

אבל את יכולה רגע להביא את הקומת חנייה? כי בקומת חנייה, הנה עדיין לא, כאן יש, התחלת להגיד את אותו דבר על זה, זה מה שאני שואלת,

מיכל דלה פרגולה:

לא,

שרון דינור :

למה פה זה לא היה מספיק טוב?

מיכל דלה פרגולה :

כי פה אני חייבת את המעלית רכב גם במינוס הראשון,

שרון דינור :

אני שואלת על העצים לשימור, את לא חפרת צמוד אליהם,

עודד ריבק :

אנחנו חופרים את המפלס הראשון,

שרון דינור :

עם הפרט של ה - , מה שאמרת, אבל השאלה,

מיכל דלה פרגולה :

אלה?

שרון דינור :

כאן את אמרת, אני שומרת עליהם בכזו שמירה הדוקה, שאני מייצרת, גם בקומה זה שלי, אני עדיין שומרת עליהם, אבל כלפי השכן אמרת מספיק הפתרון, אז אני אומרת,

מיכל דלה פרגולה :

נכון,

שרון דינור :

למה פה זה לא הספיק פתאום?

מיכל דלה פרגולה :

א', זה נבדק עם הקונסטרוקטור, ודבר שני, העצים האלה שלנו, הם ממש בתוך החלקה פה, הם כאילו נושקים לגבול שלנו.

שרון דינור :

כן, על עצים, על העצים לא אכפת לנו הגבול הקנייני,

מיכל דלה פרגולה:

לא,

שרון דינור:

בגלל זה אני שואלת למה,

מיכל דלה פרגולה:

השורשים, כי אני לא חופרת את כל החפירה מתחת לשורשים, זאת אומרת יש רק,

יערה שאלתיאל:

כאילו אתם משאירים להם איזה שהוא,

מיכל דלה פרגולה:

שהוא חפור, ויש נפח. הם לא בתוך, הם רחוקים יותר. אבל בכל מקרה הדבר הזה נבדק גם עם האגרונום, וגם עם הקונסטרוקטור, ואפילו עשינו איזה שהוא (לא ברור) לבקשתכם פרט מיוחד שמראה את זה,

שרון דינור:

שאלתי בשבילך זה.

עודד ריבק:

צריך (לא ברור) אותו.

מיכל דלה פרגולה:

מה?

שרון דינור:

אוקי,

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, אז במסגרת ההבנות, באמת בהתחלה, בתוכנית שעוד לא תוקנה, היה לנו פה שתי מרפסות, הבנו שיש פה בעיה משפטית לחרוג מקו הבניין של התמ"א, אז סוכם גם ע"י מהנדס העיר, וגם,

יוחנן וייצמן:

למה אין שם 1.60 מטר של רחביה, גם עם התמ"א?

מיכל דלה פרגולה:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

אני שואל את ה – 1.60 מטר לא רחביה, אי-אפשר לקבל על התמ"א?

עודד ריבק:

לא, זה חורג מקווי בניין פה,

מיכל דלה פרגולה:

קו הבניין של התמ"א הוא יותר מהיתר.

יוחנן וייצמן:

הוא יותר, אבל נייצר את ה – 1.60 מטר של רחביה,

עודד ריבק:

זה 60 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

רק 60, כן, נכון.

עודד ריבק:

אנחנו לקחנו 60 ס"מ פה, השארנו בלבד, כדי שזה אפשר להעביר אותו במסגרת, איך אתם קוראים למושג הזה?

מיכל דלה פרגולה:

מרפסת צרפתית, חלון צרפתי,

עודד ריבק:

לא, לא, אבל אמרתם,

מיכל דלה פרגולה:

גבלית.

עודד ריבק:

גבלית, כן,

מיכל דלה פרגולה:

כן,

משה שפירא:

בליטות, בליטות.

עודד ריבק:

בליטות, אפשר לחרוג ב - ,

מיכל דלה פרגולה:

כן, אבל זה,

עודד ריבק:

במקום מסוים,

מיכל דלה פרגולה:

שוב, זה גם עם תואם מחלקת השימור ו - , והבנו שזה פתרון שהוא,

שרון דינור:

הוא ניסה לעזור לכם לראות שזה, המלצה של,

מיכל דלה פרגולה:

כן, אני מבינה, אבל אנחנו כבר לא רוצים יותר את, את התוכנית,

שרון דינור:

כן,

מיכל דלה פרגולה:

וזהו, אחרי כל כך הרבה שנים, ואחרי שכולם מסכימים, אנחנו לא מחפשים, עוד להטיב את המצב. אוקי, זה קומה טיפוסית של הדירות, יש לנו סך הכול 15 דירות בפרויקט, והקומה ב - 6 קומות, שהקומה שישית בנסיגה, אפשר לראות פה חתך, עם העצים והאדמה מתחתיהם, אלה עצים לרחוב. זה החתך הטיפוסי של ה - , של הבניין, של אורך הבניין. זו החזית שהצענו, בהתחלה דובר על פירוק והרכבה של 3 קומות מהחזית המקורית, ואחר כך סוכם עם יחידת השימור שמספיק שניים מתוכם, כי הקומה השלישית באמת ראינו שהיא גם מאוחרת יותר. אותו דבר, זה הייתה החזית הצידית

המוצעת, ובסוף הגענו להבנה ש - , כל הפירוק והרכבה יהיה באותו גובה של שתי קומות, ורק התרוממטר יבלוט מעט. זו החזית הצידית השנייה.

איציק שוויקי:

זה יותר מ – 6 קומות,

מיכל דלה פרגולה:

מה?

איציק שוויקי:

תעשי את זה חזרה. 1, 2, 3, 4, 5, זה 7,

מיכל דלה פרגולה:

זה מתחת (לא ברור),

איציק שוויקי:

זה 7 קומות,

מיכל דלה פרגולה:

זה מתחת לתב"ע,

עודד ריבק:

זה 7 קומות, זה 6 מעל,

שרון דינור:

תראה את ה - , הוא לא רואה את הקו המקווקו אולי, שזה,

עודד ריבק:

הקו המקווקו,

מיכל דלה פרגולה:

זה הקו המקווקו,

שרון דינור:

זה קומה שמתחת לקרקע, אנחנו לא,

איציק שוויקי:

אבל לא כולה מתחת לקרקע, חבר'ה נו באמת.

מיכל דלה פרגולה:

קומת מרתף עם חצר אנגלית.

איציק שוויקי:

זה לא, זה לא חצר אנגלית, זה חצר,

מיכל דלה פרגולה:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יש לנו את תקנות התכנון והבנייה, מה?

איציק שוויקי:

דרך אגב רחביה 2, זה 5 קומות, ידידי היקר, זה לא 6.

מיכל דלה פרגולה:

נכון מאוד,

איציק שוויקי:

כן,

איציק שוויקי:

מה? נכון מאוד,

עודד ריבק:

רחביה ב' יש תוספת של קומה,

מיכל דלה פרגולה:

אזור מגורים ב',

עודד ריבק:

אחת,

מיכל דלה פרגולה:

יש 5 קומות,

איציק שוויקי:

מ – 4 ל – 5, לא ל – 6,

עודד ריבק:

לא, מ – 5 ל – 6, 4, זה מרמב"ן.

איציק שוויקי:

בוא הנה אני מכיר את רחביה, את התוכנית הזאת,

מיכל דלה פרגולה:

אזור מגורים ב' מאפשר 5 קומות,

איציק שוויקי:

שנולד (לא ברור) אני יודע התוכנית,

מיכל דלה פרגולה:

בסדר, אזור מגורים ב' מאפשר 5 קומות, אנחנו,

איציק שוויקי:

5 קומות,

מיכל דלה פרגולה:

באמת חורגים בקומה אחת בהסכמה. וזה מדיניות שחוזרת על עצמה, עם תמ"א/38/2 באזור רחביה, מאחר ואפשרה בתמ"א,

איציק שוויקי:

התב"ע קבעה, יש מדיניות, בסדר. אז יש מדיניות גם לשמור על הבית, כי הוא יש בו וועדת שימור, אז גם זה יש מדיניות. בוא נחשבו שני דברים,

מיכל דלה פרגולה:

זו החזית הצידית, עם הקירות פירוק והרכבה, וכמו שאמרנו גם פה יישמרו שתי קומות, אם אתם רוצים לקרוא קצת טקסטים, אז אפשר, אבל זה בעצם ה - , כן, אבל הנה שרון בעצמה כבר אין לה,

אין לה חשק לקרוא שוב, אבל אם תרצו יש פה את כל סיכומי הפגישה, באמת לאורך תקופה מאוד ארוכה, וכמו שאמרתי, אנחנו באים אליכם היום, עם הבנות, והסכמות ו - ,

שרון דינור:

יש לכם הערות למשהו שכתבנו פה? שהם,

עודד ריבק:

כן,

מיכל דלה פרגולה:

מה? לא,

ציפי רון:

העצים לשימור, העצים לשימור, רק בהתאם ל - , בהתאם לסיכומים, רק ארבעה עצים לשימור. תראו את הסעיף האחרון שם בסיכום, הנה בהתאם לסיכומים הקודמים העצים 4,

שרון דינור:

המספרי עצים,

ציפי רון:

עצים לשימור. מהמספרים שלהם, זה לא מספר העצים,

מיכל דלה פרגולה:

זה הכניסה, העצים הם (לא ברור) במגרש, בחזית הכניסה, זה מספרי העצים שיישמרו, וזה מה שהראיתי לכם. אוקי,

ציפי רון:

יש פה סעיף,

איציק שוויקי:

מ – 4 עד 8, זה 4, מה לעשות?

ציפי רון:

יש פה סעיף שנקרא, עצים לשימור,

איציק שוויקי:

4, קוראים לזה 4, מ – 4 עד 8, זה 4, מה לעשות?

ציפי רון:

הם רשומים רק 4 עצים,

מיכל דלה פרגולה:

אבל אתם לא קוראים את הטקסט, סוכם,

עודד ריבק:

יש את 1, 2, 3,

מיכל דלה פרגולה:

שבחזית הכניסה יישמרו העצים.

ציפי רון:

אבל, אבל זה הסעיף לסיכום שלכם, על עצים לשימור, והוא כולל רק ארבעה עצים,

מיכל דלה פרגולה:

אתם לא מקשיבים, בחזית הכניסה, לא בכל המגרש, זה המצב,

משה שפירא:

אפשר בהחלטה של הוועדה עכשיו,

מיכל דלה פרגולה:

בכל מגרש.

משה שפירא:

להציג את המספורים של כל העצים האחרים,

ציפי רון:

אני לא מבינה את זה,

מיכל דלה פרגולה:

כל מה ש – ,

יוחנן וייצמן:

מה את לא מבינה? בואי נלך, תראי, בוא נעשה ככה 9988,

לורה ורטון:

זה 12 עצים,

יוחנן וייצמן:

מבקשת, אומרת, שעושים מעלית, לשמר את המקסימום.

לורה ורטון:

יש שם,

יוחנן וייצמן:

השאלה צריך לבדוק אם זה נעשה או לא.

מיכל דלה פרגולה:

העצים שאתם רואים פה, בשקופית, אלה העצים שיישמרו,

עודד ריבק:

שימרנו 12,

מיכל דלה פרגולה:

זה הרבה יותר מ – 4,

עודד ריבק:

שימרנו 12,

לורה ורטון:

זה 12,

ציפי רון:

כתוב מהנדס העיר,

עודד ריבק:

1, 2, 3, 4,

ציפי רון:

בסיכום עם מהנדס העיר,

מיכל דלה פרגולה:

אבל יקרה, כתוב שבחזית הכניסה, שזה החזית הזאת יישמרו 4 עד 8,

ציפי רון:

תראי בבקשה את הסיכום מה כתוב? עוד פעם,

מיכל דלה פרגולה:

אני מראה אני רק מסבירה את הטקסט.

יוחנן וייצמן:

יש עוד מישהו רוצה להציג משהו?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אם עושים דיון על, שמי שיהיה הדמיה יהיה מולנו, אבל לא ה - ,

מיכל דלה פרגולה:

לא, היא פשוט רצתה, כן, כן, היא רק רצתה,

עודד ריבק:

כתוב פה.

מיכל דלה פרגולה:

אפשר?

עודד ריבק:

ההתייחסות היא רק לחזית הכניסה,

מיכל דלה פרגולה:

העצים לשימור בחזית הכניסה,

לורה ורטון:

כן, זה לא אומר שאין,

עודד ריבק:

הסעיף הזה,

לורה ורטון:

אפשר אולי להקטין, זה 5 עצים, אפשר להגיד, עוד 7, צריכים לכתוב שיהיו עוד 7,

מיכל דלה פרגולה:

(לא ברור) תתייחס לנושאים שהיו כאילו,

יערה שאלתיאל:

8 עצים,

שרון דינור:

אבל זה לפני שהיה לנו את ה - , ההרמוניקה, ההרמוניקה הסופית את רואה את המספרים של העצים שנשמרים.

מיכל דלה פרגולה:

אני חוזרת להדמיה הזאת, שרון,

שרון דינור:

מה שתגידו, סתם שיהיה כאילו משהו, יללה.

יערה שאלתיאל:

אנחנו יכולים לשאול?

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

למה, למה בכלל, כאילו למה לא לשמור על החזית של ה - ,

לורה ורטון:

המערבית.

יערה שאלתיאל:

המערבית של המבנה לפחות בלי הקומה אולי שהתערבו בה יותר מאוחר, אבל למה בעצם, לא לשמור עליה?

עודד ריבק:

החיבורים, החיבורים היו בעיות וחרגנו מקווי בניין, ואמר, הבין גם מהנדס העיר שזה לא בסמכותו, גם הוא רצה, החלטנו בסופו של דבר שנסוגים,

יערה שאלתיאל:

לא הבנתי למה, מה זה חורגים?

עודד ריבק:

כי זה,

יערה שאלתיאל:

החזית זה ה - , החזית זה היה המקום המקורי שלה,

מיכל דלה פרגולה:

נכון, אבל עדיין,

עודד ריבק:

אבל יש עוד חזיתות שצריך לעשות חיבורים, זה גורם ל - , גורם לחריגה,

מיכל דלה פרגולה:

למרות (לא ברור),

עודד ריבק:

מקווי בניין, שאין סמכות לא לנו, ולא לכם, ולא לוועדה המקומית. אז בגלל זה,

יערה שאלתיאל:

למה יש חריגה?

לורה ורטון:

לחבר לחזית,

יוחנן וייצמן:

הבניינים,

שרון דינור:

לדעתי אתם לא,

יערה שאלתיאל:

הבניין היה קיים, אתם מדברים על החזית,

שרון דינור:

היא שואלת על החזית ה - ,

יערה שאלתיאל:

החזית,

שרון דינור:

הרגילה, מלכתחילה למה מחוץ לפרק ולהרכיב אותם, למה לא עשיתם,

אורית לנדסברג:

למה להרוס,

שרון דינור:

בנייה עם שימור חזית,

מיכל דלה פרגולה:

בגלל,

אורית לנדסברג:

היא שאלה למה להרוס, למה לא להשאיר את הדופן ובפנים לעשות את מה ש - ,

יערה שאלתיאל:

בפנים להרוס כל מה שאתם רוצים, אנחנו מבינים.

מיכל דלה פרגולה:

כי הבנייה המקורית,

יערה שאלתיאל:

כן,

מיכל דלה פרגולה:

התכסית שלו לא מספיקה, כדי להשתמש בזכויות של התמ"א, הוא תכסית הרבה יותר קטנה, החזית הקדמית מאוד צרה, אי-אפשר לבנות,

יערה שאלתיאל:

אתם שינייתם את המיקום של החזית?

יוחנן וייצמן:

אולי בעוד קומה?

מיכל דלה פרגולה:

מה?

יוחנן וייצמן:

אולי תיקחו עוד קומה?

יערה שאלתיאל:

הוא זז?

אורית לנדסברג:

החזית המערבית הוזזה, כן,

שרון דינור:

רגע, אפשר רגע,

משה שפירא:

יצרנו, בחלק מההתנהלות שלנו מול ה - , מול השימור,

עודד ריבק:

גם קיבלתם עוד,

משה שפירא:

ומהנדס העיר, בגלל שיש את הכניסה לחנייה, הזזנו את כל החזית, כאילו השארנו אותה במקום יותר פתחים, הזזנו הצידה, (לא ברור).

שרון דינור:

פחות או יותר באותו מקום,

משה שפירא:

זה הפך להיות טלאי, על טלאי, על טלאי, שזה בעצם שום דבר לשימור,

שרון דינור:

אבל פה הזזנו קצת,

משה שפירא:

בגלל את,

ציפי רון:

לא, אבל יש לוויצמן רעיון טוב, אולי להוסיף עוד קומה ואז יהיה,

משה שפירא:

לא,

ציפי רון:

(לא ברור) יש שימור,

שרון דינור:

אין, אין, זה לא סמכות של תמ"א,

ציפי רון:

נראה לי רעיון טוב, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

למה?

מיכל דלה פרגולה:

אי-אפשר, כי אנחנו לא מגרש מעל דונם, זה אי-אפשר להגיע ל – 7 קומות.

יוחנן וייצמן:

זה 6, את כעת כבר על 6,

משה שפירא:

כן,

יערה שאלתיאל:

כן, ה-6 היה צריך להיות בתמורה לזה,

ציפי רון:

אני כן לשימור,

לורה ורטון:

כן, זאת אומרת, זה היה צריך להיות 5 כבר, עד כמה שאני הבנתי אתם כבר קיבלתם תוספת קומה, אז למה לא להשאיר את החזית?

יערה שאלתיאל:

יש פה גם וגם וגם, וגם, וגם.

ציפי רון:

לא ראיתי עד עכשיו עוד 2, 3 קומות,

מיכל דלה פרגולה:

אני רק רוצה להזכיר שהבניין לא לשימור,

ציפי רון:

גם בחזיתות,

מיכל דלה פרגולה:

וגם, וגם, וגם,

עודד ריבק:

חברים,

מיכל דלה פרגולה:

זה בניין לא לשימור,

עודד ריבק:

אני,

אורית לנדסברג:

אבל יש לי שאלה,

מיכל דלה פרגולה:

אתם, אתם אישרתם אם תוכנית רחביה,

אורית לנדסברג:

התמ"א היא לא אומרת,

עו"ד סטפני שילה:

זה לא זכות מוקנית.

אורית לנדסברג:

זה לא זכות מוקנית, התמ"א, אז אני,

ציפי רון:

השכונה היא שכונה לשימור,

אורית לנדסברג:

אם זה יש אינטרס ציבורי, ומה שאני אומרת, אני במקרה גרה שם, אני החזית המערבית, יש לה ערך לא פחות מהחזית הקדמית, כיוון שהיא נצפית, כשאני יורדת ברחוב רד"ק, החזית השנייה שצופה, לא את המערבית, את המזרחית היא פחות נצפית, ואחורית בוודאי שלא, הפינה הזאת, שלא לומר, אני חייבת להגיד, שכל הבניינים ברחוב הזה, וזה דבר שהם סומנו להריסה, הם, הם יש להם משהו מאוד מאסיבי שיושב על הקרקע, אני מרגישה שהבניין שעשיתם, התוספות הן חביבות מאוד, לשפת הנהר בהולנד, כאילו ראינו את זה בז'ורנאלים (לא ברור) וזה, וזה פחות, זה נראה יותר, סליחה שאני אומרת, מאוד שטוח, מאוד שטוח, שטוח. דו – מימדי, ולא נפחי מספיק. ולכן אני אומרת, אני רוצה לשמור על החזית המערבית, והחזית לרחוב, ומאחורה מה שאתם רוצים,

מיכל דלה פרגולה:

אז אם את מדברת על,

אורית לנדסברג:

שאני כבר לא מדברת שעכשיו תודה לאל הורדתם את הפח, או אני לא יודעת מה זה היה, או עץ השם יודע מה זה היה בחזית ששמתם שם, שהוא, זה בכלל זר לסביבה הזאת.

מיכל דלה פרגולה:

אז עם כל הכבוד לאינטרס הציבורי, הוועדה הנכבדה הזאת, אישרה בכבודה ובעצמה את תוכנית רחביה, שקבעה בכבודה ובעצמה שהבניין הזה חסר ערך שימורי, ועוד הגדלנו,

איציק שוויקי:

לא, לא, את טועה, את טועה, את טועה,

מיכל דלה פרגולה:

תוכנית רחביה לא,

איציק שוויקי:

רחביה כן, אבל שישבנו אחרי זה, על הבתים ברחביה, והוספנו את הבית הזה,

מיכל דלה פרגולה:

ועוד פנינו,

איציק שוויקי:

מה לעשות?

מיכל דלה פרגולה:

תיתן לי לדבר בבקשה, ועוד פנינו אל אדריכל מלצר, ואמרנו לו תבדוק רגע שוב, האם בטעות נשמט הבניין הזה, ולמה לא הכנסת אותו לשימור, האם יש לו ערך לדעתך. הוא נתן לנו תשובה כל כך מורכבת, שאווי ווי לשמר את הבניין הזה, הוא מפחית בערך שלו, את כל הבניינים שהם כן לשימור, וחיביים בתוכנית שימור, לתת עיקר ותפל, ואני חושבת שלפי ה - , מה שמשה הראה בתיק תיעוד, זה לא איזה שהוא בניין שאתה אומר, שהחזית שלו מייצרת איזה שהוא משהו מרגש, ממש לא, הכול (לא ברור),

ציפי רון:

את יכולה להעביר לנו את המכתב של מלצר, שנראה אותו?

מיכל דלה פרגולה:

כן, אנחנו יכולים להעביר אותו,

ציפי רון:

יש לך אותו כאן? את המכתב של מלצר?

מיכל דלה פרגולה:

אני מעביר לך את זה,

משה שפירא:

נחום, נחום אמר את זה, הוא קרא לזה (לא ברור),

ציפי רון:

אני רוצה לראות את זה בעיני,

שרון דינור:

בסדר, לי חשוב, לי חשוב לא בהקשר של התיק הזה, להגיד שההוראות של רחביה, הן אמורות אבל שהבניינים הדיפולט שלהם, הוא לא הריסה. הוספה יש את זה, יש הוראה שכותבת את זה, לי לא נעים לשמוע את זה, המטרה של רחביה לא הייתה שמה לשימור נשמר, לא יודעת המבנים לשימור, וכל השאר הולך להריסה, זאת לא המטרה שלה. היא כותבת תמיד תמיד קודם כל בודקים את האפשרות להוספה,

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, בסדר גמור.

שרון דינור:

אז אני מבקשת לא להגיד את זה, כאילו בדיון של וועדת שימור,

מיכל דלה פרגולה:

לא, אבל אנחנו גם נגיד שאנחנו במסלול של תמ"א/2/38, וברור שבמסלול הזה, זה לא מסלול של תוספות, וברור שבמסלול של חיזוק הזה, נאלצים לעשות שינויים בבניין,

יוחנן וייצמן:

זה לא התוכנית הראשונה בעיר,

לורה ורטון:

זה לא להרוס,

יוחנן וייצמן:

שלא מקבלת את כל הזכויות,

מיכל דלה פרגולה:

ועדיין, ועדיין אני אומרת ש - , עשינו באמת הרבה מאמצים, והרבה תיאומים כדי להגיע לנוסחא שמאזנת בין כל הצרכים, בין לשמר את הדברים שכן חשובים, ל - , כן ליישם את הזכויות, כי אחרת אין היתכנות לפרויקט כזה, כמו שאתם יודעים, לא סתם המציאו את תמ"א/2/38, ולא מסתפקים בתוכנית רחביה, אז אנחנו באים אליכם עם פתרון שעבר הרבה הרבה מחשבה, והרבה בדיקה, והרבה שינויים ושרון יכולה להעיד על התהפוכות שהוא הלך ובא וחזר, נכון? ואנחנו היום רוצים שתבינו שאתם רואים את זה בפעם הראשונה, אבל אנחנו כבר במשך 5 שנים,

עודד ריבק:

לא, אני 10 שנים אני כבר עובד על הפרויקט הזה, מ – 2016, אני יכול להראות לכם התכתבויות, היה פה מסע ארוך עם בעלי הדירות, ולאורך הזמן, מחלקת תכנון ליוותה אותי בכל התהליך, וקיבלתי את כל האישורים, וכשהגענו, התקדמנו ורצינו להוציא את החוות דעת, איך קפץ העניין הזה של השימור, ובאה שרון ומחלקת שימור והחליטו שפה יש כמה דברים שהם רוצים כן לשמר, אנחנו במשך שנתיים עצרנו את הפרויקט, אנחנו הפכנו אותו מכל הכיוונים, היו בדיונים עם מהנדס העיר, לקחנו את מיטב,

מיכל דלה פרגולה:

אדריכלית העיר.

עודד ריבק:

עם אדריכלית העיר,

מיכל דלה פרגולה:

עם יחידת השימור,

עודד ריבק:

עם יחידת השימור, ושכרנו באמת את מיטב האנשים, עם האדריכלית המצוינת שלנו, והאדריכל המצוין שלנו, ובאמת עשינו המון המון דיונים ופשוט רבותי, אנחנו 10 שנים מטפלים בפרויקט, אנחנו שנתיים יושבים ודנים בעניין של שימור לבניין שלא היה מוגדר כשימור, שהמתכנן של כל השכונה שבחרתם, החליט שהוא לא לשימור, היום באתם ואתם רציתם לשמר, ואני חושב שהיינו, גם שרון יכולה להעיר, שהיינו הוגנים, ועשינו פה משא ומתן, וישבנו והפכנו וחיפשנו ושינינו והורדנו מלא חניות, וצמצמנו את עצמנו, ועשינו פה באמת מהלכים שאנחנו באמת כבר על ה - , על הסף לאבד את כל הפרויקטים הדיירים, מבחינת הנושא של הפרות והכול. והגענו להסכמות, ואנחנו באמת באים אליכם, ומבקשים שהיום תבואו ותקבלו את ההסכמות שהגענו עם מחלקת שימור, ועם מהנדס העיר, ועם הסגנית, ועם האדריכל העיר, וכולם, ותקבלו את זה, ולא נתחיל עכשיו עוד פעם דיונים, כי ככה אי-אפשר לבנות את ירושלים, רבותי,

יוחנן וייצמן:

כו,

משה שפירא:

אבל מה גם, מה גם שחשוב לציין שאנחנו בסופו של דבר מבחינת נראות, יהיה לנו, זה אותם אבנים אחרי, שתי החזיתות שצוינו מקודם, שהן חזיתות חשובות לשימור, הם ייראו עם האבנים שלהם, עם התריסים, עם כל ה - , עם כל המאפיינים שלהם, זה לא יראה, זה, לא נודע כי (לא ברור) הבניין החדש, בהקשר הזה של חזיתות זה דוגמא בדיוק מה שהיום, למעט אשר מרפסות בבליטה שלהם, הם יהיו רק 60 ס"מ ולא הבליטה שקיימת, זה ההבדל היחידי שיהיה. אנחנו מקבלים, את כל המופע.

אורית לנדסברג:

המרפסות יהיו 60 ס"מ במקום מטר אחד,

מיכל דלה פרגולה:

לא, עד 50 ס"מ מותר, זה עניין משפטי, לא תכנוני,

עודד ריבק:

עד 50 כן,

לורה ורטון:

כו,

מיכל דלה פרגולה:

שאי-אפשר לצאת מהקו של התמ"א אז יבלטו פחות.

עודד ריבק:

גם מרפסות מטיח היום, זה לא איזה משהו, משהו מדהים,

משה שפירא:

והם יחזרו להיות בטיח, שיחזרו להיות גם בטיח, אמרנו, סוגרים.

לורה ורטון:

אני רוצה להגיד, אני מבינה ש - , עשו כל מיני מאמצים, גם על ידכם, ו - וגורמים אחרים בעירייה,

עודד ריבק:

שנתיים.

לורה ורטון:

גם זה 10 שנים, לשפר ואני מבינה שזה חל זה היה יכול להיות הרבה יותר גרוע, אבל, עם זאת, אני סיבה שהפרויקט מגיע לוועדת שימור, וגם אם הבניין הספציפי הזה לא סומן, ויש סיבה שאתם פה, כי אנחנו וועדת שימור, ויש, אנחנו מנסים לתקן וקצת להחמיר ב - , מה שנעשה בענייני שימור, כי בתקופה ארוכה ראינו דברים יפיפיים נהרסים, ואנחנו רוצים לתקן ולהתייחס לכל בניין ובניין, וזה שהוא לא מופיע בשימור, ואני לא יודעת למה, לא אומר ש - , שלכל אחד יש רישיון להרוס, זה לא, זה לא בינארי, הרעיון הוא יש דברים ש - , כבר סימנו לשימור מחמיר, ויש דברים שעוד לא התייחסנו אליהם, או שעוד לא סומנו, או שנעשו בהם טעויות. עכשיו אני שמחה שאתם מתכוונים לשימור את החלקים ולפרק ולהרכיב, אבל אם הסיבה שאתם נותנים, שאתם לא שומרים את החזית, שהיא הייתה צריכה להיות לשימור לדעת כולנו פה, אני חושבת היא ש - , אז לא יהיה לכם מספיק מקום, כבר קיבלתם קומה תוספת, אז אני חושבת שזה צריך להיות פיצוי, ואני באופן אישי לא, לא רוצה לראות את הבניין נהרס.

עודד ריבק:

טוב.

לורה ורטון:

ואם אפשר להמשיך לבנות אותו, עם שימור על החזית, אני חושבת שזה עדיף ועם כל ה - , אמפתיה למי שרוצה להרוויח מה - , מהבנייה ותוספות וזה, אני חושבת שקומה שלמה נוספת, היא מספיק כדי לפצות שוב, על זה שאתם לא מזיזים את החזית,

מיכל דלה פרגולה:

זה א', לא קומה שלמה, זה חצי קומה, קומה בנסיגה. ודבר שני, זה לא מספיק, אם זה היה מספיק לא היינו נכנסים לכל הדבר הזה, ודבר נוסף אני רוצה להגיד, שבתור אדריכלית אני מצפה על השקיפות תכנונית, וזה באחריות שלכם, אם בניין לא מסומן לשימור ואנחנו מתחילים תהליך לפני 10 שנים, אז אי-אפשר להתייחס לזה היום, כאילו זה בניין שכן מופיע לשימור, ובא כל אחד חצוף ומנסה להרוס. אני מתייחסת מאוד ברצינות לתוכנית רחביה, ולכן ההנחיות, ולכל התב"עות, וזה אמור לחייב את כולנו,

איציק שוויקי:

אני רוצה לחזור לענות לך,

מיכל דלה פרגולה:

אז קרה פה מקרה שבאמת, לדעתכם לא לדעת מלצר, אבל לדעתכם, בניין מפוספס, הכול בסדר, אבל צריך לזכור שמאחורי זה יש אנשים, שמשקיעים שנים, ומיליונים, ואתם תופסים אותנו בסוף מהלך, ולא בתחילת מהלך, וגם את זה צריך לשקול, עם כל הכבוד לרצון של כולנו להגיע לתוצאה הכי טובה,

אני אומרת זה לא דף חלק, וזה לא שהדברים האלה היו ברורים לעיני כל, כי אני בטוחה שהיום, עם הבניין היה מופיע לשימור, בכלל לא היה מתעסק עם זה. אז גם את הדברים היה צריך לשקול, ויחד עם זה באנו עם כל הרצון הטוב, וניסינו להגיע לפתרונות, ולהגיע להבנות, אז אני צריך לזכור שזה עוד, לא היום בבוקר הראשון שאנחנו באים ו - , אומרים שלום,

לורה ורטון:

אני מבינה באמת צר לי שיש אנשים שכבר היו במערכת. אבל זה קורה, קרה, ראיתי את זה שעשו דברים יותר חמורים לאנשים, באמת אני צר לי, אבל אם אנחנו נאשר את זה, אז אנחנו יודעים שכל דבר יוצר תקדים, וחצי מהאנשים,

מיכל דלה פרגולה:

אין יותר מתמ"א/38 /2,

לורה ורטון:

חצי מהאנשים מביאים עלינו, אומרים, אבל הוא,

שרון דינור:

400 (לא ברור) שפתחנו בחודשים האחרונים,

מיכל דלה פרגולה:

ברחביה?

עודד ריבק:

בסדר, לא בטוח,

שרון דינור:

וגם ברחביה,

עודד ריבק:

לא בטוח שכולם יגיעו לשלב הזה.

לורה ורטון:

זה פחות,

איציק שוויקי:

מיכל, מיכל,

משה שפירא:

זה אגב של שימור החזית.

לורה ורטון:

ורגע, רק שנייה ואתם באמת נחמדים כוונות טובות, אני בטוחה, אבל אנחנו פותחים פתח, שהוא נורא בעיני, לאנשים פחות מתחשבים,

מיכל דלה פרגולה:

אבל,

לורה ורטון:

ורגשים,

מיכל דלה פרגולה:

התוכנית שלכם,

לורה ורטון:

ולא יעשו שימור,

מיכל דלה פרגולה:

הסטטוטוריקה של המבנים לשימור,

לורה ורטון:

האחריות שלנו, היא שימור, זה הייעוד הוועדה,

מיכל דלה פרגולה:

אבל זה צריך להיות גם, זה לא רק.

משה שפירא:

רק עוד נקודה אחת ש - , אנחנו ניסינו לשמר את החזית, והיינו בדיון עם מחלקת שימור, (לא ברור), יש לנו כניסה לחנייה שמה, הכניסה לחנייה צריך להזיז בערך כמעט במטר את החזית, את החזית שמה,

שרון דינור:

אני אסביר לכם את זה על התוכנית,

משה שפירא:

עכשיו הדבר הזה יצר, דבר מגוחך, שהייתה חזית לשימור, כל הפתחים זזו הצידה, הפינה זזה הצידה גם כן מטר כדי להתחבר לקיר, זה יצר איזה משהו שאם היינו, זה, זה היה נגיד מס שפתיים, שימור של החזית, זה היה יוצא גרוע, היה יוצא גרוע, וזה הרבה יותר הגיוני במצב הזה שמפרקים כבר את כל הזה. כי אפשר לראות פה, תראו את הקו של הבניין,

שרון דינור:

אם לא היה את החנייה, לא היה את הבעיה הזאתי, ברגע שהוחלט שהם מייצרים פה את החנייה, זה כאילו,

משה שפירא:

כן,

שרון דינור:

באמת אי-אפשר, אתה הורס חלק מהבניין, הגינה שלו,

משה שפירא:

אי-אפשר להקים חנייה פה.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד שני דברים,

יוחנן וייצמן:

שוויקי,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד שני דברים, דבר ראשון, ברחביה אפשר, יש פטור מחנייה, לא צריך לבנות חנייה, לא צריך. ולא יהיה בבית הזה חנייה גם כשבנו אותו, וגם כשהוסיפו עליו בנייה לא היה חנייה. אז יש, אז באחד (לא ברור) חנייה יש לא צריך לחפור, ולא צריך להרוס, ולא צריך לעשות את החניות האלו ולבנות שתי קומות מתחת לאדמה.

עודד ריבק:

אי-אפשר, אי-אפשר יהיה למכור פה דירות,

איציק שוויקי:

זה כבר משהו אחר,

עודד ריבק:

אי-אפשר יהיה לממש,

איציק שוויקי:

דרך אגב מוכרים דירות גם כחנייה,

עודד ריבק:

יש פה הוצאות של עשרות מיליונים כדי למממן את החנייה,

איציק שוויקי:

אז יש, לא כולם,

שרון דינור:

אני רציתי לכלול את זה משהו,

איציק שוויקי:

תנו להגיד,

עודד ריבק:

את כל הדברים,

איציק שוויקי:

בסדר אז,

עודד ריבק:

קנינו את הבית, הבניין הזה יישאר מט ליפול כמו שהוא ככה, הוא יישאר בעוד 50 שנה, אותו דבר.

איציק שוויקי:

אוקי,

עודד ריבק:

כי לא יהיה כלכליות. ואתה רואה פתחים לא זהים, ודברים לא זהים, זה לא איזה שימור קלאסי, הוא לא הופיע בשום כרטסת, בשום מקום,

שרון דינור:

אמרנו לנו שהבניין לידכם,

עודד ריבק:

ופשוט אני אומר לך את האמת, ממררים את חיינו,

שרון דינור:

רגע, עודד, עודד, יש לי שאלה,

עודד ריבק:

ממררים את חיינו,

שרון דינור:

טכנית,

עודד ריבק:

במשך שנתיים.

שרון דינור:

יש לי שאלה טכנית,

עודד ריבק:

זה הכול, עד כאן,

איציק שוויקי:

גם דייר,

שרון דינור:

אני שואלת אותך משהו, ברד"ק ממש לידכם הבניין שסמוך שמסיים את התמ"א/38,

איציק שוויקי:

אין לו חנייה,

שרון דינור:

זה לא, ראינו, ראינו בעיתון שנמכרה דירה ב – 9 מיליון ללא חנייה,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

אז איך אתה מסביר את זה כאילו? את ה - ,

עודד ריבק:

לא אמרתי שאי-אפשר למכור בכלל, אבל יש, יש עשרות אחוזים, עשרות אחוזים שהמחירים נופלים, ולא יהיה כלכליות, פשוט אנשים לא ייקנו, ואי-אפשר יהיה לממן את הבניין הזה.

שרון דינור:

הבניין הסמוך אליכם, הוא עשה בלי חנייה,

עודד ריבק:

אז הוא סמוך,

שרון דינור:

ונמכר,

עודד ריבק:

בסדר זה לא (לא ברור).

שרון דינור:

הוא מכר עכשיו, לא לפני מיליון,

עודד ריבק:

בסדר,

שרון דינור:

לשימור, שימור,

עודד ריבק:

תוספות,

שרון דינור:

הוא בניין לשימור,

עודד ריבק:

אני יודע שהוא לשימור,

איציק שוויקי:

אני, אני רוצה להגיד עוד שני דברים,

עודד ריבק:

תוספות מראש ידוע,

איציק שוויקי:

אני לא רוצה להתעצבן,

עודד ריבק:

היזמים שנכנסו לשמה, שימור, ערך מאוד נוסף, ונמוך מאוד בהתאם לזה שהם יודעים שהוא לא יעשה חניות,

לורה ורטון:

אבל גם אם תוכלו למכור בפחות כסף,

עודד ריבק:

חבר'ה לא יהיה פרויקט, לא יהיה פרויקט.

לורה ורטון:

בגלל העדר החנייה,

עודד ריבק:

מה אחורה,

לורה ורטון:

אתם גם תחסכו את כל ה - ,

עודד ריבק:

אנחנו לא חוזרים אחורה, אנחנו ישבנו,

לורה ורטון:

כל החנייה,

עודד ריבק:

מחלקת שימור ודנו ועשינו דברים שעל אף שהיה לנו את כל האישורים, אוקי, מפה עד להודעה חדשה, במשך שנים שליו אותנו, וגם שרון יודעת, היא הייתה במחלקת התכנון, והיא גם הייתה מאלה שאישרו וחתמה על כל האישורים, וכל הדברים, ולא הוזכר בשום מקום שימור, וכשהגענו לשימור, התחלנו את כל מהתחלה, ודיונים, יחד עם הדיירים, יחד עם הכול, והגענו להבנות, עם מהנדס העיר, עם אדריכלית העיר, עם מחלקת שימור, עם קארין, עם שרון, חבר'ה בואו תכבדו את זה, מה הבעיה?

שרון דינור:

אני שואלת,

ציפי רון:

כמה שנים אתם מטפלים?

שרון דינור:

לא, זה לא צודק,

ציפי רון:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

כמה שנים, כמה שנים אתם מטפלים בתוכנית הזאת?

עודד ריבק:

10 שנים,

ציפי רון:

10, כי יש פה תלונה מלפני 4 שנים על כריתת אחד הברושים שם בן 90 שנה.

עודד ריבק:

אנחנו לא כרתנו שום דבר, הבניין,

ציפי רון:

אז מי כרת?

עודד ריבק:

לא נמצא עדיין באחריותי,

ציפי רון:

אז מי כרת?

עודד ריבק:

אני לא באחריותי הבניין, הבניין באחריות של הדיירים, הוא לא (לא ברור), אני יודע שנפל בסופה האחרונה שנפלו שמה,

איציק שוויקי:

אני עוד לא סיימתי,

ציפי רון:

לא, לא, עץ שלא נפל, זה עץ.

יערה שאלתיאל:

תנו רגע אחד, 10 דקות לדבר.

איציק שוויקי:

אני רציתי, אני הייתי פעם יותר אלים, ויותר צועק. עכשיו לא, אני אשתדל מחכה לדבר, ועכשיו אני אדבר. דבר ראשון משה, סעיף ב – 9988 יש סעיף כללי שאומר שכל בית ברחביה, ניתן להציל, או מהנדס העיר יכול לכפות על התוכנית ולשמר את הבניין, כל בניין,

מיכל דלה פרגולה:

הוא לא כפה, זה בסיכום עם אדריכלית,

איציק שוויקי:

חכי, חכי, זה אחד, דבר אחד. שאני אומר. דבר שני, דבר שני שאני רוצה להגיד, כמו שאת אומרת עשינו את זה, לא ידענו את זה, אבל היום כל תוכניות הפיתוח של ירושלים שיש תוכנית למושבות, נגיד על בניין מסוים שמדברים על בנייה של עד 4 קומות ופורצים את זה, וכל המגדלים שבונים בירושלים כולם מרוויחים על זה, אז מה? איפה זה נמצא? אז יש אחד מפסיד, ויש אחד מרוויח. ופה

הבניין הזה הוא בניין חשוב, אנחנו חושבים שהוא חשוב, חשבנו על זה גם עוד לפני שהייתם פה, הבית הזה נכנס לשימור.

שרון דינור:

טוב, איציק, רק אל תתעצבן, כי,

איציק שוויקי:

לא, זה ממש מרגיז, זה מרגיז,

שרון דינור:

מהנדס העיר הסתכל על הבניין הזה, ויכל להשתמש בסמכות שלו, והחליט שלא להשתמש. איציק

שוויקי:

בסדר, אז וועדת שימור מבקשת,

יוחנן וייצמן:

יש עוד מישהו שרוצה להתייחס?

שרון דינור:

שהיא רוצה, אבל רק רציתי שזה,

איציק שוויקי:

אנחנו לא, שמהנדס העיר ישב,

יוחנן וייצמן:

מישהו רוצה להוסיף?

איציק שוויקי:

יש מה שנקרא חלק קטגור וסגור.

משה שפירא:

אני רוצה להבין, החשיבות של מבנה לשימור יש לזה, יש פרמטרים, פרמטרים של,

איציק שוויקי:

מעל הבניין. למה? (לא ברור) תבנה, קומה אחת תבנה, תבנה על הבניין, תשמור על הבניין, ואל תבנה חניות.

משה שפירא:

אז אני, תראה אני אגיד ככה, תראו, בבניין של הדברים שנעשו, אני אומר, אני במבט כזה, מבנה קטן על על החלטות שהתקבלו פה בוועדה בשנים האחרונות, בנושא של תמ"אות זה אנחנו מכירים, מחתם סופר, שנופל בדיוק באותה קטגוריה שלא נשארה בו אבן, מבנה אחר, זה חתם סופר 6, חתם סופר 4, שהוחלט שמה להעתיק חלק מהאלמנטים להשתמש בזה, וזה משהו עוד הרבה יותר מחמיר עם כל דבר. אני חושב שזה, אני אומר במערך, בסל הכלים שיש, שיש למחלקה, אם מסתכלים על מגוון ההחלטות שקיבלתם, במבנה שלא הוגדר לשימור, אני חושב שזה,

ציפי רון:

אבל השכונה מוגדרת לשימור,

משה שפירא:

נכון, אבל,

ציפי רון:

וזה אחד מהבתים, המאפיינים של השכונה, אז אם לא, השכונה לא הייתה מוגדרת לשימור, נותנים רק רשימה של כמה בתים, רק זה לשימור,

משה שפירא:

אז רק השכונה,

ציפי רון:

שמדברת על השכונה מכלול,

יערה שאלתיאל:

רגע,

ציפי רון:

יש תב"ע שמדברת על השכונה כמכלול, ובמסגרת המכלול הזה, ניתנו כמה בתים עם הגדרה מיוחדת, וכל השכונה היא לשימור,

משה שפירא:

ולכן,

ציפי רון:

זה לא יכול להיות שבאים הורסים בניין,

משה שפירא:

לא,

ציפי רון:

כזה.

משה שפירא:

ציפי, את צודקת, לכן הבית הזה יש פה דבר שלא עושה במקומות אחרים, שמחייבים אותם את כל האבנים להשתמש בהם, לשחזר את החזית כמו שהייתה, זה אי-אפשר לזלזל בדבר הזה, ואני חושב זה גם לא פותח שום דבר, כי זה בניין שהוא לא הוגדר לשימור, אז אין פה בעיה של תכסית,

ציפי רון:

תוספת קומה, ויש פה תוספת נפח, הבניין הזה זה כמו בין בשיניים,

מיכל דלה פרגולה:

זה לא התוכנית שלנו,

ציפי רון:

זה כמו בין שיניים שמכניסים לו כתר,

מיכל דלה פרגולה:

אחר כך עד היום.

ציפי רון:

כתר שלא מתאים.

עודד ריבק:

אני אומר שוב, זה אומר שגם אתם אישרתם את זה ברחביה, עד היום, יש כבר עשרות בניינים,

ציפי רון:

אנחנו מכירים את הכנת תוכנית השימור של רחביה, ואנחנו משתדלים מאוד לשמור על האופי שלה, יש שורה ציבורית עזה מאוד,

יוחנן וייצמן:

איילה בזום רוצה להוסיף משהו, חברים,

משה שפירא:

גם אם הבניין היה נשאר ככה,

עודד ריבק:

איילה בזום, היא רוצה להגיד משהו. בוא נשמע את איילה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

מי זאת איילה? מי זאת איילה?

עודד ריבק:

היא עובדת שלנו.

ציפי רון:

מי?

יוחנן וייצמן:

מה היא?

מיכל דלה פרגולה:

היא עובדת שלהם.

עודד ריבק:

עובדת אצלנו, אדריכלית.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית, כן, אנחנו איתך גברת איילה, מצליחה לדבר?

ציפי רון:

צריך לארגן את זה כאן בדבר הזה.

עו"ד סטפני שילה:

הם צריכים נראה לי לצאת לזום.

יערה שאלתיאל:

אנחנו לא בזום, אנחנו לא רואים אותה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כן בזום.

מיכל דלה פרגולה:

אנחנו עוד לא בזום,

ציפי רון:

הנה מורן תארגן את זה.

יוחנן וייצמן:

למישהו היה עוד פעם אני,

יערה שאלתיאל:

אבל זה לא זום.

עודד ריבק:

ראינו אותה מקודם.

יוחנן וייצמן:

כולם סיימו את השאלות שלהם?

אורית לנדסברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

מהשולחן פה? בסדר.

ציפי רון:

נעשה דיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

נעשה דיון פנימי, בשביל זה, בשביל זה את פה.

לורה ורטון:

אני גם רק אגיד, אני מבינה שהעלויות של החנייה, מאוד גבוהות, זה שהם נוותר על ה - , להיות הרס שהפריקט יכול להיות עדיין,

עודד ריבק:

לא, הפרויקט לא יהיה, בלי חנייה פשוט לא יהיה פרויקט, לא, חד-משמעית, דנו עם זה עם מהנדס העיר, צמצמו עוד מספר חנייה שימרנו, עוד מספר עצים שביקש אמי ארבל, וביקש מהנדס העיר,

מיכל דלה פרגולה:

ביקשה מחלקת השימור,

עודד ריבק:

אנחנו הסכמנו לזה,

שרון דינור:

אני אנסה לראות אם ה - , ההיתר הראשון,

עודד ריבק:

ועשינו את המיטב שאפשר, אתם צריכים להבין שאתם מגיעים עכשיו (לא ברור), אחרי שאנחנו שנתיים של דיונים,

שרון דינור:

אני אראה לכם את ההרמוניקה,

עודד ריבק:

זה לא מגדל, זה לא מגדל,

שרון דינור:

שתראו את ה - ,

עודד ריבק:

אנחנו כבר, אוטוטו כבר על הסף של, בין כדאיות כלכלית, לבין הזמן שזה מתארך עם כל התקורות, וכל ההוצאות, וכל היועצים שאנחנו שוכרים.

לורה ורטון:

אמרתי, הבנתי שזה,

עודד ריבק:

חבר'ה,

ציפי רון:

צריך להוריד,

לורה ורטון:

הבנתי שזה היה יכול להיות הרבה יותר,

עודד ריבק:

כוועדה ציבורית, אתם צריכים להבין גם את הצד של היוזם, ולהבין שאם לא יהיה יזמים, ויזם לא ירוויח, לא יהיה פרויקט. וישאר בסופו של דבר נגיד, יופי שימרנו, נבוא בעוד 50 שנה, והבניין יהיה מט ליפול, והוא ישאר ככה, כי לא נתנו כדאיות, כי הפרענו ליזמים לעבוד, ולא נתנו כדאיות הם לא יוכלו לעבוד.

לורה ורטון:

אני לא חושבת שהבניין,

עודד ריבק:

כן, יש מקרים שלנו, רוב הבניינים (לא ברור).

אורית לנדסברג:

שישאירו את ירושלים לדור הבא.

עודד ריבק:

ואם זה שבור ומט ליפול, ועצים נופלים,

שרון דינור:

שלושת הבניינים,

עודד ריבק:

אין שום זה משהו,

יוחנן וייצמן:

חברים, חברים.

איילה מילצקי:

היי, שומעים אותי?

עודד ריבק:

כן.

איילה מילצקי:

היי, נעים מאוד. שמעתי אתכם עד עכשיו, אתם לא שמעתם אותי. אני איילה מילצקי אני מנהלת את הפרויקט מטעם היזם, אני מלווה אותו כבר על 3 שנים. את כל הסאגה אל מול מחלקת שימור כמו שהזכירה פה מיכל, ועודד אנחנו התחלנו ברגע שהגשנו את התיק ל - , להיתר, ונעצרנו שם, ואמרו לנו - רגע, רגע, בואו לשימור, ושממה באמת התחיל איזה שהוא תהליך. פינג פונג מול מחלקת השימור וניסינו והגענו, ובסוף אנחנו בהבנות סופיות. ולא הוצג פה, אני לא ראיתי את המצגת שהראתה מיכל, אבל אולי כדאי אם, תגידו לי אם אתם רואים מה שאני משתפת, אתם רואים את המסך שלי?

לורה ורטון:

אנחנו רואים ש - ,

יערה שאלתיאל:

אנחנו רואים שזה בדרך.

לורה ורטון:

כן.

איילה מילצקי:

אוקי,

לורה ורטון:

השיתוף בדרך,

משה שפירא:

כן, רואים, רואים.

לורה ורטון:

עכשיו רואים.

איילה מילצקי:

אוקי, הקיר הסגול זה בעצם החזית לכיוון רחוב רד"ק, זה החזית ש - , זה החזית במקומה, הקיר הסגול זה החזית במקומה. כמו שאתם רואים את הקו האדום המקווקו הזה, וזה קו של התמ"א, הבליטה שלנו לא מתאפשרת סטטוטורית משפטית, לא מתאפשרת, ולכן אנחנו הקיר שלנו יהיה בסימון של הקו האדום בנסיגה ממש של 40 ס"מ וכמובן לשמר את המבנה, נפרק ונרכיב מחדש את האבנים בשיתוף, בהנחיות של משה שפירא, ובאישור בסופו של דבר של קארין, ויחידת השימור, שרון. ולכן אנחנו מאוד מאוד מבקשים שהדבר הזה יישמר, וינתן לנו, שהחזית באמת תישמר ככה,

לורה ורטון:

כן,

איילה מילצקי:

ומעלית הרכב תתאפשר פה. ולמה אני אומרת מעלית הרכב? אתם פה לא רואים את הדיירים, אבל כל הדיירים הגיעו ודרשו את ה - , את המעלית רכב, את האפשרות של החנייה, והם אמרו שהם לא מצליחים ולא, והם רוצים להישאר בעיר, ושלא יהיה פה מכירה לאנשים מבחוץ, שיהיה פה בניין רפאים. יואל אבן לא שומעים אותם אז, זה היה פגישה מורחבת וקיבל את זה, והחליט פעמיים שה - , שהמרתפי החנייה יישארו פה, כדי לשמר פה, ולאפשר פה לדיירים, למשפחות שיגורו פה. ויוכלו לקיים פה אורח חיים שהוא מתאפשר. מעבר לזה, כל שאר הדברים הגענו להסכמות באמת להבנות בפניצטה עם קארין, ובגיבוי כמובן של שרון. ואנחנו נודה להסכמות שלכם, אנחנו פה, גם הזכרתם מקודם את העצים בעורף, העצים בעורף שהם לא בחלקה שלנו, שהם משתמרים פה יש לנו פה פערי גובה, יהיה אפשר לראות בסקר עצים, אנחנו יש פה, זה לא רק של פרט, אנחנו בכלל לא מגיעים לאזור השורשים, ולא מפריעים, זה לא איזה פרט מיוחד ש - , שפה אנחנו משתמשים בו, ובחלקה שלנו לא. זה פרט אחר לחלוטין, בגלל הפרשי הגובה אנחנו לא בכלל מגיעים לאזור הפגיעה בשורשים. אפשר לראות את זה כמו שאמרתי בסקר עצים. מעבר לזה כל שאר העצים, אנחנו עשינו כמו שאמר עודד מאמצים ממש גדולים לשמר, וויתרנו על חניות בשביל לשמר את העצים, אנחנו נסוגים כמה שאפשר. והבניין בסופו של דבר אם אפשר לראות פה, בהדמיות כאן, ניסינו לשמר 2 ו - 3 קומות, בסוף בסוף אנחנו משחזרים פירוק והרכבה שתי חזיתות, שתי קומות מלאות, ובגלל הבעיה המשפטית אנחנו נעשה את המרפסות האלה בליטה פחות משמעותית, כדי לא לפרוץ את קו התמ"א. זהו.

אורית לנדסברג:

אפשר רגע לחזור לאותו נקודה?

איילה מילצקי:

כן,

אורית לנדסברג:

לתוכנית הזאת.

איילה מילצקי:

כן,

אורית לנדסברג:

זה הגדלה.

איילה מילצקי:

הנה כן,

אורית לנדסברג:

הפינה הזאת, איפה הפינה? פה?

איילה מילצקי:

הנה,

אורית לנדסברג:

כאן, נכון?

איילה מילצקי:

כן,

אורית לנדסברג:

זאת אומרת הבניין המקורי,

שרון דינור:

היא לא רואה אותך,

אורית לנדסברג:

אני לא רואה, הבניין,

איילה מילצקי:

אני רואה אותה, אני רואה אותה,

יערה שאלתיאל:

הוא (לא ברור),

אורית לנדסברג:

הבניין היה פה?

יערה שאלתיאל:

כן,

אורית לנדסברג:

זאת אומרת שאתם הזזתם את הבניין למרחק הזה, למרחק הזה, זאת אומרת שכל פער הוא הדבר הזה, זאת אומרת אפשר, אתם משאירים את הבניין במקום הזה, אנחנו מדברים רק על המעלית חנייה עכשיו אוקי. ואתם עושים את החלק הזה, כאן, שאתם קודם כל החזית נשמרת, ואתם יכולים, עדיין נמצאים באיזה שהיא, עכשיו זה כבר לא החזית, כיוון שהחזית היא חלק כזה, אתם מוסיפים לה עוד, עוד חתיכה, אני צודקת? כיוון שה - , הבניין הוא מפה עד לפה, ועכשיו הוא במידות אחרות, גם החזית היא במידה אחרת.

מיכל דלה פרגולה:

הסטנו את החזית, והוספנו את, יש חלק קטן,

אורית לנדסברג:

אז אתם מוסיפים עדיין, אז החזית הוא לא לא,

מיכל דלה פרגולה:

החזית המקורית,

אורית לנדסברג:

היא לא (לא ברור), היא גדולה יותר, אז זה גם, זה לא שחזור, זה רק הדבקה של אבנים על חזית חדשה,

איילה מילצקי:

נכון, זה פירוק והרכבה, זה בהסרה.

אורית לנדסברג:

פירוק והרכבה זה בדיוק להחזיר את אותו דבר, כאשר אני עושה את זה אחרת, זה כבר הדבקה, של אבנים שלא מתאימות, לא הזווית, לא הפינה, אתם לוקחים אבנים שהיו פה ושמים אותם פה ב - , זה פשוט,

עודד ריבק:

אנחנו עושים התאמה, זה התאמה לאילוצים שאפשר לעשות, היא תמשיך בזה, ואנחנו משמרים גם את המרפסות מקדימה, אנחנו עושים כל מה שאפשר, כדי להתאים את הבניין כביכול עם החזיתות האלה, לבניין חדש, כדי שיתאים המעלית רכב, עם השימור, עם העצים, עם המרפסות, כל מה שעשינו זה כבר אחרי דיונים הפכנו את זה, זה כבר תוכנית רביעית שאנחנו כבר עושים והתחלנו את הכול מהתחלה.

אורית לנדסברג:

מידיי וואן, אם אתם לקחתם את ה - , רק את הפינה של החזית המערבית, והצפונית, ולעשות מאחורה, כל מיני תוספות עוד להגדיל יותר, האם בדקתם אפשרויות שאתם משאירים, כי הכי קל זה להרוס להתחיל מהתחלה, ואני מתכננת ש - , נראה לי,

מיכל דלה פרגולה:

לא הראו כאן,

אורית לנדסברג:

אופטימאלי,

מיכל דלה פרגולה:

אנחנו כבר שוברים באמת את הריבוע ומרבעים את המעגל, ומעגלים את הריבוע. כאן זה לא היה, זה שיתוף פעולה של כל הנפשות הפועלות שהזכרנו, חשבנו ביחד, והפכנו, והגענו להם לתוצאה, שזה איננו, היא מיטבית, באופן שהגענו מאפשרת שימור וגם פיתוח.

עודד ריבק:

אנחנו גם מגיעים עם מחלקת שימור ואני חושב שהם תמימי דעים, שהגענו לפתרון מוסכם עם מהנדס העיר, עם אדריכלית העיר,

שרון דינור:

נראו, אנחנו אמרתי לכם מהתחלה, ברגע שהוחלט, אנחנו מה שהוחלט, אנחנו אני רציתי עם הבניין, כדי לעשות את התוצאה הכי טובה, ביחס למה שהוחלט, לא,

אורית לנדסברג:

שאם מהנדס העיר ואדריכלית עיר אומרים, אז מנסים לעשות את המיטב,

שרון דינור:

לא, הם כאילו אומרים מהתחלה, מה שהוחלט מקובלי על, אנחנו נעשה את התוצאה הכי טובה שאפשר לעשות ביחס למה,

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר.

אורית לנדסברג:

טוב, סיימנו,

ציפי רון:

סתם, למה העצים,

עודד ריבק:

תודה רבה.

ציפי רון:

למה העצים 9 ו – 10 מסומנים לכריתה,

מיכל דלה פרגולה:

ו – 9 מחויב המציאות.

ציפי רון:

מחויב, איזה מציאות? מה?

מיכל דלה פרגולה:

המציאות,

שרון דינור:

חניון שנמצא,

מיכל דלה פרגולה:

זה חייב שיהיה מינימום מקומות חנייה, כבר צמצמנו בשביל (לא ברור) את החניות,

ציפי רון:

מה זה חנייה עילית?

מיכל דלה פרגולה:

לא,

עודד ריבק:

לא, חנייה תת קרקעית,

אורית לנדסברג:

המעלית מורידה אותה.

ציפי רון:

אז חנייה מגיע עד קו מגרש?

מיכל דלה פרגולה:

אפשר לדפדף? שרון.

איילה מילצקי:

הנה, במידה ואנחנו משמרים את עץ 9, הולכים לנו עוד שתי חניות,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

עודד ריבק:

4 אפילו,

איציק שוויקי:

בלי שום חנייה,

איילה מילצקי:

כן, 4 חניות,

עודד ריבק:

אנחנו כבר עכשיו,

איילה מילצקי:

2 בקומה.

עודד ריבק:

אנחנו כבר עכשיו אנחנו הרבה מתחת לתקן, אנחנו אפילו לא מצליחים לתת חנייה אחת לכל דירה שתהיה, אנחנו לא מצליחים לאור זה שהתפשרנו, והורדנו ושימרנו פה הרבה מאוד עצים, (לא ברור) הקודמות, רבותי, תודה רבה לכם, ואני באמת מבקש שתאשרו לנו, שנוכל לבנות את ירושלים, זה לבניין ירושלים שלנו, ושלכם, ושלנו, ואנחנו נלחמים, ואני חושב שצריך לעזור ליזמים שעובדים פה, ותאמינו לי, אני מקרה דור שלישי ובונים כבר 100 שנה את ירושלים, תעזרו לנו, אנחנו עושים פה בניינים לתפארת, לוקחים פה את מיטב הקבלנים, מיטב היועצים, האדריכלים וכל הצוות, ונתנו פה באמת לא נכנענו ועשינו פה את כל האפשרויות והפכנו את התוכניות, והכול, והגענו להבנות פה עם העירייה, בבקשה תאשרו את זה שנוכל לנוע קדימה, תודה רבה לכולם.

מיכל דלה פרגולה:

תודה רבה.

איילה מילצקי:

תודה.

שרון דינור:

איילה, את יכולה להתנתק? תודה.

משה שפירא:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

כן, מי שרוצה לדבר.

איציק שוויקי:

כן, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

שוויקי,

שרון דינור:

אני רוצה, אני יכולה לשתף את המסך שלי? מורן.

מורן בן זיו:

כן,

איציק שוויקי:

גם בהיבט (לא ברור), וגם בהיבט סנהדרין,

אורית לנדסברג:

רגע, זה,

איציק שוויקי:

האם יש,

אורית לנדסברג:

זה אצלנו או זה ניתקנו מה - ?

שרון דינור:

אני, היא בודקת רגע, ואז אני אשתף את המסך שלנו,

יערה שאלתיאל:

לסגור את הזום.

אורית לנדסברג:

כן,

איציק שוויקי:

בקיצור, אתה שומע? לא היה סנגור לשמור על הבניין אצל מהנדס העיר. ומהנדס העיר קיבל את חוות דעת ה - , היזמים. אני גם לא חושב שצריך לבנות, מגרש חנייה גדול למטה, 3 קומות במתחם, ברחביה, כאשר התוכנית אומרת, שאפשר לא לבנות.

שרון דינור:

איציק, אנחנו היינו שם בדיון, אני רק אומרת,

איציק שוויקי:

בסדר, את היית בדיון, אבל לא וועדת שימור, אמרה,

שרון דינור:

אבל אנחנו אמרנו, ביקשנו לשמור, ולא התקבלה, אז כאילו,

יוחנן וייצמן:

וועדה כאילו,

לורה ורטון:

לא היה סגור, זה היה שהם, משהו יקשיב,

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

אז אוקי, בכל מקרה, בכל מקרה אני לא אמרתי לא לבנות. אפשר להוסיף על הבניין הזה, לחזק אותו, ולא לבנות את המאנסטר שמתחת, ולא להרחיב אותו כמו שהיא אמרה שחזור, זה לא שחזור, בסך הכול הדבקה של אבנים, זה לא הבניין עצמו, אלא הדבקה של הבניינים והוא מרחיב אותו, אז אנחנו לא אמרנו לא בנות, יכול לבנות ברחביה, ויכול להוסיף 6 קומות, כמו שהוא קיבל את התוספת קומה הנוספת, לא, לא אדבר עליה. כדי להרוויח מפה, ולא להרוויח משם. ולא להגיד, אנחנו לא ניתן לו, ואז הוא יגיד - תשמע, היה תוכנית. הבניין הוא מוגדר לשימור בוועדה הזאת, אז בסדר, אז גם בעיריית ירושלים הגדרנו הרבה תוכניות ופרצו אותם, אז גם יש כאלה שמרווחים, יש כאלה מפסידים. זה 6 שאפשר לבנות, ו-,

חיים כהן:

מה היה קורה, כן, שהתוכנית הזאת,

אורית לנדסברג:

רגע, רגע, אני רוצה לשמוע,

חיים כהן:

מהנדס העיר גם היה יוצא מגדרו,

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

אם היו (לא ברור), זה סתם מעניין אותי.

איציק שוויקי:

תראה,

אורית לנדסברג:

מה היה קורה? אם מה?

חיים כהן:

אני חושב שהפעם, יש את מע"ר צפון,

אורית לנדסברג:

אם היה אותו דבר במע"ר צפון?

איציק שוויקי:

זה לא היה קורה.

אורית לנדסברג:

זה לא היה קורה.

חיים כהן:

אפשר לראות גם את מהנדס העיר, כל כך הרבה שעות, לנסות למצוא את הפתרון, ואת כל הכוזבים שמצאו פה, בכל הדבר הזה.

אורית לנדסברג:

אתה אמרת,

חיים כהן:

אני חושב לשם שינוי, אני אומר את העמדה שלי, אני חולק לחלוטין לעמדה של מהנדס העיר, בסיפור הזה. אני חושב ששוויקי צודק. אין שום הצדקה לשבור את ה - , את מה שאנחנו מתנהלים ברחביה, רוצים להוסיף שיוסיפו למעלה, רוצים לעשות את הכול,

יערה שאלתיאל:

אנחנו אפילו מוכנים שאת החלק האחורי, של המבנה, יפרקו, וזה.

חיים כהן:

זה,

יערה שאלתיאל:

אבל לפחות משהו מה - ,

חיים כהן:

הדבר הזה אני חושב ש - , את יודעת שרון שאני בדרך כלל אוהב גם לשמוע את העמדה שלך,

שרון דינור:

העמדה שלי לא התקבלה פה,

יוחנן וייצמן:

יש עוד עמדות?

שרון דינור:

אני רוצה,

חיים כהן:

סליחה מה אמרת? שהעמדה שלך לא התקבלה?

שרון דינור:

שהעמדה שלי הייתה, מה שאתה מציג עכשיו היא לא התקבלה בעמדה מול מהנדס העיר,

חיים כהן:

בסדר, אז את אומרת שאני צודק בעצם,

שרון דינור:

אני לא חשבת,

חיים כהן:

את חושבת שאני,

שרון דינור:

לא שאתה צודק, אני אמרתי אני באתי עם אותה הרגשה כאילו,

חיים כהן:

אז זהו, אז אם ככה, אז זה טוב שזה נאמר. וזה לא מקובל בכלל, סתם ככה אני חושב שיש, גם כשיושבים מהנדס העיר, מגיע המחלקה, לפחות יושב ראש הוועדה מישו מחברי צוות שהציג, אם דבר, בשביל מה אנחנו באים פה? בשביל מה? בשביל לבוא להגיד מהנדס העיר? אם מהנדס העיר, בוא נסגור את הוועדה, ונגמור את העניין. יש צוות התכנון, זכותו של הצוות המקצועי להתייעץ מול מהנדס העיר, שהוא מבין גם את הצד היזם, ויושבים, מביאים איזה שהוא מפלצת, מגיעים לפה,

שרון דינור:

זה לא מפלצת.

חיים כהן:

אחר כך אנחנו, צריכים לבוא, זה כן מפלצת, סליחה שאני אומר את זה, ואני חותם לך שבשום מקום במע"ר צפון גם לא עובר רבע מהדבר הזה אצל מהנדס העיר. טוב, אני את שלי אמרתי, ככה שמבחינתי, אני מקבל את העמדה גם של ציפי, וגם של,

שרון דינור:

אני רוצה,

חיים כהן:

וגם את העמדה שלך,

שרון דינור:

אוקי, תודה, אני רק רוצה להגיד, בגלל שמהנדס העיר הוא לא נמצא פה בדיון, אני כן אגיד שהוא,

יוחנן וייצמן:

נכון, אפשר לזמין אותו,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא חבר וועדה,

שרון דינור:

אני אומרת שהוא, אני מנסה רגע, אם אתם רוצים תזמינו אותו, אני אנסה רגע להגיד את מה שהוא אומר, אני רואה, תנו לי שנייה, אני אנסה רגע להגיד את מה שמהנדס העיר אומר - אני שוקל שיקולים רחבים, גם של תמ"א/38, גם של הדיירים שחיים שם עכשיו, שאני רוצה שהם יישארו שמה, הם רוצים

חניון, הגיעו אלינו באמת לדיונים כמו שהם אמרו, הגיעו אנשים ש - , שהתחננו על זה שהם חייבים את הרכב שלהם שמה, ו - , בכלל שקשה להם בלי זה. והוא שקלל את כל הנתונים, לא רק של השימור, אני באה מפרספקטיבה רק של שימור, אבל הוא שקלל את השיקולים הנוספים והחליט את מה שהחליט. ואני רוצה אפשר להגיד עוד משפט,

חיים כהן:

פעם הבאה שיכבד את עצמו, ויופיע בפני הוועדה לפני שנוציא החלטה,

שרון דינור:

אפשר לקרוא לו, פשוט לא חשבנו שצריך,

חיים כהן:

אבל לא, הוא החליט,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

נתן ליזם לתת לו להבין שזה, ואחר כך אפשר לקרוא לו, ממש לא עובד ככה. הוא יכול לשמוע, יכול להגיב, להגיד אני חושב, אבל אני לא אחליט לפני שאני לא אופיע בפני הוועדה, ככה מתנהגים, ככה זה סדר נוהל תקין, לא מוציאים סיכום פגישה מהוועדה, זה החוצפה הכי גדולה שראיתי, הם שמים סיכום פגישה, קובעים עובדות, גם אם, ואחר כך,

יוחנן וייצמן:

לא, זכותו להגיד,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה ההתרשמות שלהם, זה בסדר גמור.

חיים כהן:

זה מהנדס העיר, סיכום פגישה עם מהנדס העיר. חייב לבוא,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר גמור,

שרון דינור:

למה זה לא בסדר? ככה הוא כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

חבר וועדה אמר, יואל אבן אמר את דעתו,

שרון דינור:

הוא לא אומר את זה, שאתם לא יכולים להחליט מה שאתם רוצים, זה לא,

חיים כהן:

בתור מה מציגים את זה? בתור מה מציגים?

יוחנן וייצמן:

כל זה, מבחינתם זה אבן דרך.

שרון דינור:

זה מוסכם, הם מראים לך, שזה עשו הליך.

חיים כהן:

מאושר על מי?

שרון דינור:

עליו, על הצוות, זה מה שהם רוצים להראות לך, הם לא אומרים לך אתה חייב להתיישר עם זה, הם רק אומרים לך,

חיים כהן:

בסדר, אז אני המינימום אתה עושה דבר שהוא חורג, כל מדיניות אפשרית בתוכנית הזאת, המינימום תבוא, תבוא לוועדה, תסביר, אתה לא צריך לשכנע.

שרון דינור:

אני היה חשוב לי להגיד, אני כן חשוב לי להגיד משהו למען הסדר הטוב, כי זה כאילו, השם שלי פה. זה שהחתימו אותי על משהו לפני 5 שנים, כשישבתי עם המחלקה לתכנון, ולא במחלקה לשימור, ואמרתי את הנתונים היבשים, המדיניות פה עד 5, אנחנו נאפשר פה כנראה חריגה של קומה, והבניין לא מסומן לשימור, זה לא בסדר עדיין, שהם לא דרכו במחלקה לשימור. כי אתם רואים שיש פה

ערכים לשימור בניין היסטורי, הם לא, הם עובדים פה המון עם בניינים ברחביה, הם יודעים את זה שצריך להיכנס. זה מאוד חורה לי, שהם הגיעו אלי רק כבר כשהיה עליהם תכנון שלהם, אז היה להם שנים, כמו שאומרים, 10 שנים הוא לא דרך במחלקה לשימור,

חיים כהן:

אני זוכר,

שרון דינור:

הוא לא דרך במחלקה לשימור, כל הזמן הזה לא חשבנו אולי להתייעץ.

חיים כהן:

נכון אמרתי את זה לפני הזמן.

שרון דינור:

כאילו זה,

חיים כהן:

בחנתי את התוכנית הזאת,

שרון דינור:

כן, אבל זה שהם אומרים שרון חתמה לי,

יערה שאלתיאל:

כובע,

שרון דינור:

תפקידי של תמ"א/38 שלא בדקתי את הרזולוציות האלה בכלל, אז זה בגלל זה תמ"א/38 ציינה שצריך בבניינים היסטוריים גם וועדת שימור, וגם תיק תיעוד, וגם לבוא למחלקה לשימור, כדי שנוכל למצוא את המקרים האלה שהתוכניות לא שמו לב אליהם, בטח שלא תוכנית רחביה שלא חשבה, שכל מי שלא מסומן לשימור ילך להריסה. אז סליחה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נוסיף,

יערה שאלתיאל:

אני חושבת שאנחנו ככל שאנחנו יכולים מהמקום שלנו, להילחם על זה, כן אז נילחם עליו על החזית.

לורה ורטון:

שאלין הצדקה למה שנעשה.

אורית לנדסברג:

ואפשר כן לציין, שאם החנייה לא תהיה חנייה, זה מאפשר להם בעצם את השימור, זה מאפשר הרבה מאוד דברים, אם אנחנו רק אומרים, שמבטלים את החנייה, היא נותנת להם חופש מאוד גדול, ולנו את ה - , לקבל את מה שאנחנו רוצים לשמר לפחות את החזית לרחוב, והחזית המערבית. החנייה גורמת לנוזק ב - , ולקושי מאוד גדול עבורם.

איציק שוויקי:

גם על הרחוב, רחוב,

שרון דינור:

הם אומרים לך שלא יהיה פרויקט בלי חנייה,

אורית לנדסברג:

אבל זה לא נכון, זה לא נכון, גם על יד הבית שלי בנו עכשיו בלי חנייה,

יערה שאלתיאל:

תמיד, תמיד בסוף ה - , היזם מאיים בזה, שלא יהיה פרויקט.

לורה ורטון:

הוא כאילו,

יערה שאלתיאל:

וזה,

לורה ורטון:

זה איום שלא כל כך עובד.

יוחנן וייצמן:

נשמע, אדריכלית דינור, אני חושב שהדעות פה נשמעו כל אחד כמעט, אני לא יודע מה,

שרון דינור:

מה אתה מציע?

חיים כהן:

מה יש לך לומר, האדריכלית דינור, תנסחי את ההחלטה על בסיס האמת המקצועית שלך,

שרון דינור:

אני,

חיים כהן:

לפני הפגישה עם מהנדס העיר.

שרון דינור:

אני לא משנה עכשיו אני, הולכת עם ההמלצה שלנו,

חיים כהן:

זהו, אז תלכי עם ההמלצה,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה רק,

שרון דינור:

אני לא יכולה להצביע עכשיו,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה רק מראה אבל איזה בעייתיות יש, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

יש לך עמדה פה, ותנסח אותה.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה רק מראה אבל את הבעייתיות של ה - , סדר הפעולות שיש יזמים שקודם כל הולכים ל - ,

איציק שוויקי:

מהנדס העיר,

לורה ורטון:

ליואל אבן, או למישהו אחר,

שרון דינור:

זה נראה לי לא, זה נראה לי (לא ברור).

עו"ד סטפני שילה:

נראה לי שמאשימים אותם במשהו שככה עושים,

שרון דינור:

זה הפרקטיקה, זה הפרקטיקה,

עו"ד סטפני שילה:

כאילו הם לא שהם בסדר, הם נראים מאוד טובים.

יוחנן וייצמן:

בוא נסכם את הנושא, העמדה של, אם אני מבין ש - , כל חברי הוועדה פה למעט, זאת אומרת בדעה ש - , שאם, בצורה שזה הוגש אי-אפשר לאשר את זה, האדריכלית דינור בעד המלצת מהנדס העיר, לרשום את זה, תרשמי, עכשיו.

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, צריך לנסח את ההחלטה, וזהו זה, זה לא,

ציפי רון:

לא, משהו חשוב להחלטה,

יוחנן וייצמן:

אני כן הייתי חושב אולי, את רוצה לעזור לנו לנסח או שאני אשב אנסח את המסמך הדעות?

שרון דינור:

אני,

חיים כהן:

אני, אני, סליחה, סליחה, היושב ראש מסך עמדות שלהם, בוא, אני אנסה להיות, מקווה שאני אסביר את עצמי טוב. מה שהיה לי להגיד, אמרתי זה האמת שלי. אבל מצד שני הם לא בדיוק אמורים להיות לשלם את המחיר הזה בצורה קיצונית. אני כן הייתי נותן להם את האפשרות לפני שאני דוחה להם את זה, להגיד להם - תקשיב, הוועדה כמו שהוגש לא הולך לאשר לך את זה, אתה רוצה לנסות לשפר את העמדה שלך, לנסות לתקן, ולהגיד שזה לשוב ולדון, אני מוכן,

יוחנן וייצמן:

אוקי, זה הכי טוב.

חיים כהן:

אני חושב שזה דבר,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ניתן לו,

שרון דינור:

אני לא אכפת לי לבדוק, אבל אני מרגישה שהוא לא ירצה, כי הוא כבר בבנייה שמה.

חיים כהן:

אז רגע לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא ירצה,

שרון דינור:

אני לא רוצה לדבר בשמו, אבל הוא כבר היה ב - ,

חיים כהן:

שנייה, שנייה שרון, אנחנו נותנים לו,

יוחנן וייצמן:

שילך (לא ברור) התוכנית,

חיים כהן:

שבועיים או 30 יום. אם הוא עד אז לא תיקן, אז אנחנו פשוט נקבל החלטה, לא צריך לזמן אותו, לפי מה שהתרשמנו. אבל אני חושב שכלפי,

שרון דינור:

אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אתה יכול לנסח לי בבקשה?

יוחנן וייצמן:

אז אני אנסח, יארך לי זמן, אחרי זה,

חיים כהן:

ההצעה,

יוחנן וייצמן:

כמו גם פעם קודמת, יכול להיות שאפילו לא ננסח את זה,

חיים כהן:

אני,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק,

חיים כהן:

שנייה, להוריד מסדר היום, לצורך תיאום מחדש על התוכנית, והיה אם תוך, לא יודע, שבועיים,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לא,

שרון דינור:

צריך להגיד מה צריך,

יוחנן וייצמן:

בהחלטה צריך להיות כתוב, יופי מה שאמר,

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בהחלטה אתה חייב להגיד,

אורית לנדסברג:

שלוש,

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה לראות.

אורית לנדסברג:

שלושה עקרונות, לשימור,

לורה ורטון:

שימור חזית,

אורית לנדסברג:

החזית,

לורה ורטון:

המערבית.

אורית לנדסברג:

המערבית, ו - ,

איציק שוויקי:

ביטול החנייה,

אורית לנדסברג:

הצפונית,

חיים כהן:

וביטול החנייה,

אורית לנדסברג:

וביטול החנייה,

ציפי רון:

לא, אני לא בעד ביטול החנייה, אני חושבת משהו אחר.

שרון דינור:

למה?

ציפי רון:

אני,

יוחנן וייצמן:

אז לשקול, ביטול החנייה תכתבי,

איציק שוויקי:

ביטול החנייה,

יוחנן וייצמן:

תכתבי את זה בצורה,

איציק שוויקי:

ביטול החנייה כל העצים לשימור,

שרון דינור:

בהקשר של העצים זה,

ציפי רון:

העצים לא יעקרו, ויזם לא יבנה בלי חנייה,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

רגע, אז בואו, רגע רק שנייה.

ציפי רון:

תן לי להגיד משהו,

איציק שוויקי:

במטודלה,

לורה ורטון:

רגע שנייה,

ציפי רון:

לא נכון,

איציק שוויקי:

כן, נכון.

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

רגע, רגע,

לורה ורטון:

תן לה לדבר.

ציפי רון:

אני רוצה להגיד, אפשר לדבר?

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אני חושבת שאנחנו צריכים לראות דבר ראשון לנגד עינינו את השימור של שכונת רחביה, זאת אחת השכונות החשובות יותר של ירושלים, ואחריותנו לשמור על האופי הייחודי של השכונה. ובה תאם לכך, אין מקום לתוכנית שכפי שהוצעה,

חיים כהן:

לא, אני לא,

ציפי רון:

ויצטרכו,

חיים כהן:

עם הנוסח הזה. בגלל שזה נוסח מאוד כללי,

ציפי רון:

לא, אני רוצה להסביר, אני אסביר,

חיים כהן:

כן, אבל אם את רוצה שזה יהיה כתוב,

ציפי רון:

רק שנייה,

חיים כהן:

זה עושה צחוק.

ציפי רון:

לא, אני לא, אני עוד לא,

חיים כהן:

פה זה, פה, הוכנס, המבנה הזה לשימור, אמנם לא בתוכנית של רחביה, אבל,

ציפי רון:

שנייה,

חיים כהן:

אבל זה הוכנס, אין לנו, כן,

ציפי רון:

אבל תן לי רגע לגמור,

חיים כהן:

זאת אומרת יש להם שינוי אחר,

ציפי רון:

תן לי רגע לגמור,

חיים כהן:

זה לא ש - ,

ציפי רון:

תן לי רגע לסיים את המשפט.

לורה ורטון:

אבל תן לה לסיים.

ציפי רון:

תן לי רגע לסיים את המשפט, חובה עלינו, אחריות שלנו לשמור על האופי של השכונה, התוכנית המוצעת לא עומדת בתנאי המסוים הזה של שמירה על האופי של השכונה. לא בהיבט השימור של החזיתות, לא בהיבט מסת הבנייה והפגיעה בסביבה הקרובה. ולכן אנחנו מבקשים שתוגש חלופה, שתיקח בחשבון את האלמנטים האלו.

יוחנן וייצמן:

את האלמנטים, תגידי מה. כעת לפרוטוקול,

לורה ורטון:

החזית,

ציפי רון:

(לא ברור),

לורה ורטון:

החזית המערבית,

ציפי רון:

שימור, שימור החזיתות, הרלוונטיות החשובות.

דוד היימן:

תסתכלי מה כתוב,

ציפי רון:

רק שנייה,

יערה שאלתיאל:

שימור החזיתות,

ציפי רון:

רגע על העצים, והפחתת מסת הבנייה זה לא מתאים לסביבה.

יערה שאלתיאל:

הפחתת מסת הבנייה זה המסה שאישרנו לנו,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

מי אישר להם? זה לא מאושר,

יערה שאלתיאל:

הפחתת מסת הבנייה דווקא בזה לא הייתי נוגעת.

ציפי רון:

לא, אבל אנחנו כאן וועדת שימור, אי אי – שם בדרך, הם עשו משא ומתן ומישהו אישר להם 10 קומות,
זה לא אומר שאנחנו צריכים לקבל את זה,

יערה שאלתיאל:

נכון, אבל,

ציפי רון:

לא, זה מעבר לתב"ע,

יערה שאלתיאל:

אם הם ישמרו את החזיתות,

ציפי רון:

סליחה, לא,

יערה שאלתיאל:

ישמרו את העצים,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא מסכימה, זה מעבר למה שמאושר בשכונה, אני לא רוצה שיאשרו יותר,

שרון דינור:

אני לא יודעת את זה לענות עכשיו,

ציפי רון:

זה הכול,

חיים כהן:

לא, לא, אין טעם, החלטנו, את יודעת מה? שיעשו שיפור, ניתן לו את האפשרות.

שרון דינור:

כאילו אני חושבת שהוא רואה את זה, הוא פשוט, הוא כבר עשה, הוא בחן כבר את הדברים האלה.

חיים כהן:

אבל בסדר, נו מה לעשות? זה התב"ע,

יוחנן וייצמן:

ראית מה שהיה פה בשולחן.

שרון דינור:

אני ראיתי אבל אני, כאילו מרגישה לא נוח עם זה אולי אפילו לקרוא לו עוד פעם להגיד לו שזה מה שהוועדה רוצה ל - ,

עו"ד סטפני שילה:

אולי באמת,

ציפי רון:

למה? למה (לא ברור) אותו דבר?

יערה שאלתיאל:

יש לי שאלה, כי בגלל כל הסיטואציה שהתגלגלנו אליה, רגע, רגע, יש לי שאלה,

חיים כהן:

אני צריך לצאת שנייה,

ציפי רון:

אז תן לו עכשיו 7 קומות,

חיים כהן:

אתה רואה,

ציפי רון:

מי שמע דבר כזה? דרך אגב 7 קומות, מי שמע על דבר כזה?

יערה שאלתיאל:

אורית,

ציפי רון:

ו – 3 קומות חנייה, מי שמע, מי שמע ברחוב רד"ק, איציק, איציק, מי שמע ברחוב רד"ק 7 קומות, ו
– 3 חניות קומות חנייה,

יערה שאלתיאל:

היינו יכולים למצוא פתרון אחר, וכן לאפשר להם את החנייה?

איציק שוויקי:

זה רחוב רד"ק, הבית הזה, אנחנו אישרנו עליו את (לא ברור), הם בונים רק שתי קומות,

יערה שאלתיאל:

בחפירות הוא מציע, לשמור על החזיתות המקוריות.

אורית לנדסברג:

את יודעת ש - , בבניין לידינו,

איציק שוויקי:

אבל זה הוסיפו עכשיו שתי קומות,

ציפי רון:

מי שמע (לא ברור)?

אורית לנדסברג:

אני יודעת, אני גרה שם.

יערה שאלתיאל:

לא, אבל הוא, הוא מטפס על העצים עם החנייה, אני מנסה לא לשרוף את המועדון, אלא לנסות, כן,

אורית לנדסברג:

בבנין לידי,

יערה שאלתיאל:

כן,

אורית לנדסברג:

מה שהם עשו זה רק עשו את המעלית שיורדת,

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה רואה בבית הזה? אנחנו בבית,

אורית לנדסברג:

(לא ברור) אבל בלי (לא ברור).

איציק שוויקי:

בלי חנייה, בלי חצר.

יערה שאלתיאל:

אז יוצר צר גדר,

איציק שוויקי:

זה על ידו,

יערה שאלתיאל:

ואז זה היה מאפשר להם לרדת למטה לחניות,

אורית לנדסברג:

אני חושבת,

יערה שאלתיאל:

ולוותר על הדבר הזה.

אורית לנדסברג:

צריכים לבדוק את זה,

יערה שאלתיאל:

כי אני, אני הייתי מנסה למצוא פתרון, אני מבינה שהחנייה נורא חשובה לו,

ציפי רון:

הוא יוותר על חנייה?

איציק שוויקי:

לא,

יערה שאלתיאל:

וכאילו אנחנו באיזה צ'ופצ'יק בפינה, אז אם את זה אפשר,

אורית לנדסברג:

המרחק לרכבת הקלה,

ציפי רון:

כל העצים (לא ברור),

יערה שאלתיאל:

מה?

אורית לנדסברג:

זה 7 דקות הליכה גג, אני יכולה לבדוק, אולי אפילו 5.

יערה שאלתיאל:

לא, בסדר אבל בלי קשר לרכבת הקלה, אני מבינה שיש לו רצון עז,

אורית לנדסברג:

וגם סליחה, באזור הזה קבעו,

יערה שאלתיאל:

כן,

אורית לנדסברג:

שמ - , בערב אי-אפשר להחנות רק הדיירים.

איציק שוויקי:

נכון.

אורית לנדסברג:

אני יודעת, אני גרה שם, אני,

איציק שוויקי:

יש חנה שם לבית ספר, של בית ספר פולה בן גוריון חנייה,

יערה שאלתיאל:

ואת אומרת שעדיין, יש אפשרות לעשות מעלית,

ציפי רון:

זה לא ילך, (לא ברור)

אורית לנדסברג:

רחוב עליה,

ציפי רון:

פולה בן גוריון לא ייתן להם תשובה לחנייה,

יערה שאלתיאל:

ואת אמרת שבכל מקרה,

ציפי רון:

איציק, איציק,

יערה שאלתיאל:

כן אפשר לעשות מעלית.

ציפי רון:

זה לא יעיל, זה לא יעיל.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעבור לרחוב הארנון.

יערה שאלתיאל:

אז אני חושבת אפשר להציע את זה, זה לא,

אורית לנדסברג:

הם יכולים לבדוק את איזה חנייה הם יכולים לעשות ובתנאי שהפינה תישמר, והם יכולים להרחיב
אחר כך את הבניין,

יוחנן וייצמן:

רגע, אז אני רוצה שזה, אם יש לכם איזה הוראות,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

ספציפיות,

שרון דינור:

מאוד ספציפי,

יוחנן וייצמן:

שייכנס ל - , אז תסתכלו על ההחלטה, ואני רוצה שיהיה מנוסח.

יערה שאלתיאל:

אולי זה גם משהו את אומרת, רגע, אם יש לנו מספיק מקום למכוניות לעבור, ואז את המעלית לעשות
מאחורה, זאת אומרת בחלק האחורי זה,

יוחנן וייצמן:

זה גרוע.

אורית לנדסברג:

בדיוק, בדיוק,

יוחנן וייצמן:

זה עוד עצים, זה על חשבון עוד עצים,

ציפי רון:

לא, לא, אני מבקשת להוסיף עוד סעיף,

יערה שאלתיאל:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה, בוא נגמור סעיף אחד,

יערה שאלתיאל:

רגע, תפתחי תוכנית שנייה רגע, שנסתכל. רגע, אנחנו מנסים ללכת כאילו לא רוצים להרוג את הכול,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה להרוג את התוכנית,

יערה שאלתיאל:

אז רגע, עכשיו מה שאנחנו, אני חושבת רגע,

אורית לנדסברג:

זה הפינה.

יערה שאלתיאל:

אם היינו,

אורית לנדסברג:

כאן,

יערה שאלתיאל:

הם צריכים פה את הרוחב הזה בשביל המעלית,

אורית לנדסברג:

הרוחב הזה,

יערה שאלתיאל:

נכון ואז בעצם,

אורית לנדסברג:

אפשר לשים מכונית,

יערה שאלתיאל:

הם צריכים לפרק מהבניין,

אורית לנדסברג:

דקה פה,

יערה שאלתיאל:

אם הם היו נוסעים עם המכונית,

אורית לנדסברג:

לעשות מעלית,

יערה שאלתיאל:

לפה, עוברים,

שרון דינור:

הם לא יכולים, (לא ברור) שלא מאושרת,

יערה שאלתיאל:

ופה אחרי הפינה, אחרי שהם עברו, זה מסך (לא ברור)?

שרון דינור:

לא, לא, זה אני,

יוחנן וייצמן:

מדברים שולחנות.

יערה שאלתיאל:

כן, ולעבור את הפינה בנסיעה רגילה, ואת המעלית לשים אחרי הפינה.

אורית לנדסברג:

אז את יודעת מה? אפילו שיהרגו שטחים,

יערה שאלתיאל:

אז אפילו במחיר של עץ אחד,

אורית לנדסברג:

כי זה כמו (לא ברור),

יערה שאלתיאל:

יש שמה שורת עצים,

שרון דינור:

לא,

יערה שאלתיאל:

למה? בעינינו בשולחן, הסיכוי שהם יחיו אחרי כל הפרויקט הזה הוא לא גדול.

שרון דינור:

נכון.

יערה שאלתיאל:

אז אולי היינו מוותרים עוד קצת, הם היו עוברים את הפינה בנסיעה רגילה,

אורית לנדסברג:

מכונית לא יכולה לנסוע פה,

יערה שאלתיאל:

ואת המעלית צריך, ואז זה גם (לא ברור), וגם הם יכולים לשמור,

שרון דינור:

רגע, ההצעה שלי, יערה, אני הקשבת, את שומעת מה היא אמרה?

יוחנן וייצמן:

היא הציעה הצעה מעניינת,

אורית לנדסברג:

פה לחנייה, למעלית,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון, אנחנו לא יכולים לתכנן אחרת,

אורית לנדסברג:

זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו וועדה, אנחנו לא בשולחן (לא ברור).

אורית לנדסברג:

ככה יערה, לנסוע פה עם המכוניות,

ציפי רון:

צריך להוריד את מספר הקומות,

אורית לנדסברג:

למעלית,

יערה שאלתיאל:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

באזור הזה.

יערה שאלתיאל:

לא עד הסוף לנסוע, עוד קצת,

אורית לנדסברג:

רק טיפה.

יערה שאלתיאל:

פה רק שומרים את ה - ,

אורית לנדסברג:

נכון.

יערה שאלתיאל:

רק שומרים את, ייסעו עוד 3 מטר,

אורית לנדסברג:

3 מטר,

יערה שאלתיאל:

ואז,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

ואז ממילא יחרסו שמה,

אורית לנדסברג:

נכון, נכון,

יערה שאלתיאל:

וממילא,

ציפי רון:

אני לא חושבת שאנחנו צריכים להיכנס לתכנון כאן,

אורית לנדסברג:

אז זה אפשרי מה שזה,

ציפי רון:

לא, לא אפשרי.

יערה שאלתיאל:

מה שאנחנו מנסים להגיד, זה שיש פתרונות,

יוחנן וייצמן:

לא, זה יעזור לשמר.

יערה שאלתיאל:

זה לא, זה לא שאנחנו אומרים - לא, זה או זה, או כלום.

ציפי רון:

אנחנו צריכים להגיד על מה אנחנו רוצים לשמור, שזה ייהרג לבל יעבור, מבחינתנו כדי להגן על,

יערה שאלתיאל:

אבל הוא אומר אין פתרונות אחרים, זהו, זה או זה, או זה,

ציפי רון:

אוקי, אז הוא יתכבד, ויתאמץ קצת יותר בוודאי שיש.

איציק שוויקי:

אנחנו,

ציפי רון:

אני לא צריכה,

אורית לנדסברג:

כי מה שאנחנו ראינו, גם הם יכולים לראות.

ציפי רון:

ברור שהם יכולים,

יערה שאלתיאל:

ברור, הם גם ראו,

ציפי רון:

אז קודם כל,

יערה שאלתיאל:

מבלי (לא ברור).

ציפי רון:

קודם כל לא יפרקו את החזיתות לשימור, זה דבר ראשון. החזיתות לשימור, לא נוגעים בהם, זה דבר אחד. דבר שני, להוריד את גובה הבנייה, ה – 7, או 8 קומות שם זה לא מתאים,

אורית לנדסברג:

זה לא 7, 8,

יערה שאלתיאל:

זה 6 קומות,

איציק שוויקי:

7,

יערה שאלתיאל:

זה 6 קומות,

ציפי רון:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

יש עוד קומה, מרתף.

אורית לנדסברג:

זהו זה 6 קומות,

ציפי רון:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

אתה רואה 6 קומות,

לורה ורטון:

זה 6,

ציפי רון:

זה יותר,

יערה שאלתיאל:

זה 6, זה 6,

ציפי רון:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

תסתכל על החזית,

איציק שוויקי:

זה 7 קומות, זה חצי קומה,

ציפי רון:

תסתכלי,

אורית לנדסברג:

את החצרות האנגליות,

יערה שאלתיאל:

אתה יודע אני מוכנה לתת את זה,

איציק שוויקי:

זה לא חצר אנגלית,

יערה שאלתיאל:

אם הם לא, אם הם ישאירו את המבנה לשימור,

ציפי רון:

זה לחץ על השכונה,

איציק שוויקי:

זה לא חצר אנגלית,

ציפי רון:

הבא אחרי ירצה עוד, זה לא עובד ככה.

איציק שוויקי:

זה חצי קומה,

ציפי רון:

יש תוכנית מתאר שקובעת מה מותר לך.

איציק שוויקי:

זה חצי קומה,

ציפי רון:

לא סוטים ממנה.

אורית לנדסברג:

טוב.

ציפי רון:

לא סוטים ממנה,

איציק שוויקי:

לא, זה חצי קומה,

אורית לנדסברג:

לא סוטים מתוכנית המתאר. עד שהתאמצנו להשיג אותה, למה שיסטו ממנה?

אורית לנדסברג:

אני מסכימה.

ציפי רון:

זה הכול. לפי בדיוק הכללים של תוכנית המתאר, לא יותר, ולא פחות.

איציק שוויקי:

לא, כי,

ציפי רון:

זה הכול. פחות אם הם רוצים בבקשה.

איציק שוויקי:

הוא קיבל, הוא קיבל פה.

ציפי רון:

אבל לא יודע,

איציק שוויקי:

הוא קיבל קומה.

ציפי רון:

נכון הוא קיבל תוספת קומה, למה התוספת קומה? גם מפרקים את החזיתות, וגם כורתים את העצים, וגם תוספת קומות, למה? זה 3 קומות חנייה תת קרקעיות, כל העצים באזור ימותו מהקידוח.

איציק שוויקי:

ברור,

יערה שאלתיאל:

מתי אנחנו עושים את ההפסקה?

איציק שוויקי:

לא, לא, יש לנו,

אורית לנדסברג:

בואו נמשיך.

לורה ורטון:

ב – 11 וחצי,

יוחנן וייצמן:

מתי אתם רוצים?

יערה שאלתיאל:

כי אני צריכה פשוט שיהיה, מישהו יביא לי, יבוא לקחת ממני משהו.

איציק שוויקי:

הוא יכול לבוא לקחת, שיפתח את הדלת,

יערה שאלתיאל:

לא, לא בדיוק.

מורן בן זיו:

נראה לי שיש הפסקה.

יערה שאלתיאל:

מה? אז אני פשוט אלך.

יוחנן וייצמן:

הארנון הייתה בוועדה המקומית,

שרון דינור:

מה? היה? היה? הארנון היה בוועדה המקומית?

יוחנן וייצמן:

הארנון היה בוועדה, היא לא אישרה את זה,

שרון דינור:

זה רישוי, כן? או ב - , לא,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע,

שרון דינור:

אוקי, אני לא ידעתי סליחה,

יוחנן וייצמן:

אז היא עלתה ביום רביעי האחרון וועדה מקומית, הוועדה לא אישרה את זה, בגלל, שההיתר של התמ"א עוד לא יצא.

שרון דינור:

זה מה שכתבנו כאילו, אמרנו שרק הוא צריך לעדכן את המסמכים, אבל בעינינו זה רק גרפי,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת,

שרון דינור:

התוכן מקובל עלינו,

יוחנן וייצמן:

יופי.

שרון דינור:

אבל אי-אפשר להתייחס למשהו שלא אושר, כקיים.

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס העיר, אני מעדכן לא היה מקובל על תוכן, אבל אחרי שבחנו את זה, אז אמי סוג של השתכנע. לייזר הציעה לעשות קומה וחצי, אמי אמר - יללה, בוא,

ציפי רון:

על מה אנחנו מדברים עכשיו?

שרון דינור:

על הארנון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על הארנון. ובכל אופן לא אישרנו, נתנו להם כאילו סוג של GO, אבל, הוועדה המקומית לא יכולה לאשר,

שרון דינור:

נכון, היא לא יכולה לאשר משהו שהוא זה, הוא סימן את זה כך, אבל לא ידעתי שהיה בעיה לאמי עם זה, זה, אנחנו הולכים לפי המדיניות, אני מראה, זה בסדר? רק אני אראה להם,

יוחנן וייצמן:

כן, אז בוא נכניס אותם, בוא ננסה לרוץ.

שרון דינור:

אוקי, הארנון זה אזור שהוא,

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי שרד"ק ייקח, ייקח כל כך הרבה זמן.

שרון דינור:

מה? מה קרה?

יוחנן וייצמן:

אני בסדר, אני לא,

איציק שוויקי:

זה בסדר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בסדר גמור.

איציק שוויקי:

בסדר, אתה תעשה את הכול, את ה – 80 מדרגות. בסדר. אבל אם אתה יש לך,

שרון דינור:

הנה הארנון, אתם רואים זה 2,

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר שאלה על נושא אחר? אנחנו ברישוי,

שרון דינור:

כן מה?

יוחנן וייצמן:

דירה שיש לה,

דוד היימן:

חדר מחוזק,

יוחנן וייצמן:

חדר מחוזק, היא יכולה לבקש ממ"ד לפי החוקים החדשים?

דובר לא מזוהה:

היא יכולה, צריך לוודא שיש לה זכויות,

יוחנן וייצמן:

לא, אין לה זכויות, היא לא יכולה מאה אחוז.

לורה ורטון:

אפשר לשאול את,

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי, זה התשובה.

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

היא נתנה את זה,

אורית לנדסברג:

היועצת,

יוחנן וייצמן:

את יודעת למה שאלתי אותו?

לורה ורטון:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי הוא חי את זה ביום יום.

איציק שוויקי:

היועצת אמרה את זה,

לורה ורטון:

אוקי יש לנו סמכות משפטית,

יוחנן וייצמן:

היועצת המשפטית, לא?

איציק שוויקי:

לא, היועצת אמרה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הולך (לא ברור), אני רציתי שייתן לי רק,

איציק שוויקי:

היועצת המשפטית אמרה,

לורה ורטון:

אני חושבת שעדיף להסתמך כל ספרות משפטית,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

כהלכה.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אבל היא נתנה שמה היועצת המשפטית,

יוחנן וייצמן:

היא לא, היא אמרה שלא,

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

היא אמרה שלא,

יוחנן וייצמן:

אני זכרתי שכן, לכן שאלתי אותו, הוא בא ואומר שלא, זה הכול.

איציק שוויקי:

אם יש זכויות כן. יללה. אלא אם כן הכין תב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן,

יצחק רוטנברג:

יש יצחק, ויש (לא ברור) שניים, שניים,

דוברת לא מזוהה:

יצחק זה שם משפחה.

יצחק רוטנברג:

רוטנברג.

יוחנן וייצמן:

כן.

יצחק רוטנברג:

אנחנו מדברים פה על תיק של הארנון, שהגשנו, הגשנו בקשה לתוספת אגף אחורי, השלמת קומות,

יוחנן וייצמן:

נתחיל, המלצת המחלקה מקובלת עליך?

יצחק רוטנברג:

רובו, חוץ משני נקודות.

יוחנן וייצמן:

מה?

יצחק רוטנברג:

אחת, אני מבקשת שלא יכניסו הוראות שימור לתב"ע, מסיבה מאוד פשוטה, כי לפי סעיף 13/ב התיקון כל דבר שיש בו הוראות שימור, אני כבר לא יכול להגיש תוכנית בקשה פרטית, בסמכות הוועדה המקומית, רק וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם.

יצחק רוטנברג:

אם יש הוראות שימור בתוכנית, במקרה כזה, אני כבר לא יכול להגיש בקשה לשינוי תב"ע.

יוחנן וייצמן:

כרגע המצב הוא יש לך היתר מאושר בוועדה,

יצחק רוטנברג:

יש לי היתר מאושר מהוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא קיבלת אותו ביד,

יצחק רוטנברג:

עוד חודשיים אמור להיות היתר בנייה, ובעזרת השם,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאמר אמי, לכן אני, שם אני נמצא.

יצחק רוטנברג:

עוד חודשיים בעזרת השם, אנחנו ביקשנו השלמת קומות לאגף אחורה, הסיבה למה הגענו לזה, כי היה ויכוח בין מחלקת השימור למחלקת התכנון מה היה המצב הקודם במבנה המקורי, מחלקת שימור דן בזמנו, חשבה שיותר שטח קיים במקור, ולכן בתמ"א/38 (לא ברור) ליותר זכויות, ואילו אנה מרום לא הסכימה לקבל קטע מסוים שזה מקורי, ולכן הבנק זכויות שלנו ירד. ואז אמרתי, אין לי בעיה לקבל את ההנחיה של מחלקת (לא ברור) את החזותית להשלמת הקומות האלה, והנה אנחנו נמצאים פה. אבל יש כאן נקודה שלפי ה - ,

איציק שוויקי:

משפטית,

יצחק רוטנברג:

מה זה?

איציק שוויקי:

בעיה משפטית.

יצחק רוטנברג:

כן. עכשיו זה לא שאני רוצה לברוח, אם מגיעים עד הסמכות וועדה מקומית שוב פעם, אני שוב פעם אופיע פה בפני הוועדה כאן, הבקשה הזו בעצם לא נולדה בכלל בחלקי השימור, אלא רק על החלק החדש, בהיתר אנחנו כבר קיבלנו אישור מחלקת השימור עם כל התנאים, כבר אישור הדסק שאנחנו לא פוגעים מאומה במחלקת,

יוחנן וייצמן:

אתה לא נוגע בקומות השימור?

יצחק רוטנברג:

זה תב"ע, בוודאי,

שרון דינור:

הוא נוגע, הוא פשוט לא פוגע.

יצחק רוטנברג:

כן, אמרתי לא פוגע.

איציק שוויקי:

הוא עליה, הוא הוא רוכב על,

יצחק רוטנברג:

כן, ולכן אני מבקש שלא,

שרון דינור:

אז רגע, איזה, איזה סעיפים אצלנו אתה מתנגד בהמלצה?

יצחק רוטנברג:

שלא יהיה הוראות שימור בתב"ע, שלא יקבעו מבנה לשימור.

לורה ורטון:

למה?

יוחנן וייצמן:

ואיך מגינים לבניין?

לורה ורטון:

זה,

יוחנן וייצמן:

ואין נגן על הבניין שימורית?

יצחק רוטנברג:

איך נגן?

יוחנן וייצמן:

כן,

יצחק רוטנברג:

אם אני אבקש שוב פעם איזה שהוא דבר, אני חייב שוב פעם,

שרון דינור:

אבל אני מבינה שאין,

ציפי רון:

מדהים, מה רע?

לורה ורטון:

כן,

יצחק רוטנברג:

מה זה?

לורה ורטון:

אנחנו בעד,

יצחק רוטנברג:

לכן שנחזור לכאן,

לורה ורטון:

כן,

יצחק רוטנברג:

אם אנחנו פה קובעים את זה לשימור, אני חייב להגיע לוועדה המחוזית,

איציק שוויקי:

זה לא מחוזית אבל,

אורית לנדסברג:

למה מחוזית?

יצחק רוטנברג:

מה זה?

איציק שוויקי:

למה מחוזית?

יצחק רוטנברג:

כי סמכות הוועדה, אם אתה תקרא את סעיף 62/א/א/13/ב, רשום שמה שהסמכות של וועדה מקומית לדון תוספת זכויות בנייה, זה אך ורק נותן,

שרון דינור:

אני לא מבינה מה זה ללכת עם, ולעשות בלי,

איציק שוויקי:

זה חדש,

שרון דינור:

אתה בניין לשימור, אתה ראוי לשימור,

יוחנן וייצמן:

להוסיף 50%,

לורה ורטון:

צריך לציין את זה,

שרון דינור:

אנחנו צריך להיות הוראות שימור, ואתה תעשה שימור, זה הכול, והכול מוסכם פה, אז אני לא מבינה למה,

איציק שוויקי:

אם הכול שימור נמצא, אז מה הבעיה שלך?

יצחק רוטנברג:

מה זה ?

איציק שוויקי:

אין לך בעיה,

שרון דינור:

אחת השכונות הכי שימוריות שלנו,

יצחק רוטנברג:

נכון, בכל מקרה הייתי חייב לעבור שימור,

שרון דינור:

אתה תעשה שימור כמו פה כאילו,

יצחק רוטנברג:

לא אכפת לי לעשות את כל השימור, אני מתכוון לעשות את כל מה שביקשתם. אני לא רוצה שיהיה כתוב המילה לשימור,

שרון דינור:

אז למה לא?

יצחק רוטנברג:

אני אסביר למה לא,

יוחנן וייצמן:

ההיתר של התמ"א נותן הוראות שימור?

יצחק רוטנברג:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

וכעת מה אתה עושה?

איציק שוויקי:

אם הוא עושה תוספת הוא צריך לבוא עוד פעם לוועדה המחוזית, לא למקומית, זה מה שהוא אומר,

שרון דינור:

אז לא הבנתי מה, מה התוספת,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, לא,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

ההיתר,

שרון דינור:

כל מה שהוא שומר,

יוחנן וייצמן:

ההיתר כרגע, הקומות של השימור צבועות בסגול?

יצחק רוטנברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה הולך לבנות לפי ההיתר הזה?

יצחק רוטנברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואתה הולך כרגע להוציא היתר, אתה רוצה להגיד את המספר שלו? זאת אומרת יש היתר שבצנרת?

איציק שוויקי:

כן, הוא מקבל אבל הוא אומר שפעם הבאה אם מוסיף, הוא צריך לעשות את הכול מחדש, דרך המחוזית, הוא לא יכול להגיע למקומית.

יוחנן וייצמן:

לא, זה מה שהוא אמר, הוא אמר,

איציק שוויקי:

זה מה שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

ברור, (לא ברור) התוכנית,

אורית לנדסברג:

זה מה שהוא אמר.

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

זה מה שהוא אמר,

יצחק רוטנברג:

אני אומר,

איציק שוויקי:

שאם הוא רוצה להוסיף,

יצחק רוטנברג:

אם את התוכנית לשימור בוועדה המחוזית, סמכות מקומית,

שרון דינור:

לא, זה לא נכון, העניין הוא שכל ההוראות השימור צריכות להישמר. אם אתה מוסיף קומה, זה לא הוראת שימור, אין שום בעיה שתעשה את זה בסמכות מקומית, כל הזמן שההוראות השימור הם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, 13/ב לא, 13/ב ברגע שהבניין לשימור, הוועדה המקומית איננה הזו, זה החוק שקד דרך אגב,

שרון דינור:

אם אתה לא סותר,

יוחנן וייצמן:

לא, אם אתה לא סותר, את מה שאת אמרת זה בתמ"א/38,

יצחק רוטנברג:

כן, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

תמ"א/38,

שרון דינור:

גם בסעיף רגיל,

יוחנן וייצמן:

אסור לך לסטות מהוראות שימור,

שרון דינור:

גם בסעיף רגיל, אסור לסטות מהוראות שימור, מעל 13 מטר, יש לך,

יוחנן וייצמן:

אתה מבקש, מספיק שהבניין הוא בשימור, דרך אגב גם חוק שקד אותו דבר, וגם תמ"א/40 אותו דבר, מספיק שהבניין לשימור, אפילו שאתם לא יודעים, הבניין יש הוראות שימור הוא כבר לא זכאי ל – 13/ב, ל – 70, ל – 13/ב ול – ,

שרון דינור:

מה זה 13/ב? סליחה, אני כאילו ברגע,

יוחנן וייצמן:

ה – 50% שאפשר להוסיף סמכות מקומית.

שרון דינור:

אוקי, אני לא יודעת מה להגיד על זה, כי אני חושבת שאתה עושה עכשיו תוכנית בסמכות תב"ע,

יוחנן וייצמן:

תראי, אני,

שרון דינור:

עכשיו זה בסמכות מחוזית,

יצחק רוטנברג:

סמכות מקומית

שרון דינור:

הסמכות פה עכשיו היא מקומית?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני חשבת,

יוחנן וייצמן:

יש לי הצעה, בוא ננסה לנסח סעיף, אולי ביחד שאנחנו פה. הרי ההיתר כמו מה שהוא אמר קודם, נותן הוראות שימור,

יצחק רוטנברג:

מספר היתר,

שרון דינור:

רגע, שנייה, שנייה אני רוצה להבין עוד רגע עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בקשר לסוגיה פה. אתה לא מבקש עכשיו את כל מה שאתה רוצה? אתה תרצה יותר ממה שאתה מבקש?

יצחק רוטנברג:

יכול להיות שמחר ישנו את המדיניות, ברחוב אגריפס, ואני ארצה לבקש,

שרון דינור:

אבל לך כרגע יש משהו,

יצחק רוטנברג:

יש משהו שאני רוצה,

אורית לנדסברג:

הוא רוצה את הציבורי,

יצחק רוטנברג:

אני לא, אני מסתכל על העתיק.

שרון דינור:

אז משהו עתיד של עוד מה?

יצחק רוטנברג:

שמחר ישנו את המדיניות ברחוב אגריפס ל – 7 קומות,

שרון דינור:

אבל אם ישנו את המדיניות, זה לא יהיה משהו שכבר מצריך איחוד חלקות, הפרשות לצורכי ציבור,

יצחק רוטנברג:

לא יודע,

שרון דינור:

דברים כאלה שממילא שולחים אותו למחוזית כאילו,

יצחק רוטנברג:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה איחוד חלקות, אחרי ש – 5 קומות בנויים,

יצחק רוטנברג:

אוקי, אין כזה דבר.

שרון דינור:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

זה הפרשה לצורכי ציבור,

יצחק רוטנברג:

אני לא פוגע בשום דבר,

יוחנן וייצמן:

רק היטל השבחה, לא יהיה פה זה,

יצחק רוטנברג:

אני לא חושב, אני פשוט רוצה למנוע,

יוחנן וייצמן:

אני חושב זה דבר שאפשר לחיות איתו, אני מנסה להסביר רעיון, תגיד לי אתה אם אני צודק. יש היתר שלא (לא ברור), הוא לא יכול לסטות מההיתר הזה, הוא לא יקבל אחרת טופס 4. נכון?

שרון דינור:

ההיתר ש - ,

יוחנן וייצמן:

ההיתר של התמ"א, של, חבל שלא הבאת אותו, זה זה?

שרון דינור:

לא, לא, זה נספח בינוי.

יצחק רוטנברג:

זה נספח בינוי.

יוחנן וייצמן:

זה נספח בינוי,

יצחק רוטנברג:

23/150, זה המספר ההיתר,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תראה אותו, בוא נראה מה השימור שלו.

ציפי רון:

שרון, מה קורה עם העצים שמה? עם הארבעה עצים שמסומנים?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עו"ד סטפני שילה:

63 אמרת?

ציפי רון:

הם מסומנים באדום,

יצחק רוטנברג:

62,

יוחנן וייצמן:

הם באדום הם בחוץ. זה גינה, זה גינה,

שרון דינור:

סליחה, יש לי פה.

עו"ד סטפני שילה:

א/13?

יצחק רוטנברג:

13/ב,

ציפי רון:

מה?

יצחק רוטנברג:

(לא ברור) תפתחי,

יוחנן וייצמן:

א/א/13/ב, כן,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

א/א/13 זה שימור, דרך אגב מי שבנה את החוק, מטומטם, אז בוא נעזוב את זה,

יצחק רוטנברג:

נראה לי שהם לוקחים עורכי דין, שאין להם מספיק ידע בכלל בתכנון, אם זה היה עו"ד שלמד משפטים אחרי שעבד 20 שנה בתכנון, זה היה יכול להיות מעניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

יצחק רוטנברג:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה וועדה בכנסת עשתה את זה,

יצחק רוטנברג:

מה לעשות? הוא לא מבין בתכנון.

יוחנן וייצמן:

אבל בסדר,

שרון דינור:

אני לוקחת את זה, שנייה.

יוחנן וייצמן:

תביאי לנו את ההרמוניקה שהוא זה,

אורית לנדסברג:

זה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אם זה מגן עליך, אז אפשר ללכת, אם לא, אז,

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

שעשיתי תואר במשפטים לעת זקנה,

שרון דינור:

בסדר.

ציפי רון:

עשיתי את ה - , (לא ברור).

עו"ד סטפני שילה:

לחוק התכנון והבנייה?

שרון דינור:

זה פשוט לוקח לנו כמה שניות,

יוחנן וייצמן:

כן.

יצחק רוטנברג:

רק (לא ברור) לשימור על הזכויות של הבניין.

יוחנן וייצמן:

92/א,א, זה דבר שכל אחד צריך לדעת בעל פה, כן.

יצחק רוטנברג:

כאילו מה הסמכויות של כל אחד מהוועדות. יש שמה שגיאת כתיב, שימור לא כתוב המילה שימור,

שרון דינור:

איפה?

יצחק רוטנברג:

יש שמה שגיאת כתיב 62,

יוחנן וייצמן:

של שימור, כן, בחוק,

שרון דינור:

זה מה שאני גם ראיתי שכתוב שימור של, לא ראיתי את (לא ברור) עם אמי,

עו"ד סטפני שילה:

פעמיים יש אפילו גם,

יצחק רוטנברג:

פעמיים כן,

עו"ד סטפני שילה:

נכון,

שרון דינור:

כי זה היה כל כך אכפת למי שכתב את זה.

עו"ד סטפני שילה:

כן, זה היה כל כך,

שרון דינור:

רגשית בזה, באמת. ממש הבין את החומר שהוא כותב.

יוחנן וייצמן:

נחום כתב את זה,

שרון דינור:

מה פתאום נחום לא כתב.

יוחנן וייצמן:

לא נחום, (לא ברור). בסדר.

שרון דינור:

אני כתבתי למינהל התכנון אישית כמה פעמים, אבל,

יוחנן וייצמן:

כן, בכנסת, אבל אני אומר לך.

ציפי רון:

יש שמה איזה שהוא התוספת הרביעית.

שרון דינור:

אוקי, רגע בוא נסתכל על ה - , זה כבד אתה לא יכול לעשות את זה יותר קל.

יצחק רוטנברג:

אני פשוט עם (לא ברור) 35,

שרון דינור:

סליחה, אני מתנצלת.

יצחק רוטנברג:

בסדר.

ציפי רון:

מה זה אכסניה?

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

מה זה אכסניה?

יוחנן וייצמן:

איך אומרים? משפחות שתי או שני?

דוד היימן:

משפחה אחת.

יוחנן וייצמן:

משפחות זה שתי או שני?

דוד היימן:

שתי,

לורה ורטון:

שתי,

דוד היימן:

שתי משפחות.

שרון דינור:

אני מפחדת לזוז, הוא לא זה, הוא יתקע לי את זה עוד פעם, הוא תקוע. טוב, אפשר מהמרחק הזה, או שזה מוגזם?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אז זה אותו שימור אחד לאחד שמה יש הנספח בינוי,

יצחק רוטנברג:

כן, כן,

שרון דינור:

נו, אני לוקחת את המילה שלו על זה, לא, אני מסתכלת, אם יהיה משהו אני אחזיר את זה,

יוחנן וייצמן:

אם יש משהו תחזירי, בסדר, אז קיבלת.

יצחק רוטנברג:

אוקי,

שרון דינור:

אז רגע אז מה אתה מציע? וייצמן, הנה.

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע ש - , שם ממש לא עוזר אני חייב להתייעץ, אולי לך יש,

ציפי רון:

שרון זה נראה,

יוחנן וייצמן:

דקה,

ציפי רון:

זה נראה כמו 6 קומות.

שרון דינור:

אני לא,

יצחק רוטנברג:

בחנתך כן,

שרון דינור:

רגע, אתם רואים הכול מסומן פה לשימור, שנייה רגע,

ציפי רון:

תראי את החתך עוד פעם.

שרון דינור:

ופה אותו דבר, רגע, וכאן קומת כניסה רגע. את הקומה כניסת, לא, לא, זה לא בעיה.

יצחק רוטנברג:

זה גם ירד למטה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה חצי דקה.

שרון דינור:

הוא תקוע,

יצחק רוטנברג:

תמשיך,

שרון דינור:

אני, הוא פשוט תקוע, אני כאילו רוצה, אבל זה לא זה, לא מגיב פה. כי את רואה אני מנסה למשוך אותו.

יצחק רוטנברג:

קצת (לא ברור).

שרון דינור:

קצת מה? ביקשתי ממנו יותר מידי.

יצחק רוטנברג:

זה לא כזה קל,

שרון דינור:

איך ציפית, סליחה בשנייה זאתי לראות כמה קומות יש שמה, לא,

ציפי רון:

תחזירי לזה, בואי תראי, בואי תבדקי אותי אם טעיתי או לא,

שרון דינור:

אני לא, אני חושבת שאני לא אבדוק פה, אני לא מצליחה לתפעל,

יוחנן וייצמן:

כי בעורף זה,

שרון דינור:

פשוט לא מצליחה כאילו.

יוחנן וייצמן:

כי (לא ברור),

יצחק רוטנברג:

עם המחסנים זה 6 מקדימה, כן, אבל לא, מעל הקרקע זה 5.

ציפי רון:

נראה לי 6,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5, אתה תנמיד פה את המרצפות גג,

יצחק רוטנברג:

זה כבר מאושר.

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5,

יצחק רוטנברג:

זה כבר מאושר המדלפות, ואגב אני אספר לך מי דרש את המדלפות, זה מחלקת השימור, בעבר.

יוחנן וייצמן:

זה אושר, זה אושר גם, זה נמצא בהיתר?

יצחק רוטנברג:

זה נמצא בהיתר,

יוחנן וייצמן:

של החצי ההוא של הבניין?

יצחק רוטנברג:

כן, כן.

ציפי רון:

הנה שרון תבדקי, תסתכלי,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

אם את סופרת,

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5, וזאת, אבל זה כבר אושר,

יצחק רוטנברג:

זה כבר אושר,

שרון דינור:

אנחנו מדברים רק על החלק הזה.

יצחק רוטנברג:

בדיוק, אנחנו רק על החלק האחורי.

שרון דינור:

הגובה,

לורה ורטון:

לא מבינה, כתוב פה שה - , המבנה בעל קומה אחת,

יצחק רוטנברג:

נכון להיום,

לורה ורטון:

ואז,

יצחק רוטנברג:

פיזי זה קומה אחת,

לורה ורטון:

ואז מצב מוצע, תוספת שתי קומות, אחד ועוד 2 זה לא 6, לא, לא מבינה,

יצחק רוטנברג:

אז אני אסביר לך, המצב הקיים פיזי זה היה 1,

לורה ורטון:

כן,

יצחק רוטנברג:

היתר בנייה יש כבר ל – 5 קומות, חלק באגף הקדמי, ו – 3 באגף האחורי. עכשיו מציעים להשלים את שני, את החלק האחורי בלבד.

לורה ורטון:

זאת אומרת איפה שיש 3 יוסיפו עוד 2 ככה?

יצחק רוטנברג:

כן,

לורה ורטון:

זה 5 למרות שהבקשה,

ציפי רון:

אבל זה יוצא,

לורה ורטון:

על פניה היא ל – 3 סך הכול,

ציפי רון:

אבל זה יוצא 6,

יצחק רוטנברג:

לא אכפת לי זה גם 7, זה הקומות של המטרים הקומות קיימים לא שייך בכלל לזה.

ציפי רון:

פשוט מחרבים אותם.

יוחנן וייצמן:

יש אזור שזה סותר תב"ע, מה שאת אמרת, יש אזור שהתב"ע (לא ברור).

ציפי רון:

זה העיר מפסידה את הנכסים שלה.

איציק שוויקי:

והוועדה המחוזית היא עשתה דווקא את זה, רחוב אגריפס,

יוחנן וייצמן:

בוא ננסה לנסח רק את הרעיון,

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

בוועדה מחוזית באגריפס הם נתנו פתאום תוספות,

יוחנן וייצמן:

התוכנית לא,

ציפי רון:

זה נראות של עיר,

יוחנן וייצמן:

בוא לא (לא ברור),

ציפי רון:

אבל הם הורסים את הקמרונות, הרסו, הרסו, רגע איציק, אבל הרסו, והורסים את הקמרונות, הם מוסיפים בנייה בלי, בלי, פשוט מאבדים את עצמם לדעת, הורסים את הנכסים של העיר,

יוחנן וייצמן:

אני כתבתי לך,

ציפי רון:

אגריפס, זה רחוב שאנשים תיירים מגיעים אליו, זה אחד מהרחובות החשובים שבעיר. פשוט מחרבים אותו.

חיים כהן:

סיימת?

ציפי רון:

גם כרתו את העצים,

יוחנן וייצמן:

יש רעיון איך לכתוב סעיף שבתוכנית החדשה שיגן על ה - ,

לורה ורטון:

על מה?

יוחנן וייצמן:

על הוראות השימור שבהיתר? כל הוראות ההיתר יישארו בעינם. בסדר?

יצחק רוטנברג:

אין, יש לך (לא ברור) מפורש, אין בזה לקבוע שמבנה הוא מבנה לשימור?

שרון דינור:

לא, אני לא רוצה לקבוע את זה,

לורה ורטון:

אפשר,

יצחק רוטנברג:

גם הפוך זה גם לא טוב,

לורה ורטון:

רגע, אפשר לנסח את זה בדיון פנימי? לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך חבל.

לורה ורטון:

למה?

יוחנן וייצמן:

עדיף שהוא יהיה פה. הבן אדם הגשנו בקשה הגיש בקשה, אנחנו יכולים להגיד לו - לא, זה בסדר.

לורה ורטון:

שמענו אותו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להגיד לו - לא. אבל כשאומרים לו, אם אנחנו רוצים, אם אנחנו רוצים להגיד לו כן, אז בוא נעשה שזה יהיה סעיף, בוא ביחד בשולחן ננסח את זה,

לורה ורטון:

זה באמת.

שרון דינור:

סליחה רגע, אני רוצה שאתה תפנה אותי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) להגיד לו - לא.

שרון דינור:

סעיף ספציפי שאתה רוצה שאני אסיר אותו. כי כתבנו פה, הנחיות,

יצחק רוטנברג:

זה את יכולה להגדיל?

שרון דינור:

זה כאילו, מה? להגדיל את זה עוד?

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי כל הנחיות היתר מספר 1, 2, 3, 4, 5, 6, מה שהוא אמר קודם, יישארו בעינם.

שרון דינור:

אבל, להוריד את כל הדברים האחרים? זה נראה לי כאילו,

יוחנן וייצמן:

מה שרשום שמה, הוא יעשה, הוא יעמוד בזה.

שרון דינור:

לא, אני לא בדקתי,

יצחק רוטנברג:

רגע, אנחנו,

שרון דינור:

מה?

יצחק רוטנברג:

אין פה שום דבר חדש.

יוחנן וייצמן:

אז תבדקו, אז בואו, את יודעת מה? לא צריך כעת בשולחן של הוועדה,

שרון דינור:

לא אכפת לי שלא יהיה, שכל ההוראות יישארו, אבל שלא יהיה כתוב שזה לשימור, כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן, בדיוק.

שרון דינור:

אבל אני אומרת בוא נשאיר את כל הסעיפים,

יצחק רוטנברג:

אם זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

אבל אם זה יהיה, אם זה יהיה בהוראות אז זה יסבך אותו, זה מה שהוא טען,

שרון דינור:

אבל לא נכתוב, נכתוב הוראות, כאילו,

יוחנן וייצמן:

כל הוראות היתר,

יצחק רוטנברג:

אולי לכתוב בהוראות,

יוחנן וייצמן:

יישארו בעינם.

יצחק רוטנברג:

ואם יהיה לי אחד,

יוחנן וייצמן:

זה,

לורה ורטון:

אני מציעה,

יוחנן וייצמן:

לא, כאילו שהתב"ע הזאתי היא לא באה ופותחת לו את ההוראות שימור של ההיתר. הוא חייב לעמוד בהיתר. הרי הוא בונה לפי היתר.

שרון דינור:

כן, אני, אני לא יודעת מה לענות על הדבר הזה, כאילו נגיד פה בתשריט, חוץ מההוראות,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

שרון דינור:

אמרנו בתשריט גם לסמן, הוא אומר - אל תסמנו את זה בתשריט,

יוחנן וייצמן:

זה לא מוגן בתוכנית, זה מוגן בהיתר, זה ההבדל. זה ההבדל.

אורית לנדסברג:

לא,

שרון דינור:

אז בתב"ע מאושרת הוא לא מסומן,

יצחק רוטנברג:

לא,

שרון דינור:

בתב"ע ההיסטורית?

יצחק רוטנברג:

לא,

שרון דינור:

גם לא חזית? גם לא חזית לשימור?

יצחק רוטנברג:

לא, אם זה היה מסומן, לא הייתי מבקשת את הבקשה, בגלל שזה מסומן, רוצים לשמור על ה - , על האפשרות להגיע לוועדה המקומית בעתיד.

שרון דינור:

טוב, אני בוא נעשה על זה דיון פנימי, כי אני לא יודעת איך אני לוקחת בניין לשימור ולא זה. אני לא מרגישה נוח עם זה.

יצחק רוטנברג:

זה מקרה,

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך,

יצחק רוטנברג:

את מכירה את המשרד שלנו, זה אומר שהלקוח הזה, לא, זה לא מישו ש - ,

שרון דינור:

אני לא יודעת, היום אתה פה, מחר הלקוח מפטר אותך, לוקח מישו אחר, לך תסתדרי, ביי. כאילו לא,

לורה ורטון:

כן,

יצחק רוטנברג:

אז על זה לא חשבתי,

שרון דינור:

לא,

יצחק רוטנברג:

מספיק ישר.

שרון דינור:

כאילו מה? חסר לי, מקרים כאלה, אני לא, זה, בוא אני רוצה להגיד את המשו נורא טריוויאלי בעיני, מה יקרה אם הוא יעשה את זה בסמכות מחוזית? כאילו מה יקרה? כלום, כאילו,

יצחק רוטנברג:

אני רוצה לשמור, כי יש דברים, יש דברים,

שרון דינור:

לא, כאילו אם עוד 5 שנים ישנו את המדיניות ל - 7, אתה מבקשת את המקסימום עכשיו. אז זה יהיה סמכות מחוזית לא, אני לא רואה את זה.

יצחק רוטנברג:

אני אתן לך תשובה לזה. אני הגשתי עכשיו משהו לוועדה המחוזית,

שרון דינור:

כאילו הוועדה מחוזית, היא הרבה יותר קלה מאיתנו, כאילו,

יצחק רוטנברג:

אז אני אתן לך תשובה לדבר הזה. אני הגשתי עכשיו לפני כמה שבועות לוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה סיימנו.

לורה ורטון:

אני פה,

יצחק רוטנברג:

לתוספת קומה,

לורה ורטון:

כוועדת שימור, אני לא פה כ - ,

יוחנן וייצמן:

נתנו,

יצחק רוטנברג:

וועדה מקומית, אנחנו התייחסנו לדברים גדולים, כלומר,

שרון דינור:

אני לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

יללה סיימנו הביתה.

אורית לנדסברג:

כן,

יצחק רוטנברג:

תודה.

שרון דינור:

אני לא אוהבת ללכת ככה , אני מצטערת, או שזה לשימור, או שזה לא לשימור.

יוחנן וייצמן:

תעזבי,

שרון דינור:

לא, מה זה תעזבי? הבניין הוא בניין לשימור, הוא מסכים שזה שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוראות שימור לא,

שרון דינור:

כל הסיפור שלו זה שאולי יום אחד המדיניות תשתנה, ואז הוא צריך להיות, הוא רוצה להיות רק,

יוחנן וייצמן:

עוד קומה או שתיים,

שרון דינור:

אם המדיניות תשתנה, אז יקדמו את זה בוועדה המחוזית, מה קרה?

לורה ורטון:

בואו לא,

שרון דינור:

לא יקרה שום דבר, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אבל מה אכפת לך?

שרון דינור:

כי אני לא יכולה, אתם תעשו מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה לעשות.

שרון דינור:

אבל אני,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שנייה,

שרון דינור:

אז אני אומרת, אז אני אומרת, אתה להיפך, תצביע את זה, תגיד שהוא לא לשימור, תגיד זה, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אומר שהוא לא לשימור,

שרון דינור:

אני כמישהי שהגישה,

יוחנן וייצמן:

אני אישרתי היתר לשימור,

שרון דינור:

אני גוף מקצועי שממליץ להכניס אותו לרשימת שימור, לא להוציא אותו בגלל שאולי יום אחד תשתנה המדיניות, ואז הוא לא יוכל להכניס בסמכות מקומית, אבל מחוזית כן יאשרו לו, אבל הוא מפחד שאולי הם יגידו לו לך, מה זה הדבר העקום הזה? מה זה?

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

מדינה הגמדים? אני לא מבינה את זה.

אורית לנדסברג:

זה ייעוד שלו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מגיעים,

שרון דינור:

שעשה,

יוחנן וייצמן:

תמ"א, אין פה שום שינוי, את כל ההוראות השימור של התמ"א, כל הוראות שימור,

שרון דינור:

אבל הוא מחר הוא, הוא מחר הולך.

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל אותם,

שרון דינור:

והוא אומר אני לא אעשה, (לא ברור), מחר אני לא אגיד,

יוחנן וייצמן:

מה הוא יכול לעשות?

אורית לנדסברג:

הוא רוצה להרוס,

שרון דינור:

מחר הוא מפטרים אותו, ולוקחים משהו שכן עושה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אני לא יודעת, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא לא יכול,

שרון דינור:

הוא מוציא היתר אחר, ההיתר הזה פג תוקף, הוא יוציא היתר אחר.

יוחנן וייצמן:

מה ייתן לפי תמ"א/38 הוא יכול להוציא היתר אחר?

שרון דינור:

הוא יוציא משהו, אני לא יודעת מה יקרה.

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה היתר לפי תמ"א.

שרון דינור:

אז אני לא עושה ככה, אתם תחליטו מה שאתם רוצים, תחליטו איך שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל, אני רוצה שתשתכנעי,

שרון דינור:

אני לא אשתכנע,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אני לא אשתכנע, כי הטיעון שלו, סליחה שאני אומרת דבילי, וגם מחר הוא לא פה, ויהיה פה מישהו אחר,

אורית לנדסברג:

נכון,

שרון דינור:

והוא יגיש מה שבא לו, אני לא יכולה, הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

יש היתר,

לורה ורטון:

מה שהוא אומר זה,

יוחנן וייצמן:

יש היתר? אני שואל יש היתר?

שרון דינור:

ההיתר, לא בנו אותו, הוא יוצא מתוקף, כן יוצא מתוקף.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

ההיתר לא בונים אותו, הוא יוצא מתוקף? כן,

יוחנן וייצמן:

ההיתר לא בונים אותו?

שרון דינור:

כן, לא, הוא מפסיק להיות בתוקף, הוא לא לדיראון עולם, אני לא מסכימה, די,

יוחנן וייצמן:

זה זה את יודעת כמה כסף מדובר?

שרון דינור:

אני מסכימה כי אין,

יוחנן וייצמן:

את יודעת כמה כסף מדובר אם הוא הולך להוציא היתר מכוח התב"ע החדשה,

שרון דינור:

הוא יעשה, זה אחד האזורים הכי יקרים בעיר, שיעשה מה שהוא צריך, הוא מקבל פה ברמה, בנדיבות, יש לו,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

כל הקומה הקיימת, הוא מקבל 6 קומות פה, שיעשה הכול בסדר, אבל שיסמן את זה לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה נורא קטן,

שרון דינור:

אבל אנחנו על מה אנחנו מדברים על זה, שיום אחד בעתיד,

יוחנן וייצמן:

אז תכתבי שרון,

לורה ורטון:

יוחנן, למה לא,

שרון דינור:

אני לא כותבת את זה, אני לא, זה נראה לי אבסורד כאילו,

יוחנן וייצמן:

את יודעת (לא ברור) שימור של היתר,

שרון דינור:

אני לא, אני לא משנה את ההמלצה שלי, אתם תשנו את ההחלטה, אם אתם רוצים, כי זה לא הגיוני,

לורה ורטון:

אני לא,

שרון דינור:

גם אם היה הגיון,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

אני הייתי אומרת, למה? כי אם מחר אין היתר, ואין את הבן אדם הזה, והוא מדבר איתי על מדיניות,

יוחנן וייצמן:

מה זה אין?

שרון דינור:

דמיונית, ההיתר פג תוקף,

יוחנן וייצמן:

ההיתר פג תוקף?

שרון דינור:

התב"ע, זה הדבר היחיד,

לורה ורטון:

את יודעת מה?

שרון דינור:

שיש לי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

ובתב"ע אני אומרת שהבניין הזה לשימור, כמו שאמרתי, זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אז בתב"ע תרשמי, שהוראות ההיתר (לא ברור) הם בהינם.

שרון דינור:

אבל התב"ע,

יוחנן וייצמן:

כשיבואו להוציא היתר חדש, מכוח התב"ע חדשה,

שרון דינור:

אז אני לא רוצה, אז אני לא רוצה לכתוב את זה, תעשו על זה הצבעה, אני לא יכולה לעשות את זה, זה אני,

לורה ורטון:

בדרך המלך.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאנחנו מצילים בן אדם,

לורה ורטון:

לכתוב את זה וזה,

שרון דינור:

אבל פה (לא ברור) לקבל רק קומה, אמר לך שיום אחד,

לורה ורטון:

זה,

שרון דינור:

אולי יהיה, שיהיו, הוא קיבל את מעבר למקסימום היום, והוא אומר לך, אולי יום אחד יהיה לי עוד חצי קומה, עוד שתיים, יללה, כאילו, כשהיה את זה נגיע לסיבוב נשכיב את האופנוע. עכשיו כאילו זה מוקדם מידי.

לורה ורטון:

למה? למה לא לעשות כמו שצריך? למה לעשות ככה איזה סיבוב,

שרון דינור:

זה לא מתאים, זה לא מתאים, זה לא,

לורה ורטון:

ולחצית את זה, כי אולי הוא יהיה שינוי, לא, בוא נעשה את זה כמו שצריך,

יוחנן וייצמן:

טוב, תכתבי, תכתבי הוראות, לא (לא ברור),

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

תכתבי לתב"ע יתווסף סעיף לתוכנית יוסף סעיף.

שרון דינור:

אבל אתה רוצה שאני אוריד את כל ההוראות שימור פה?

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

אני ממש, אני רוצה,

שרון דינור:

זה פשוט הזיה.

לורה ורטון:

אני חושבת שיהיה הצבעה,

שרון דינור:

מה? הוא מקבל פה כל מה שהוא רוצה ויותר,

לורה ורטון:

כי הבן אדם, כזה או אחר, והוא חושב,

שרון דינור:

למה אתה, זה מה שלא ברור כאילו,

לורה ורטון:

מה זה מה הוא,

שרון דינור:

הוא יקבל,

יוחנן וייצמן:

בגלל זה,

שרון דינור:

המדיניות הוא 5, הוא קיבל פה 6,

לורה ורטון:

סליחה יוחנן,

שרון דינור:

המדיניות 5, הוא קיבל 6,

לורה ורטון:

אתה מכיר אותו?

יוחנן וייצמן:

את מי? האדריכל?

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

אז אולי אתה צריך לפסול את עצמך מהדיון,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את כל האדריכלים,

לורה ורטון:

כי אתה רוצה, לא, כי אתה עושה לו איזה משהו, כי אתה מרחם עליו שהוא לא הוא היה (לא ברור),
לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מרחם על היזם, לא עליו.

לורה ורטון:

אז אני חושבת שזה לא נכון, אני רוצה להביא את זה להצבעה, אצלנו,

שרון דינור:

וייצמן, (לא ברור) אלינו, כי זה כל כך קלוש.

יוחנן וייצמן:

אז נצביע בסדר. את רוצה, להצביע.

שרון דינור:

בוא נצביע נגד הדבר הזה. קדימה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה הצבעה.

איציק שוויקי:

מה זה משנה אבל?

שרון דינור:

כי זה חשוב,

יוחנן וייצמן:

הצבענו קול כפול, שלום, בסדר יללה.

שרון דינור:

אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רציתי להצביע על זה,

שרון דינור:

זה הדבר,

לורה ורטון:

חיים, אתה מצביע איתו?

חיים כהן:

כן.

שרון דינור:

תגיד, אז תתקן אתה, תגיד לי מה אתה רוצה להוריד,

לורה ורטון:

אני ממש מתנגדת זה סתם לעשות,

שרון דינור :

אני כותבת,

לורה ורטון :

סרבול מיותר,

שרון דינור :

להערה, שאין תמ"א,

לורה ורטון :

כי אתה דואג למה שיעשה אם הוא ישנה את דעתו.

איציק שוויקי :

שיהיה זה,

לורה ורטון :

ממש, ממש לא נכון.

יוחנן וייצמן :

ניתן לאשר,

איציק שוויקי :

אתה יודע שזה יהיה,

שרון דינור :

אתה רוצה לערוך את זה עכשיו?

יוחנן וייצמן :

לא, נעלה את זה תשאירי לדעת.

ציפי רון :

למה לא לשמור על הדירוג?

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) את כל ההוראות השימור שלו.

ציפי רון:

למה לא לשמור על הדירוג?

יוחנן וייצמן:

עכשיו רגע את פרק ד', שנייה אחת, למה? איך זה הולך פה? לאשר, א', שנייה זה הולך ככה. א', אז שנייה את ב' אנחנו הורדנו, נכון?

איציק שוויקי:

חכמולוג מה שנקרא יש את זה,

שרון דינור:

כן, הורדנו.

ציפי רון:

מה הורדתם את ב'?

שרון דינור:

ב', מה שמסומן לך באדום פה,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

את ג' משאירים, את ד' משאירים, נכון את ד' להשאיר. את ה', לרשום התוכנית תכלול הוראה,

שרון דינור:

למחוק אותו?

יוחנן וייצמן:

כן, ותכניסי אותו ככה, התוכנית תכלול הוראה עם כל ההוראות ההיתר שבתוקף, יישארו בעינם, זה מה (לא ברור).

איציק שוויקי:

מה עם האדריכל?

יוחנן וייצמן:

סטייה מהוראה זאת תהיה סטייה ניכרת. למעט התוספת הדיור בקומה המבוקשת, בסדר? עשינו את זה, זה בסדר?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

הסברתי לך למה, כי זה מחר ההיתר הזה לא יהיה בתוקף, כי לא יבנו אותו, ימכרו מישהו פושט את הרגל, ואנחנו נשארים עם כלום.

יוחנן וייצמן:

לרבות אם ההיתר לא יצא.

שרון דינור:

אין כזה דבר.

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

אין כזה דבר להפנות למשהו שהוא לא קיים,

ציפי רון:

מישהו יקנה את זה וירצה עוד,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוא יש לו תב"ע, היא מפנה אותו להיתר, מה זה להוציא היתר? הוא רוצה, הוא הולך לחסוך פה כמה מיליוני שקלים של היתר,

שרון דינור:

אני פשוט כותבת משהו שאתה אומר - במקרה שההיתר לא בתוקף, ההוראות שלו יהיו בתוקף. מעניין.

אורית לנדסברג:

נכון, זה מוזר.

שרון דינור:

שלא,

לורה ורטון:

לא תקין.

יוחנן וייצמן:

לא, לא צריך לכתוב את זה ככה.

לורה ורטון:

לא תקין אנחנו פה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אי-אפשר לכתוב, זה סעיף,

לורה ורטון:

לא אמרנו,

יוחנן וייצמן:

זה אפשר לכתוב החלטת הוועדה, אי-אפשר לכתוב בתוכנית,

שרון דינור:

אז זה מה שאני גם חושבת,

יוחנן וייצמן:

ההוראה הזאת תהווה סטייה ניכרת, זהו.

איציק שוויקי:

ומה עם אדריכל שימור מלווה?

שרון דינור:

מה עוד אתה רוצה לתקן?

יוחנן וייצמן:

חוות דעת מהנדס שימור להשאיר, נספח בינוי להשאיר, תשריט אז תוריד. תשריט, לשמר להשאיר, נספח שימור נשאר. בסדר מצוין, בסדר?

שרון דינור:

בסדר, אבל לא הסכמנו עם זה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, זהו, לא, אבל אני רוצה, לא, אני רוצה שתגידי לי לפחות לפרוטוקול,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שהתוצאה הסופית תהיה זהה.

שרון דינור:

אני לא בטוחה,

יוחנן וייצמן:

די,

שרון דינור:

אני לא בטוחה, סליחה, אני לא בטוחה, הוא מכר לו, לוקחים מישו אחר,

יוחנן וייצמן:

עו"ד שנייה,

שרון דינור:

לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

עו"ד שילה, בהנחה שההיתר לא ינצח, ויש לנו את התב"ע הזאתי, ובתב"ע מבקשת שההוראות פלוני, בהיתר פלוני הישארות, שיבואו להוציא היתר, אפילו על חדש מכוח התב"ע חדשה. ההוראות האלה יצטרכו להתחשב בזה?

עו"ד סטפני שילה :

במקום התב"ע החדשה,

יוחנן וייצמן :

כן,

עו"ד סטפני שילה :

שבתב"ע לא יהיו הוראות שימור?

יוחנן וייצמן :

בתב"ע אין הוראות שימור, התב"ע מפנה להיתר פלוני,

שרון דינור :

שההיתר כבר לא בתוקף.

יוחנן וייצמן :

ההיתר לא בתוקף.

עו"ד סטפני שילה :

זה בעייתי, אני יכולה להתחבר למה ששרון אומרת, זה בעייתי,

אורית לנדסברג :

אין לזה אחיזה.

שרון דינור :

אבל אתה יודע אם זה היה חשוב, הייתי הולכת איתך, אבל הוא פשוט אמר, הוא כל כך תלוש וקלוש, הוא אומר אולי ישלחו אותי לוועדה המחוזית, אולי, אולי תשתנה המדיניות ואז אולי ישלחו אותי לוועדה המחוזית, ואז אולי,

יוחנן וייצמן :

כשהמדיניות תשתנה אז אנחנו יודעים,

שרון דינור :

אבל אז אולי יגידו לי ככה וככה, זה כל כך הרבה אולי של מי יודע איפה, אולי לא יהיה בכלל שימור,

יוחנן וייצמן:

כולנו יודעים שאגריפס בדרך להשתנות,

שרון דינור:

אני לא מכירה שאגריפס בדרך להשתנות, אני לא,

יוחנן וייצמן:

לפחות את האזור הזה של אגריפס,

שרון דינור:

אני לא מכירה שהאזור הזה של אגריפס בדרך להשתנות, אני לא בטוחה, בחיים לא שמעתי אף אחד מדבר על זה,

ציפי רון:

אני חושבת שאם,

שרון דינור:

לא מהנדס העיר, לא ראש העיר, לא וועדה מחוזית,

ציפי רון:

שרון, אני הייתי פוקחת זוג עיניים יותר מ – 4 או 8 עיניים, או הולך להשתנות שם,

שרון דינור:

וגם, וגם אם ישתנה אז זה יהיה בסמכות מחוזית,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד,

שרון דינור:

מה קרה?

ציפי רון:

אני רוצה להגיד שאנחנו מאבדים,

שרון דינור:

שהם הכי מקלים בארץ הסמכות מחוזית.

ציפי רון:

מאבדים את הייחוד של המקום הזה, אנחנו מאבדים אותה,

יוחנן וייצמן:

אבל לא בזה, זה לא הויכוח כעת.

ציפי רון:

הם השינויים, עם הריסת הקמרונות,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא הויכוח כעת.

ציפי רון:

אנחנו מאבדים,

יוחנן וייצמן:

יללה בסדר.

ציפי רון:

את האופי המיוחד,

יוחנן וייצמן:

אני אחשוב על עוד משהו להכביד עליו, תנו לי רעיון,

לורה ורטון:

כן, אולי,

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים לעכב,

יוחנן וייצמן:

תחשבי על, אני רוצה לדעת באמת שזה מאוד נוח.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה לא הכוונה, זה לא, זה ברור שזה לא הכוונה של הוועדה. בסדר הלאה,

איציק שוויקי:

זה בקשה שטוטית, את ה - , (לא ברור). הוא נכנס כאילו, הוא בבעיה רצינית, זה (לא ברור) בכלל,

שרון דינור:

אני רגע סוגרת פה.

יערה שאלתיאל:

חבל על האנרגיה של כולם.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני גם,

איציק שוויקי:

זה סתם,

יוחנן וייצמן:

מודה על האמת ש - ,

אורית לנדסברג:

זה סעיף שאף אחד גם לא יודע, אז מי ישלח אותו.

ציפי רון:

כן, בחייכם, כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

ברישוי.

אורית לנדסברג:

זה סעיף של,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אורית לנדסברג:

גם באוטומט ישלחו אותו?

יוחנן וייצמן:

לא,

אורית לנדסברג:

אוקי,

שרון דינור:

זה לא יהיה תחת הוראות שימור, לא יפנו אותו למחלקה השימור,

אורית לנדסברג:

לא יכלו, ברור שהם לא,

עו"ד סטפני שילה:

זה לא בעיה,

יוחנן וייצמן:

יפנו אותו לשימור,

עו"ד סטפני שילה:

שרון, יש לך רעיון?

ציפי רון:

הוא יעשה מה שהוא רואה,

שרון דינור:

אולי ישנו את המדיניות, ישנו את המדיניות, יחליטו שכל מה שלא מסומן לשימור לא הולך אלי, זה גם יכול לקרות, נכון? די, כאילו זה,

עו"ד סטפני שילה:

אם נגיד הייתה, איך אפשר לשלוט בו?

שרון דינור:

אי-אפשר,

עו"ד סטפני שילה:

לא, אבל וייצמן רוצה שכן לשלוט בה, אז,

אורית לנדסברג:

אי-אפשר,

ציפי רון:

מה פתאום,

שרון דינור:

הוא מסומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

ברגע שאתה מבקש,

עו"ד סטפני שילה:

בגלל שהצביעו (לא ברור),

ציפי רון:

(לא ברור) השימור,

שרון דינור:

אין בעיה, אני מעדיפה לא, לא,

עו"ד סטפני שילה:

לא להיות חלק מזה?

ציפי רון:

הוא לא במסלול יותר, הוא לא במסלול.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד סטפני שילה:

לא, אני יודעת,

ציפי רון:

הוא לא במסלול של השימור יותר, זה לא יגיע בכלל, אם הוא ירצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה יגיע, זה יגיע בכל מקרה.

לורה ורטון:

לא נכון.

ציפי רון:

מה פתאום,

לורה ורטון:

לא נכון,

ציפי רון:

מי יגיע?

לורה ורטון:

ממש לא,

שרון דינור:

הבקשה הבאה,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש, אני מרגיש ש - ,

שרון דינור:

הבקשה הבאה במידה, ולא יהיה הפתעות, היא בקשה שתואמה איתנו,

יוחנן וייצמן:

איזה כיף.

לורה ורטון:

יפה.

שרון דינור:

אוקי, והיא במע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

איזה כיף.

שרון דינור:

תוספת 4 קומות וגג רעפים מבנים,

יוחנן וייצמן:

חבר'ה, אתם רוצים לאכול גם כשנכנסים אנשים?

ציפי רון:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אז קדימה.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אז בוא נרוץ קדימה.

יערה שאלתיאל:

אבל את אומרת שזה פשוט. אז בשביל מה? בכלל אנחנו עושים אם,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

תראו רגע יש פה,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א.

יערה שאלתיאל:

אוקי סבבה.

שרון דינור:

יש פה מבנה, אתם רואים שיש פה מבנה היסטורי שעובר תמ"א/38, רחוב חכמי לובלין ופרידמן, זה נושא, זה בניינים שבנויים גוש קדמי, גוש אחורי, אוקי, ככה כזה, זה,

אורית לנדסברג:

באמצע,

שרון דינור:

ובאמצע, בחצר יש פה, זה בדיוק המקום שבו הם עושים גם את הממ"דים, וגם את המעלית, אז כאילו קצת חבל על החצר באמת, אני אומרת. מצד שני כאילו, הרווחנו את השימור חזיתות לשני הצדדים. וזהו, כאילו יש פה קמרון רק בחזית הזאתי הוא נשמר. הבינוי הוא תואם, הכול בסדר, הוא נראה סבבה, כאילו לא, אין לנו כל כך אפילו זה איזה שהם הערות.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, יללה נכניס אותם.

ציפי רון:

אני לא מבינה, הם לא משאירים פה רווח בין המרפסות, למרפסות סוכה משהו? זה נראה כאילו לא, לא (לא ברור) בכלל. וייצמן, תסתכל זה מרפסות סוכה,

אורית לנדסברג:

לא, את לא יכולה לדעת, כי הם מראים לך את המעקה.

ציפי רון:

לא, לא, אין מרפסות סוכה, הם עושים את המרפסות אחת על השנייה,

אורית לנדסברג:

את רואה את זה בחזית, אבל את לא יודעת איפה יש רצפה, ואיפה אין רצפה.

שרון דינור:

האמת היא ש - ,

ציפי רון:

אני רוצה לדעת, אני רוצה לדעת, אני אכפת לי מהעניין הזה.

שרון דינור:

אין פה מרפסות בכלל, זה לא שאין פה,

ציפי רון:

אני רוצה לדעת,

שרון דינור:

אין פה מרפסות סוכה,

ציפי רון:

אני רוצה לאפשר לאנשים שקיימת המצווה,

יערה שאלתיאל:

כן מעקה?

ציפי רון:

לשבת בסוכה, בקומה שלהם ובדירה שלהם,

יערה שאלתיאל:

רגע, אבל, אבל בתוכנית בכלל לא רואים מרפסת,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

כי הוא צריך לראות את כל הצדדים שלה.

אורית לנדסברג:

אבל בחזית ראיתי,

שרון דינור:

ציפי, פה זה מדורג, אני לא יודעת איך זה נחשב,

ציפי רון:

אין לך מרפסת,

חיים כהן:

בסדר, בואו,

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) שנשאר.

יערה שאלתיאל:

40 ס"מ מרפסת.

שרון דינור:

דוד,

אורית לנדסברג:

לא חראם?

ציפי רון:

את רוצה, את רוצה,

שרון דינור:

(לא ברור) לכם? כל (לא ברור) הזאת.

יוחנן וייצמן:

איזה כיף, איזה כיף.

שרון דינור:

אמרתי למורן פעם הבאה תתחילי עם,

יוחנן וייצמן:

יללה, מהר, מהר. אז תציגי.

ציפי רון:

שרון, שזה כעל מרוכז,

אורית לנדסברג:

שרון, יש את כל האחורה גם.

מורן בן זיו:

זה קולה זה זירו,

אורית לנדסברג:

זירו סליחה.

יוחנן וייצמן:

יללה תיק הבא. אז יש לנו זמן, בואו נעבור לתיקים של סוף היום. בואו לאכול ואת סוף היום.

לורה ורטון:

שנעשה את לובלין עכשיו,

שרון דינור:

לובלין סיימנו.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

לא מגיע, זה מה שמורן אומרת.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

וייצמן, אני לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

מה עם לובלין?

יוחנן וייצמן:

זה מאושר, קדימה.

שרון דינור:

מאושר בסדר.

לורה ורטון:

מאושר? אז נאכל עכשיו, מה?

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו עוברים כעת, מישוהו רוצה להעלות נושאים בינתיים עם פה מלא? אני בעד.

שרון דינור:

אני, אני אעלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני אעלה, אני, כן, כן, יש שני מבנים שרציתי, שהם בוועדה הקודמת מהרשימות שלנו,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להחזיר אותם שוב?

שרון דינור:

אני רוצה להסיר אותם, הוועדה החליטה לשמור אותם.

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא הסכימה להסיר,

שרון דינור:

אני רוצה שנסיר אותם, אני רוצה להסביר למה, אחד בגלל טעות שלי.

לורה ורטון:

איזה?

שרון דינור:

אני אסביר,

יוחנן וייצמן:

שנייה שכולם יהיו מרוכזים,

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדה,

איציק שוויקי:

אחרי מה שהיה.

(מדברים ביחד ברקע)

יערה שאלתיאל:

הבעיה, צמחוני לא חייב להיות חלבון, לא חייב להיות פחמימות, אתה בדרך כלל זה מה שקורה.

עו"ד סטפני שילה:

לא יודעת. מה זה משהו קטניות?

יערה שאלתיאל:

קטניות זה גם פחמימה, וגם חלבון.

לורה ורטון:

כל מיני דברים (לא ברור).

(מדברים ביחד)

דוד היימן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

טוב, אני רציתי להראות לכם, אחד, זה טעות שלי, אני ממש ממש מתנצלת, משבוע שעבר, ובגלל זה הבאתי את זה שוב פעם להיום, רגע. איפה זה היה ההסרה הזאתי? אוקי,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

רגע (לא ברור). מה מצחיק? אני, אני אגיד לכם בטעות, בניין אחר, אני זה היה טעות שלי,

דובר לא מזוהה:

זה עם המעלית?

שרון דינור:

שרציתי, כן, זה עם המעלית נכון, הבניין זה הוא היסטורי ללא ספק והוא לא הבניין שרצינו להסיר. כן, אני באמת לא הבנתי, אני בטעות הסתכלתי עליו, זה הבניין, זה הבניין,

לורה ורטון:

שרוצים להסיר?

שרון דינור:

כן, אנחנו רוצים להסיר אותו בגלל,

איציק שוויקי:

הוא חדש.

שרון דינור:

הוא חדש לגמרי.

איציק שוויקי:

הוא חדש, הוא חדש.

שרון דינור:

אין בו שום דבר היסטורי. הוא סומן בטעות, בדקנו את זה, יצאנו לשטח, הסתכלנו, אז אני רוצה להרגיע אתכם, שהוא יכול לרדת. אני פעם הקודמת שהראיתי לכם, הראיתי לכם את הבניין הזה. והוא, איפה זה? זה עם המעלית,

איציק שוויקי:

זה עם המעלית,

לורה ורטון:

זה עם המעלית? חשבתי שהם העבירו כבר, עשו לזה כזה נזק ש - ,

דובר לא מזוהה:

יכול להיות יותר טוב.

שרון דינור:

זה עם המעלית, בסדר, את המעלית יום אחד, אפשר יהיה להוריד בתיאוריה. אוקי, אז זה אחד, אז אני מקווה שאתם מסכימים איתי. והשני היה, בניין שהוא כמו טליטה קומי כזה, אני לא חושבת שרק בגלל שמשום קיר אחד,

דובר לא מזוהה:

הבניין ההוא? מופיע בשימור רק הקיר.

שרון דינור:

בתוכנית האב היא לא קובעת, ועכשיו,

דובר לא מזוהה:

זה הסיטואציה העתידית של תוכנית?

שרון דינור:

אני,

דובר לא מזוהה:

תוכנית אב, זה מה שהם סימנו,

שרון דינור:

למה אתה התעוררת? מה הקשר שלך לדבר הזה?

דובר לא מזוהה:

אין שום קשר, בדקתי את זה אחר כך,

שרון דינור:

אוקי, לא, לא הבנתי את ה - ,

דובר לא מזוהה:

הכול בסדר.

שרון דינור:

אתה (לא ברור) כאילו שפתאום עלה הדבר הזה,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

שרון דינור:

זה הדבר הזה, לא כי שמה אין קיר לשימור, אז הוא כלום,

דובר לא מזוהה:

מסומן,

שרון דינור:

בסמץ כאילו, אין נבדוק את זה תיכף, פה מהבניין החדש זה נשאר רק חזית שגם היא פרוקה והורכבה עוד פעם, לשים עליו סימן לשימור לדעתי זה, ממש כאילו, זלזול ב - , זלזול בשימור, ובגלל,

ציפי רון:

עדיין אני חושבת שלא להוריד אותו של הדרך קדמי,

שרון דינור:

כל הדבר הזה זה מחדש, הכול חדש, גם אם זה היה, הכול הכול חדש.

דובר לא מזוהה:

רק הקיר הזה למעלה הוא היה,

לורה ורטון:

אבל החזית הזאת,

שרון דינור:

גם הקיר הזה, זה,

ציפי רון:

אני זוכרת שטרקטור התנגש בבניין הזה, במהלך הבנייה, כדי שאפשר יהיה, אני זוכרת את ה - ,

יוחנן וייצמן:

רק לפרוטוקול נמצא פה משה גורא.

ציפי רון:

אני זוכרת את הסיפור, ועדיין, לא מוצע להסיר אותו, ברגע שמסירים אותו, אז שערי הגיהנום נפתחים, אני (לא ברור) להסיר.

אורית לנדסברג:

זה של אלי שוקן, לא?

איציק שוויקי:

מה? הבית של אלי שוקן, זה לא,

לורה ורטון:

אני גם, אני חושבת שאם על החזית השתמרה איכשהו בנס, אז עדיף לשמור אותו.

שרון דינור:

זה לא חזית שנשתמרה,

ציפי רון:

השתמרה,

שרון דינור:

גם היא נהרסה ונבנתה, וזה יש פה ממש פריסה,

ציפי רון:

(לא ברור) אחרת ההתנגשות בתהליך הבנייה בבניין הזה, שהחזית נהרסה, ואחר כך,

שרון דינור:

גם עכשיו שהוא יבוא, הוא יצטרך, הוא לא יוכל לעשות נגיד סתם אני אומרת,

ציפי רון:

אני מתנגדת לזה.

איציק שוויקי:

את יודעת מי התחתן בבניין הזה?

אורית לנדסברג:

מי?

איציק שוויקי:

את שוקן, בחצר של שוקן,

ציפי רון:

אני מכירה את ההיסטוריה של המקום, ואני חושבת שצריך לשמר את זה,

שרון דינור:

זהו?

איציק שוויקי:

מה?

יערה שאלתיאל:

הוא למד איתי בבצלאל.

איציק שוויקי:

הוא לא הזמין אותך?

לורה ורטון:

אז אנחנו צריכים,

אורית לנדסברג:

הוא למד בבצלאל?

לורה ורטון:

להצביע את זה עכשיו?

איציק שוויקי:

הוא למד בבצלאל, גם,

לורה ורטון:

רגע, שרון, אנחנו צריכים להצביע עכשיו או?

שרון דינור:

הוא נבנה מחדש. עכשיו זה לא קיר חשוב, זה לא טליטה קומי, זה אפילו לא זה,

אורית לנדסברג:

מי היה ראש המחלקה שלה?

שרון דינור:

זה לא לשימור, זה בדיחה, בגלל זה לא רציתי זה, ככה אני רוצה שייראה שימור,

ציפי רון:

אני יודעת שזה בדיחה,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

בכוונה, וזה בדיחה, נעשה בכוונה כבדיחה, הכריחו אותם לשחזר את מה שהם הרסו, ואני מתנגדת להוציא את זה מהרשימה. זה רק (לא ברור). והאדריכל של הפרויקט הזה, היה פה בישיבה הקודמת, האדריכל של הפרויקט היה בישיבה הקודמת, לא יהיה. אני מתנגדת להוציא את זה.

שרון דינור:

אוקי.

לורה ורטון:

אז אני בינתיים, אז אנחנו מצביעים על זה או ש - , פשוט נשאיר את זה כמו שזה היה? אני מציעה, יוחנן, לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:

אני לא בתיק.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני יש לי משהו דחוף.

לורה ורטון:

כן.

דובר לא מזוהה:

אתה יושב ראש,

לורה ורטון:

אז אני אומרת לא להסיר את זה אם ככה. יש לי,

אורית לנדסברג:

אני הייתי מסירה את זה, זה נראה לי באמת מעל הקורה הזאת זה נראה קצת תלוש.

ציפי רון:

ובגלל שאני מכירה את ההיסטוריה של הדבר הזה, אני מתנגדת להסיר אותו.

איציק שוויקי:

גם אני חושב שזה לא לשימור, (לא ברור) אומרים זה שימור, אז מה עשינו בזה? הרסנו את השימור.

ציפי רון:

תיתן פרס, תיתן פרס למי שהרס, ותוריד את זה, ויעשו מה שהם רוצים, יחרבו את זה, יעשו את זה, ייבנו אחר.

איציק שוויקי:

מה שאת אומרת,

ציפי רון:

לפחות נשאר פה, לפחות נשמר פה, מדובר,

לורה ורטון:

לדברי, רגע ההסבר ש - ,

ציפי רון:

(לא ברור) של העניין זה חלק מה - ,

לורה ורטון:

אז מה אני אומרת, אם אנחנו דנים בזה, ומצביעים עכשיו, זה, אני בעד שזה יישאר בשימור, כמו שהחלטנו לפני שבוע.

איציק שוויקי:

נשאר בעינו.

לורה ורטון:

אני אהיה זמנית היושבת ראש, ואני,

איציק שוויקי:

לא, יש לך קול,

ציפי רון:

זה קרה, איזה שברון לב היה לי,

לורה ורטון:

לא, שרון,

ציפי רון:

הטרקטור נסע רוורס והרס,

שרון דינור:

אין לי מה לעשות עם הדבר הזה, כאילו אם הוא יגיע, אין לי הוראות לתת, אין לי משהו פרקטי להגיד עם הדבר הזה, בגלל זה אני אומרת זה כאילו כבר, בתור עונש אני, השימור הזה,

ציפי רון:

לא בתור עונש, זה בקנה מידה של הסביבה, ובקנה מידה של הרחוב, ולפחות נשמר משהו מהרוח של הרחוב. ברגע שאת מוציאה את זה, ייבנו שם בניין, כמו שראינו עכשיו ברחביה, של 6 קומות, עם מרפסות תל – אביביות,

לורה ורטון:

זה מה ש - ,

ציפי רון:

ומה שאת רוצה,

שרון דינור:

לא, איפה אתה רואה שזה יש פה חזית לשימור?

דובר לא מזוהה:

איפה את נמצאת?

שרון דינור:

בדיוק כאן,

ציפי רון:

תחזירי את זה אני אראה לך.

שרון דינור:

אין,

דובר לא מזוהה:

בנספח אולי.

לורה ורטון:

את הדברים ההם, שרון,

דובר לא מזוהה:

לא, לא פה, אני דיברתי על המבנה השני.

שרון דינור:

על גרץ?

דובר לא מזוהה:

כן, כן. רק הקיר.

שרון דינור:

נכון.

אורית לנדסברג:

יערה, את למדת (לא ברור)?

ציפי רון:

מה יקרה אם תוציאי את זה מרשימת השימור?

שרון דינור:

שמצידי זה יכול להיהרס מחר, אין שום בעיה. זה כל כך מגוחך והזוי,

דובר לא מזוהה:

הקיר הזה,

ציפי רון:

לא, אבל מה יקרה?

שרון דינור:

כלום, אפשר,

לורה ורטון:

יללה,

ציפי רון:

להרוס את זה ולעשות תוכנית של בניין כמו זה שראינו ברחביה. לא, לא מסכימה.

איציק שוויקי:

לא, זה יגיע לוועדת שימור,

ציפי רון:

לא, אני לא מסכימה.

איציק שויקי:

זה יגיע לוועדה שימור בכל מקרה.

דובר לא מזוהה:

מה היה הסיפור הזה, שעם? מה?

ציפי רון:

אני לא מסכימה להוציא את זה.

לורה ורטון:

יש עוד משהו? שרון ב - ,

שרון דינור:

אז אנחנו החלטנו להשאיר אותו, ולהשאיר את השני.

ציפי רון:

זה (לא ברור) שמחברים.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

כאן להחזיר, והשני,

לורה ורטון:

להשאיר,

שרון דינור:

רוצים להשאיר?

לורה ורטון:

להשאיר את זה ברשימה, ולהסיר את השני.

שרון דינור:

אוקי, אז סמץ בסדר, וגרץ, ו - ,

לורה ורטון:

מה עם סמץ?

שרון דינור:

אוקי סמץ הורדתי. מה עוד יש לנו שאנחנו יכולים לעשות?

ציפי רון:

לאכול רגע בשקט. בשביל (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

בלי לריב.

לורה ורטון:

רגע הדבר הזה שמואל הנביא?

שרון דינור:

יש לנו דיונים פנימיים, יש את שמואל הנביא, שמואל הנביא, אפשר להתחיל איתו?

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

כן, היא צריכה להגיע עכשיו, ב – 12.

שרון דינור:

אוקי, שמואל הנביא,

איציק שוויקי:

רגע, למה לא?

שרון דינור:

זה ישיבת דושינסקי, מי שזוכר,

יוחנן וייצמן:

דושינסקי היה ביום חמישי, יכול להיות שאפשר, אין כבר מה לדון בו בכלל,

שרון דינור:

הוא גם היה?

יוחנן וייצמן:

הוא היה בוועדה המקומית,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ומה שהוועדה המקומית ביקשה ככה, היא אישרה לו פירוק והרכבה,

ציפי רון:

מה היא אישרה?

יוחנן וייצמן:

אישרה פירוק והרכבה של החזית הראשית,

שרון דינור:

השאלה איפה היא הנמיכה אותה.

יוחנן וייצמן:

והיא ביקשה להשאיר אותה במקומה, לא,

שרון דינור:

איתנו.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

איתנו?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

שרון דינור:

מעולה,

איציק שוויקי:

רגע, היא קיבלה את החוות דעת הזאתי ראתה אותה?

יוחנן וייצמן:

כן, לא, אמי, היה צרה לקחת חצי חזית, ובעצם להרוס את ה - , שתי לוחות הברית האלה כאילו את ה - ,

אורית לנדסברג:

מה שבאמצע,

יוחנן וייצמן:

מה שבאמצע, כן. אז ההצעה היה לקחת, היה הצעה לקחת את החזית הזאתי, להשאיר אותה, להעביר אותה הנה. מה שבסוף אישרנו, זה פירוק והרכבה, מקובל על הוועדה? או ש - , את רוצה אחרת?

לורה ורטון:

אני רוצה לשמוע את שרון,

דובר לא מזוהה:

אם (לא ברור) לשימור, אז זה בסדר.

שרון דינור:

תראו, אני,

יוחנן וייצמן:

לא ביקשנו, הם רוצים לעשות שוב חפירה מלמטה ודברים כאלה.

שרון דינור:

המקום הזה הוא לא המקום ש - , לא מקבל פה, הוא מקבל מעל, מתחת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ביבשה בים, באוויר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בחלל החיצון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מקבל מכל הכיוונים. היה דבר אחד שרק ביקשנו, שזה יהיה, רגע אני אפתח את זה, לשמור על ה - , בגלל שזה בניין ציבורי היסטורי, של ישיבת דושינסקי, כבר היינו, כבר היינו בוועדה פה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

היה לנו סיפור, הוצאנו על זה ידיעה לעיתונות, עם הסיפור הזה וזה. כי זה בניין מיוחד, אפילו ושהוא בשמואל הנביא, שאיתרע מזלו. הדבר היחיד שביקשנו, זה שה - , החזית הקדמית לא, לא תגיע עד לזה, עד ל - , עכשיו כאילו, אני מבחינתי לפרק ולהרכיב מחדש, סליחה אני אומרת אני לא סומכת פה, על אף אחד.

איציק שוויקי:

זה לא שימור,

שרון דינור:

זה לא שימור, זה גם לא (לא ברור) עבודה טובה, זה לא שהם עשו פה עבודה מדהימה עכשיו. כאילו את רואה לפי מה שהגישו פה עד עכשיו שמישהו, מישהו ממש לא רואה את הערך את הבניין הזה, פה,

ציפי רון:

האבנים ילכו לאיבוד פתאום.

שרון דינור:

אז אני כאילו נורא שמחה שהשאירו את החזית במקום שלה, אני חושבת שלא צריך להשאיר אותם במקום,

איציק שוויקי:

לא, אבל אישרו את זה, לא? לא מזיזים אותו.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית כבר אישרה.

שרון דינור:

כן,

יערה שאלתיאל:

רגע,

שרון דינור:

אתה שואל אותי מה ההמלצה שלי, ההמלצה שלי היא לא, כאילו, מה אישרה אבל? אבל ההמלצה שלי לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

הוזז מהמקום, לא? הוא באותו מקום?

יערה שאלתיאל:

למה לפרק?

איציק שוויקי:

הוא הוזז?

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

למה ל - ,

אורית לנדסברג:

אז למה,

איציק שוויקי:

את הלוח הברית מעבירים קדימה?

יוחנן וייצמן:

לא, מפרקים ומחזירים, הוא רוצה לחפור מלמטה.

איציק שוויקי:

אז שיעשו, יסגרו אותו כמו שיעשו בזה, בפאלאס, למרות,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

שישימו,

יוחנן וייצמן:

זה הוצאה כספית לדירה, זה מוסד חינוכי,

איציק שוויקי:

בסדר, שיגידו תודה,

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה ש - , גם לא, דרך אגב לא אישרו פירוק והרכבה, אישרו בחינת,

איציק שוויקי:

אז לא, אז לא, אני מציע שישאירו אותו, כי זה לא מזיזים,

יערה שאלתיאל:

שיחפרו מאחורה,

איציק שוויקי:

שימור החזית זו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסברג:

שייתנו מענה איך אפשר לחפור מתחת,

יוחנן וייצמן:

לא, אין ספק שאפשר,

איציק שוויקי:

אפשר לחפור מתחת,

יוחנן וייצמן:

אין ספק שאפשר לתלות את זה כמו את,

איציק שוויקי:

פאלאס.

יערה שאלתיאל:

אבל רגע,

אורית לנדסברג:

למה בסיבוב?

יערה שאלתיאל:

למה הם חייבים לחפור מתחת, לא מספיק לחפור מאחורה?

יוחנן וייצמן:

הם עושים שמה אולם,

יערה שאלתיאל:

אבל אין להם מספיק מקום גם, כאילו לחפירה מאחורה,

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

אם את החזית הם לא חופרים אותה, הם משאירים אותה, וחופרים רק את האגף החדש שלהם, ואת ה - , זה נראה כאילו שיש מלא מקום, גם בלי לגעת בחזית,

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

לא,

יוחנן וייצמן:

משאירים את החזית בחזרה,

יערה שאלתיאל:

אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

החזית חוזרת למקומה.

יערה שאלתיאל:

זאת אומרת לא להחזיר אותה למקומה, אלא לא להזיז אותו,

לורה ורטון:

להזיז אותו,

יערה שאלתיאל:

להשאיר אותה,

שרון דינור:

בשביל הדבר הזה, בשביל הכמה מילימטרים פה, כשהם חופרים באמת עד לליבת כדור הארץ.

איציק שוויקי:

איפה האולם? האולם פה? או פה?

שרון דינור:

אז למה צריך לפרק את זה, כאילו שלא יחפרו מתחת לחלק הזה,

יערה שאלתיאל:

בדיוק.

שרון דינור:

הכול בסדר,

יערה שאלתיאל:

בדיוק, יש מספיק, נראה שיש שמה מגרש מספיק גדול לחפור.

יוחנן וייצמן:

כן, אז אני אסביר,

איציק שוויקי:

זה לא צריך, גם הקו הזה תסתכל,

ציפי רון:

לא, לא, רגע,

איציק שוויקי:

גם קו הבניין, נקטין אבל את קו הבניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

שבכל זאת אם צריך מחוץ לקו הבניין.

יערה שאלתיאל:

מעולה,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה קו הבניין, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הם מחוץ.

יערה שאלתיאל:

לא,

איציק שוויקי:

הם מחוץ.

יערה שאלתיאל:

תשאירו את ה - , את כל החזית, את כל הרצועה הזאת,

איציק שוויקי:

הנה,

יוחנן וייצמן:

זה הקו בניין.

איציק שוויקי:

איפה? זה הכחול הזה?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הם בונים פה.

יוחנן וייצמן:

וכעת אנחנו מחזירים את הקו בניין ל - ,

איציק שוויקי:

לא, אבל הקו האדום הם בונים, לא בקו הכחול.

יוחנן וייצמן:

הקו האדום זה הבינוי,

איציק שוויקי:

זה הבינוי, הבינוי הוא ככה.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

נשאר את דופן, הוא משאיר. קח תראה, אתה רואה? מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה שהוועדה המקומית זה להוריד את החתיכה הזאתי.

איציק שוויקי:

בסדר, שישאירו את לוחות הברית.

שרון דינור:

מה זה?

איציק שוויקי:

שישאירו את לוחות הברית.

יוחנן וייצמן:

שלוחות הברית יישארו אותו דבר.

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

מה שעכשיו?

יערה שאלתיאל:

לא, אבל לא יישארו,

איציק שוויקי:

לא, לא לפרק אותם.

יערה שאלתיאל:

כשמפרקים ובונים.

איציק שוויקי:

משאירים אותם,

ציפי רון:

זה כן (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יללה, תכניס אותם.

מורן בן זיו:

לא, היא שלחה לי הודעה אסתי עכשיו, שהיא מבקשת להוריד את זה מסדר היום, ולהביא לדיון חוזר,

שרון דינור:

א' אפשר להוריד את זה בכלל מסדר היום? אתה ביקשת להעלות את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה שלום.

שרון דינור:

למה צריך?

יוחנן וייצמן:

יללה, הבא.

איציק שוויקי:

הבא. בכל מקרה תגידי להם, שאנחנו נשמח מאוד שהתוכנית שלהם, להשאיר את לוחות הברית.

ציפי רון:

רגע, זה החברה שלנו אסתי?

מורן בן זיו:

כן,

איציק שוויקי:

תגידי לאסתי שתשאיר את זה.

יוחנן וייצמן:

לא כעת,

איציק שוויקי:

של לוחות הברית.

לורה ורטון:

רגע, אז אנחנו עכשיו על,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

(לא ברור) חדש?

איציק שוויקי:

לוחות הברית. אבל הוא קורא לזה,

אורית לנדסברג:

זה לחדש.

איציק שוויקי:

לוחות ברית זה (לא ברור).

ציפי רון:

מה אתה אומר?

מורן בן זיו:

לא, אי-אפשר את חדש, כי זה רק ב – 12: 30, את עשית אחד מהתיקים,

יוחנן וייצמן:

יש לנו זמן?

שרון דינור:

מלאכי זה פנימי?

מורן בן זיו:

כ.

איציק שוויקי:

12: 30, כן עכשיו.

שרון דינור:

מלאכי, היינו ב- , אתם זוכרים את ה - , היינו פה בדיון הקודם, הם השלימו את התיאום, אנחנו רצינו, אנחנו בדקנו את זה עוד פעם, זה גם דיון פנימי, אנחנו לא קראנו להם, אבל בעצם הטענה הייתה אם אתם זוכרים,

לורה ורטון:

רגע זה פרי חדש, או מה?

איציק שוויקי:

כן,

אורית לנדסברג:

לא, מלאכי,

יוחנן וייצמן:

מלאכי.

יוחנן וייצמן:

מלאכי.

איציק שוויקי:

מה עם פרי חדש?

שרון דינור:

בואו,

יוחנן וייצמן:

עוד לא הזמן,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

הזמן,

לורה ורטון:

אוקי, אז אנחנו על מלאכי כרם אברהם?

איציק שוויקי:

מלאכי הם הבאים, זה דיון פנימי?

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד סטפני שילה:

מלאכי בסדר.

איציק שוויקי:

הוא היה זה נביא,

ציפי רון:

נו, ברור מלאכי.

שרון דינור:

זה מה שאני גם אמרתי, קראתי לזה מלאכי, אז כולם מתקנים אותי, שזה מלכי.

לורה ורטון:

מלאכי טוב.

איציק שוויקי:

רחוב הנביאים שם.

שרון דינור:

אבל למה זה לא נפתח?

איציק שוויקי:

רחובות הנביאים.

שרון דינור:

לא נסגר לי. אתם זוכרים שהיינו בדיון פה, ואז אמרתי לכם, שהבניין יש לו חזית יפה, רגע אני אראה לכם,

לורה ורטון:

יש לו חזית יפה.

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסברג:

זה אבן (לא ברור) בחזית.

שרון דינור:

ולא רציתי שהם יעשו את הממ"ד בחזית, כי, רגע אני אמצא את התמונה, כי זה באמת חבל לא, אני מבחינתי יש פתרון, אבל הפתרון שאני הצעתי הוא לא היה מקובל, על המגיש. אוקי, מה, הפתרון, אנחנו רצינו את הצידי, הם אמרו בצידי, אנחנו לא יכולים, זה קרוב מידי לבניין הסמוך, אוקי, זה מה שהם אמרו, אני הסתכלתי עוד פעם, אני רציתי לנסות כאילו, בגלל שיש לו חזית יפה, רציתי להציע, כשזה שהמקום הזה שהוא בקושי חדר, המקום הזה, שפה יציעו, כאילו את הממ"ד כאן, כאילו חצי וחצי אוקי,

יערה שאלתיאל:

זה חזית אחורית?

שרון דינור:

קצת, כאילו שהוא, שהוא עדיין משמר פה את השביל, עדיין שומר פה על מרווח, וקצת נכנסת פנימה, כדי להציע פה את הממ"ד שלו, ועדיין יכול לתפקד כחזית נפרדת. ואז בדיוק רגע,

איציק שוויקי:

הוא מוסיף חדר אבל,

שרון דינור:

רגע, אני אראה לכם, תיכף אני אראה לכם,

יערה שאלתיאל:

זה כאילו חזית אחורית כן,

איציק שוויקי:

אבל הם עושים חדר, כביכול,

שרון דינור:

כאילו אני מנסה, אני מנסה,

ציפי רון:

לא, הוא פוגע בחדר,

לורה ורטון:

הוא מקטין את החדרים.

איציק שוויקי:

הוא מגדיל את החדר, אבל,

ציפי רון:

במקום להוסיף חדר, הוא עושה חצי חדר.

איציק שוויקי:

אוקי,

שרון דינור:

רגע מה קרה פה? הנה, בשביל להראות,

איציק שוויקי:

הוא הסכים לזה?

שרון דינור:

לא, הם לא, הם לא בתקשורת איתנו על הדבר הזה, הם רוצים את מה שיש וכאן, אני מבינה את זה, אני מבינה שהם זה, הנה אז מה שאנחנו הצענו, אני מנסה רגע להראות.

איציק שוויקי:

יש שם מרפסת,

שרון דינור:

בוא נעשה רגע יש צבע אחר, אז אמרנו בוא תעשה כאן ככה, סליחה ככה. כאילו ככה,

איציק שוויקי:

אם זה פוגע להם בשירותים,

ציפי רון:

זה פוגע להם בבניין,

איציק שוויקי:

בשירותים ובמקלחת זה שירותים,

ציפי רון:

הם עשו זה,

איציק שוויקי:

זה כל השירותים, וגם דופק להם (לא ברור),

ציפי רון:

אין מצב שהם ירצו את זה,

אורית לנדסברג:

זה לא השירותים והמקלחת, השירותים והמקלחת,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל רגע, מה זה היה?

אורית לנדסברג:

זה בחזית, אתה רואה את האמבטיה משורטטת והשירותים.

איציק שוויקי:

מה?

אורית לנדסברג:

באזור הזה אין שום,

שרון דינור:

זה חדרון שהוא מזבזה כזוה, אז זה כאילו, עדיין זה נכון זה להיכנס קצת לתוך הזה שלהם, אבל עדיין נותן להם יותר.

ציפי רון:

זה דירה אחרת.

יערה שאלתיאל:

רגע, ו - ,

ציפי רון:

עד (לא ברור),

יערה שאלתיאל:

אם זה יהיה הכול ברווח שבין?

שרון דינור:

מי? הוועדת שימור בסופו של דבר,

יערה שאלתיאל:

יהיה על חשבון המרפסות,

שרון דינור:

כאילו, אז את מנסה להציע, כאילו הממ"ד על החזית, בוא נחזור אליו,

יערה שאלתיאל:

רגע, אבל אם זה יהיה בחזית האחורית.

ציפי רון:

זה כבר דופק להם מרפסת, וזה גם דופק להם חדר, הם לא ירצו את זה,

שרון דינור:

הנה תראה מה שהולך, כן.

איציק שוויקי:

מה זה החלון הזה?

שרון דינור:

כל הדבר הזה הולך,

איציק שוויקי:

מה זה החלון הזה בבית, כן, כן, זה החלון, מה זה?

ציפי רון:

מה זה? זה תוספת בנייה, מה זה חדר?

שרון דינור:

זה כאן למטה זה עבירת בנייה עכשיו דמיינו איפה,

איציק שוויקי:

לא, אבל מה זה זה? מה זה זה?

אורית לנדסברג:

ממה שראיתי בתוכנית זה,

שרון דינור:

מה זה זה מה? מה אתה שואל? למען הזה.

יערה שאלתיאל:

זה זה זה זה,

אורית לנדסברג:

החלון הקטן,

ציפי רון:

אומרים לך, זה עבירת בנייה,

איציק שוויקי:

זה עבירת בנייה, זה חדר? הוא רוצה במקום עבירת בנייה לשים ממ"ד?

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

הם רוצים על כל החזית ממ"ד,

איציק שוויקי:

זה כאילו את זה,

יערה שאלתיאל:

אבל למעלה ואז גם הדירות בצד השני, מה עם הדירות בצד השני?

אורית לנדסברג:

אותו דבר,

איציק שוויקי:

דרך אגב זה נראה קומה,

שרון דינור:

לא, לא,

איציק שוויקי:

מחודשת, כאילו לא, הבניין נבנה שתי קומות, את רואה, זה קומה שלישית,

ציפי רון:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

החדשה.

ציפי רון:

נו, מה לעשות?

איציק שוויקי:

הורדת את כולה, בכל מקרה,

יערה שאלתיאל:

אבל רגע,

איציק שוויקי:

הבית כבר מקורקף בכל מקרה, עם החזית הזאת.

שרון דינור:

הוא לא מקורקף, סליחה, הוא נראה ממש,

איציק שוויקי:

לא, את לא,

ציפי רון:

היא רוצה להגיד שהבית מקורקס,

איציק שוויקי:

לא,

יערה שאלתיאל:

רגע, זה אותו, אותו אחד בצד הזה? גם השכנים ירצו בצד השני?

שרון דינור:

לא, לא, לשכנים יש בצד ה - , הם עושים את זה ממ"ד אחורי,

יערה שאלתיאל:

ולמה?

לורה ורטון:

נראה לי שהוא רוצה,

ציפי רון:

הבנתי מהתמונה, את הסימון, וגם הבנתי את ההצעה של שרון, אני חושבת ששתי, ששתי האפשרויות האלה הם לא משהו.

איציק שוויקי:

לא, אני,

ציפי רון:

הם לא יסכימו בחיים, שייכנסו להם לתוך, המרפסת זה גם מחרב להם את המרפסת,

שרון דינור:

המרפסת הזאתי מוצעת.

ציפי רון:

(לא ברור) את הזה.

שרון דינור:

ויש להם, מוצעת להם מרפסת אחרת גם.

אורית לנדסברג:

אבל בכל מקרה אם הם יעשו בחזית גם הלכה להם המרפסת,

שרון דינור:

מרפסות לא חסר פה, 360 מעלות של מרפסות,

אורית לנדסברג:

אז מה זה משנה?

איציק שוויקי:

אני חושב שהפתרון הוא, להרוס את ה - ,

יוחנן וייצמן:

סליחה, זה משפחתי,

איציק שוויקי:

הבנייה, הבנייה הבלתי חוקית הזאת שבנו, (לא ברור) לממ"ד.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

לא, זה מה שהם רוצים,

שרון דינור:

זה מה שהם מבקשים, לא חידשת לנו,

איציק שוויקי:

אבל זה לדעתי זה היה, הפתרון הכי טוב.

יערה שאלתיאל:

לא, אבל זה הולך עכשיו לגדול מכל הקומות, לא?

איציק שוויקי:

אנחנו היינו היום בבוקר,

יערה שאלתיאל:

זה יהיה מגדל.

איציק שוויקי:

אנחנו היום בבוקר, אישרנו ממ"ד על רחוב גם בשכונת, נו, ברוך,

אורית לנדסברג:

מקור ברוך.

איציק שוויקי:

מקור ברוך, אישרנו את זה בשמחה רבה, והוא הלל בזה.

יערה שאלתיאל:

שמחה לא הייתה.

איציק שוויקי:

בסדר? אז למה לאשר את זה, כי הפגיעה שאת מציעה, היא פגיעה חמורה בבניין הזה. במגורים, באיכות של הבניין, של הבניין, של הדירה. אני גם מחסן, וגם מוסיף להם חדר, וגם מחסן.

שרון דינור:

זה דופק להם חצי חצי, בסדר? ומגדיל להם,

איציק שוויקי:

אנחנו לא,

שרון דינור:

(לא ברור) להם חדר שלם, אז אני חושבת שהפגיעה היא מידתית.

איציק שוויקי:

אז אני לא חושב כמוך, במקרה הזה, ואני חושב שהם נדפקים.

שרון דינור:

אז סבבה, זה עמדתנו.

יערה שאלתיאל:

כמה רווח יש?

איציק שוויקי:

בכל מקרה יש פה את הפגיעה הזאת,

יערה שאלתיאל:

יש מספיק רווח?

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה רואה מה שאני אומר לך, אתה לא רואה, איך מה נראה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

איפה שהיום את התמונה מחדש תסתכל, וייצמן, איפה התמונה?

יוחנן וייצמן:

מה ההצעה שלך? בואי תראי לי,

שרון דינור:

אמרתי שאני, אני רציתי להציע,

איציק שוויקי:

היא רצתה לפגוע ב - , בחדר ובמחסן, איפה המחסן? פה, היא רצתה לפגוע, אתה רואה את ה - ?

יוחנן וייצמן:

זה מה שהם טענו,

איציק שוויקי:

זה היא רצתה, היא רצתה לפגוע להם ככה, ולהגדיל להם את החדר הזה כביכול, אבל את כל המחסן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה לא מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

לא, חצי חדר זה יהיה המחסן,

לורה ורטון:

חצי,

איציק שוויקי:

והמרפסת הזאת.

ציפי רון:

מחסן וגם בליטה לחצר,

איציק שוויקי:

וגם את המרפסת הזאת.

דובר לא מזוהה:

זה סלון,

אורית לנדסברג:

אבל יש להם מרפסת בצד, תראה איזה גודל מרפסת יש להם בצד.

ציפי רון:

אנחנו לא יודעים אם זה של,

איציק שוויקי:

תראי את התמונה של החזית. איפה התמונה של החזית?

שרון דינור:

לא, יש לך תוכנית, תבוא לראות על התוכנית.

איציק שוויקי:

את הלא, את התמונה של החזית.

שרון דינור:

אבל תראה על התוכנית את מה שאתה אומר,

איציק שוויקי:

לא, אני רוצה את התמונה.

יערה שאלתיאל:

רגע ואיפה השכנים שמו ממ"ד? רגע, שנייה, שנייה, איפה השכנים שמו ממ"ד?

איציק שוויקי:

לא שמו ממ"ד,

ציפי רון:

הם לא בנו, עוד לא בנו ממ"ד,

איציק שוויקי:

אין ממ"ד, תראי את התמונה,

יערה שאלתיאל:

לא, בצד השני אמרתם ש - ,

איציק שוויקי:

זה בלתי חוקי,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

איציק שוויקי:

ברור, הבלתי חוקי הזה, אני וזה חדש, אתה רואה? זה שימור, זה בניין חדש, אמרתי אם זה לא חוקי, בוא נעשה את זה עד, יעשו ממ"ד כמו שהיום רוצים, כי מאחורה, אני דופק אותם. בכל מקרה יש לי את החזית הזאת, אני לא משנה אותה. זה כולה פגיעה במרפסת הזאת, אבל זה,

אורית לנדסברג:

גם בקומת קרקע תראה בצד ימין,

איציק שוויקי:

זה חדש בכל מקרה, זה חדש. זה לא,

אורית לנדסברג:

תסתכל קומת קרקע בצד ימין, על הפרטי אבן.

איציק שוויקי:

זה הצד, זה הצד של הבניין,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא,

אורית לנדסברג:

זה החזית.

דובר לא מזוהה:

זה החזית,

איציק שוויקי:

אין, אין,

אורית לנדסברג:

זה החזית,

איציק שוויקי:

אין מקום,

יוחנן וייצמן:

זה חזית ראשית,

איציק שוויקי:

אין מקום, אין מקום, רק כאן אין מקום, אין, איפה תשים את זה? תשימי.

שרון דינור:

תקשיבו תיקחו, כשהוא יגיש שהתוכנית, עם אסתי היא עושה עבודה טובה.

איציק שוויקי:

לא, אתם אישרתם היום, לא, לא, לא,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

לא, אני לא מסכים לזה.

שרון דינור:

אני לא מבינה למה אתה מגיע אם אתה,

איציק שוויקי:

אני לא מסכים, אני רק אומר שבמידע שהבן עושה ממ"ד,

שרון דינור:

יש מספיק אנשים שומעים את ההצעה שלך.

איציק שוויקי:

לא, אני מדבר על ה - ,

שרון דינור:

הוא לא בדק,

איציק שוויקי:

אני דיברתי על זה שהיום (לא ברור) ממ"ד.

ציפי רון:

יש (לא ברור) הנערים לפנינו.

איציק שוויקי:

אני לא מסכים לזה, אבל זה הפתרון,

שרון דינור:

אתה לא חבר וועדה פה,

איציק שוויקי:

בגלל שאתם עשיתם את זה היום, זה התשובה. לא אני, אני לא מסכים לזה, אבל זה הפתרון ש - ,

אורית לנדסברג:

אתה,

שרון דינור:

(לא ברור),

אורית לנדסברג:

אתה לומד לא נכון מהדוגמאות שעברו היום.

איציק שוויקי:

באמת?

אורית לנדסברג:

אתה מסיק דברים לא נכונים. כל מקרה לגופו.

ציפי רון:

איך אתה מעז? איך אתה מעז?

איציק שוויקי:

אז אתם יודעים מה? תעשו את הפתרון שלכם, אני הרמתי ידיים,

שרון דינור:

הם זה בלי מוזמנים, כן?

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

אנחנו מחליטים,

איציק שוויקי:

תעשו מה (לא ברור).

שרון דינור:

אני מבינה ש - ,

אורית לנדסברג:

שרון, רק שימי לב שכל קומה היא אחרת, כשאת אומרת החדר הזה להפוך, בקומת הקרקע זה מצב אחר, הם נכנסים לדירה משם,

שרון דינור:

עוד משהו, כן, מה? בלי להיכנס לדירה גם מפה,

אורית לנדסברג:

בסדר, רק להגיד, תשימי לב בקומה השלישית, תראי אותה רגע,

שרון דינור:

תראי רגע קומת קרקע הם יכולים להיכנס מעל, מכאן? כן, יש להם עוד,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

הכניסה הזאתי היא משנית.

אורית לנדסברג:

נכון,

שרון דינור:

הוא יעשה לי פה.

אורית לנדסברג:

אוקי, נכון, זה לא בעיה, אז את זה פשוט להרחיב.

יערה שאלתיאל:

הצהובים בצדדים,

שרון דינור:

אני שמתי לב כאילו פה זה זה פיצול מאוחר או משהו כזה. בגלל זה אמרתי בוא נתחיל,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

אבל רגע, רגע,

שרון דינור:

סליחה.

יערה שאלתיאל:

את אומרת יש פה ממ"דים בצדדים, מה? למה אנחנו לא, כי זה הראשי, אוקי,

שרון דינור:

זה החזית, זה הראשי. טוב,

ציפי רון:

זה מבינה וזה (לא ברור).

שרון דינור:

נכון, זה נכון שניהם זה, אבל אני חושבת שיש פה, אחד שהוא יותר (לא ברור).

אורית לנדסברג:

אבל אני לא מצליחה להבין שרון,

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסברג:

למה בפעם אחת הם שמו אותו קדמי, ופעם באחורי?

שרון דינור:

כי דירה בניגוד לדוגמאות האחרות, יש דירה קדמית ויש דירה אחורית, הדירה האחורית פתורה מצוין, הדירה הקדמית, אני לא יכולה להגיע איתה עד החזית האחורית, עם ה - ,

אורית לנדסברג:

הבנתי.

שרון דינור:

לא מגיעים להם.

אורית לנדסברג:

הבנתי, אני רואה פה. באמת אני כל קומה זה משהו אחר.

שרון דינור:

כן, כן, דווקא רק, רק קומה א' עושים את זה,

ציפי רון:

אני רואה שהם הוסיפו מעלית גם,

שרון דינור:

כן, טוב,

ציפי רון:

יש שמה מעלית,

שרון דינור:

הם עושים כאן את כל החיפוי חיצוני גם, הם גם צריכים לדעת את זה, זה אומר שכל,

ציפי רון:

מה הם עושים? מה הם עושים?

שרון דינור:

חיפוי, חיזוק חיצוני, זאת אומרת שכל הפרטים היפים האלה, הם לא הולכים להישאר איתם.

יערה שאלתיאל:

מה זאת אומרת?

ציפי רון:

לא, זה חובה להשאיר.

שרון דינור:

מה זה משנה אם את מדביקה על זה ממ"ד בחזית? מה זה בדיוק משנה?

ציפי רון:

לא מדביקים את הממ"ד על החלון,

שרון דינור:

כן, בטח שכן,

ציפי רון:

לא, ראיתי הממ"ד צידי, לא? את הצעת שהם ישימו את הממ"ד,

שרון דינור:

הם מדביקים, הם עושים על הכול, בסדר? הנה תסתכלי על הזה, אתה רואה הכול, הכול הכול עטוף מבחוץ. הכול.

יערה שאלתיאל:

למה צריך לעטוף את הכול?

ציפי רון:

אין, אין חיזוק כאילו לחזית הזאת שמסתירה את הדברים האלה.

שרון דינור:

כאן הכול מוסתר, את רואה הכול, הכול מוסתר, הם הכול.

ציפי רון:

ואיפה בחלק שאנחנו רואים? למעלה שם??

שרון דינור:

זה החזית לרחוב, נכון,

יערה שאלתיאל:

בקיצור זהו נגמר הבניין. יש פה איזה גרם מדרגות מעניין,

שרון דינור:

טוב, מישוהו רוצה להיפרד מהבניין, לפני שאנחנו ממשיכים?

ציפי רון:

לא, את יכולה לצאת מאיתנו הנחייה, רגע יכולה לצאת מאיתנו כאן הנחייה לשמר את החזית,

שרון דינור:

אולי אפשר להעתיק את הפרטים בחזיתות הקדמיות.

ציפי רון:

לשמר את הפרטים האלה של החזית.

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

ולא להחריב אותם.

יערה שאלתיאל:

להדביק לזה,

ציפי רון:

לא, אני מבינה שהם צריכים את הממ"דים הכול בסדר. אבל לשמור את הפרט הזה של החזית, את הכניסה ואת החלון בקומה השנייה. שזה מאוד יפה שזה איזי – אחמאר ושילוב של, של חומרים, של אבנים שונות, מה שאנחנו קוראים בצבע.

יערה שאלתיאל:

תגיד אם היינו נותנים ל - , אם היינו נותנים, נכון, זה כאילו זה החזית הצידי, פה זה החדר הקטן שאת אמרת, וזה החדר, זה החזית שלהם. ואם היינו נותנים להם, כאילו, לא יודעת, חצי מהחדר הקטן, כי אני לא יודעת איך זה הולך עם השכנים, ואם היינו נותנים להם פה להשלים רצועה, שחלק ממנה ייכנס יהיה ממ"ד, הממ"ד יהיה ככה, הוא יהיה צריך להיכנס לתוך הבניין, אבל אנחנו מוסיפים להם פה עוד חתיכה.

שרון דינור:

למה לא?

יערה שאלתיאל:

ואז הם כאילו לא מאבדים, מבחינת מטר מרובע שהדבר הזה,

שרון דינור:

מאבדים את השטח כן,

יערה שאלתיאל:

יהיה זהה לדבר, מה שהם איבדו בתוך הבניין, אנחנו נותנים להם להשלים אותו. זה משהו שאפשר להגיד?

שרון דינור:

כן.

יערה שאלתיאל:

אז בוא נגיד.

שרון דינור:

מה קורה? וייצמן, אנחנו ממשיכים?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

למה לא?

שרון דינור:

את היו"ר עכשיו?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

את היו"ר?

לורה ורטון:

אני לא יודעת אם הוא חזר,

יוחנן וייצמן:

מה? איזה החלטה קיבלתם?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה החלטתם?

לורה ורטון:

אנחנו עוד לא קיבלנו החלטה, אבל השאלה אם אתה פה איתנו, שאני אבקש ניסוח,

יוחנן וייצמן:

מה שאתם רוצים,

לורה ורטון:

אוקי, אז בואו, אני בעד לנסח,

שרון דינור:

לא, אז אני אומרת אפשר להגיד במקום הזה אפשר לעשות קו בניין עד מטר, ובתחום הזה להציע גם ממ"ד וגם הרחבה, אני בכוונה, אני כן, המרפסת היא חדשה מוצעת, גם מרפסת פה. ובחזית הקדמית לשמור אותה,

יוחנן וייצמן:

באיזה מקום?

שרון דינור:

את ה - , את החלק הזה, כל כאן שיהיה חיצוני, בסדר? אבל בחלק הזה, שיהיה החיזוק פנימי, כדי לשמור על החזית. האם הבנתם מה אני מתכוונת?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

או שאתם רוצים שאני אצייר את זה?

לורה ורטון:

ככה,

ציפי רון:

אני רק רוצה לשאול אותך, נדמה לי שהמרפסת הקיימת זה רק בקומה ראשונה.

שרון דינור:

בוא נסתכל ביחד,

ציפי רון:

תסתכלי רגע על הצילום של הבניין,

שרון דינור:

רגע אני מגיעה לזה, הנה

לורה ורטון:

מה?

דוד היימן:

החלק האחורי?

ציפי רון:

אין מרפסות,

לורה ורטון:

עוד כמה שינויים שמה,

ציפי רון:

אין מרפסות,

דוד היימן:

איפה? הקדמית או אחורית?

ציפי רון:

לא קיימות מרפסות, בקומה השנייה וכן הלאה, בצד.

אורית לנדסברג:

הקומה הראשונה והשנייה מאוד הפרש.

שרון דינור:

כאן יש,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

פה יש, יש מרפסות.

ציפי רון:

בקומה ראשונה יש, בקומה שנייה אין,

אורית לנדסברג:

אין,

ציפי רון:

אין מרפסת וגם בקומה השלישית אין מרפסת לדופן הזאת, ולכן אפשר לעשות שם את המרפסת,

איציק שוויקי:

יש מרפסת, לא רואים את הדלת של הצד הדרומי.

ציפי רון:

אין מרפסת בדופן הזאת,

לורה ורטון:

גם מערבית? כאילו?

ציפי רון:

הבעיה היא, הבעיה היא, ש - , יחרבו את הברוש,

דוד היימן:

מה עדיף?

שרון דינור:

הנה פה, אני מציעה להם,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

זה של הדירות,

שרון דינור:

את ההרחבה הזאת,

ציפי רון:

זה של הדירות לצד האחר, לא אלה שמבקשים את הממ"ד, אלה שמבקשים את הממ"ד לכיוון הרחוב
ההוא, יש רק מרפסת אחת בקומת קרקע, ולכן אפשר לעשות את הממ"ד שם,

שרון דינור:

למה את אומרת שיש רק מרפסת אחת בקומת קרקע? אם אנחנו רואים שיש מרפסת גם פה,

ציפי רון:

הנה בצד שמאל, בצד שמאל, איפה שהברוש,

יערה שאלתיאל:

לא, היא אומרת כאילו כלפי,

ציפי רון:

בצד,

לורה ורטון:

בצד,

ציפי רון:

שם יש רק מרפסת מאחוריה, נבנו,

שרון דינור:

אי-אפשר לעשות שם את הממ"ד כי שמה זה המעבר לחדר המדרגות של כולם.

ציפי רון:

רגע, רגע, מאחורי המבנה המונומנטאלי הזה, שהוא בלי אישור בכניסה, אנחנו רק יש (לא ברור) צידית, רק בקומת קרקע.

שרון דינור:

איפה את רואה מרפסת צידית? בקומת קרקע,

לורה ורטון:

בצד ימין?

ציפי רון:

תסתכלי,

שרון דינור:

את מתכוונת?

ציפי רון:

הוא מסתיר לנו את זה,

לורה ורטון:

בצד ימין?

ציפי רון:

אני אראה לכם את זה, תבדקו אולי אני טועה, אני לא יודעת תבדקו.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

את מתכוונת לצד ימין שם?

ציפי רון:

את האזור הזה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

מרפסות צד,

שרון דינור:

אי-אפשר למקם שם ממ"ד, ציפי.

ציפי רון:

יש פה רק מרפסת צד,

שרון דינור:

ציפי, אי-אפשר למקם שם ממ"ד, זה מעבר לבית, אי-אפשר, אם את תשימי שם ממ"ד,

ציפי רון:

לאיזה בית זה מעבר?

שרון דינור:

לכולם, לכל,

ציפי רון:

הכניסה, הכניסה כאן,

שרון דינור:

זה רק לדירה הקדמית,

אורית לנדסברג:

רק לזה,

ציפי רון:

הכניסה הזאת זה רק לדירה הקדמית?

אורית לנדסברג:

כן, את תראי בתוכנית,

שרון דינור:

הרעיון שלך הוא טוב, אנחנו בדקנו את זה, זה לא אפשרי, בגלל שאת רואה כל המערכת מדרגות של כולם.

ציפי רון:

תראי עוד פעם רגע,

שרון דינור:

את אומרת תשימי פה, את הממ"ד שזה כמעט מה שבדקנו.

ציפי רון:

אבל יש שם את המרפסת, איפה? איפה המרפסת הזאת?

יערה שאלתיאל:

למעלה, אבל,

לורה ורטון:

רגע, אפשר,

ציפי רון:

איפה הכניסה? רק רגע, איפה הכניסה שאנחנו רואים היום שמשרתת רק את הקומה הראשונה?

שרון דינור:

פה,

ציפי רון:

איפה?

אורית לנדסברג:

פה.

שרון דינור:

פה.

אורית לנדסברג:

בחזית,

ציפי רון:

וזה מה שבנוי שמה מה שכתוב, מה שבצהוב זה במקום הדבר הזה (לא ברור) היום?

אורית לנדסברג:

נכון, נכון,

לורה ורטון:

רגע מה זה הדבר הצהוב הזה? אני לא מבינה,

שרון דינור:

הם בנו עבירות בנייה,

לורה ורטון:

כן, אז צריכים להרוס את זה.

שרון דינור:

עכשיו מחליפים אותה ב - ,

אורית לנדסברג:

בממ"ד,

שרון דינור:

עמודת ממ"ד,

לורה ורטון:

אז קודם כל דורשים להרוס את הדבר הזה?

שרון דינור:

זה ברור שהם הורסים, אבל השאלה, אנחנו רצינו לנסות, בואו תיקחו את ההרחבות האלה, תעשו כמו שהיה, אנחנו נכשיר לכם בניגוד למדיניות שלנו. עד ל - ,

לורה ורטון:

נכשיר את זה,

שרון דינור:

בתחום הזה, עד לאיפה זה תרחיבו את הבניין, כאילו עד ל - , כמעט עד לפינה, לא עד הפינה, תרחיבו את הכול, ותעשו בתחום הזה גם ממ"ד וגם תקבלו הרחבה פה,

יערה שאלתיאל:

כדי שלא תפסידו,

שרון דינור:

זה עד להרחבה,

יערה שאלתיאל:

שטח כאילו,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

כאילו ואז, ואז את כל החלק הזה, את החזית הזאתי לשמור אותה ללא חיזוק חיצוני,

אורית לנדסברג:

יפה.

שרון דינור:

מקובל?

לורה ורטון:

כן,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

אני כותבת את זה,

לורה ורטון:

כן, כן,

שרון דינור:

תודה רבה ליערה, באמת (לא ברור) רצינית. לא ראיתי את זה לפני כן. אוקי,

איציק שוויקי:

נפתרה הבעיה?

יערה שאלתיאל:

חכה, עם עוד יגידו,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אולי אתה רוצה עוד להגיד איזה משהו, להחזיר אותנו?

איציק שוויקי:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא, אני חושבת שזה,

איציק שוויקי:

אתם שמעתם את מה שאמרתי,

דובר לא מזוהה:

צריך לנסח את זה טוב, (לא ברור) עם השכנים.

שרון דינור:

שימור,

ציפי רון:

לא, צריך לשכנע אותם להסכים.

יערה שאלתיאל:

אנחנו צריכים לנסות כמיטב יכולנו,

ציפי רון:

הם לא נתנו את הסכמתם, נכון?

דוד היימן:

מה?

שרון דינור:

רגע אז,

ציפי רון:

הם עוד יפגשו אחד את השני, את ה - ,

דוד היימן:

את מתכוונת (לא ברור) .

יערה שאלתיאל:

אין ספק שממ"דים זה דבר מאתגר.

אורית לנדסברג:

מלחמה בכלל, זה עניין,

יערה שאלתיאל:

כו,

אורית לנדסברג:

מאתגר.

יערה שאלתיאל:

זה נכון, אבל בתכנון זה, מאוד מאוד קשות. זה בצפת, זה כאילו בעיר העתיקה, אין, לא, פשוט כלום לא מוסיפים, אז זה ממש בעיה. אני אמרתי שהיו צריכים לעשות מנהרה מתחת,

דוד היימן:

לא, אל תעלי רעיונות,

יערה שאלתיאל:

מתחת להכול,

דוד היימן:

בגלל שאחרת כל העיר הזאת תהיה חפורה כמו עזה.

ציפי רון:

מנהרה מתחת למה?

לורה ורטון:

עיר העתיקה?

יערה שאלתיאל:

מתחת עיר העתיקה אבל עמוק מתחת, לא על חשבון תת-קרקעית.

דוד היימן:

כמה שכבות יש שמה?

ציפי רון:

אל תדאגי,

יערה שאלתיאל:

אבל השכבות,

ציפי רון:

כבר יש תוכנית כזאת,

יערה שאלתיאל:

העיר היא על מדרון, יש הרבה מקומות,

איציק שוויקי:

נכון,

יערה שאלתיאל:

ותאמין לי שאני מכירה את צפת, מה זה (לא ברור).

דוד היימן:

בצפת את מדברת.

יערה שאלתיאל:

בצפת. עכשיו,

דוד היימן:

חשבתי את מדברת על העיר העתיקה.

יערה שאלתיאל:

לא, לא, אני מדברת,

דוד היימן:

שמה כבר יש שכבות לעומק,

יערה שאלתיאל:

לא, לא,

ציפי רון:

יש רכבת,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל אני אומרת,

דוד היימן:

לא,

יערה שאלתיאל:

יש גם שכבות של, של העיר שהתמוטטה ונבנתה והתמוטטה, אבל אני לא מדברת על זה, אני מדברת מתחת הכול, בסלע לעשות, ואז לעשות כמה פירים,

ציפי רון:

קרוב, קרוב לקדוש ברוך הוא מלמטה.

יערה שאלתיאל:

קרוב, קרוב,

אורית לנדסברג:

אז צריך להזמין את החזבאללה, הם ממש אלופים בלעשות את הדברים האלה.

יערה שאלתיאל:

אין לי ספק,

ציפי רון:

את יודעת, את יודעת מה זה משחקים, מה זה משחקים הידועים,

לורה ורטון:

כתוב שם משהו,

יערה שאלתיאל:

הנה עשו בפרופור בזה, לא חסר.

ציפי רון:

רגע החיזבאללה טובים בזה, אפשר לקבל מהם ייעוץ יחד עם האיראנים. אחד המשחקים האהובים עלינו בחברה להגנת הטבע, זה באוטובוס, תגידו מה זה הוספת (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

מה זה?

ציפי רון:

הקוקוס (לא ברור).

דוד היימן:

שייהרסו,

ציפי רון:

תחשבי (לא ברור).

לורה ורטון:

רגע, איפה? איפה משהו על ה - ,

יערה שאלתיאל:

אני לא מצליחה להבין בכלל.

ציפי רון:

זה קשור למה שאמרת.

יערה שאלתיאל:

קוקוס?

שרון דינור:

מה אמרת?

יערה שאלתיאל:

מה היה?

לורה ורטון:

הצפוניים,

ציפי רון:

(לא ברור) נותנים לילדים לחשוב מה שאמרנו, בגלל רבע שעה, איזה רבע שעה, מה?

יערה שאלתיאל:

אוקי טוב יפה.

ציפי רון:

אני אגיד לך מה זה (לא ברור). צפת (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

מי לימד אותי? ברח לי השם.

שרון דינור:

אני שנייה רוצה רגע,

יערה שאלתיאל:

אני עשיתי באמת את הפרויקט. אני זוכרת,

לורה ורטון:

ותוספת ב - , בדרום.

שרון דינור:

רגע אני עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אתם עדיין במלאכי?

לורה ורטון:

כן, יש עכשיו,

ציפי רון:

זה מאוד מסובך שם,

יערה שאלתיאל:

היה מינדי היה גם (לא ברור) איזה שנה. הייתה אשתו של, שהיא הייתה נהדרת דווקא ממש אהבתי אותה.

(מדברים ביחד ברקע)

לורה ורטון:

יש לי שאלה, לבית ספר בניגוד ל - , בניגוד לתב"ע.

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע אומרת?

דוד היימן:

בית חולים,

לורה ורטון:

התב"ע אומרת בית חולים ומוסד תרבות.

דוד היימן:

הגישו בקשה לשימוש חורג, אף פעם לא תעבור.

לורה ורטון:

הם יכולים לבקש כן,

דוד היימן:

כן, כן,

לורה ורטון:

זה לא יעבור, אבל לא יעבור,

דוד היימן:

אבל בפועל זה מה שקורה.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

התב"ע נותנת (לא ברור).

לורה ורטון:

זה מוסד תרבות אין שם אזכור של,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

מוסד חינוכי,

יערה שאלתיאל:

לי נורא, אני דווקא באמת,

איציק שוויקי:

זה בניין פרטי,

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

זה בניין פרטי.

לורה ורטון:

אז מה?

איציק שוויקי:

עכשיו הוא בא קשר,

לורה ורטון:

בית ספר,

איציק שוויקי:

אי-אפשר לעשות בו מה שרוצים (לא ברור).

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

אפשר הכול, בניין לשימור לאכלס אותו בכל דבר. זה עדיף,

ציפי רון:

זה שקנה אותו? איך קראו לו? זה שקנה את,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה לא זה.

דוד היימן:

גיידמק?

ציפי רון:

הרוסי הזה, גיידמק.

איציק שוויקי:

הוא מכר את זה, הוא מכר את זה.

שרון דינור:

אתם רוצים לעבור הלאה?

איציק שוויקי:

מכר את זה,

לורה ורטון:

עוד שנייה, סיימנו?

אורית לנדסברג:

שום דבר לא (לא ברור).

לורה ורטון:

סיימת לנסח?

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

בוא נסתכל.

שרון דינור:

מצב מיקום מוצע אחר לממ"דים, הכולל,

איציק שוויקי:

זה שייך לשתי חברות.

שרון דינור:

גם הרחבה מעבר לקווי בניין אופייניים כלפי חזית דרומית, וזאת על מנת לשמור את מניין השטחים הקיימים לתוספת ממ"ד. בחזית מערבית לא יותר חיזוק חיצוני, יש להתאים את פתרונות הממ"דים כמה שיותר, ניתן להציע פתח, זה היה לגבי השימור חזית וממ"דים.

לורה ורטון:

אוקי, ואז,

שרון דינור:

אחר כך הורדתי את הסעיף שהיה כפול על הממ"דים לא חזרתי עליו עוד פעם.

לורה ורטון:

אוקי, וכל,

שרון דינור:

ותנאי להיתר בנייה יהיה הריסת העבירה כלפי חזית מערבית, בקומת הקרקע כלפי רחוב מלאכי, זהו.

לורה ורטון:

אוקי, מצוין,

אורית לנדסברג:

יופי,

שרון דינור:

זה אנחנו,

יוחנן וייצמן:

משנים את זה לתנאי בהיתר, בסדר?

שרון דינור:

תנאי להיתר.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

רק רגע אני לא שמת לב,

יוחנן וייצמן:

תנאי לתחילת עבודות.

ציפי רון:

אני לא שמת לב הם מציעים שם ממ"דים מתחת לדירות האחרות?

לורה ורטון:

מה מציעים?

ציפי רון:

שרון, לא שמת לב,

יערה שאלתיאל:

בצד השני, אין בעיה,

שרון דינור:

בצד השני אין בעיה.

יערה שאלתיאל:

אבל אין בעיה, כי זה,

ציפי רון:

יש שמה מעלית, אבל אין ממ"דים,

איציק שוויקי:

קופת חולים,

יערה שאלתיאל:

יש,

שרון דינור:

הנה, הנה הממ"ד תסתכלי רגע הוא בחזית האחורית פה, יש להם שטח, אין בעיה כאילו, לא היה כאן,

ציפי רון:

אוקי בסדר.

איציק שוויקי:

שיקול או פיתוח שניהם, קנו את השטח.

לורה ורטון:

כן? אוקי,

ציפי רון:

איפה?

איציק שוויקי:

את השטח של הבית חולים, השטח של הבית חולים בתב"ע שהם עשו, היה אכן את הדיון, הדיון היה רב, אני זוכר את הדיון,

אורית לנדסברג:

אתה מדבר על שערי צדק?

איציק שוויקי:

הבית חולים, בית חולים הגרמני זה קרא, הוא בניין לשימור מלא, ואז דיברו על התב"ע אמרו שזה יהיה או בית מלון או משהו, משהו, כרגע הבניין נטוש, נטוש. ומה שקורה כרגע, גוף לדעתי לא חרדי, אלא דתי לאומי רוצה להשכיר את הבניין, להשכיר אותו לשימוש כרגע, כי לא בונים את התב"ע כרגע.

לורה ורטון:

קודם כל יש שם בית ספר עכשיו,

איציק שוויקי:

זה הבית ספר שרוצים להכשיר.

לורה ורטון:

והם, הגוף הוא חרדי, אבל בכלל לא משנה,

איציק שוויקי:

דתי, לא חרדי.

לורה ורטון:

זה לא, לא משנה לי, לא משנה, זה לא צריך להיות בית,

איציק שוויקי:

אבל בינתיים, הבניין,

לורה ורטון:

בסדר.

איציק שוויקי:

במקום שיהיה נטוש, והוא נהרס, ונגנב ונשדד, כמו שהיה ב - ,

אורית לנדסברג:

זה כמו (לא ברור),

איציק שוויקי:

שערי צדק.

ציפי רון:

שערי צדק,

איציק שוויקי:

וכמו שהיה בשנלר, נשדד, ונשדד וגונבים אותו, אז עדיף שיהיה מישחו שישמור עליו,

לורה ורטון:

לא, לא מסכימה,

איציק שוויקי:

כי ככה זה השימור,

לורה ורטון:

לא מסכימה.

איציק שוויקי:

השימור,

לורה ורטון:

לא מסכימה.

איציק שוויקי:

אז אבל השימור,

לורה ורטון:

לא מסכימה.

איציק שוויקי:

השימור, תקשיבי לי, השימור, זה לא אנשים מבפנים, הבית צריך שיהיה מאוכלס,

לורה ורטון:

אני מסכימה,

איציק שוויקי:

עם אנשים,

ציפי רון:

זה נורא.

לורה ורטון:

אני מסכימה.

איציק שוויקי:

זה התשובה. עכשיו הוא משכיר את זה, אבל,

לורה ורטון:

זה כבר לא בית ספר,

איציק שוויקי:

אבל תביאי את מישו אחר, שישכיר,

לורה ורטון:

לא, אני לא צריכה להביא,

איציק שוויקי:

את לא יכולה להגיד,

לורה ורטון:

אני לא רוצה,

איציק שוויקי:

אבל זה,

לורה ורטון:

הוא יהיה בית ספר.

איציק שוויקי:

אבל זה (לא ברור). את לא יכולה,

לורה ורטון:

בינתיים זה רק שומרים,

איציק שוויקי:

את לא יכולה להשתלט על הבית הפרטי.

לורה ורטון:

מעולה, אני יכולה להגיד, שימוש בית ספר הוא בניגוד לתב"ע, והם לא יכולים לבית ספר,

איציק שוויקי:

לא, התב"ע לא מדברת על זה, יש תב"ע חדשה. היא אומרת הכול אפשר. תראי את התב"ע. יש להם (לא ברור),

לורה ורטון:

כן, היא לא, אני הסתכלתי זה לא כולל, לא כולל בית ספר, ואני לא רוצה שיהיה שם בית ספר, והם רוצים שיהיה בית ספר, אז יהרסו את כל ה - , את כל מה שיש בפנים, אני לא רוצה שיהיה,

איציק שוויקי:

לא, הוא לא יעזור, יש חדרים,

לורה ורטון:

הם כבר הורסים, הם כבר עובדים שם.

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

אני הייתי שם,

ציפי רון:

הם עוד לא התחילו את השיפוץ.

לורה ורטון:

הייתי שם ביום,

איציק שוויקי:

יש אדריכל שימור מלווה חייב להכניס,

ציפי רון:

יש עסקים עם (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה העירייה צריכה להגיד את זה,

ציפי רון:

איזה כף.

איציק שוויקי:

אז הנה אני בעד השימור והכול. בניין לשימור הוא נטוש, הוא נמחק לאט לאט, והוא נהרס. לורה

ורטון:

אוקי, אז שימצא מישהו שישכור את זה,

איציק שוויקי:

יוכלו להשכיר, חבר'ה זה כבר, גם את תהיה,

לורה ורטון:

איציק, בוא הנה,

איציק שוויקי:

לא, לא, אני שואל אותך שאלה, אותך בתור, היית קונה בית כזה, והוא היה שלך, והוא היה נטוש, ואת רוצה להשכיר אותו, וכל מי שבא להשכיר אותו, לא היית משכירה אותו? לא מה?

לורה ורטון:

אבל זה בניגוד לחוק.

איציק שוויקי:

הוא משלם ארנונה על הבניין, בחייד,

לורה ורטון:

אני באמת בוכה.

איציק שוויקי:

חבר'ה, לא, אני אענה, אני אומר לך רק בגלל שזה דתי,

לורה ורטון:

באמת. ליבי נשבר,

איציק שוויקי:

לא, רק בגלל שזה דתי, רק בגלל שזה דתי את מתנגדת.

לורה ורטון:

לא, זה לא קשור, אני לא מתנגדת.

איציק שוויקי:

אני אומר לך כן קשור.

לורה ורטון:

זה בן אדם, שהמקום הזה צריך להיות בית ספר, לא צריך להיות בית ספר,

איציק שוויקי:

לא, זה זמני, זה זמני, זה לא קבוע.

דוד היימן:

אין יותר קבוע מזמני.

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

אין זמני, והם הורסים את הבניין ומבנים.

איציק שוויקי:

לא, זה פוליטי,

לורה ורטון:

תלך לשם,

איציק שוויקי:

אז אני אגיד לך,

לורה ורטון:

מה הם עושים.

איציק שוויקי:

יש תב"ע מאושרת הם בונים את זה.

לורה ורטון:

סליחה,

איציק שוויקי:

זה זמני.

לורה ורטון:

יש? אנחנו על הסעיף הבא?

שרון דינור:

אנחנו על פרי חדש,

מורן בן זיו:

עמוד 15.

אורית לנדסברג:

אני יכולה להגיד לך,

איציק שוויקי:

אתה אפילו לא (לא ברור).

אורית לנדסברג:

הבניין הזה הרוס מבפנים,

איציק שוויקי:

זה מה שאני אומר,

אורית לנדסברג:

כל כך הרבה שנים,

איציק שוויקי:

שמעת למה,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי להעלות את זה,

אורית לנדסברג:

הכניסה, לא הכניסה, עם המדרגות,

איציק שוויקי:

ראית את ה - ,

אורית לנדסברג:

אני מגיל 3 הייתי הולכת לבניין הזה, זה כבר לא אותו בניין, מחיצות נהרסו, עשו שם בית חולים מה שהם רוצים.

לורה ורטון:

נכון,

אורית לנדסברג:

כבר אי-אפשר להרוס מבנים,

לורה ורטון:

לא (לא ברור).

אורית לנדסברג:

יותר ממה שזה הרוס שם, החללים הם כבר.

שרון דינור:

יש שם קמרונות,

איציק שוויקי:

יישאר,

מורן בן זיו:

טוב, הם בחוץ, אנחנו מכניסים.

לורה ורטון:

רגע עמוד מה?

שרון דינור:

פרי חדש.

לורה ורטון:

15 אמרנו?

שרון דינור:

אנחנו בתמ"א/38, תמ"א/38,

ציפי רון:

איך מביאים בכלל דבר כזה לוועדה? איך מביאים בכלל דבר, של בניין כזה שהוא, למעלה להריסה מלאה, איך זה יכול להיות?

שרון דינור:

כי הם שומרים על ה - ,

יערה שאלתיאל:

לא,

שרון דינור:

הם שומרים על מה שכבר נשמר. תראו רגע אני רוצה להסביר,

אורית לנדסברג:

תסבירי לנו,

לורה ורטון:

רגע סליחה,

יוחנן וייצמן:

חברים די,

לורה ורטון:

בוא נשמע את שרון.

יוחנן וייצמן:

די,

לורה ורטון:

שרון נותנת רקע ל - ,

יוחנן וייצמן:

די,

לורה ורטון:

על הפרי חדש.

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

רגע, סליחה אנחנו בתיק חדש. בוא נשמע, כן.

איציק שוויקי:

לא, גם היזם,

לורה ורטון:

סליחה, סליחה.

איציק שוויקי:

(לא ברור).

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

טוב, יש לנו פה בניין בפרי חדש, הוא מוצע בתמ"א/38 הריסה ובנייה עם שימור חזיתות, לא משהו שלא ראיתם לפני איזה רבים כמוהו. כן, אנחנו בשכונת זיכרון משה. עכשיו החזית הזאת היא החזית הזאת היא חזית לשימור, חזית מאושרת, וגם התוכנית הזאת, הנוכחית שלנו שומרת עליה לשימור, היא לא פוגעת בזה. היה לנו התלבטות, ותיכף אני אראה לכם מה עשינו איתה, לגבי הקיר הזה, קיר שהוא לא לשימור, שהוא בתוך הבניין, אתם רואים מרחיבים את הבניין עד 3 מטרים בעצם, אתם רואים יש פה איזה משהו כזה. ועושים בניין חדש, הבניין החדש,

יוחנן וייצמן:

החזית היא לשימור (לא ברור), נכון? הסטטוטורית?

שרון דינור:

כן, והבניין הוא, הוא בניין שהוא מציע את הבנייה שלו פחות או יותר לפי הגובה שכבר מותר לו, זאת אומרת הוא סך הכול סביר, בוא נסתכל רגע על התיק תיעוד רק בשביל מה שנקרא לסבר את העין, אז אני הולכת אתכם לישר לחזיתות. יש לנו פה את החצר, יש פה ריצופים כל מיני שהם מיוחדים לא כולם הם, ישתמר במצב טוב, יש בור מים, עם ה - , המשאבה שלו, עם המבנה שלו. בפנים זה יותר רכילות, אז הנה פה יש עוד קצת בריצופי חוץ, בפנים אתם רואים הוא עבר שינויים זה לא (לא ברור) שהוא משהו כזה. חלק מהמבנים כבר במצב רעוע. חזית שהיא לשימור שהיא נשמרת, וכמובן משתקמת פה בבנייה. אלמנטים פרטים ייחודיים, אז אנחנו רואים את המסגרות פה, (לא ברור), הבור מים של המבנה ריצופים תה תה תה, זה המצב הקיים. אוקי עכשיו הם מציעים אנחנו בעצם סך הכול אישרנו את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היה לנו כמה הערות לגבי השימור, למשל, את הקיר הזה, במקום להשאיר אותו פנימי, אמרנו בואו, אם כבר מפרקים אותו בואו תפרקו אותו, תשימו אותו בחזית שפונה כלפי רחוב פרי חדש, ואז נרוויח אותו, לפחות מבחינה ציבורית שיהיה מבט אחרת, גם אם הייתי מתעקשת על לשמור אותו, והוא היה נשאר בפנים, או כלפי החצר הפנימית פה, אז הערך של זה, הוא פחות. אז אמרנו בוא ננסה להזיז, אם כבר מפרקים אותם, אני אנסה להחזיר אותה למקום.

לורה ורטון:

רגע, לא הבנתי,

שרון דינור:

פה יש חזית היסטורית,

לורה ורטון:

ורוד, הורוד, זה,

שרון דינור:

הצהוב, הצהובה הצהובה,

לורה ורטון:

זה?

שרון דינור:

הורוד זה סתם צבע של ה - , השטחים של החישוב שטחים.

לורה ורטון:

אבל מה? מה? החצר לא הבנתי.

שרון דינור:

החצר פה הוא פה, יש פה חצר, שהיא פונה לרחוב פרי חדש,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

במקום שיהיה קיר חדש עליה, אמרנו בואו ניקח את החזית שיש פה, ונשים אותה כאן, וננסה להתאים את התכנון אליה, כדי שיהיה,

לורה ורטון:

לקחת את זה מהאמצע לשים את זה על החצר.

שרון דינור:

נשים אותם פה, או שנשים אותו אגב, יכול להיות שנשים אותו דווקא פה, ואז המעבר יהיה דרכו, צריך לעשות איתנו את ההתאמה, אבל ככה אנחנו לא נפספס אותה, כי כרגע, במקרה הטוב, היא משמשת לא זוכר לחדר המדרגות פנימי שהוא יהיה רק 2.5 אנשים שגרים שם,

יערה שאלתיאל:

בגלל שיש מדרגות שאת עולה, אז בעצם,

שרון דינור:

נכון, הם נצמדים אליו וזה, אז זה הייתה בקשה שלנו, וגם ביקשנו לנסות לשמור על הריצופים וכל מיני דברים כאלה, זהו, כאילו חוץ מזה זה הערות ה - , הרגילות שלנו. על העיצוב חזיתות, וזה, לא, זהו, אין, בוא נראה רגע אם יש איזה הדמיה, ואם לא, אז נקרא להם, הנה זה ההדמיה. הנה מתקדמים, אפשר לקרוא להם? הם הביאו לנו חומר לוועדה? הנה זה למשל,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

אמרנו שאת העיצוב הם צריכים טיפה יותר לעדן אותו, זה החזית לשימור, עכשיו במקום שהדבר הזה שנקרא הגיע מגבעת התחמושת, יהיה לנו עוד חזית רומנטית יותר, כאילו שהיא יותר משתלבת.

לורה ורטון:

והבית שרוצים להרוס 4 קומות, ומה שהם רוצים זה יהיה שינוי בגובה?

ציפי רון:

מה קרה? תל - אביב הגיעו לירושלים?

דובר לא מזוהה:

לא, יש,

יערה שאלתיאל:

איזה (לא ברור), שינה את המדינה.

ציפי רון:

מגיע גם (לא ברור)?

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

כתוב שם הבית שנמצא הוא בן 4 קומות, ובית שמציעים הוא 4 קומות.

שרון דינור:

לא, לא, הבית שנמצא, ראיתי את התמונה שלו,

מרים בן חיים:

אולי כדאי,

איציק שוויקי:

הנה תסתכלי פה, תסתכלי,

שרון דינור:

זה שתי קומות, כאילו רואים פה,

איציק שוויקי:

פה, הם פה, תסתכלי. תסתכלי,

לורה ורטון:

כי כתוב פה,

איציק שוויקי:

תסתכלי אבל לורה,

לורה ורטון:

מצב מוצע,

ציפי רון:

אנחנו יודעים,

איציק שוויקי:

זה כרגע וזה מה שמוסיפים,

לורה ורטון:

אוקי.

איציק שוויקי:

זה הכי גבוה בשכונה. כי כולם אתה רואה,

שרון דינור:

תזכירי את השם פרטי שלך. אמרתי מרים, ולא הייתי.

איציק שוויקי:

זה יגיע.

מרים בן חיים:

נכון, העניין של ה - ,

יערה שאלתיאל:

זה לא כזה,

מרים בן חיים:

העניין של השימור של החזית (לא ברור),

שרון דינור:

מה שאמרנו כזה דבר,

מרים בן חיים:

העלות של הבנייה היא מטורפת.

שרון דינור:

תסתכלו רגע, היה, החזית הזאתי היא חזית היסטורית נאה, פשוט רצינו להעביר אותה לפה. פירוק כבר קבע, מטורפת, אבל הוועדה הזאתי, הוועדה הזאת עושה את זה המון פה, אנשים אומרים לנו שזה לא עלות מטורפת, זאת אומרת אנחנו שומעים את זה המון פה, כי בטח מעדיפים את זה מאשר שימור במקום. אז אנחנו רוצים שתנסי לשלב את זה בבינוי שלך,

מרים בן חיים:

אני הייתי שמחה לשמור את זה כמו שזה. אני אומרת לך את האמת.

שרון דינור:

מה זה כמו שזה?

מרים בן חיים:

בלי להרוס,

שרון דינור:

עכשיו את מציעה את זה להריסה.

יוחנן וייצמן:

להשאיר את זה במקום של זה?

מרים בן חיים:

להשאיר את זה במקום, זה דורש כאילו,

שרון דינור:

אבל זה בתוך הזה שלך.

מרים בן חיים:

נכון, זה דורש כאילו,

שרון דינור:

אם את משאירה את זה,

מרים בן חיים:

שינוי של, אז דיברנו עם אמי, אני אשמח שתשמעו אותי. מה שקורה שמה עם החצרות האלה, לא נעשה שם באמת משהו ירוק ויפה,

לורה ורטון:

זאת אומרת,

שרון דינור:

מדרגות.

מרים בן חיים:

אז דיברנו עם יהונתן ועם אמי, והוא אמר אולי כן לשמור על החזית, ולהקטין את הקו בניין, שזה אומר, שאז,

שרון דינור:

אני לא מצליחה, לא הבאת לנו משהו, אז אני לא יודעת על מה את מתכוונת. את תבטלי את הבינוי שיש לך פה? את זה?

מרים בן חיים:

זאת אומרת אנחנו נוסיף, תוריד את המדרגות, ואז אנחנו מוציאים בינוי אחרי זה,

שרון דינור:

החזית שלה, אם החזית הזאת נשארת במקום,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, אני אגיד לך מה אנחנו עד היום עשינו ב – 2874, ביקשנו לשמר את החזית, ובחלק ה - , בחלק הלא מאושר של 2874,

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

ובחלק ה - , בחלק הלא משומר של 2874 שחררנו.

שרון דינור:

כן, אבל פה, אז זה לא הדילמה. אמי וצחור ישבו איתה, ואמרו לה - תשאיר את החזית הזאתי בפנים,

מרים בן חיים:

אבל בכפוף לזה שמשנים את הקווי בניין, ואז אנחנו חזרנו.

שרון דינור:

כאילו פה יהיה, כאילו להזיז את זה,

מרים בן חיים:

כן, בהתחלה החשיבה של אמי באה ואמרה, אנחנו לא נעשה שמה כלום בחצרות,

שרון דינור:

כן,

מרים בן חיים:

הוא הסתכל גם, אתם יכולים לראות בזה, יש שמה גועל נפש מה שהולך שמה. אולי שווה להגביל, לעשות קו בניין של מטר כאשר,

שרון דינור:

לא הבנתי את הגועל נפש, מה גועל נפש?

מרים בן חיים:

אין שמה באמת,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שכל מה שקורה בכל 2874,

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

החצר, החצר את מתכוונת?

מרים בן חיים:

החצר, בדיוק,

לורה ורטון:

שהחצר מוזנחת.

מרים בן חיים:

החצרות מוזנחות, וחצרות פרטיות, האם יהיה נכון יותר לייצר רצועה ברוחב,

שרון דינור:

אני לא מרגישה שזה גועל נפש,

מרים בן חיים:

מטר,

שרון דינור:

מה שאני רואה פה,

מרים בן חיים:

לא, לא, זה לא זה, זה מה שאני רוצה אגב, שרון זה מה שאני רוצה, זה מה שאני רוצה שיהיה,

שרון דינור:

אני פשוט, אני אגיד לך משהו, אני לא אכפת לי כאילו לבחון, אני חושבת, רגע, אני הבנתי מה הבקשה.

יוחנן וייצמן:

איך נראה את החזית הזאת?

שרון דינור:

אני רוצה להסביר לכם מה היא מבקשת, אני אגיד לכם, היא אומרת ככה, תשאירי לי את החזית פה, אני לא אגע בה, תשאירי לי אותה פנימית, שמנו אותה לשימור, אבל את זה אני רוצה לגדול עד לפה. תיארתי נכון?

מרים בן חיים:

בדיוק, בדיוק,

שרון דינור:

אני חושבת תגידו החברי הוועדה שהערך של הדבר הזה יהיה, גם אם את מגדילה את הקו, תעבירי את זה לפה, כאילו כדי שהרחוב ירוויח מזה,

יערה שאלתיאל:

אני שואלת,

שרון דינור:

כי חדר מדרגות בטוח לא יכול להיות.

יערה שאלתיאל:

אני שואלת אם את משאירה את זה במקום, ואיך המדרגות פוגשות את זה?

מרים בן חיים:

אני ישבתי אז עם אמי ועם,

יערה שאלתיאל:

כי בעצם המדרגות חותכות את כל הדבר הזה, לא?

מרים בן חיים:

נכון, לא, אז יש שמה, יש שמה מדרגות, המדרגות אנחנו נצטרך להרוס, אבל את החזית נוכל לשמור, וגם על ה - , נוכל לשמר את החזית, אבל זה מצריך, אני ישבתי אז עם אמי, והראינו תוכנית,

שרון דינור:

אז למה את לא מראה לנו? לוועדת שימור, יש לך את זה להראות?

יערה שאלתיאל:

איך אנחנו, אנחנו לא יודעים לדמיין את זה.

מרים בן חיים:

כן, צריכים להביא תוכנית של ה - ,

שרון דינור:

כאילו אני מוכנה לזרום על האופציות, הם פשוט לא ראיתי איך היא נראית,

מרים בן חיים:

אז את רוצה (לא ברור),

שרון דינור:

את צריכה להראות, תקשיבי, אני מציעה שנוריד את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מרים נוריד את זה, תראי לנו, יש לנו, עוד מתי הוועדה הבאה שלנו?

יוחנן וייצמן:

עוד שבועיים.

שרון דינור:

עוד שבועיים, תראי לנו, אבל תעשי לנו מבט מבפנים כאילו,

מרים בן חיים:

כן,

שרון דינור:

עם המדרגות,

מרים בן חיים:

אולי נעשה פגישה ביחד עם אמי, ונעשה. תודה רבה.

שרון דינור:

הוועדה פה היא וועדה שלא כפופה לאמי, גם לא אליך.

מרים בן חיים:

אוקי.

לורה ורטון:

היא עצמאית.

מרים בן חיים:

אוקי,

שרון דינור:

איך שאת רוצה כאילו,

לורה ורטון:

אני בעד,

מרים בן חיים:

אין לי בעיה (לא ברור) לפה.

לורה ורטון:

שתשבו יחד, ו - ,

מרים בן חיים:

כן, כן,

לורה ורטון:

תבואו.

יוחנן וייצמן:

את דעתי, דעתי ש - , להיצמד ל - 2874,

שרון דינור:

יש פה משהו שמוכן לעשות, כאילו סתם.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים לשמר זה בסדר. אבל,

מרים בן חיים:

אם יהיה אפשרות כאילו תכנונית לשמר, ולשנות את ה - ,

לורה ורטון:

יופי.

יערה שאלתיאל:

מעולה.

לורה ורטון:

מצוין.

שרון דינור:

אז אנחנו, אז את אחראית על זה שאנחנו,

מרים בן חיים:

אני אתן,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, יורד מסדר היום.

לורה ורטון:

תודה.

מרים בן חיים:

תודה רבה.

יערה שאלתיאל:

ביי, יום טוב.

יוחנן וייצמן:

מה כעת טוב.

אורית לנדסברג:

רק שרון, שהחזית לרחוב באמת תהיה מכובדת ולא, מה ש - ,

איציק שוויקי:

יואל 11 מוכנים?

מורן בן זיו:

זה דיון פנימי,

יוחנן וייצמן:

יואל גם דיון פנימי חשוב.

יערה שאלתיאל:

יש לנו מישור בכפר אדריכל,

שרון דינור:

רגע, יואל, זה לא היה גם בוועדה?

מורן בן זיו:

כן, היה.

יוחנן וייצמן:

זה היה כבר במקומית?

יערה שאלתיאל:

שימור זה מילה גדולה,

יוחנן וייצמן:

זה היה במקומית פעם אחת, וביקשנו לשמר את התרמומטר.

יערה שאלתיאל:

כבר יצא משהו חדש, זה בניין שלצד אחד שלו, קשתות מחודדות.

שרון דינור:

אנחנו הורדנו את זה כדי שיהיה תיק תיעוד, קיבלנו תיק תיעוד. עכשיו אנחנו ההמלצה שלנו נשארה בעינה. הוועדה המקומית החליטה אחרת מאיתנו אגב, היא החליטה להעתיק את התרמומטר,

יוחנן וייצמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

הדברים,

שרון דינור:

יש כבר החלטה, מה אני יכולה להגיד על זה בשלב הזה?

ציפי רון:

איזה בית (לא ברור) באמת?

יערה שאלתיאל:

לא משנה איזה שהוא בית (לא ברור),

ציפי רון:

על מה את מדברת?

יערה שאלתיאל:

אני מדברת על הצד השני של הבית,

שרון דינור:

היא מדברת עלי,

יערה שאלתיאל:

לא לא,

ציפי רון:

לא, אני שואלת אותה שאלה,

יערה שאלתיאל:

את שואלת את שרון,

ציפי רון:

שתיכן מדברות, שתיכן במקביל.

שרון דינור:

כן, רק שאני,

יערה שאלתיאל:

סליחה, סליחה זה לא קשור, מה שהיא אמרה,

ציפי רון:

אז הלכתי לאיבוד, לא יודעת על מה מדברים.

יערה שאלתיאל:

סליחה, סליחה,

שרון דינור:

רגע, מה? מישהו יכול להקריא לי את הכתובת רגע?

ציפי רון:

תגידי שרון, על מה אנחנו מדברים?

לורה ורטון:

יואל 9 – 11,

ציפי רון:

על יואל 11?

לורה ורטון:

9 ו – 11.

איציק שוויקי:

כן.

ציפי רון:

טוב, וייצמן וגם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

גומרים את זה, רחל אימנו יש עד שתיים, ומישהו אחר.

שרון דינור:

זה פנימי,

ציפי רון:

אז אולי תיתן לי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

רחל אמנו פנימי?

שרון דינור:

כן, כן. אני רוצה לעדכן אתכם גם, כאילו ישבתי עם מהנדס העיר על זה,

יוחנן וייצמן:

סגרת? הנושא הזה סגור?

שרון דינור:

טוב, רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

רגע, שנייה, שנייה. איפה היינו? הנה זה, אוקי, אתם רואים יש פה חלונות תרמומטר, יש פה,

ציפי רון:

על מה אנחנו מדברים עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זה,

שרון דינור:

יואל 11, 9, 11, שתי כניסות.

ציפי רון:

כבר היינו שם,

שרון דינור:

החלונות שמלווים את חדר (לא ברור)?

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

אני תמיד אוהב לראות, (לא ברור) באותו יום.

שרון דינור:

באיזה יום?

יוחנן וייצמן:

כללי, כשאת מעלה את התמונות האלה, אני, דבר ראשון,

איציק שוויקי:

מכיר אותם? אתה מכיר?

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

אלה כן.

שרון דינור:

לא הבנתי. איפה מישהו נפטר? פה,

דוד היימן:

השימור (לא ברור) חזק בירושלים.

שרון דינור:

אתם לא רוצים לראות איזה שערורייה, אני לא מאמין אני מזהה את וייצמן פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

לא, תפילת (לא ברור). זה אנחנו רוצים לשמר.

אורית לנדסברג:

את הכותל המערבי מפקיעים עכשיו.

איציק שוויקי:

שערורייה, שערורייה, וואי וואי, שערורייה עכשיו.

ישראל קלרמן:

מה זה אומר?

שרון דינור:

הנה שהגעת זה ה - ,

ציפי רון:

ברוך הבא.

איציק שוויקי:

מה שערורייה?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אוקי, אתם איתי? אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס אותם ש - , תעלי שוב את התמונה של הבניין.

שרון דינור:

רגע, שנייה, הנה,

איציק שוויקי:

מספר?

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

אם יש שערורייה, בוא תסתכל, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

התיק הזה היה בוועדה מקומית,

ציפי רון:

הנה, הנה תראי,

איציק שוויקי:

הנה, הנה.

יוחנן וייצמן:

ישראל, התיק הזה היה בוועדה מקומית, החלטנו לשמר,

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא לשמר, להעתיק כאילו להעתיק לקחת, הם רוצים פה לבנות מעלית, הבקשה של הוועדה המקומית הייתה לקחת את כל ה - ,

שרון דינור:

החזית הזאת,

יוחנן וייצמן:

את התרמומטר הזה, להדביק אותו אל מחוץ לממ"ד.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

כעת,

שרון דינור:

הרגע שנייה,

ישראל קלרמן:

זה לא יפה, ציפי (לא ברור).

איציק שוויקי:

שערורייה.

יוחנן וייצמן:

שערורייה,

ישראל קלרמן:

על זה שערורייה?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אני, אני רוצה שכל (לא ברור) יהיה כאן,

ישראל קלרמן:

שרון, זה בסדר?

ציפי רון:

גם כשהיא הוציאה (לא ברור), אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

מתי הוא נפטר?

איציק שוויקי:

הרבה זמן.

שרון דינור:

תנו לי לקחת אתכם רגע לסיבוב בבנין, כי בעצם פעם הקודמת לא היה לנו לתיק תיעוד, השלימו להם תיק תיעוד, ראינו שיש מדרגות אבן, שיש ריצופים מעניינים, בתוך החדר מדרגות.

ציפי רון:

בקיצור, שיש לנו,

שרון דינור:

יש פרזול, יש דברים מכוערים, שלא קשורים לשום דבר.

איציק שוויקי:

מה זה ישיבה?

שרון דינור:

זה גם לא קשור לישיבה,

ציפי רון:

שרון, זה (לא ברור).

שרון דינור:

הם כל הזמן אומרים לנו שלא רוצים את הריצופים שגם, ואז הם לוקחים את הסטייל, ועושים אותו על הקירות גם זה לא, יש פה עצים, יש פה דלתות עץ מקוריות, יש פה שיפוצים שכל אחד עשה לעצמו,

ציפי רון:

איזה ווילונות,

שרון דינור:

כן, זה רק זה, תיק תיעוד זה תמיד חצי רכילות.

איציק שוויקי:

זה בית נטוש, לא?

שרון דינור:

אוקי, רגע ואז.

איציק שוויקי:

זה נראה בית נטוש.

שרון דינור:

יש את החזית, כן עם ה - , עם ה - , אני לא יודעת איך קוראים לזה, שהעמודים המקוריים עם ה - , כובעון עליהם, זה נחמד. קצת צמחייה, אני חושבת על אלאנטוסים, ציפי תתקן אותי אם אני טועה, החזית האחורית היא לא,

יערה שאלתיאל:

יכולים לוותר עליהם,

שרון דינור:

משמעותית. ויש את החלונות תרמומטר האלה שהם מיוחדים. אוקי, הנה יש לנו פה את ה - ,

יערה שאלתיאל:

יפה.

שרון דינור:

אוקי, אז תראו איפה יפה.

אורית לנדסברג:

וואו.

שרון דינור:

תראו איזה יפה זה כשמסתכלים, המאחז יד זה מעץ אגב, זה כאילו,

יערה שאלתיאל:

כן.

שרון דינור:

כשמסתכלים מקרוב את ה - , זה נורא יפה, תראו את זה. גם ב - , בפרזול כזה.

ציפי רון:

בקיצור, בית מאוד נחמד, בעל ערכים שימוריים,

שרון דינור:

מאוד נחמד, בוא נראה,

ציפי רון:

צריך להתייחס אליו יפה.

שרון דינור:

כן,

יערה שאלתיאל:

אז התב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, יש החלטה של וועדה מקומית כבר,

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע,

ישראל קלרמן:

על (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן, זה מה שנעשה.

ישראל קלרמן:

בסדר.

שרון דינור:

הנה מעלית, והרחבה למעלית, כן אפילו הפודסט הזה.

איציק שוויקי:

מה? מה את הבית הזה הוא צריך שיקום רציני. הוא נראה חצי נטוש, בונים עליו? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

מה עושים בו? הורסים אותו?

יוחנן וייצמן:

עוד דקה ולמעלה.

איציק שוויקי:

כמה קומות מלמעלה?

יוחנן וייצמן:

50,

איציק שוויקי:

הלואי.

לורה ורטון:

הלואי.

יערה שאלתיאל:

ההוא הוא יכול לשאת.

שרון דינור:

אז כעיקרון תקשיבו, הבקשה זה לא שהיא מציעה הריסה, אנחנו סך הכול יש פה, את הקומות החדשות, ביקשנו לשמור על הקיים על מה שאנחנו רואים פה ערכים ולשקם אותו.

איציק שוויקי:

הערות כלליות.

שרון דינור:

ו - , מה שיש לו חשיבות, צריך לסמן את החזית כמעט.

ציפי רון:

אז מה קורה עם החלונות התרמומטר?

איציק שוויקי:

הם נשארים,

שרון דינור:

אנחנו אמרנו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ציפי רון:

נקברים מאחורי המעלית?

דובר לא מזוהה:

להעתיק אותם, להעתיק אותם.

ציפי רון:

נקברים מאחורי המעלית?

דובר לא מזוהה:

לא, להעתיק אותם קדימה.

שרון דינור:

היה כבר החלטה של וועדה מקומית.

איציק שוויקי:

אני מציע להיצמד להחלטה של הוועדה המקומית,

ציפי רון:

שמה היא אומרת?

יוחנן וייצמן:

לקחת את התרמומטר ולהדביק אותו למעלית.

איציק שוויקי:

ואיפה הדלת תהיה?

שרון דינור:

אני מציעה ש - ,

אורית לנדסברג:

מהצד,

שרון דינור:

כאילו,

איציק שוויקי:

איפה הדלת תהיה של המעלית?

שרון דינור:

אני לא חושבת שצריך לשנות פה שום דבר,

איציק שוויקי:

זה כן חשוב מהצד,

שרון דינור:

ההחלטה כבר הייתה של הוועדה המקומית, זה לא שהם,

ישראל קלרמן:

מה? מה? שרון, מה את אומרת?

שרון דינור:

שלא צריך, ההמלצה שלהם היא כעיקרון, היא לא מסובכת, היא אומרת שאת ה - , אלמנטים שמיוחדים להמשיך,

לורה ורטון:

לשמור,

שרון דינור:

לשמור עליהם.

ישראל קלרמן:

כמו אותו דבר.

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

כל מה ש - ,

ישראל קלרמן:

כמו שוייצמן אמיר,

לורה ורטון:

אז בוא נאשר,

איציק שוויקי:

יש לי הערה,

שרון דינור:

הוא מבקש ממני לשנות את המלצה בהתאם להמלצה של המקומית,

ישראל קלרמן:

לא,

שרון דינור:

שמי שמחליט,

ישראל קלרמן:

אבל התוצאה היא אותה תוצאה.

שרון דינור:

לא, היא לא אותה תוצאה.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא אותה תוצאה.

ישראל קלרמן:

לא אותה תוצאה?

איציק שוויקי:

לא, פה הם רוצים לשמור ריצופים, ולשמור,

ישראל קלרמן:

לא, מה? זה מה,

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

ישראל קלרמן:

היא דיברה על המעטפת,

איציק שוויקי:

בגלל המעלית,

יוחנן וייצמן:

מעקות, ריצופים,

איציק שוויקי:

הכניסה למעלית,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה לשמר? רק את החזית?

יוחנן וייצמן:

רגע כן. אני רוצה להיצמד להחלטת וועדה מקומית,

ישראל קלרמן:

שרון, אז רק את החזית.

איציק שוויקי:

וייצמן, אני רוצה בהחלטה שתהיה,

לורה ורטון:

אני בעד לשמור,

איציק שוויקי:

שהכניסה, הכניסה למעלית, אתה שומע? תהיה כניסה,

שרון דינור:

הם לא מציעים הריסה של זה, ככה שזה לא בקונפליקט,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

באמת אין פה קונפליקט.

איציק שוויקי:

שמעת?

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו מטילים עליו שימור, או לא מטילים.

איציק שוויקי:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

בתוכנית הזאת אין סיבה,

איציק שוויקי:

היא משחזרת את ה - , המדרגות האלו, נכון? את החזית.

אורית לנדסברג:

אבל,

איציק שוויקי:

זה אם אני שם,

דובר לא מזוהה:

זה הכניסה, זה המעלית לפה מעתיקים את זה,

איציק שוויקי:

לא, לא, הכניסה,

אורית לנדסברג:

הכניסה היא לא מהחזית,

איציק שוויקי:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

אבל,

איציק שוויקי:

לא, לא, וייצמן, תסתכל.

אורית לנדסברג:

שרון, שרון,

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה לא מסתכל.

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסברג:

תסתכלי איפה הכניסה למעלית.

איציק שוויקי:

הכניסה למעלית צריכה להיות או מפה, או מפה,

אורית לנדסברג:

שלא יחזירו לך אותה,

יוחנן וייצמן:

למה?

איציק שוויקי:

כי אתה הורס את כל ה - ,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא הורס כלום.

דובר לא מזוהה:

גם הכניסה היום,

ישראל קלרמן:

זה לא הורס כלום, זה הכניסה לבניין, היא צודקת.

איציק שוויקי:

זה הכניסה?

דובר לא מזוהה:

כן,

ישראל קלרמן:

זה הכניסה לבניין היום, אתה מעביר את הכול קדימה, הבנת? יש לך בעיה עם זה להעביר?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

שיעבירו את הכול קדימה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

את מה?

שרון דינור:

זה מה שהחלטתם, הכול בסדר. מה?

יוחנן וייצמן:

זה מה שצריך,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

דובר לא מזוהה:

המעלית תעמוד פה ליד,

איציק שוויקי:

לא, זה לא יפה,

אורית לנדסברג:

לא, המעלית מאחורי זה, אתה מקרב את זה,

ישראל קלרמן:

תסתכל רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר להיצמד להחלטת הוועדה המקומית, זה כל מה שאמרתי.

ישראל קלרמן:

אבל צריך להגיד משהו, לכתוב גם,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

שתי מילים.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר להיצמד, ההצעה שלי, היא ל - ,

דובר לא מזוהה:

הוא נצמד, איפה שהיה,

איציק שוויקי:

כן, אבל ה - , הכניסה של המעלית היא צרה. ואפילו בעיריית ירושלים קח את המעלית של 20 איש, היא צרה. ופה הפתח הוא רחב. אי-אפשר המעלית תהיה.

דובר לא מזוהה:

יש (לא ברור) למעלית.

איציק שוויקי:

עדיף להיכנס מהצד, הדרך תהיה קטנה.

דובר לא מזוהה:

אבל רוצה לשמר את המקורי, מה אתה רוצה? איציק.

ציפי רון:

יצטרכו לעשות דיאטה?

דובר לא מזוהה:

אתה רוצה לשנות את המקורי.

יוחנן וייצמן:

אם ככה ההצעה שלי, אני רוצה להקריא את ההוראות שימור של החלטת וועדה מקומית, אחד, זה תנאי להיתר יהיה תיאום עם מחלקת שימור. אני מדבר על החלטות של, שקשורים ל - , לנושא הזה. ולאורך הגבול המזרחי, של ה - , התוכנית, וממשק עם חלקה 108 בייעוד דרך מאושרת נמצאת גדר הבניין שיש לה ערך היסטורי, יש לפרק את הגדר, תוך שמירה על קיר אבן, קופינג גדר מתכת (לא ברור) השערים, ברזל עם משקופים, ולהעתיקה למיקום חדש בצד המערבי של חלקה, גבול חלקה 108 הגובל במגרש המגורים, בתיאום מחלקת שימור. יש לסמן את הגדר לשימור, בשל כך יש להרחיב את גבול התוכנית, באופן שתכלול את חלקה 108, ולסמן את הגדר להעתקה. ועוד דבר, התוכנית מציעה שני עמודות ממ"ד חדשות לשני הכניסות, לצורך הנגשת יחידת דיור. מוצע למקם אותם מחוץ למבנה הקיים, באופן שמסתיר את חזית חדרי המדרגות של בעלי ערך היסטורי. תנאי להקמת עמודות המעלית, יהיה פירוק החזית ההיסטורית, והרכבתה בחזית של הכניסה החדשה בתיאום עם מחלקת שימור. יודגש כי מדובר רק על חלק מהחזית הקיימת שמוסתרת, בגלל חדר המעלית החדש המוצע.

ישראל קלרמן:

שרון, בסדר?

לורה ורטון:

לא מה שכתוב,

ציפי רון:

אני לא יכולה לבלוע את זה,

לורה ורטון:

זה לא מה שכתוב, לפרק.

ישראל קלרמן:

לא מה שכתוב איפה? איפה?

לורה ורטון:

כאן כתוב - אין לפגוע בקירות המבנה,

ישראל קלרמן:

איפה כתוב? איפה את קוראת? מה?

יוחנן וייצמן:

היא קוראת מהמלצה של הוועדה המקומית,

לורה ורטון:

כן,

ישראל קלרמן:

מהמלצה,

לורה ורטון:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

בסדר.

דובר לא מזוהה:

הנה, אבל כבר התקבלה החלטה.

ציפי רון:

ההמלצה הזאת, היא לפני פחות מחודש.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

עשינו פה דיון ארוך ומעמיק,

ישראל קלרמן:

נכון.

ציפי רון:

אלה היו ההמלצות, אז אני לא מבינה לחזור על זה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

עשינו פה דיון,

ישראל קלרמן:

וגם לא היה דיון פנימי אחר, מקומי,

ציפי רון:

המקומית.

לורה ורטון:

מקומית, אם יש,

ציפי רון:

המקומית לא מתייחסת להמלצות בכלל של וועדת השימור,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

המקומית התייחסה, והיה דיון ארוך.

ציפי רון:

אני חושבת שלא התייחסה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

דיון ארוך, וישראל שלא היה בדיון פה, גם זכה.

ישראל קלרמן:

שרון הייתה, אני חושב.

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

במקומית, לא,

ציפי רון:

אני חושבת שהדיון הזה הוא חסר טעם,

לורה ורטון:

אני חושבת שכל מה,

ציפי רון:

שעה ארוכה, הוועדה דנה שעה ארוכה מאוד בבניין, כי זה בניין איכותי. בעל ערכיות גבוהה. ופה עושים את, עושים כאילו לא מתייחסים בכלל לדיון, אלא להחלטות שלנו.

דוד היימן:

זה יחזור עוד פעם למקומית?

ציפי רון:

אני לא חושבת שאנחנו צריכים להגיב,

לורה ורטון:

אני חושבת,

ציפי רון:

אני לא מסכימה עם זה,

לורה ורטון:

יש לנו, יש לנו דברים מה – 31 במאי,

ציפי רון:

מה?

לורה ורטון:

צריכים לעמוד על זה,

דוד היימן:

את רוצה להחזיר את זה למקומית עוד הפעם?

ציפי רון:

לא,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

אני אומרת שאני לא רוצה יותר להתייחס לזה, אני לא מוכנה לדון בזה, שהיא,

שרון דינור:

אפשר להוריד את זה גם מסדר היום, כי פה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

גם החלטה של וועדה מקומית, זה גם אפשרות.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא, לא,

ציפי רון:

לא בא בחשבון. אז המדרגות נשארות בלי חלונות, כי החלונות יהיו דמה,

יוחנן וייצמן:

אני שולח,

ציפי רון:

(לא ברור) המעלית,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

ציפי רון:

חברים זה לא הולך.

יוחנן וייצמן:

לאיזה מייל שלחת את הקטעים החתך למקומית?

ישראל קלרמן:

שרון,

שרון דינור:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

זה, זה חדר המדרגות.

ציפי רון:

כן,

דובר לא מזוהה:

פה החלונות שלו.

ציפי רון:

אני יודעת.

דובר לא מזוהה:

יפה, המעלית נעמדת פה,

ציפי רון:

כן,

דובר לא מזוהה:

ופה יש פודסט למעלית שניגש לזה, כל החלונות מועתקים לפה. זאת אומרת שהחלונות נשארים,

שרון דינור:

אני חושבת שזה לא נורא אגב ככה.

דובר לא מזוהה:

יש לו אופי,

ישראל קלרמן:

ציפי, יש לנו,

דובר לא מזוהה:

יש פה,

ציפי רון:

מהחלונות,

שרון דינור:

הייתי, הייתי רוצה לשמור על האלמנטים נוספים, אבל כאילו החלטה מהותית כאילו,

ציפי רון:

לא מקובל עלי,

שרון דינור:

של הלעתיק,

ישראל קלרמן:

מה זה? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

להעתיק מקובל עליך.

ציפי רון:

לא, עלי זה לא מקובל,

יוחנן וייצמן:

את (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בסדר.

ציפי רון:

אתם תחליטו מה שאתם רוצים,

שרון דינור:

כי אין לי אפשרות לעלות לגובה שמה, אלא אם כן נכנס לתוך הדירות, אין לי פתרון אחר.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

אז אני חושבת שבבניין, הוא לא בניין שכרגע הוא לשימור, יש לו ערכים, הוא היסטורי.

ציפי רון:

תראי רגע את (לא ברור),

שרון דינור:

כאילו אני חושבת שיחסית זה בסדר.

ציפי רון:

תראי את החזית הזאת, עוד פעם.

שרון דינור:

זה אומר שהחלק הזה, כמו שהוא קאט, פייסט, הולך קדימה. ונכנסים מהצד למעלית,

ציפי רון:

אז,

שרון דינור:

מאחוריו,

ציפי רון:

אז אני שואלת שאלה,

דובר לא מזוהה:

מהחזית לצד,

ציפי רון:

אז אני שואלת שאלה, אם זה ככה,

דובר לא מזוהה:

מה שרואים בשרטוט זה (לא ברור).

ציפי רון:

רגע, אז יש לי שאלה, אם זה ככה למה אי-אפשר לשים את המעלית בצד שמאל, משמאל, בין החלון של הדירה, לבין המדרגות הקיימות?

שרון דינור:

כי אין מקום, ואף אחד לא, אף אחד לא יסכים לזה.

ציפי רון:

למה?

שרון דינור:

כי זה ממש צמוד לחלון שלו, או חוסם את החלון שלו,

ציפי רון:

אז פה אתם, פה הם חוסמים את כל החלונות, ומפרקים אושרה תוכנית (לא ברור).

שרון דינור:

את צריכה, את צריכה, רגע, ציפי, ציפי,

ציפי רון:

אז בטח זה יותר נכון.

שרון דינור:

שנייה, אני רוצה להראות לך, אני רוצה להראות כדי שתביני כאילו מה שאני מנסה להסביר לך, את אומרת, בואי תשימי את המעלית פה, נכון? אני מבינה אותך,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

בואי נגיד, בואי נצא מתוף נקודת הנחה, שיש מקום, אוקי, כמו שהיא פה, אוקי, המעלית, נכון פה.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לצד הזה, בכל מקרה יהיה לי פה משהו שהם, כאילו צריך להיכנס בין המעלית, אז זה אומר שנצטרך להרוס את הקיר הזה, כי אני צריכה עם המעלית לעבור לתוך החדר מדרגות, אני אצטרף להרוס אותו, את מבינה מה שאני אומרת? או שלא הבנת מה שאני אומרת, עשיתי את הרעיון שלך, אוקי, עשיתי, שמת, הנה המעלית בחוץ, איך מהמעלית אני מגיעה לחדר המדרגות? אני חייבת לפתוח פה בחזית היפה. אז מה שהם אמרו בוועדה המקומית, לה התייעצו איתי, הגיעו למסקנה (לא ברור). הם אמרו בוא ניקח את כל החלק הזה, אוקי, נבנה אותו פה, אוקי פחות או יותר, כדי שאפשר יהיה להיכנס מאחורה, אחרת אם אנחנו לוקחים את הרעיון שהוא שלך, אני אהיה חייבת להרוס את זה כדי להיכנס.

לורה ורטון:

אם ככה פשוט מעתיקים את זה,

שרון דינור:

כאילו,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

אין לי פתרון לזה.

ישראל קלרמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

רגע, יש לי שאלה,

שרון דינור:

ופה היה, (לא ברור) אז הייתי אומרת - אוקי, פה אין בעיה אפילו זה, בגלל שהוא קדמי ואנחנו עושים תוספת על הקיים, זה לא הריסה, סך הכול תוספת זה משהו,

יערה שאלתיאל:

יש לי שאלה בזה,

שרון דינור:

אני רוצה לקדם את זה,

ציפי רון:

תראי לי רגע עוד פעם את ה - , תראי לי עוד פעם רגע את התרשים. תראי לי עוד פעם את הבניין, את ה - ,

יערה שאלתיאל:

רגע, רגע, אם היינו,

ציפי רון:

את התמונה,

אורית לנדסברג:

זה בתוך הדירה.

יערה שאלתיאל:

המעלית פה,

שרון דינור:

אבל את נכנסת לרכוש פרטי של אנשים, זה באמת לא מתאים ל - , תבי"ע של תוספות,

יערה שאלתיאל:

ומוסיפים להם פה, עוד פעם,

שרון דינור:

אין בעיה זה פשוט לא על תוכנית שיש פה, כאילו כי הם עכשיו הם.

אורית לנדסברג:

באמת זה לא צריך להיות מהצד זה יכול להיות גם בחזית, כי ה - , בחזית יש דרך,

שרון דינור:

הנה,

אורית לנדסברג:

פתח גדול,

שרון דינור:

אז שמתם את המעלית איפה שאת אמרת פה. אוקי, אני צריכה להיכנס איכשהו לזה, אני צריכה לשבור את החלונות פה בשביל להיכנס.

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

זה הבעיה שלי, אם זה אז כבר עדיף, עדיף כבר להעתיק את הכול.

ציפי רון:

יש לי רעיון, אבל היום החלק הזה של המעלית בולט, היום החלק של המעלית בולט, והחדר של הדירות הוא בנסיגה אחורנית.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה מגיע לזה.

יוחנן וייצמן:

את רוצה להעלות את מה ש - ,

שרון דינור:

אני אראה, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני רואה שייראו את זה גם כן, זה.

שרון דינור:

מה אמרת? ציפי, סליחה.

ציפי רון:

אמרתי שאני רוצה לראות את המפה של הבניין היום.

שרון דינור:

את המפה? התוכנית הכוונה מה זה מפה?

ציפי רון:

התוכנית של הבניין.

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

יש פה 4 דירות בכל קומה, כל כניסה שתי דירות. זה בית צר מאוד. רגע, אבל בחזית הבניין מה יש? חנייה? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

בחזית הבניין יש חנייה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם היא חוקית.

איציק שוויקי:

בית מאוד צר אפשר להרחיב אותו, כל כניסה 4 דירות, ולא רק שתי דירות.

יוחנן וייצמן:

יללה, רחל אמנו, תעלי את ה - ,

יערה שאלתיאל:

הנה,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר? תסתכלו מה, זה הסעיפים, זה,

שרון דינור:

אבל אני פשוט היו עוד, עוד דברים שרציתי שיהיה ברור שרוצים לשמור עליהם, שהם לא מציעים להרוס אותם, אני לא רואה,

לורה ורטון:

הריצוף והזה.

שרון דינור:

לא רק הריצוף, נגיד הגדר, הגדר ראיתם, הגדר מאוד,

לורה ורטון:

הגדר זה הדבר,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה לא, לא רציתי שיתחילו פה עם הוראת שימור, אם הוא ירצה, לא התב"ע קובעת אותם לשימור. הוא מבקש פה להוסיף שתי קומות, 5 קומות, מה שהוא נגע בשימור, הוא נתן הוראות, שאר הדברים האחרים, שיעשה מה שהוא רוצה.

שרון דינור:

זה הקונפליקט התמידי.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

אני בעד לציין באמת את ה - , העמודים, איך קוראים לזה?

יוחנן וייצמן:

איזה עמודים?

יערה שאלתיאל:

של הגדר.

שרון דינור:

בוא נעשה ככה,

יוחנן וייצמן:

אז כן, אנחנו איתך בסדר.

איציק שוויקי:

מדובר על זה,

יוחנן וייצמן:

זה נמצא על הקיר, תסתכלי על ה - , תסתכלי על הקיר.

לורה ורטון:

הקיר?

יוחנן וייצמן:

העמודים האלה נמצאים. לא, תעלי את ה - ,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מה שחתכתי עם הוועדה המקומית,

איציק שוויקי:

גם בשנלר היה כתוב שהעמודים צריכים להיות, בסוף שמו עמודים,

לורה ורטון:

כן.

איציק שוויקי:

לא אותם העמודים,

לורה ורטון:

והורידו אותם,

יוחנן וייצמן:

אל תעצבן אותי עם זה.

איציק שוויקי:

למה? זה, אבל רבתי איתם על העמודים, הם אמרו ש - ,

לורה ורטון:

אנחנו הסכמנו,

איציק שוויקי:

עשינו עמודים,

לורה ורטון:

הסכמנו.

איציק שוויקי:

הסכמנו עמודים, וזה יפים.

לורה ורטון:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

אני מספר לך שהוא בא כעת בהיתר לוועדה המקומית, סתם הגבהה הוועדה לא רצתה לאשר.

איציק שוויקי:

עוד הגבהה?

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

למה? הוא לא קיבל מספיק?

יוחנן וייצמן:

קבעו סיור.

לורה ורטון:

אז אם נשארים כזה,

שרון דינור:

אוקי, אז זה קודם כל שמתי את ההמלצה ואמרתי אנחנו מבקשים להטמיע.

איציק שוויקי:

"טמע", בערבית אומרים "טמע", "טמע" זה אחד שכל היום רוצה עוד,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

לא מסתפק במועט.

יוחנן וייצמן:

את הסעיף הזה?

שרון דינור:

השאלה אם אתם רוצים להוריד את כל מה שכתבנו שזה כל מיני,

יוחנן וייצמן:

כן, סעיף בוודאי,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לפחות את סעיף א',

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

את סעיף א' ממילא תשריט.

לורה ורטון:

זה,

יוחנן וייצמן:

זה הכול, זה אותו דבר. תשאירי כבר (לא ברור) תשתית,

שרון דינור:

את זה?

יוחנן וייצמן:

זה תוריד בוודאי,

שרון דינור:

את זה להוריד?

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

למה לא להוריד את כל הסעיף?

אורית לנדסברג:

למה?

ציפי רון:

למה להוריד?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תשאירי,

אורית לנדסברג:

למה להוריד את הסעיף?

ישראל קלרמן:

זה החלטה, זה החלטה של היושב ראש,

ציפי רון:

רגע, למה,

יוחנן וייצמן:

20 תוריד,

ציפי רון:

למה להוריד את כל סעיף א'? למה להוריד?

יוחנן וייצמן:

כי קבענו לשמר, שמענו.

ציפי רון:

שנייה, גדרות,

ישראל קלרמן:

הוא מסביר לך, כתוב - לשמר. פה כתוב לשחזר, אז יש הבדל,

ציפי רון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

זה עדיין שלמה?

ציפי רון:

סעיף א' מתחלק לחזיתות וקירות, גדרות, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

את שני אלה גם כן, את התנאים תשאירי, את האחרון תשאירי.

ציפי רון:

את שתיים,

יוחנן וייצמן:

שני האחרונים תשאירי, שני האחרונים תשאירי, את זה תשאירי, תשאירי,

ישראל קלרמן:

הוראות תכנון,

ציפי רון:

לא על זה אני מדברת, אני מדברת בסעיף,

יוחנן וייצמן:

ופה תוריד נספח, שימור,

ציפי רון:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

רק את זה,

ציפי רון:

רק שנייה אחת, בסעיף א', וייצמן, בסעיף א',

יוחנן וייצמן:

שלום, יללה, הביתה.

ציפי רון:

רגע בסעיף א',

יוחנן וייצמן:

הצבענו, אני יודע היה, הייתה הצעה לשמר החלטנו שלא.

ציפי רון:

לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

רחל אמנו.

ישראל קלרמן:

אבל ציפי,

ציפי רון:

אבל דיברנו על גדרות,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

2, 3 ו- 4,

איציק שוויקי:

זה לא שלמה.

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

איזה שלמה?

ציפי רון:

אבל רק שנייה,

איציק שוויקי:

היה שבאמת היה (לא ברור) הראשונה בשנלר.

ציפי רון:

דרכים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

וייצמן, בסעיף א', היו 4 סעיפים למה למחוק את 2, 3, 4?

איציק שוויקי:

הוא בונה שתי קומות עכשיו בשביל זה,

ציפי רון:

למה לזרוק את 2, 3, ו-4?

ישראל קלרמן:

זה לא קשור, כי זה גם כתוב באחד.

ציפי רון:

מה?

ישראל קלרמן:

2, 3, 4 קשורים לאחד. ציפי,

ציפי רון:

לא,

ישראל קלרמן:

תקראי.

איציק שוויקי:

רחוב טוב שלמה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אורית לנדסברג:

שרו, זה בסדר?

ציפי רון:

זה לא שייך לאחד.

ישראל קלרמן:

אני יכול לשמוע רחל אמנו?

יוחנן וייצמן:

רחל אמנו, את רוצה להציג לנו?

שרון דינור:

תראו, את רחל אמנו, אני רציתי להגיד,

יוחנן וייצמן:

חברים, שקט,

לורה ורטון:

התנגדתי למחיקה של,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר.

לורה ורטון:

שיהיה ברור.

ציפי רון:

למה למחוק?

לורה ורטון:

כל סעיף א',

ציפי רון:

למה למחוק פה את 2, 3, 4?

אורית לנדסברג:

אני הייתי מוחקת.

ציפי רון:

זה לא מפריע שזה יישאר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה מפריע.

לורה ורטון:

רק שיהיה רשום, אני לא (לא ברור).

ציפי רון:

זה לא מפריע לשימור.

איציק שוויקי:

אבל הגדר היה צריך להישאר.

ציפי רון:

למה למחוק את זה? למה למחוק את הפרזול ההיסטורי? למה למחוק את הפרזול ההיסטורי?

ישראל קלרמן:

ממספרים את זה בצורה אחרת. ציפי, לא,

ציפי רון:

למה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

כי הוא בונה כעת למעלה, (לא ברור).

ציפי רון:

אתה מוחק.

ישראל קלרמן:

לא נכון,

לורה ורטון:

אם לא רושמים את זה,

ישראל קלרמן:

לורה.

לורה ורטון:

זה לא יהיה.

ישראל קלרמן:

שזה ישחזר.

ציפי רון:

ברגע שאתה, לא, אבל זה לא שייך למעלית.

ישראל קלרמן:

אבל זה בבקשה, אנחנו בוועדה מה ששייך למעלית.

ציפי רון:

אבל זה לא שייך למעלית,

לורה ורטון:

יש דברים מעבר למעלית.

ציפי רון:

3, 2, 4,

ישראל קלרמן:

אמרנו משהו ששייך למעלית,

ציפי רון:

2, 3, 4 לא שייך למעלית. למה למחוק את זה?

איציק שוויקי:

אתה אמרת שגדרות,

ציפי רון:

למה למחוק את זה?

איציק שוויקי:

מחקת את סעיף 2, הגדרות.

יוחנן וייצמן:

שלום, רוצה להציג את רחל אמנו?

איציק שוויקי:

רגע, הגדרות, למה אמרתם את הגדרות?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה.

איציק שוויקי:

וייצמן, את הגדרות למה הורדת?

יוחנן וייצמן:

כי גרים שם אנשים, לא רוצים את השימור הזה.

איציק שוויקי:

אבל הגדרות לא מפריע לאנשים.

יוחנן וייצמן:

הגדרות אמרנו שנשאר.

איציק שוויקי:

לא, מחקת אותם,

לורה ורטון:

אנחנו יכולים נשאר.

איציק שוויקי:

אתה מחקת את הגדרות.

ציפי רון:

חוות דעת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דקה.

איציק שוויקי:

מחקת את הגדרות.

ציפי רון:

לא, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

איציק טוען שטעיתי במשהו.

ציפי רון:

על החצר, על הגדרות.

יוחנן וייצמן:

אני כן הקראתי שיהיו גדרות, סליחה, טעות. אולי טעיתי.

ציפי רון:

למה להוריד את זה?

איציק שוויקי:

רגע, רגע, תראה שמחקת, את הגדרות.

ציפי רון:

את אלה שמחקת בסעיף א', לא צריך למחוק אותם, את 2, 3, 4,

איציק שוויקי:

איפה?

יוחנן וייצמן:

תראי לי את זה שוב, יש סעיף פה שמתחיל לאורך הגבול המזרחי,

איציק שוויקי:

הנה, הנה, תראה גדרות מחקת.

ציפי רון:

את 2, 3, 4,

איציק שוויקי:

גדרות, מה מפריעים הגדרות לשכנים?

יוחנן וייצמן:

דקה, אני שולח לכם את הסעיף,

לורה ורטון:

סעיף א',

יוחנן וייצמן:

אני שולח, תוסיפי,

ישראל קלרמן:

להוסיף,

יוחנן וייצמן:

הם צודקים,

ישראל קלרמן:

שירגיע אותה.

לורה ורטון:

להחזיר, להחזיר את סעיף א',

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, הוא פותח סעיף שיהיה החלטה שהם שומרים את זה,

ציפי רון:

2, 3, 4,

איציק שוויקי:

תגיד הוא מעלה את זה,

ציפי רון:

2, 3, 4, אין שום סיבה להוריד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלחתי, שלחתי את סעיף 5 עם החלטת הוועדה המקומית,

שרון דינור:

אבל הנה, לא, לא,

איציק שוויקי:

לא הורדת את האדום הזה, לא הורדת את האדום, היא לא הורידה את האדום בסוף,

ציפי רון:

תוריד את האדום.

איציק שוויקי:

של הגדרות.

ציפי רון:

3, 4,

איציק שוויקי:

של הגדרות, אמרת,

ציפי רון:

2, 3, 4,

איציק שוויקי:

לא זה, גדרות (לא ברור). הנה, הנה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, עזוב, נשאר אדום, עזוב,

איציק שוויקי:

לא למה נשאר? זה זה, למה? אמרת שאתה לא, זה לא מפריע,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה,

איציק שוויקי:

זה לא מפריע לאנשים.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

שמעתי את זה בנוסח אחר, אז זה בסדר.

ציפי רון:

למה? שלושת הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

ציפי רון:

לא מפריעים. למה למחוק אותם?

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו ביקשנו להעתיק את זה מקום. שלחתי לך, עם, תעלי אותו.

שרון דינור:

איזה?

יוחנן וייצמן:

הסעיף שהוא די, שהוא מתייחס פה לסעיף א/2,

ציפי רון:

וגם 3, וגם 3, וגם 4.

יוחנן וייצמן:

3 ו – 4 אני לא רוצה לשמר, בסדר? לא רוצה. גרים שם אנשים שלא רוצים את זה, ואני לא אתעלם מהם. את רוצה, קחי לך את זה הביתה.

שרון דינור:

אפשר לכתוב בהוראות ש - , יעבירו אלי הביתה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אבל בטח, אנחנו מחליטים שאנשים לא רוצים שימור, גם ברחביה, הם לא רוצים שימור, למה ברחביה, למה ברחביה,

לורה ורטון:

פשוט נשאל את זה,

ציפי רון:

למה ברחביה,

לורה ורטון:

איך מעלים? מה הכרחי?

ציפי רון:

הכרחנו אותם לעשות שימור,

יוחנן וייצמן:

לא דיברנו על שימור פנים,

ציפי רון:

ריצוף,

יוחנן וייצמן:

בגלל השימור בכלל לא דיברנו,

ציפי רון:

אבל יש כאן דברים,

יוחנן וייצמן:

לא דיברנו על ריצופים,

ציפי רון:

בחוץ.

יוחנן וייצמן:

לא דיברנו על ברזלים,

ציפי רון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה, נראה מה הם רוצים, אבל כל מה שדיברנו על רחביה, זה דווקא חיצוני.

ציפי רון:

הגדרות זה חיצוני, המדרגות,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על חיצוני,

שרון דינור:

לא, אבל וייצמן, אתה טועה, כי שמה היא אמרה, האדריכלית,

ציפי רון:

(לא ברור) שלהם.

שרון דינור:

תיאמנו עם שימור את הריצופים, ואת הדרך,

יוחנן וייצמן:

זה הרבה פחות חשוב.

ציפי רון:

המדרגות, המדרגות,

יוחנן וייצמן:

זה הרבה פחות חשוב לי,

ציפי רון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

חשוב לי יותר הרבה יותר חיצוני, אני לא מדבר על ה - , אני לא רוצה לדבר על (לא ברור),

שרון דינור:

יכול להיות, אבל אתה אומר שלא דיברת על זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

אבל המדרגות זה לא נראה שמה.

יוחנן וייצמן:

עלה הסעיף? בבקשה, חברים, להסתכל על הסעיף.

איציק שוויקי:

רגע, רגע, הנה,

ציפי רון:

אנחנו עושים גם (לא ברור) בין השכונות.

איציק שוויקי:

לקרוא, לקרוא.

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

אני לא הבנתי את זה, תסביר לי.

לורה ורטון:

יש לפרק את הגדר.

ציפי רון:

איזה גדר זה? של מה זה?

איציק שוויקי:

הכניסה הראשית.

שרון דינור:

למה צריך לפרק ולהרכיב, לאורך הגבול המזרחי של התוכנית, בוא נסתכל,

ציפי רון:

על זה איזה תוכנית אנחנו מדברים?

ישראל קלרמן:

על זה, על זה, הוא מראה לך סעיף,

איציק שוויקי:

על הגדר הזאת,

שרון דינור:

יש את הגדר הזאת, רגע אני מחזירה.

לורה ורטון:

הוא לוקח את מה שהיה בוועדה המקומית.

שרון דינור:

שיש לה, יש לה, למה צריך לפרק אותה?

לורה ורטון:

למרות שזה, למה צריך?

שרון דינור:

בצד המערבי של הגבול.

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג.

איציק שוויקי:

למה לפרק אבל?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע למה הוועדה המקומית החליטה את זה, אני גם לא יכול (לא ברור).

איציק שוויקי:

רגע, אבל מה,

שרון דינור:

יש לסמן את הגדר לשימור לשם כך.

ציפי רון:

אני,

איציק שוויקי:

למה לפרק אותה?

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להשאיר את מה שאנחנו כתבנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, גמרנו.

שרון דינור:

אני רואה כי יש פה זה, למה אתה לא אומר לי? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

שלא אמרת לי,

יוחנן וייצמן:

איפה טעיתי?

שרון דינור:

לא, הנה, יש פה, אני רואה שיש פה שתי חלקות אתה רואה. הוא אומר זה את הגדר הזאתי הוא רוצה שיעבירו אותה לכאן,

דובר לא מזוהה:

לתת חלקה החדש?

שרון דינור:

כאילו ל - , כי יש פה הפקעה לדרך.

דובר לא מזוהה:

הפקעה לדרך, אני רוצה לעזור להם בעצם,

שרון דינור:

הוא רוצה להעביר אותה לפה, ולסמן אותה לשימור והעתקה, בסדר.

ציפי רון:

אז גם כל העצים, אז גם כל העצים הולכים,

יוחנן וייצמן:

מה? למה שהיה בהחלטת וועדה מקומית עבר (לא ברור) הלאה.

ציפי רון:

נושא העצים החשובים,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה צריך, למה צריכה להביא,

יערה שאלתיאל:

הם ממילא ימותו,

שרון דינור:

למה, למה צריך להרחיב את הכביש כאן?

דובר לא מזוהה:

תשאירי, את רוצה להשאיר את זה שם, (לא ברור).

ציפי רון:

העצים האלה במקום, הם בעלי ערך כבר, בסדר, כל מי ש - ,

שרון דינור:

טוב, חזרנו לפה,

יוחנן וייצמן:

יללה, רחל אמנו, שלום.

שרון דינור:

רגע, מה פה החלטנו?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

סכך לסוכה.

יוחנן וייצמן:

פה החלטנו, אני שלחתי מספר,

ישראל קלרמן:

מה את רוצה? להוסיף את זה עכשיו? מה?

יוחנן וייצמן:

לשתול אותם.

לורה ורטון:

אני בעד, אני בעד לשמור ולחזור ל - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

על ההמלצות שלך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז עשינו הצבעה, 2 ככה,

ציפי רון:

העצים,

יוחנן וייצמן:

2 ככה.

שרון דינור:

רגע, רגע,

ציפי רון:

העצים חבל על הזמן.

יוחנן וייצמן:

תכתבי שנערכה הצבעה,

שרון דינור:

רגע שנייה. הגדרות בתחום הדרך יועתקו ככל וקיים ה - , הצורך.

ציפי רון:

להפקעה.

איציק שוויקי:

אבל החזית לא לפרק,

שרון דינור:

לגבול חלקת המגורים.

איציק שוויקי:

חזית לא.

שרון דינור:

בתיאום אדריכל, מחלקת השימור,

יוחנן וייצמן:

מחלקת שימור, הכול מחלקת שימור.

שרון דינור:

בסדר? אוקי הלאה, עברנו?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני רציתי לעדכן אתכם, אוקי מה שקרה, קרה פה כמה דברים,

יוחנן וייצמן:

אל תאחזי אותנו בסקרנות, יש הסכמות? יש סיכומים? יש הסכמות?

שרון דינור:

איתו לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

אדריכל (לא ברור).

שרון דינור:

אני כן רוצה להסביר לכם, אבל מה קרה כאילו היה, ברחל אמנו, אמנו 42, בעצם, למה הוא לא רוצה? למה הוא לא רוצה להעביר לי? בוא נעשה משהו אחר. אוקי, זה הבניין הזה, שיש לו את החלק הצידי הזה, זה בניין מודרני, חזית, יש לכם בעצם ב - , משוננת כזאתי של בית, בית הורים איך או שקוראים לזה, צורות קטנטנות.

ציפי רון:

איפה את מראה את זה כאן?

לורה ורטון:

זה ליד מכון,

שרון דינור:

כאן,

לורה ורטון:

ו - ,

שרון דינור:

כן, וזה בקצה של רחל אמנו שהוא כבר קרוב כאילו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לאזור יותר של פלמ"ח, אוקי כאילו באמת, גם פה, אין את העצים, ואז כבר יש המון המון עצים בחזית, והוא יושב ב - , לא היו, היום בזמן אמת,

לורה ורטון:

יש,

שרון דינור:

הוא יושב ב - , מין זווית כזאתי. עכשיו הוא ביקש המון המון קומות, אני אפילו לא זוכרת כבר כמה קומות שהוא ביקש. כשהמדיניות שמה היא 4, 5 קומות, כן, משהו כזה,

איציק שוויקי:

לא, הבית ממול, הוא הראה את הבית ממול,

שרון דינור:

עכשיו כן אבל עדיין ממול של קרלוס, שני דברים,

איציק שוויקי:

בפלמ"ח זה.

שרון דינור:

הוא כל הזמן רוצה להשוות את עצמו,

איציק שוויקי:

לפלמ"ח.

שרון דינור:

הבניין הזה, אבל הוא כאן מבקש יותר ממנו, וגם הבניין הזה זה בניין של, שלא מסומן, הוא לא סומן
אף פעם לשימור, וגם הבניין הזה הוא פינוי בינוי כ - , (לא ברור).

אורית לנדסברג:

הוא פרסם, כן,

שרון דינור:

זאת אומרת יש פה 100 דיירים, ופה, יש פה בעלות אחת של בעלים אחד, זה הוצאנו את הנסחי טאבו
אחרי הדיונים, יחד עם המחלקה לתכנון. עשינו דיון אצל מהנדס העיר, ועם אדריכלית העיר,
המחלקה לתכנון, ואז הם אמרו, אני אפילו לא אמרתי כלום בדיון הזה, הם אמרו חד-משמעי שהם
רוצים להשאיר את החזית הזאתי במקום שלה, בלי להסיט אותה לפה, אתה זוכר וייצמן שהיה אז,

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

נכון,

שרון דינור:

דיברנו על,

איציק שוויקי:

היינו (לא ברור).

שרון דינור:

להסיט אותה לפה,

יערה שאלתיאל:

נכון,

שרון דינור:

הם אמרו להשאיר אותה בדיוק כמו שהיא מאחוריה לפתוח אין בעיה לעשות דברים אחרים, אבל, כמו שהייה בכל התוכניות עד עכשיו להשאיר את המקום הזה,

יערה שאלתיאל:

נכון,

שרון דינור:

עם הצמחייה שלו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לגבי הקומות אמרו תפתרו את זה מול, מול תכנון, אבל כרגע הבקשה, כפי שהיא מוצגת הולכת להידחות. כאילו זה עמדת מהנדס העיר, הוא ממליץ לדחות.

יערה שאלתיאל:

ולא לאפשר,

שרון דינור:

כי הוא מציע פה, כמה כתבתי פה בתיאור? כמה קומות הוא מציע פה?

לורה ורטון:

11,

יערה שאלתיאל:

10,

שרון דינור:

אז כאילו 11 מעל הקיים או?

לורה ורטון:

לא, לא, סליחה, לא, לא, התכוונתי (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, מצב מוצע, 15 קומות,

איציק שוויקי:

לא, זה לא מתאים.

שרון דינור:

אז זה כאילו, זה כל כך כאילו,

איציק שוויקי:

זה לא מתאים לקטמון,

שרון דינור:

לא עשינו כזה דבר בשום מקום, אפילו לא ברחל אמנו הסמוך של קרלוס,

איציק שוויקי:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

כמה זה?

שרון דינור:

הסמוך הגיע לאיזה 9 קומות לדעתי,

איציק שוויקי:

9, 9,

ציפי רון:

לא רחוק משם בפינה, בפינה של,

איציק שוויקי:

10,

ציפי רון:

בפינה של הפיל – בוקס, כמה הולכים להקים שם?

איציק שוויקי:

24.

ציפי רון:

24, נו,

אורית לנדסברג:

רצו 42, החליפו את המספרים.

שרון דינור:

ההצעה של מהנדס העיר,

ציפי רון:

כן, נכון,

יערה שאלתיאל:

לא, לא,

איציק שוויקי:

וכרגע הם החליפו את המספרים.

ציפי רון:

48 פעמיים מזל.

איציק שוויקי:

את יודעת איפה החליפו את המספרים? איפה שרצו לבנות את הפירמידה החליפו גם את המספרים.

ציפי רון:

כן, כן, זה מה שנקרא מספרי מזל.

איציק שוויקי:

גם ברחוב בן יהודה, לא, רחוב יפו פינת,

יערה שאלתיאל:

כמה אישרו להם קומות?

איציק שוויקי:

הנביאים, היו שני מגדלים, אז היה אחד 20 קדימה, וביפו היה קטן, אז החליפו אותם, שמו את הקטן ביפו.

יוחנן וייצמן:

יש דרך, אני שואל, יש דרך לא להגיד לדחות, אלא להגיד לאשר ב - ?

איציק שוויקי:

לאשר עם,

יוחנן וייצמן:

להוריד קומות ל - 12,

איציק שוויקי:

אנחנו מאשרים 10 קומות,

שרון דינור:

מה פתאום 12 קומות,

יוחנן וייצמן:

כמו שאתה,

שרון דינור:

אנחנו לא, לא, אני מעדיפה לא להגיד את הקומות, שתכנון עיר לא יגיעו,

דובר לא מזוהה:

כמה (לא ברור)?

שרון דינור:

כי אנחנו אמרנו זה צריך להיות במידה כאילו,

דובר לא מזוהה:

כמה בונים כרגע?

יוחנן וייצמן:

לא, 4 קומות, לא, זה אני אגיד למה זה כן צריך להיות, סליחה שאני אומר,

שרון דינור:

כי זה לא,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו מצמצמים לו היום,

שרון דינור:

היום יש רגע, היום יש לשאלתך יש 4 קומות, שעל אחת מהם זה כאילו קומת עמודים חופשית, כלומר אין בה,

לורה ורטון:

3 קומות,

אורית לנדסברג:

והם בונים ככה.

שרון דינור:

אז יש שם 3 קומות של מגורים שהם בבעלות אחת, כי זה היה דירות של, לא יודעת 20 מטר,

ציפי רון:

פנסיונרים.

שרון דינור:

כאילו משהו פיץ כזה.

איציק שוויקי:

פנסיונרים, זה בית אבות כזה,

שרון דינור:

זה לא בניין משותף, כאילו כמו שאנחנו מכירים עכשיו,

דובר לא מזוהה:

הכול נפרדים?

שרון דינור:

מה זה?

דובר לא מזוהה:

שתי (לא ברור) נפרדים?

שרון דינור:

מה פתאום, הוא לא,

איציק שוויקי:

זה היה בית אבות.

דובר לא מזוהה:

טוב,

איציק שוויקי:

דירות לאנשים מבוגרים,

יערה שאלתיאל:

כמה (לא ברור)?

שרון דינור:

כן, תוציא את הנסח טאבו,

דובר לא מזוהה:

בהיתר זה לא, זה לא דירות נפרדות?

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

יש דירות קטנות, אבל זה נסח טאבו אחד, בלי תתי-חלקה, כאילו יש פה בעלים אחד.

איציק שוויקי:

אנחנו צריכים להגביל את זה ל – 9 קומות,

שרון דינור:

זה הנה, זה לא,

אורית לנדסברג:

היה מוסד.

איציק שוויקי:

לא, את צריכה להגביל את זה, לא, השימור צריך להגביל את זה, יוחנן,

יערה שאלתיאל:

מה?

שרון דינור:

אז אנחנו, אני אומרת,

איציק שוויקי:

שרון, חייבים להגביל את זה.

לורה ורטון:

רגע בוא,

איציק שוויקי:

8, 8, אבל תגבילי את זה, כי אז ירוץ גם מהנדס העיר, הוא לא יספור אותנו.

שרון דינור:

אבל הוא לא מסכים מהנדס העיר,

איציק שוויקי:

לא משנה,

שרון דינור:

הוא רוצה לדחות את הבקשה.

איציק שוויקי:

עד 8, את אומרת עד 8 זה מותר בשימור.

אורית לנדסברג:

מה? מהנדס העיר אמר?

לורה ורטון:

מהנדס העיר אמר לדחות את זה.

שרון דינור:

מהנדס העיר רוצה לדחות את הבקשה, ככה,

איציק שוויקי:

כן, הוא נדחה ייתן אחר כך 12 קומות,

לורה ורטון:

אז אולי אין טעם ל - , לזו,

יערה שאלתיאל:

יש טעם, כי,

ציפי רון:

למה?

יערה שאלתיאל:

כי כמו שהוא אומר, כי כשהוא דוחה את זה,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

זה הוא יכול לדחות את זה בין 15, כמו שהוא אומר יש 12, אז מה עשינו?

איציק שוויקי:

מה עשינו?

אורית לנדסברג:

את יכולה להראות את ההדמיה שלהם?

איציק שוויקי:

אתם צריכים להגיד,

אורית לנדסברג:

כדי שנראה,

איציק שוויקי:

אזור קטמון,

אורית לנדסברג:

יש שם שימור,

איציק שוויקי:

לא מעל 8 קומות,

אורית לנדסברג:

רגע, יש שם שיפוע, זה חשוב.

ציפי רון:

אנחנו מדברים את אותו דבר, שמה,

איציק שוויקי:

יהיה אותו דבר, לא, יש תוכנית,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

יש תוכנית המושבות.

יערה שאלתיאל:

מה התב"ע אומרת שמה?

איציק שוויקי:

צריכים לעמוד.

ציפי רון:

נכון, אז זה נושק, זה גם וגם.

איציק שוויקי:

זה בית המשפט יגיד,

ציפי רון:

זה גם וגם,

איציק שוויקי:

אני לא השכן שלו, אבל,

ציפי רון:

אין לי שום בעיה,

יערה שאלתיאל:

זה זה,

ציפי רון:

זה צידי?

אורית לנדסברג:

זה (לא ברור)? רגע אפשר רגע, אני רוצה 2 דקות, רק שנייה, אני יכולה דקה?

יערה שאלתיאל:

כן,

לורה ורטון:

כן, רגע בוא נדבר,

אורית לנדסברג:

שנייה,

לורה ורטון:

גם אחד אחד. כן,

אורית לנדסברג:

אני רוצה רק להגיד דבר אחד, מעבר לקומות, אני חושבת שזה לא נכון להפרדה לשני מגדלים, אני חושבת שכל הקווים של הבניין הקיים הם אופקיים, צריך לשמור על המראה האופקי, ולכן גם להוריד קומות, וגם אפשר לעשות את זה, כיחידה אחת ולא כשתי יחידות, זה נראה יותר מידי מגדלי, וזה ממש לא בשפה של הבניין הקיים. או של השכונה, נכון,

איציק שוויקי:

של השכונה,

אורית לנדסברג:

ההיתמרות הזאת היא ממש לא מן העניין.

איציק שוויקי:

אנחנו צריכים לבוא להגיד,

ציפי רון:

אבל (לא ברור) על הגג,

איציק שוויקי:

אתם צריכים להגיד, רגע,

ציפי רון:

היה על הגג,

לורה ורטון:

היה לו גג יפה.

איציק שוויקי:

וייצמן,

לורה ורטון:

אני מסכימה,

איציק שוויקי:

אנחנו צריכים להגיד,

ציפי רון:

איפה (לא ברור),

איציק שוויקי:

שמה שבונים, שרון,

אורית לנדסברג:

זה יהיה יחידה אחת,

איציק שוויקי:

שרון, אתם צריכים להגיד שיש, שרון, תקשיבי לי, אתם צריכים לכתוב, אנחנו הוועדת שימור, אתם אני לא חבר, אתם צריכים לכתוב שצריכים לעמוד במדיניות הגובה של תוכנית המושבות, כי תוכנית המושבות הכניסו את הבניין הזה,

שרון דינור:

אז אני כתבתי,

איציק שוויקי:

היא הכניסה,

שרון דינור:

אז אני כתבתי, משהו שהוא אשכרה הגיוני שזה כאילו, אין לאשר בינוי בחריגה מהותית, כי תמיד יש חריגה, אנחנו מאשרים, אבל לא בחריגה מהותית.

איציק שוויקי:

אבל ידיעת כמה, צריך להגיד.

שרון דינור:

אז אני רוצה,

לורה ורטון:

אני,

יוחנן וייצמן:

לפי שמאות.

לורה ורטון:

מה שכתוב פה, אני חושבת,

אורית לנדסברג:

אבל הם עשו שמאות,

איציק שוויקי:

מהנדס העיר (לא ברור) כמו שאמרו עכשיו,

אורית לנדסברג:

אבל הם עשו שמאות.

איציק שוויקי:

במושבה הגרמנית, אולי זה ל – 24 קומות,

אורית לנדסברג:

זה היה לא ברור,

ציפי רון:

אבל זה כתוב כאן, אבל זה כתוב כאן בסעיף 2,

שרון דינור:

זה לא היה בדיקה שמאית.

לורה ורטון:

כן. אני חושבת שהדבר היחידי ש - , אפשר להוסיף זה ש - , מעדיפים שהתכנון יהיה של מבנה אחד ולא שניים. לא רוצה בצורת, שני (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

לא כל ה - ,

ציפי רון:

אני לא בטוחה שזה נכון.

אורית לנדסברג:

למה לא? זה מראה אופקי, זה ככה נראה הבניין.

ציפי רון:

אני יודעת, אבל עושים תוספת כל כך מהותית, היא יכולה להיות (לא ברור),

אורית לנדסברג:

בגלל זה אנחנו,

ציפי רון:

אתה חיב, ולכן אם זה גורם לי קצת להקטין את המסה, וקצת להרגיע את זה, השתי יחידות האלה, אז אני יכולה אולי,

אורית לנדסברג:

אבל אנחנו ראינו את האופציה הזאת שהם עשו,

ציפי רון:

בסדר,

אורית לנדסברג:

בניין אחד, והיא נראית יותר טוב.

ציפי רון:

אז זהו,

אורית לנדסברג:

היה,

ציפי רון:

באמת יכולות תהיות חלוקות עלינו, כי הבניין,

אורית לנדסברג:

אבל מורידים את הגובה,

ציפי רון:

גבוה,

שרון דינור:

אני יודעת איזה הדמיה איזה הדמיה ראית, מה שאני עשיתי, את זוכרת? ששלחתי לכם את ההדמיה שאני עשיתי עם ה- CHATGPT היה,

יוחנן וייצמן:

כן, היה חמוד.

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

אז הבניין אחד הוא הרבה יותר גבוה, ששטח (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

נכון, היה דווקא נחמד.

לורה ורטון:

כן,

יערה שאלתיאל:

עכשיו נזכרתי.

ציפי רון:

מותק,

אורית לנדסברג:

תראי את זה,

ציפי רון:

יכול להיות שזה אחד לעומת שתיים שמחלקים את המסה, אז זה יותר רגוע.

יערה שאלתיאל:

שלחת את זה בזה, בוואטסאפ,

שרון דינור:

שלחתי לכם בקבוצה, רגע, אני,

ציפי רון:

לא בטוח שראיתי.

שרון דינור:

רגע, אז אני אעלה את זה, אני אראה את זה,

ציפי רון:

את שולחת את זה בוואטסאפ? בקבוצת וואטסאפ של מורן?

שרון דינור:

כן. נכון, בקבוצה של ה - ,

ציפי רון:

טוב,

שרון דינור:

של השימור. שימור, שימור,

ציפי רון:

פורום שריפות, מישהו רוצה להצטרף לפורום שריפות?

יערה שאלתיאל:

רק שאצלנו, אין שריפה.

ציפי רון:

איפה? זה ארצי, זה ארצי.

יערה שאלתיאל:

זה ארצי?

שרון דינור:

למה אני לא רואה את זה?

ציפי רון:

חיים בסביבה, וכל הארגונים של נציגות כבאות, אני ייצגתי את החברה להגנת הטבע ונציבות,

שרון דינור:

שלחתי את זה, מתי שלחתי לך? בוא נראה, כן, כן, הנה אני מצאתי, אני רגע מעבירה את זה. הנה שולחת.

לורה ורטון:

מזל ששמרת את זה.

ציפי רון:

אגב אפרופו רשות העתיקות, הייתי בסיור בתל – מגידו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

שלחתי לכם בוטסאפ.

איציק שוויקי:

כמו שעכשיו הבג"ץ אמר ש - , דירה של חמישה חדרים בפינוי בינוי, מקבלת 12 מטר ממ"ד, מגרש של שתי חדרים מקבלת גם 12 מטר, יש פה איפה ואיפה, זה שישלו 5 חדרים מקבל 12 מטר, זה שיש לו 12 מטר מקבל גם 12 מטר.

דובר לא מזוהה:

נכון,

אורית לנדסברג:

אבל כולם באמת זה כמו שאני אמרתי מראה אופקי,

שרון דינור:

זה מה שניסיתי לעשות כאילו, גם אני חשבתי,

אורית לנדסברג:

שתי חזיתות,

שרון דינור:

אני חושבת שהסיבה שהוא דלוק על השני זה, זה לא בגלל הסיבה של, בגלל שיותר קל למכור,

לורה ורטון:

רגע, אפשר להתמקד בדיון פה? ולהתקדם? מה? יש הערות על ה – ?

שרון דינור:

חוות דעת,

לורה ורטון:

על הצעות, על חוות דעת.

אורית לנדסברג:

מה שנקרא AI יותר מוכשר מאדריכל.

לורה ורטון:

אוקי. יש עוד הערות? אני חושבת שבאמת השאלה אם להגיד משהו על שני מבנים, במקום אחד.

שלוש,

לורה ורטון:

לא צריך להגיד,

איציק שוויקי:

לדעתי זה שלוש מבנים, זה שלוש מבנים, זה לא שניים,

לורה ורטון:

אולי תלוי, אני לא יודעת מכיוון שאנחנו לא יודעים כמה קומות, או איך זה יראה אני לא יודעת אם אנחנו,

אורית לנדסברג:

אפשר להגיד שעד תוספת של עד, עד התנגדות של עד 7, 8 קומות, שזה יהיה 10 סך הכול, ואז כשאני מסתכלת על הפרופורציות, תוספת של עוד גוש אחד אופקי, הוא עדיין נותן לי את התחושה האופקית, ולא התחושה הכבדה מידי.

שרון דינור:

הנה תראי, אני מתקנת את זה ככה.

לורה ורטון:

אוקי.

שרון דינור:

תוספת הבנייה תהיה בהמשכיות לחזית בניין לשימור, קומת גג לא חייבים נסיגה מוצעת, יש להציע שיפור אדריכלי, הבנייה החדשה, בבנייה החדשה.

ציפי רון:

אני מעדיפה,

שרון דינור:

על מנת שיתכתב בהתאמה או הנגדה עדינה, לבניין לשימור.

אורית לנדסברג:

יפה.

שרון דינור:

זה היה כאילו מה שרציתי,

לורה ורטון:

בסדר,

ציפי רון:

ואם שואלים אותי, אז אני מעדיפה מה שהוצע עד רגע זה, את ההפרדה של השתי יחידות.

שרון דינור:

רגע, בוא נראה את זה,

ציפי רון:

זה נראה לי יותר רגוע.

אורית לנדסברג:

זהו, שזה נראה.

ציפי רון:

נראה לי קצת יותר רגוע.

שרון דינור:

זה 15 קומות, כן רק,

ציפי רון:

חוץ מהמסרק למעלה,

לורה ורטון:

לא, אנחנו לא נסכים ל – 15 קומות.

ציפי רון:

יכול להיות שצריך עיצוב, לעשות עיצוב יותר ירושלמי ופחות של בית מלון, או לא יודעת מה, עם הריבועים הגדולים האלה, יותר אבן, קצת אחרת, יותר סולידי, יכול להיות שזה יכול להיות יותר רגוע, ויותר להתאים לסביבה הזאת.

אורית לנדסברג:

אני חייבת להגיד שההצעה של אמציה לוקחת את ההצעה שלו בסיבוב. למרות שאני לא תמיד בעד אמציה. אבל במקרה הזה הוא עשה משהו הרבה יותר נורמאלי מזה.

לורה ורטון:

אז צריכים גם,

ציפי רון:

את ההצעה של אמציה?

איציק שוויקי:

לא, זה היא הציעה אותה.

שרון דינור:

היא הייתה הצעה ש - , היא הייתה לדעתי לפני זה, כשהתחלתי,

ציפי רון:

לא, לא, ההעמדה שלו של הבניין, לא הייתה טובה. הוא נדמה לי הציע לפרק את הבניין קיים. ואנחנו לא קיבלנו את זה,

לורה ורטון:

אוקי, יש פה הערות, אבל,

אורית לנדסברג:

אני ממש לא חושבת,

לורה ורטון:

גם לגבי ה - ,

אורית לנדסברג:

אני ממש לא חושבת.

ציפי רון:

אני לא זוכרת, אני לא זוכרת מי זה היה, אבל ההצעה הראשונית,

לורה ורטון:

לגבי אין סקירת עצים,

אורית לנדסברג:

ההצעה של אלה היה לפרק את הבניין,

ציפי רון:

זה אני לא זוכרת מה בדיוק הייתה ההצעה של מה, אני לא זוכרת. אז אם אפשר להראות לנו,

איציק שוויקי:

זה היה לפני 10 שנים.

ציפי רון:

מה?

איציק שוויקי:

הייתי איתו, מי היה בסיור שם, עם אמציה, ועם זה,

ציפי רון:

טוב, בתוכניות האלה דוגרות הרבה שנים. אבל אחר כך הן נדיבות וואי, וואי.

שרון דינור:

הנה.

איציק שוויקי:

את יודעת שהיום מכר את זה. הוא לא קיבל את התוכנית של אמציה.

אורית לנדסברג:

כי הוא רצה עוד קצת,

איציק שוויקי:

ברור.

ציפי רון:

תמיד רוצים עוד קצת, עוד הרבה.

שרון דינור:

אני לא רואה פה את ה - ,

אורית לנדסברג:

הייתה הדמיה,

שרון דינור:

אני לא רואה את ה - , רגע אולי פה יש, התשריט אני רואה, אני לא רואה נספח.

לורה ורטון:

לא?

אורית לנדסברג:

אבל כולנו ראינו את זה. לדעתי זה היה אפילו בחומר ששלחתם לוועדה.

שרון דינור:

אז זה בעצם קארין, אני מסתכלת,

אורית לנדסברג:

תסתכלי אצל קארין, אני ממש בטוחה, אני ראיתי את זה. הנה מה זה נספח בינוי כולל הבהרה? לא, זה 26, לא,

שרון דינור:

לא, לא, אין פה. אולי בתיק תיעוד או משהו? מה זה? מה שהיא הראתה פה? כאילו היא רצתה להראות אולי איזה, שיש עוד מקומות בארץ עושים דברים,

אורית לנדסברג:

בתל – אביב, רחוב איינשטיין מקסים, ממש,

שרון דינור:

הנה זה מה שהיא הראתה.

אורית לנדסברג:

.SAME SAME

שרון דינור:

אתם רואים את זה.

אורית לנדסברג:

.SAME SAME

שרון דינור:

ואז הבינוי שלו היה, שהם שמרו אותו, והוסיפו לצידו, איזה משהו. שמרו עליו שימור מלא. טוב, זהו, לא מוצאת את ה - .

ציפי רון:

אני רוצה להעלות עוד שלושה נושאים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תעשי את זה. אני חייב לצאת.

ציפי רון:

בוא תשמע דקה.

יוחנן וייצמן:

מה? אני חייב, אני חייב בשתיים. לא, יש נושאים.

ציפי רון:

יש לי שלושה נושאים בסוף.

לורה ורטון:

אוקי, אני צריכה לצאת.

ציפי רון:

וייצמן, רציתי שהוא ישמע.

יערה שאלתיאל:

ברבע לשלוש צריך לעזוב.

דוד היימן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

דוקטור ורטון, כרגע אני חייב לצאת,

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

את תגמרי את התיק הזה ו - ,

לורה ורטון:

אוקי, אני לא,

יוחנן וייצמן:

תסגרי את הוועדה. בסדר?

לורה ורטון:

כן, אוקי, אני גם צריכה לצאת עוד מעט.

איציק שוויקי:

התיק הזה?

יוחנן וייצמן:

כן, חוץ אם יש הודעות של היושב ראש,

ציפי רון:

יש לי הערות (לא ברור) מאוד,

יערה שאלתיאל:

מצוין.

ציפי רון:

אני יכולה עד שהיא מוצאת את זה,

לורה ורטון:

על זה?

ציפי רון:

להגיד את זה אולי עכשיו,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני אגיד,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לרוץ אני, בשתיים צריך להיות בבית וגן.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אחד אתה לא תאהב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

מתקבלת החלטה שמע"ר צפון לשימור מלא.

לורה ורטון:

מע"ר צפון. יפה, כן.

ציפי רון:

מע"ר צפון לשימור,

לורה ורטון:

זהו,

ציפי רון:

מלא, בדיוק,

לורה ורטון:

כן, אוקי,

שרון דינור:

מה רצית להגיד?

ציפי רון:

שימור מחמיר.

שרון דינור:

כן,

יערה שאלתיאל:

כן.

ציפי רון:

אז אני בינתיים אגיד את השלוש נקודות שרציתי להגיד עד שמוצאים פה את הדברים. אחד, לורה

ורטון:

כו,

ציפי רון:

אחד, אחד יהיה הערה קטנונית, בשלמה המלך 9, הבניין של קלארק של סוכנות הנסיעות קלארק, שרון,

לורה ורטון:

כו,

ציפי רון:

הם לא החזירו את התריסים, והם עברו לשיפוף, חסרים המון תריסים,

שרון דינור:

איפה? סליחה, מה שאת תמיד אומרת בממילא משה?

ציפי רון:

ממילא מול הפרצוף שלנו, שלמה המלך 9, המלון שמוסיף,

שרון דינור:

רגע, אני כותבת לאורי שטרית עכשיו,

ציפי רון:

הבניין שהם הוסיפו למלון ממילא, שזה בניין לשימור מלא, שהצלתי אותו פעם מהרחבת הכביש,

יערה שאלתיאל:

לא החזירו את הזה.

ציפי רון:

שרצו להרוס אותו. והוא בניין לשימור מלא, ושמה הייתה רשות העתיקות,

שרון דינור:

ואיך קוראים לזה?

ציפי רון:

שלמה המלך 9, ישבה שם רשות העתיקות הרבה שנים. ובמקום הזה היה סוכנות הנסיעות קלארק במאה ה-19. ושיפצו אותו והופכים אותו לחלק ממלון ממילא. והוסיפו עליו קומות, ולא החזירו את

התריסים, התריסים לשימור, בחלק ההיסטורי, בבקשה להשלים את העבודה, זה כבר הרבה זמן עומד ככה, וזה מאוד לא בסדר.

איציק שוויקי:

זה המשרד של זה היה.

לורה ורטון:

זהו? מה?

ציפי רון:

המשרד של ספדי שם,

איציק שוויקי:

ספדי,

ציפי רון:

המשרד של ספדי,

איציק שוויקי:

ואחר כך, ואחר כך היה משרד של,

ציפי רון:

רשות העתיקות, אחר כך ספדי, עד לאחרונה ספדי, עד שהחליטו להפוך את זה ל – , לחלק ממלון ממילא. וחסרים תריסים היסטוריים.

איציק שוויקי:

ארגנטינאי,

ציפי רון:

מישהו רושם את זה?

אורית לנדסברג:

קרלוס,

מורן בן זיו:

רשמתי.

איציק שוויקי:

קרלוס פרוס.

ציפי רון:

נקודה שנייה שאני רוצה להעלות,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

בתי ויטינברג, עברתי שם עוד פעם, ונחרדתי מהמצב, זאת שכונה היסטורית לשימור, היא הולכת ונהרסת, זה משהו נורא, מה שקורה שם, זה לא יכול להיות, זה בושה לעיר, בתי ויטינברג. זה פשוט איום ונורא. הנקודה השלישית שרציתי להעיר, ולקבל דיווח לגביה, זה בריכת ממילא, כל הזמן פונים אלי, כל הזמן תוקפים אותי על העניין הזה בריכת ממילא,

שרון דינור:

כי את אשמה, ברור.

ציפי רון:

מה קורה, ו - ,

שרון דינור:

ברור שיתקפו אותך,

ציפי רון:

וגן העצמאות,

לורה ורטון:

כי אנחנו בוועדת שימור,

ציפי רון:

אני העליתי ב - , אני יודעת שהייתה פגישה בין מחלקת איכות הסביבה, וכל מיני אנשים פה, היית בפגישה הזאת? שרון, הייתה פגישה, במחלקה לאיכות הסביבה .

יערה שאלתיאל:

על הצפרדעים?

ציפי רון:

בעירייה עם, הנוגעים בדבר, אם רשות העתיקות, אם רשות שמורות הטבע, לא יודעת בדיוק מה, לא יודעת מה הוחלט. אני חושבת שצריך להעלות את זה עוד פעם לדיון כאן, זה לא יכול להיות שזה רק רשות העתיקות, היא מאוד חשובה רשות העתיקות, אבל יש גם רשות שמורות הטבע והגנים הלאומיים, יש לו עוד כמה גופים, ויש גם עוד אנשים שחוקרים את העניין, ועולים בדאבון לב, את מה שקורה שמה.

יערה שאלתיאל:

את מדברת בהקשר של ה - , של הצפרדעים?

לורה ורטון:

כן, צפרדעים,

ציפי רון:

לא רק צפרדעים, יש שמה הרבה מאוד בעלי חיים, יש שם פלורה עצומה, ששם הגדירו מינים חדשים למדע, ומוכרחים לשמור על זה, זה לא יכול להיות שמחרבים את זה, עם כל הכבוד ובאותו הקשר גן העצמאות שמוקף בגדר היום, עובדים שם טרקטורים בפנים, כמו שדנו בגן השושנים, כמו שדנו ברחביה גם בגינה ההיא באמצע,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ואולי נדון בקבר יסון,

לורה ורטון:

בוא נראה,

ציפי רון:

ובעוד גנים, אי-אפשר שיעשו בגן העצמאות מה שרוצים. זה צריך פיקוח ציבורי, זה צריך לעבור את וועדת השימור, גן העצמאות הוא גן היסטורי בלב העיר, זה חייב להיות מוצג פה. זה לא יכול להיות שאני אעבור ליד גדרות בגובה 3 מטר, ואני רואה טרקטורים עובדים בפנים,

שרון דינור:

אנחנו נזמין אותם,

ציפי רון:

אני לא יודעת מה הם עושים,

שרון דינור:

נזמין אותם.

לורה ורטון:

אפשר להזמין,

ציפי רון:

זה לא ייתכן,

שרון דינור:

זה אותו אחד, זה איתי,

ציפי רון:

זה לא ייתכן, אז אני מבקשת, אני מבקשת שזה יגיע לדיון,

שרון דינור:

מאה אחוז. בסדר,

איציק שוויקי:

גם העצמאות זה קיבל (לא ברור).

שרון דינור:

אני רציתי גם ברשותכם, אבל אני, יש פה איזה כמה אתרים לשימור,

ציפי רון:

זהו? סיימנו את הדיון היום?

איציק שוויקי:

לא, יש,

לורה ורטון:

לא, אתם צריכים לנסח את זה ואז אנחנו הולכים,

איציק שוויקי:

לא, לא, אם יש אתרים לשימור, בוא נכניס אותם.

שרון דינור:

אבל השאלה אם נעשה את זה בלי וייצמן, כי הוא מאוד רוצה זה, לאשר את זה, לא נעשה את זה בלעדיו.

עו"ד סטפני שילה:

זהו, תיאורטית,

שרון דינור:

בוא נחכה לו,

עו"ד סטפני שילה:

מבחינה משפטית את יכולה, השאלה אם,

שרון דינור:

נראה לי שנחכה לו עם ה - ,

לורה ורטון:

כן, כן. אין לי,

מורן בו זיו:

נחכה לו לוועדה הבאה?

עו"ד סטפני שילה:

הוא חוזר?

דוברת לא מזוהה:

וועדה הבאה.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

בסדר,

מורן בן זיו:

לא, אין בעיה, רק מה עם רחל אמנו?

שרון דינור:

רחל אמנו, אנחנו צריכים לנסח.

לורה ורטון:

לא יודעת, כי אין לי,

אורית לנדסברג:

שרון, תנסי כן לראות את זה (לא ברור), לגבי מספר הקומות, מה הוא עשה שם, כי זה הרבה יותר רך ממה שהוא עשה, את יודעת שאני (לא ברור) אמציה.

לורה ורטון:

אנחנו,

שרון דינור:

סיימנו?

לורה ורטון:

יש לי שתי שאלות, אחת אם יש סיכום לגבי רחל אמנו, רחל אמנו? נאמץ את מה שיש, מקבלים את זה?

שרון דינור:

רק (לא ברור) את הזה.

לורה ורטון:

קומת קרקע, אז זה אחד. אז מקבלים את ה - , את ההצעה של שרון. ודבר אחרון לגבי הדברים ל - , לשימור, אתרים לשימור, אני לא יודעת, את רוצה לחכות לוייצמן? שרון,

שרון דינור:

כן, אנחנו נחכה לו לוועדה הבאה, גם ככה זה יבוא.

לורה ורטון:

אוקי. זה קצת חבל אבל.

שרון דינור:

אתם רוצים לעשות את זה עכשיו?

לורה ורטון:

אבל סתם הוא מתעצבן.

ציפי רון:

רגע, מה? מה אנחנו עושים עכשיו?

לורה ורטון:

שכנראה לא נעשה את זה,

איציק שוויקי:

עושים בוועדה הבאה.

ציפי רון:

יופי.

לורה ורטון:

בלעדיו, תודה רבה.

אורית לנדסברג:

תודה רבה.

דוד היימן:

זה נחמד לראות שמ – 6 זה הגיע ל - ,

לורה ורטון:

אבל לגבי ביקור חולים זה הגיע לפה? שרון, שרון,

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

לגבי ביקור חולים אפשר להביא את זה לכאן? שנבין.

שרון דינור:

מה את רוצה להבין?

ציפי רון:

ביקור חולים, מה קורה בביקור חולים?

לורה ורטון:

51,

שרון דינור:

לא, אני אומרת מה את רוצה להבין? יש תב"ע מאושרת שכבר עברה, המוסד החינוכי לא קשור אלי כאילו,

לורה ורטון:

זה (לא ברור),

שרון דינור:

זה לא החלטות שעוברות דרכי כאילו ה - , הם לא, אף אחד לא מתייעץ אותי, אף אחד לא שואל אותי זה לא משהו ש - ,

לורה ורטון:

כי,

שרון דינור:

אז להביא לך תב"ע מאושרת אני יכולה, אבל אין לי מה להגיד בנושא הזה.

לורה ורטון:

אני פשוט לא יודעת מה, זאת אומרת כעיקרון,

אורית לנדסברג:

השאלה אם זה שימוש חורג,

לורה ורטון:

ההקצאה היא שימוש חורג, ו - , אישרו את זה, כהקצאה, בניגוד לחוק, כלומר בניגוד לתב"ע. ואני לא יודעת איפה אפשר להעביר את זה חוץ לבית משפט, אולי אנחנו יכולים להגיד משהו, כי זה מבנה לשימור, יש איזה תקדים? שרון,

איציק שוויקי:

אבל זה בית מפרטי, חבר'ה,

לורה ורטון:

מה זה משנה של מי שייד?

ציפי רון:

זה לא בית פרטי, זה מוסד.

שרון דינור:

כי הוא יכול,

ציפי רון:

כשהוא קנה אותו, אבל זה היה בית (לא ברור) של מוסד.

שרון דינור:

את יכולה להשכיר למי הוא רוצה,

ציפי רון:

זה טיעוני לשימור,

לורה ורטון:

אבל, אבל צריך שמישהו צריך,

ציפי רון:

היסטורי, ומונומנטי,

לורה ורטון:

לפי ה - ,

אורית לנדסברג:

זה יכול להיות בבעלות פרטית.

ציפי רון:

הוא לא יכול לעשות שמה.

איציק שוויקי:

אבל, אבל,

לורה ורטון:

לפי החוק, מה שיוסי חביליו אומר,

איציק שוויקי:

כמו שעושים בבית,

ציפי רון:

זה לא נכון,

אורית לנדסברג:

הוא צריך להגיש בקשה.

איציק שוויקי:

היה בקשה, העירייה ביקשה ממנו,

לורה ורטון:

הוא צריך לעבור,

איציק שוויקי:

לא הוא, העירייה ביקשה.

לורה ורטון:

שימוש חורג לפני שאפשר לעשות,

איציק שוויקי:

העירייה עשתה שימוש חורג, לא הוא,

לורה ורטון:

הקצאה. אי-אפשר לעשות,

שרון דינור:

נכון, נכון,

לורה ורטון:

הקצאה בלי תיקון.

שרון דינור:

אני אגיד לכם מה הבעיה שלי, איך זה,

ציפי רון:

רגע,

לורה ורטון:

רגע, רגע, שנייה.

שרון דינור:

ביקור חולים,

לורה ורטון:

גם להתייעץ פה, מה?

שרון דינור:

אני לא, אין לי עמדה נחרצת לגבי הדבר הזה, כי זה שימוש זמני וכעיקרון יש שם תב"ע, רגע שנייה אני רוצה תנו לי רגע להסביר, למה אני לא חוששת, אוקי, כאילו שזה, שהם יישארו שם, כי כל הסיפור של המגרש הזה, שזה רק בזמן עבודות הרכבת עושים את זה, כי אחרי זה, בונים שם את השני מגדלים,

לורה ורטון:

מלון,

שרון דינור:

לא, כן, מלון, ומסחר, ומגורים, הכול יהיה שמה, כאילו, אז יש בחלק הפנוי, אף אחד לא מוותר על ה - , חתיכת שטח ההיסטורי הזה מבחינה נדל"ניתן להיפך, רוצים לעשות תב"ע שעוד יותר מגדילה את הזכויות ה - , אז מתי שהוא, בין אם הם יממשו את התב"ע המאושרת, או את ה - , או שיעשו תב"ע חדשה לתוספת קומות, התנאי למימוש זה שהדבר הזה חייב להיות מסחרי, כאילו זה מה שיש לנו בתב"ע התקפה. בתב"ע התקפה הוא מסחרי, אז אני לא דורגת, כאילו פשוט כאילו כרגע ל - 3 שנים

הקרובות, מה שבאמת אני אומרת לכם שכתבתי מכתבים, למהנדס העיר, ואדריכלית העיר, ולראש העיר של מנח"י אוריאל, מנח"ח אוריאל אלבו, הם התחילו עבודות שמה, ומונומנט לשימור, שמעתי אותך אומרת, שהרסו פה את כל הפנים שלו, אבל לא, המסגרות של החלונות, כל הדברים האלה, הם צריכים (לא ברור) מהעבודת התת-קרקעיות, לא מתייעצים איתנו על כלום, לא, כלום, אני (לא ברור) שלי הולך, הוא אומר - אני רואה בונים שם בשיא הכוח, אנשים שבכלל,

איציק שוויקי:

אבל יש כבר תב"ע אדריכל שימור מלווה, הוא צריך לעבוד על זה,

שרון דינור:

אז לא,

איציק שוויקי:

כי התב"ע מוכנה.

שרון דינור:

כדי שהעירייה,

איציק שוויקי:

היא יכולה, בטח,

יערה שאלתיאל:

זה צריך ללוות את השיפוץ.

איציק שוויקי:

את צריכה, יש אדריכל שימור מלווה, גם צריך להוסיף אותו,

יערה שאלתיאל:

אבל זה לא ברמת התב"ע,

לורה ורטון:

סליחה,

יערה שאלתיאל:

זה ברמת העבודה.

לורה ורטון:

אם, אם עובדים שם, השאלה היא אם, אני לא יודעת מי עובד שם, אם זה בעלים, אם זה הקצאה, אם הם כבר עובדים לפני שאישרו את ההקצאה, אני לא יודעת, נכון שאי-אפשר,

יערה שאלתיאל:

לפקח,

לורה ורטון:

עם ה - ,

יערה שאלתיאל:

לעצור את העבודות.

לורה ורטון:

אי-אפשר להקצות מבנה לשימוש,

יערה שאלתיאל:

תני להם,

לורה ורטון:

שלא תואם תב"ע השימור של המבנה,

יערה שאלתיאל:

לעצור אותם.

איציק שוויקי:

גברת לורה,

עו"ד סטפני שילה:

אם יש שם שימוש הוא לא תואם?

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

הפיקוח על הבנייה,

איציק שוויקי:

יפה אבל,

לורה ורטון:

מועצת העיר אישרה את זה,

איציק שוויקי:

היא אישרה,

דוד היימן:

לא, אבל אין הקצאה שמה, זה מבנה פרטי.

עו"ד סטפני שילה:

מבחינה משפטית.

ציפי רון:

אבל גם,

לורה ורטון:

אבל לא אישרו,

ציפי רון:

אם זה פרטי, זה מוגדר כמונומנט.

דוד היימן:

הקצאה לא קיים,

אורית לנדסברג:

נכון.

ציפי רון:

המבנה, המבנה הזה הוא מונומנט, הוא מופיע בתוכנית 2096.

סיום הדיון